№ 33. Warszawa, dnia 22 grudnia 1926 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 85 groszy, poleconą 1 zł. 35 groszy. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K.O. Nr. 30305.

Opłaty stemplowe.

352.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 listopada 1926 r.

wydane: co do §§ 54 — 64, 68 — 73, 78 — 80, 96 i 97 w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości; co do § 102 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnetrznych; co do §§ 107 i 175 w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu; co do § 122 w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej; co do §§ 123, 124, 167 i 168 w porozumieniu z ministrem Komunikacji; co do §§ 99 — 101 oraz 103 — 106 w porozumieniu z ministrem Reform Rolnych; co do §§ 163, 171 i 178 w porozumieniu z ministrem Spraw Zagranicznych — a zawierające przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych.

Na podstawie ustępu 2 art. 176 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) zarządza się:

Objaśnienia wstępne.

§ 1. Artykuły powołane w niniejszym rozporządzeniu bez określenia, oznaczają postanowienia ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).

Paragrafy, powołane w niniejszem rozporządzeniu bez określenia, oznaczają przepisy niniejszego rozporządzenia.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

Postanowienia ogólne.

Do art. 3 [1]).

§ 2. Jeżeli osoba, przedstawiająca sądowi, notarjuszowi lub innemu urzędowi państwowemu pismo, podlegające opłacie stemplowej, ale nieopłacone, usprawiedliwia nieuiszczenie tem, że przedstawione pismo jest wtóropisem, to celem usunięcia wątpliwości powinna udowodnić, że uiszczono opłatę od pisma pierwszego (art. 27 punkt 2 oraz art. 35. ustęp drugi; § 3).

To samo tyczy się odpisów i tłumaczeń, zaopatrzonych w zaświadczenie zgodności z pierwopisem przez osobę, która podpisała pierwopis (art. 3, punkt a) lub przedstawionych przez osobę. obowiązaną do uiszczenia opłaty od pierwopisu albo przez jej ustawowego zastępcę lub pełnomocnika (art. 3 punkt b) — jeżeli te odpisy lub tłumaczenia nie są zaopatrzone w dowód uiszczenia opłaty.

W razie nieudowodnienia: notarjusz, mający siedzibę poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki. postąpi w sposób wskazany w art. 27 (punkcie 2) i w art. 28 (ustępach: drugim i trzecim); notarjusz zaś, mający siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, jak również sąd lub inny urząd państwowy (na całym obszarze państwa) zawiadomi urząd skarbowy (art. 35 ustawy oraz § 75 niniejszego rozporządzenia). Urząd

[1]) Przepis przejściowy w § 182.

skarbowy wymierzy na podstawie takiego zawiadomienia opłatę od pisma pierwszego (art. 33 punkt 3) oraz — o ile zachodzą warunki, wymienione w art. 42 — podwyżkę stemplową.

Odroczenie płatności (art. 22 i 177) ma przy stosowaniu art. 3 znaczenie takie samo, jak uiszczenie opłaty.

§ 3. Za dowód uiszczenia opłaty (§ 2) uważa się przedewszystkiem przedstawienie pierwopisu. Można też uiszczenie opłaty udowodnić w inny sposób np. zaświadczeniem notarjalnem, sądowem i t. p.

Celem uprzedniego zapewnienia sobie dowodu uiszczenia opłaty można też przedstawić urzędowi skarbowemu (§ 16) pismo pierwsze wraz z wtóropisami, względnie odpisami. Urząd skarbowy — jeżeli stwierdzi, że pismo pierwsze jest zaopatrzone w dowód uiszczenia opłaty oraz że opłatę uiszczono w należnej wysokości — umieści na każdym wtóropisie oraz na każdym odpisie odpowiednie poświadczenie. Wykonania powyższej czynności urzędowej można zażądać od urzędu skarbowego bądź zapomocą podania bądź ustnie; podanie jest wolne od opłaty stemplowej (art. 142, punkt 26). Poświadczenie podlega opłacie stemplowej w wysokości 3 zł. (art. 154).

Do art. 4.

§ 4. Postanowienia ulgowe, zawarte w ustępie drugim art. 4 (w punkcie „a" lub w punkcie „b") stosuje się tylko pod warunkiem, że sporządzono pismo, stwierdzające pierwotny stosunek prawny i że opłata, należna od tego pisma została bądź uiszczona bądź odroczona na mocy art. 22 lub 177. Co do udowodnienia tego warunku obowiązują zasady, podane w §§ 2 i 3.

§ 5. Postanowienie, zawarte w art. 4 — w ustępie drugim, w punkcie b), — tyczy się w szczególności pism, stwierdzających: 1) zmianę terminu płatności długu (prolongacji pożyczki, resztującej ceny sprzedaży i t. p.), 2) obniżenie lub podwyższenie stopy procentowej, 3) zmianę miejsca, w którem zobowiązanie ma być wykonane.

Pisma wyżej wymienione — w razie istnienia warunków, określonych w § 4:

a) podlegają opłacie, przewidzianej w art. 139, gdy zostały sporządzone, albo uwierzytelnione sądownie lub notarjalnie, albo zgłoszone do rejestracji (art. 1531, prawa cywilnego rosyjskiego, tom X, część I Zb. pr. ces. ros. wyd. z 1914 r.; art. 146 i 147 rosyjskiej ustawy notarjalnej);

b) w innych wypadkach są wolne od opłaty.

§ 6. Do pisma, stwierdzającego umowę o przedłużenie stosunku prawnego, który gaśnie na skutek upływu czasu — np. do przedłużenia umowy o wydobywanie ciał kopalnych (art. 64), umowy o dostawę (art. 66, punkt 1; art. 67, punkt 1), dzierżawy lub najmu (art. 88), umowy o świadczenie usług (art. 90), umowy składu (art. 95), — nie stosuje się art. 4. Pismo takie podlega opłacie według zasad, tyczących się umowy pierwotnej; wyjątek stanowi przedłużenie terminu trwania spółki; wówczas bowiem stosuje się art. 105 (ustęp przedostatni).

Do art. 8.

§ 7. Jeżeli papier wartościowy w ostatnich trzech dniach poprzedzających sporządzenie czynności prawnej, nie był notowany na żadnej giełdzie polskiej, to podatnik winien podać wartość papieru (art. 6, ustęp drugi oraz art. 7 ustęp ostatni). Urząd skarbowy przyjmie jednak wartość w kwocie wyższej od podanej przez podatnika i wymierzy opłatę dodatkową (art. 33, punkt 3), jeżeli wartość wyższą stwierdza opinja izby handlowo-przemysłowej, przez urząd skarbowy zasiągnięta.

Opinja którejkolwiek izby handlowo-przemysłowej, mającej siedzibę w Polsce, przedstawiona przez podatnika, a stwierdzająca wartość z daty, która poprzedza dzień sporządzenia czynności prawnej nie więcej jak na miesiąc, obowiązuje wszystkie organa urzędowe, powołane do ustalania wysokości opłat stemplowych (art. 17 i 33).

§ 8. Przepis art. 8, według którego wartość papierów wartościowych i walut zagranicznych oblicza się na podstawie kursu giełdowego z dnia, poprzedzającego sporządzenie czynności prawnej (względnie na podstawie kursu najniższego z trzech dni, poprzedzających sporządzenie czynności prawnej), stosuje się również do papierów wartościowych i walut wymienionych w pismach, sporządzonych zagranicą (art. 5). Data wprowadzenia pisma (względnie odpisu lub tłumaczenia) do Polski (art. 21) nie ma znaczenia przy obliczeniu wartości.

Do art. 9.

§ 9. Jeżeli rozmiar świadczenia, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być przy sporządzeniu pisma oznaczony za cały czas trwania zobowiązania, ale jest oznaczony za jednostkę czasu (rok, miesiąc t. p.), to nie stosuje się art. 9, lecz ma zastosowanie art. 10.

Do art. 10.

§ 10. Jeżeli przy długu rentowym (art. 10, ustęp przedostatni) suma wykupu (§ 1199, ustęp drugi, kodeksu cywilnego niemieckiego) jest wyższa od kwoty, obliczonej według ustępów pierwszego i drugiego artykułu 10, to za podstawę wymiaru bierze się sumę wykupu (jako wartość podaną przez podatnika; art 6, ustęp drugi).

Do art. 11.

§ 11. Postanowienie artykułu 11, powołujące ustęp drugi artykułu 9, stosuje się do przypadków, w których znana jest najniższa ilość świadczenia, przypadająca za jeden rok. W takim razie podatnik może żądać, aby opłatę tymczasową pobrano narazie od iloczynu wynikającego z pomnożenia minimum rocznego przez 5.

Jeżeliby jednak w ciągu pewnego roku wykonano więcej, niż umówione minimum roczne, to podatnik ma po upływie tego roku (w terminie, ustalonym przez urząd skarbowy w myśl art. 22) zapłacić odpowiednią kwotę, uzupełniającą opłatę tymczasową.

Po upływie pierwszego pięciolecia należy uiścić — w terminie, ustalonym przez urząd skarbowy — drugą ratę opłaty tymczasowej — i t. d.

Do art. 12.

§ 12. Normy o szacunku prawnym, przewidziane w ustępie pierwszym artykułu 12, zostaną wydane osobnem rozporządzeniem.

Stosowanie przepisów, zawartych w pierwszem zdaniu ustępu trzeciego oraz w ustępie ostatnim, nie jest uzależnione od wydania rzeczonych norm.

§ 13. Punkt 4 ustępu ostatniego artykułu 12 nie tyczy się prawa, wynikającego z umowy przygotowawczej (art. 134) lub z oferty.

Jeżeli więc właściciel nieruchomości (A) zawarł z osobą B umowę przygotowawczą, w której zobowiązał się sprzedać swą nieruchomość w przyszłości osobie B i następnie B sprzedaje osobie C swoje prawo, wynikające z umowy przygotowawczej, to umowa między B i C podlega — jako umowa o sprzedaż rzeczy ruchomej — opłacie w wysokości 1% (art. 53, punkt 3 i art. 66, punkt 1).

Również gdy właściciel nieruchomości (A) złożył osobie B wiążącą go do pewnego terminu ofertę w przedmiocie sprzedaży nieruchomości i następnie B sprzedaje osobie C swoje prawo, wynikające z oferty, to sprzedaż ta podlega opłacie w wysokości 1%.

§ 14. Znaczenie punktu 5 ustępu ostatniego art. 12 wyjaśnią następujące przykłady:

1) Cały spadek, obejmujący między innemi nieruchomość, przeszedł na jednego spadkobiercę, ustawowego lub testamentowego (w zakresie kodeksu cywilnego francuskiego: na jednego legatarjusza ogólnego). Następnie spadkobierca (legatarjusz ogólny) sprzedaje nieruchomość spadkową.

   Od tej sprzedaży należy się opłata w wysokości 4% (art. 52, punkt 1 i art. 58).

2) Spadkodawca testamentem zapisał (legował) komuś pewną oznaczoną nieruchomość oraz pewne oznaczone ruchomości. Następnie zapisobierca (legatarjusz) sprzedaje ową nieruchomość.

   Również od tej sprzedaży należy uiścić opłatę w wysokości 4% (art. 52, punkt 1 i art. 58).

3) Spadek składa się z trzech nieruchomości, których wartość ogólna wynosi 200.000 zł. oraz z rzeczy ruchomych wartości 100.000 zł. Spadek ten przeszedł na cztery osoby jako na spadkobierców ustawowych. Następnie jeden z tych spadkobierców, którego udział w spadku wynosi $^1/_4$, sprzedaje cały swój udział osobie, która nie należy do współspadkobierców.

   Umowa sprzedaży zostaje zawarta przed dokonaniem działu majątku spadkowego; przedmiotem sprzedaży jest zatem $^1/_4$ idealna część.

   Od tej sprzedaży należy uiścić: opłatę w wysokości 4% od 50.000 zł. t. j. od czwartej części wartości rzeczy nieruchomych (art. 52, punkt 1 i art. 58) oraz w wysokości 1% od 25.000 zł. t. j. od czwartej części wartości rzeczy ruchomych (art. 66, punkt 1).

Przy wszystkich trzech przykładach jest bez znaczenia, czy w chwili zawarcia umowy sprzedaży jest jeszcze spadkodawca zapisany w księdze wieczystej (art. 165) jako właściciel lub czy w księdze tej uwidoczniono już przejście na spadkobierców.

Również jest bez znaczenia: a) na obszarze obowiązywania prawa cywilnego rosyjskiego (tom X cz. I Zb. pr. ces. ros.) — czy sprzedaż nastąpiła po zatwierdzeniu spadkobrania z prawa (art. 1408 ros. ustawy postępowania sądowego cywilnego) względnie po zatwierdzeniu testamentu (art. 1060 — 1066[14], prawa cywilnego rosyjskiego), czy przed niem; b) na obszarze obowiązywania kodeksu cywilnego austrjackiego — czy sprzedaż nastąpiła po wydaniu dekretu dziedzictwa (§ 174 ces. patentu o postępowaniu niespornem z dnia 9 sierpnia 1854 r. austr. Dz. P. P. Nr. 208), czy przedtem; c) na obszarze obowiązywania kodeksu cywilnego niemieckiego — czy sprzedawca posiada poświadczenie dziedziczenia (§ 2353 powołanego kodeksu), czy go jeszcze nie otrzymał.

Do art. 13.

§ 15. Art. 13 stosuje się również, gdy pismo tyczy się dwu lub więcej przedmiotów, z których jedne podlegają opłacie, inne są wolne od opłaty.

Do art. 17 i 18.

a) Urzędy skarbowe.

§ 16. Ilekroć w ustawie o opłatach stemplowych lub w niniejszem rozporządzeniu jest mowa o „urzędzie skarbowym", to do wykonywania odnośnych czynności urzędowych są powołane: a) poza obszarem województwa śląskiego — urzędy opłat stemplowych (§ 179) w Krakowie, Lwowie, Poznaniu, Warszawie i Wilnie, urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych „dla miasta Bydgoszczy", „dla miasta Lublina" i „dla miasta Równego" oraz urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych, mające siedzibę poza wymienionemi dziewięciu miastami; b) na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego — urząd opłat stemplowych (§ 179) w Katowicach; c) na obszarze powiatów bielskiego i cieszyńskiego (województwa śląskiego) — urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych: w Bielsku, względnie w Cieszynie.

b) Sposób uiszczenia opłat stemplowych.

§ 17. Opłatę stemplową bez względu na jej wysokość należy uiścić gotówką:

a) w razie wymierzenia przez notarjusza mającego siedzibę poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki (art. 27, 28 i 161) albo
b) przez kancelarję sądową (art. 30 i 31);
c) w razie wymierzenia przez urząd skarbowy (§ 16) zapomocą nakazu płatniczego (art. 33, punkty 2 i 3);
d) gdy świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu pisma i nie jest też znana najniższa ilość świadczenia ani też nie zostaje wypłacona zaliczka (art. 9, ustęp pierwszy, oraz art. 22);
e) o ile chodzi o drugą i każdą następną ratę

opłaty w przypadkach, w których przy wartości nieokreślonej (punkt d niniejszego paragrafu) obliczono pierwszą ratę według ilości najniższej lub według zaliczki (art. 9, ustęp drugi), jak również w przypadkach, w których ustalenie podstawy wymiaru następuje co pięć lat (art. 10, punkt e oraz art. 11);

f) od aktu wywłaszczenia, jeżeli suma odszkodowania została ustalona orzeczeniem sądu lub władzy administracyjnej (art. 61);

g) od karty umowy, sporządzonej przez maklera przysięgłego, a tyczącej się tranzakcji giełdowej, zawartej na giełdzie towarowej (art. 67, ustęp ostatni; art. 71, ustęp trzeci; art. 25);

h) od licytacji, dokonanej przez przedsiębiorcę, zawodowo zajmującego się licytacjami (art. 71, ustępy: drugi i trzeci; art. 25);

i) od obrotu papierów wartościowych (art. 75, 76, 78 i 79), o ile do uiszczenia jest obowiązany makler przysięgły lub osoba, wykonywająca czynności bankierskie (art. 80, ustęp trzeci; art. 25);

j) od umowy o najem skrzynki depozytowej (art. 89 i 25);

k) od biletów lub innego dokumentu, uprawniającego do jazdy statkiem morskim (art. 92 i 25);

l) od wpłat i wypłat z tytułu stosunków ubezpieczeniowych (art. 96, 100 i 25);

m) od uchwały o powiększeniu kapitału zakładowego spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej (art. 102, ustęp przedostatni);

n) od wpłat na udziały, dokonanych przez członków spółdzielni (art. 103 i 25);

o) od obligacyj, wypuszczonych w Polsce (art. 114, ustęp drugi; art. 25);

p) w przypadkach, w których władza skarbowa zezwoliła na uiszczanie opłat stemplowych gotówką (art. 25, ustęp trzeci; art. 116, ustęp drugi).

§ 18. Poza przypadkami, wymienionemi w § 17, uiszcza się opłatę w sposób następujący:

a) w razie wymierzenia przez sądowy organ wykonawczy (komornika; art. 30 i 31) — przez złożenie do rąk tego organu bądź gotówki bądź znaczków stemplowych;

b) od kolejowych dokumentów przewozowych — gotówką lub znaczkami stemplowemi, według zasad, podanych w § 124;

c) od zagranicznych papierów obiegowych (art. 110 i 114) znaczkami stemplowemi lub gotówką według zasad, podanych w §§ 147 i 149;

d) od pierwszego indosu na składowym dowodzie zastawniczym (warrancie; art. 115, ustęp ostatni) — znaczkami stemplowemi lub gotówką, według zasad, podanych w § 151;

e) od weksli — przez użycie blankietu urzędowego, względnie też zapomocą znaczków stemplowych lub gotówką, według zasad, podanych w §§ 155 — 157;

f) opłaty od podań i świadectw — bez względu na wysokość — bądź znaczkami stemplowemi bądź gotówką (art. 151 i 161);

g) wszystkie inne opłaty mają być uiszczone znaczkami stemplowemi — gdy nie przewyższają 50 zł. Wyższe niż 50 zł., lecz nie przewyższające 100 zł., mogą być uiszczone bądź znaczkami stemplowemi bądź gotówką; przewyższające 100 zł. tylko gotówką.

§ 19. Jeżeli w przypadku, wymienionym w punkcie „g" §-u 18, opłata ma być uiszczona znaczkami stemplowemi, lub zostaje uiszczona w ten sposób na skutek wyboru, dokonanego przez podatnika, to zasadniczo podatnik może bądź sam skasować znaczki stemplowe (kasowanie prywatne; art. 23, punkt a; § 33) bądź żądać skasowania urzędowego.

Celem skasowania urzędowego należy pismo przedstawić urzędowi skarbowemu (§ 16; art. 23, punkt „b" oraz art. 29). Skasowania urzędowego mogą dokonać notarjusze w przypadkach następujących: na całym obszarze Państwa — co do weksli (art. 124), przekazów, wystawionych w Polsce, a przenośnych zapomocą indosu (art. 127, ustęp pierwszy) oraz czeków (art. 128, ustęp pierwszy), notarjusze zaś mający siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, nadto — co do aktów notarjalnych (nie wyłączając dokumentów prywatnych, którym nadano formę aktu notarjalnego) oraz tych pism, na których notarjusz uwierzytelnia podpis lub znak ręczny (art. 29, ustęp ostatni).

O ile zaś w przypadku, wymienionym w punkcie „g" §-u 18, opłata ma być uiszczona gotówką lub zostaje uiszczona gotówką na skutek wyboru, dokonanego przez podatnika, to zasadniczo podatnik może bądź wnieść do kasy skarbowej sumę, którą sam obliczył (art. 24, punkt a oraz § 38) bądź przedstawić pismo urzędowi skarbowemu (§ 16) celem dokonania wymiaru urzędowego (art. 24, punkt b oraz § 37).

Od zasad powyższych zachodzą następujące wyjątki:

1) Podatnik winien obliczyć opłatę sam (a zatem nie może przedstawić pisma urzędowi skarbowemu celem dokonania wymiaru urzędowego), gdy chodzi o opłatę:

a) od pisma, wydanego z księgi grzbietowej (§§ 46 i 47);

b) od pełnomocnictwa (art. 111, ustęp przedostatni);

c) od pisma, stwierdzającego przyjęcie pieniędzy na oprocentowanie przez przedsiębiorstwo, trudniące się czynnościami bankierskiemi (art. 118);

d) od wyciągu z rachunku bieżącego (art. 119);

e) od przekazu, który nie może być przeniesiony zapomocą indosu oraz od przekazu przenośnego zapomocą indosu, a wystawionego zagranicą (art. 127, zdanie ostatnie);

f) od zlecenia wypłaty, która ma być wykonana przez samego wystawcę lub przez inny oddział przedsiębiorstwa wystawcy (art. 128, zdanie ostatnie);

g) od pokwitowania (art. 138).

2) Podatnik winien przedstawić pismo urzędowi skarbowemu celem dokonania wymiaru urzędowego (a zatem nie może obliczyć opłaty sam), gdy chodzi o opłatę: a) od orzeczenia sądu polubownego (art. 60 oraz art. 132, ustęp ostatni), b) od zagranicznych pa-

pierów wartościowych (art. 110; art. 114, ustęp przedostatni).

c) Znaki stemplowe.

§ 20 [2]). Istnieje 12 kategoryj znaczków stemplowych, a mianowicie: za złotych 50, 20, 10, 5, 3, 2 i 1 oraz za groszy: 50, 40, 30, 20 i 10.

Znaczki stemplowe za złotych: 50, 20 i 10 są sporządzone według następującego wzoru: w ramce o wymiarze 20×25 mm. znajduje się pośrodku medaljon z orłem polskim, umieszczonym na tle z poziomych linij równoległych; orzeł jest obramowany wieńcem z liści laurowych. Dokoła wieńca są rozmieszczone: w narożach — cztery małe okrągłe tarcze, zawierające liczby — które wyłaniają się z tła i wskazują wartość znaczka — a po bokach słowo „ZŁOTYCH" umieszczone czterokrotnie na rozwiniętych wstęgach. U dołu znajduje się rozwinięta wstęga z napisem „OPŁATA STEMPLOWA".

Podłożem rysunku, wyżej opisanego (właściwego znaku stemplowego) jest siatka, która wychodzi poza ramy właściwego znaku stemplowego i otacza go ze wszystkich stron. Zarówno właściwy znak stemplowy jak otaczające go części siatki są pokryte pionowemi linjami równoległemi.

Znaczki stemplowe za złotych: 50, 20 i 10 są trójkolorowe.

Na wszystkich tych znaczkach pionowe linje równoległe są koloru czarnego; dalsze dwa kolory są następujące:

Kategorja wartości	Kolor właściwego znaku stemplowego	Kolor siatki
50 zł.	fioletowy	szaro-oliwkowy
20 zł.	zielony	szaro-oliwkowy
10 zł.	czerwony	szaro-fioletowy

Znaczki stemplowe za złotych: 5, 3, 2 i 1 oraz wszystkie znaczki groszowe są sporządzone według następującego wzoru: w ramce o wymiarze 20×25 mm., złożonej z kolumienek w stylu renesansowym, znajduje się pośrodku medaljon z godłem Państwa (orłem białym). Medaljon przedstawia tarczę owalną, otoczoną ramką w stylu renesansowym, ozdobioną u podstawy gałązkami laurowemi. W każdem narożu nad medaljonem jest umieszczona mała okrągła tarcza, zawierająca liczbę, względnie liczby, które wyłaniają się z tła i wskazują wartość znaczka. Między temi dwiema tarczami znajduje się napis „ZŁOTYCH" względnie „ZŁOTE" lub „ZŁOTY", lub „GROSZY". Pod medaljonem znajduje się rozwinięta wstęga z napisem „OPŁATA STEMPLOWA".

Przy wszystkich znaczkach, wymienionych w ustępie poprzednim, z wyjątkiem znaczków za 20 gr. i 10 gr. podłożem rysunku wyżej opisanego (właściwego znaku stemplowego) jest siatka, która wychodzi poza ramy właściwego znaku stemplowego i otacza go ze wszystkich stron.

Znaczki za 20 gr. i za 10 gr. są jednokolorowe, a mianowicie: 20-groszowe są w kolorze zielonym, a 10-groszowe w kolorze pomarańczowym.

Inne kategorje, wymienione w ustępie piątym niniejszego paragrafu, są dwukolorowe; kolory są następujące:

Kategorja wartości	Kolor właściwego znaku stemplowego	Kolor siatki
5 zł.	ciemno-bronzowy	niebieski
3 zł.	fioletowo-niebieski	zielony
2 zł.	fioletowo-czerwony	różowy
1 zł.	ciemno-bronzowy	żółty
50 gr.	ciemno-zielony	jasno-zielony
40 gr.	ciemno niebieski	jasno-niebieski
30 gr.	czerwony	piaskowy

§ 21 [3]). Znaczki stemplowe oraz urzędowe blankiety wekslowe (§ 155) sprzedają kasy skarbowe oraz „dystrybutorzy znaków stemplowych".

Dystrybutorami są: 1) sklepy tytoniowe (§ 3 rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 285), na które urząd skarbowy (§ 16) nałożył obowiązek prowadzenia sprzedaży znaków stemplowych (§ 12 powołanego rozporządzenia), lub których właściciele oświadczyli urzędowi skarbowemu, że zamierzają znaki stemplowe sprzedawać i otrzymali od urzędu skarbowego stwierdzenie tego oświadczenia.

2) osoby, którym urząd skarbowy (§ 16) udzielił zezwolenia na tę sprzedaż.

Zezwolenie na sprzedaż znaków stemplowych (punkt 2) nie może być udzielone:

a) obcokrajowcom,
b) osobom, które według prawa cywilnego nie posiadają zdolności do zobowiązania się lub którym nie służy prawo rozporządzania swym majątkiem,
c) osobom, przeciw którym toczy się postępowanie karno-sądowe z powodu przestępstwa, popełnionego w celu zysku albo postępowanie karno-skarbowe z powodu naruszenia przepisów o cłach lub o monopolach państwowych lub z powodu sprzedaży znaków stemplowych po cenie wyższej niż oznaczona przez władzę skarbową (art. 39, ustęp pierwszy, oraz § 26), jak również osobom, skazanym za którekolwiek z przestępstw wyżej wymienionych, jeżeli od czasu wykonania kary nie upłynęły jeszcze trzy lata,
d) osobom, którym z powodu nieprawidłowości lub niedbalstwa odebrano prawo , prowadzenia przedsiębiorstwa, do którego wymagane jest zezwolenie władzy skarbowej — jeżeli od czasu odebrania nie upłynęły jeszcze trzy lata.

Do podania o zezwolenie na sprzedaż znaków stemplowych należy załączyć: świadectwo, stwierdzające, że petent jest pełnoletni, świadectwo, z którego wynika, że petent jest obywatelem Państwa Polskiego oraz świadectwo moralności, wystawione nie dawniej, jak przed dwoma miesiącami przez organ policyjny lub gminny, właściwy według miejsca zamieszkania petenta.

§ 22. Dystrybutor znaków stemplowych ma oznaczyć lokal sprzedaży na zewnątrz wyraznym i łatwo dostrzegalnym napisem, którego treść ma odpo-

[2]) Przepis przejściowy w § 184.

[3]) Przepis przejściowy w § 185.

wiadać zakresowi sprzedaży (np. „Sprzedaż znaczków stemplowych" względnie „Sprzedaż blankietów wekslowych" lub „Sprzedaż znaczków stemplowych i blankietów wekslowych"). Dystrybutor jest obowiązany mieć na składzie poszczególne rodzaje i kategorje znaków stemplowych w ilości, odpowiadającej zapotrzebowaniu; jest obowiązany przestrzegać wskazówek urzędu skarbowego, tyczących się sprzedaży znaków stemplowych.

Jeżeli dystrybutor nie przestrzega postanowień niniejszego paragrafu, a upomnienie ze strony urzędu skarbowego nie wywarło skutku, to urząd skarbowy może bądź nałożyć na dystrybutora karę pieniężną, przewidzianą w art. 43, bądź odebrać mu prawo sprzedaży (§ 24).

§ 23. Dystrybutor zaopatruje się w znaki stemplowe w tej kasie skarbowej, w której okręgu wykonywa sprzedaż. Jeżeli w danej miejscowości dwie lub więcej kas skarbowych wydają znaki stemplowe, to urząd skarbowy wskazuje dystrybutorowi jedną z nich.

Kasa skarbowa wydaje dystrybutorowi znaki stemplowe za gotówkę po potrąceniu prowizji w wysokości 3%. W tym celu dystrybutor względnie osoba, przezeń wysłana, składa kasie skarbowej zamówienie, sporządzone na formularzu według załączonego wzoru 1; kasa skarbowa wydaje dystrybutorowi formularz bezpłatnie. W razie jednoczesnego poboru dwóch lub trzech rodzajów znaków stemplowych (znaczków stemplowych, blankietów weksli trasowanych, blankietów weksli własnych) należy co do każdego rodzaju sporządzić osobne zamówienie. Dystrybutor, składający zamówienie — jeżeli nie jest znany właściwemu funkcjonarjuszowi kasy skarbowej — ma okazać zawiadomienie o decyzji urzędu skarbowego, przewidzianej w § 21 (decyzji bądź nakładającej obowiązek sprzedaży znaków stemplowych, bądź stwierdzającej oświadczenie właściciela sklepu tytoniowego o zamiarze sprzedawania znaków stemplowych, bądź zezwalającej na sprzedaż osobie, która nie prowadzi sklepu tytoniowego). Jeżeli zamówienie składa nie dystrybutor, ale osoba, przezeń wysłana, to wydanie znaków stemplowych nastąpi tylko za okazaniem owego zawiadomienia.

§ 24. Prawo sprzedaży znaków stemplowych gaśnie:

1) co do sklepów tytoniowych (§ 21, punkt 1):
a) gdy ustało prawo prowadzenia sklepu tytoniowego,
b) jeżeli urząd skarbowy na wniosek właściciela sklepu tytoniowego zwolnił go od obowiązku sprzedaży znaków stemplowych,
2) co do innych dystrybutorów:
a) w razie śmierci dystrybutora,
b) z chwilą otwarcia konkursu do majątku dystrybutora (ogłoszenia upadłości dystrybutora),
c) z chwilą wydania orzeczenia sądowego, uznającego dystrybutora niewłasnowolnym,
d) na skutek wypowiedzenia (bez podania powodów) ze strony urzędu skarbowego lub ze strony dystrybutora. W tym przypadku prawo sprzedaży ustaje z upływem miesiąca od dnia doręczenia wypowiedzenia; jeżeli wypowiedział urząd skarbowy, to może na wniosek dystrybutora przedłużyć termin, w którym prawo sprzedaży ustaje, do trzech miesięcy,
e) na skutek odebrania prawa sprzedaży.

Urząd skarbowy odbiera prawo sprzedaży, jeżeli zaszła lub ujawniła się okoliczność, która w myśl § 21 stanowi przeszkodę zezwolenia na sprzedaż; może też zarządzić odebranie prawa sprzedaży, gdy dystrybutor mimo upomnienia nie przestrzega postanowień § 22, lub gdy z innych przyczyn nie zasługuje na zaufanie. Decyzja, odbierająca prawo sprzedaży, ma być umotywowana. Prawo sprzedaży ustaje z dniem doręczenia zawiadomienia o decyzji.

§ 25. Od decyzji urzędu skarbowego, odmawiającej zezwolenia na sprzedaż znaków stemplowych lub odbierającej uprawnienie do sprzedaży (§ 24, punkt 2e), można wnieść odwołanie (art. 46 i 47).

§ 26. Znaczki stemplowe oraz blankiety wekslowe nie mogą być sprzedawane po cenie wyższej od kwoty opłaty stemplowej, wyrażonej w znaku stemplowym. Winni naruszenia tego przepisu ulegają karze pieniężnej, przewidzianej w ustępie pierwszym art. 39.

§ 27. Osobom, niewymienionym w ustępie pierwszym § 21, nie wolno trudnić się sprzedażą znaków stemplowych. Winni naruszenia tego przepisu ulegają karze pieniężnej, przewidzianej w art. 43.

Do art. 21.

§ 28. Jeżeli ustawowy zastępca lub pełnomocnik osoby, obowiązanej do uiszczenia opłaty stemplowej od pisma, sporządzonego zagranicą, złożył odpis w myśl ustępu przedostatniego art. 21 i zarazem przedstawił oryginał owego pisma lub drugi odpis, to na jego żądanie urząd skarbowy umieści na oryginale, względnie na drugim odpisie, zaświadczenie o zgłoszeniu. To zaświadczenie polega na umieszczeniu pieczęci wpływu i zaopatrzeniu jej w podpis z wymienieniem stanowiska służbowego.

Zaświadczenie takie jest wolne od opłaty stemplowej (art. 160, punkt 2).

Ustawowy zastępca lub pełnomocnik, który nie spełnił obowiązku, przewidzianego w ustępie przedostatnim art. 21, ulega karze pieniężnej w myśl art. 43.

Do art. 22.

§ 29. Jeżeli świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu pisma, ale jest znana najniższa ilość świadczenia albo jeżeli zostaje wypłacona zaliczka (art. 9 ustęp drugi), to opłatę tymczasową, obliczoną według zaliczki, należy uiścić w myśl zasad ogólnych, stosowanych przy opłatach, których wysokość może być ustalona ostatecznie już przy sporządzeniu pisma (art. 20, 21, 23, 24, 27, 28, 29; art. 30 punkt 3; art. 31, 32). Od obowiązku tego nie zwalnia zgłoszenie, dokonane w myśl art. 22.

To samo tyczy się opłaty stemplowej za pierwsze pięciolecie — w przypadku, przewidzianym w punkcie e) artykułu 10, jak również gdy podatnik skorzysta z prawa, które mu służy na mocy art. 11.

Uiszczenie opłaty stemplowej — o ile następuje drogą skasowania znaczków stemplowych przez

urząd skarbowy (art. 23, punkt b) lub gotówką na mocy wymiaru, dokonanego przez urząd skarbowy (art. 24, punkt b) — może być dokonane jednocześnie ze zgłoszeniem w myśl art. 22.

§ 30. Jeżeli podatnik — przy zgłoszeniu w myśl art. 22 — złożył pierwopis i odpis lub dwa odpisy (bez pierwopisu), to urząd skarbowy zaświadcza — na pierwopisie względnie na jednym z odpisów — zgłoszenie oraz odroczenie płatności.

Następnie urząd skarbowy zwraca podatnikowi pierwopis względnie ten odpis, na którym umieścił zaświadczenie.

Zaświadczenie jest wolne od opłaty stemplowej (art. 160, punkt 2).

§ 31. Zarówno w przypadku, gdy pismo zgłosił podatnik jak również w razie zgłoszenia przez notarjusza (art. 28, ustęp piąty oraz art. 29) lub przez kancelarję sądową (art. 30, punkt 3; art. 31) urząd skarbowy sporządza pisemną decyzję co do terminów, w których mają być uiszczone poszczególne raty, oraz co do sposobu obliczenia rat i zawiadomienie o tej decyzji doręcza podatnikowi.

Podatnik winien poszczególne raty uiszczać gotówką, bez wymiaru urzędowego (§ 38), w terminach, wyznaczonych w decyzji urzędu skarbowego.

W ciągu tygodnia po uiszczeniu (względnie po przesłaniu zapomocą przekazu pocztowego) ma podatnik zawiadomić o uiszczeniu raty urząd skarbowy — pisemnie lub ustnie — powołując się na jego decyzję oraz określając czynność prawną, stwierdzoną pismem, którego tyczy się opłata.

W zawiadomieniu tem podatnik ma podać:

1) sposób uiszczenia (czy uiścił bezpośrednio w kasie skarbowej, a mianowicie w której, czy przez Pocztową Kasę Oszczędności, względnie zapomocą przekazu pocztowego i na rachunek której kasy), 2) datę uiszczenia względnie wysłania przekazem, 3) w razie uiszczenia bezpośrednio w kasie skarbowej: pozycję dziennika przychodu, wymienioną w pokwitowaniu, 4) na podstawie jakich danych obliczył odnośną ratę oraz 5) czy i w jakiej wysokości dokonał potrącenia opłaty tymczasowej (§ 29).

Podanie do urzędu skarbowego, którem podatnik zawiadamia o uiszczeniu raty, jest wolne od opłaty stemplowej (art. 142, punkt 1).

§ 32. Jeżeli podatnik w przypadku, przewidzianym w art. 9, nie zgłosił urzędowi skarbowemu w przepisanym terminie pisma, podlegającego opłacie, to należy wymierzyć:

a) podwyżkę stemplową (art. 42), jeżeli w dniu, w którym władza skarbowa dowiedziała się o tem piśmie (art. 35, 36 i 38) było już możliwe ustalenie podstawy wymiaru w całości lub w części;

b) karę pieniężną, przewidzianą w art. 43, jeżeli w owym dniu ustalenie podstawy wymiaru nie było możliwe nawet w części.

Ani podwyżka stemplowa, ani kara pieniężna nie będą wymierzone, gdy chodzi o pismo, sporządzone przed notarjuszem lub sądem (gdyż pismo takie ma zgłosić urzędowi skarbowemu notarjusz względnie kancelarja sądowa) lub o pismo, stwierdzające umowę, zawartą przez urząd państwowy (gdyż pismo takie wogóle nie ma być zgłoszone). Podatnikowi, który nie uiścił raty w terminie, oznaczonym decyzją urzędu skarbowego (§ 31), należy wymierzyć podwyżkę stemplową (art. 42), bez względu na to, czy pismo zgłosił podatnik, czy notarjusz, lub kancelarja sądowa.

Do punktu a) artykułu 23.

§ 33. Skasowanie znaczków stemplowych przez samego podatnika (kasowanie prywatne) ma być dokonane zasadniczo drogą przepisania znaczków początkowemi lub końcowemi wyrazami pisma.

W tym celu należy przed podpisaniem pisma nakleić znaczki stemplowe w niezapisanem jeszcze miejscu, przeznaczonem dla wiersza pierwszego lub ostatniego; o ileby znaczki, w ten sposób umieszczone, a zajmujące całą szerokość wiersza pierwszego względnie ostatniego, nie wystarczały do uiszczenia opłaty, należy nakleić dalsze znaczki poniżej wiersza pierwszego, względnie powyżej wiersza ostatniego — w miejscu jeszcze niezapisanem.

Przepisanie zapomocą podpisów jest dopuszczalne tylko wówczas, gdy pismo, które podlega opłacie, stwierdza umowę i jest zaopatrzone w dwa lub więcej podpisów stron; przepisanie ma nastąpić temi podpisami, które stwierdzają umowę; jest prawidłowem tylko wówczas, gdy każdy podpis przechodzi przez wszystkie znaczki.

Nie jest dopuszczalne: a) przepisanie zapomocą jednego tylko podpisu, b) przepisanie zapomocą podpisów osób, które nie są stronami w umowie, c) przepisanie zapomocą takich podpisów stron, które nie stwierdzają zawarcia umowy, lecz umieszczone zostały dodatkowo (poza podpisami, stwierdzającemi zawarcie umowy), jedynie celem skasowania znaczków stemplowych. (Jeżeli pismo jest zaopatrzone tylko w jeden podpis, to skasowanie znaczków stemplowych może nastąpić przez przepisanie ich początkowemi lub końcowemi wyrazami pisma).

W niektórych przypadkach dozwolone jest również kasowanie prywatne znaczków stemplowych, umieszczonych poza tekstem pisma, — a mianowicie przepisanie datą skasowania oraz nazwiskiem albo firmą. Ten sposób kasowania może być zastosowany, gdy chodzi o opłatę: od rachunku lub innego pisma, stwierdzającego wykonanie umowy o sprzedaż rzeczy ruchomej (art. 74, ustęp trzeci) albo wykonanie umowy o świadczenie usług (art. 90, ustęp drugi); od dokumentów przewozowych, tyczących się przesyłek kolejowych do stacyi zagranicznych oraz przesyłek niekolejowych (art. 93 oraz ustęp ostatni §-u 124 i § 125); od pełnomocnictwa (art. 111, ustęp przedostatni); od pisma, stwierdzającego przyjęcie pieniędzy na oprocentowanie (art. 118); od wyciągu z rachunku bieżącego (art. 119); od przekazu, który nie może być przeniesiony zapomocą indosu oraz od przekazu, przenośnego zapomocą indosu, a wystawionego zagranicą (art. 127, zdanie ostatnie); od przewidzianego w art. 128 (ustępie drugim) zlecenia wypłaty, która ma być wykonana przez samego wystawcę lub przez inny oddział przedsiębiorstwa wystawcy; od pokwitowania (art. 138) — wreszcie od obligu, stwierdzającego otrzymanie pożyczki od spółdzielni, której Minister Skarbu zezwolił na kasowanie znaczków stemplowych w sposób powyższy (art. 116, ustęp ostatni).

Do punktu b) art. 23 i punktu b) art. 24.

§ 34. Celem wymierzenia opłaty stemplowej przez urząd skarbowy (art. 33, punkt 1; art. 23, punkt b; art. 24, punkt b) należy przedstawić temu urzędowi pismo, podlegające opłacie, już podpisane, lub odpis tego pisma.

Nie będzie dokonany wymiar urzędowy w razie przedstawienia papieru niezapisanego albo papieru, zaopatrzonego jedynie w podpis, tekstu niepodpisanego albo tekstu (choćby podpisanego), w którym pozostawiono luki.

Urząd skarbowy umieszcza na przedstawionem mu piśmie, pieczęć wpływu; jeżeli pismo składa się z dwu lub więcej arkuszy, to pieczęć wpływu ma być umieszczona na każdym arkuszu. Urząd skarbowy nie umieszcza pieczęci wpływu na zagranicznych papierach obiegowych, obligach na zlecenie, warrantach, wekslach, przekazach i czekach (§§ 147, 150, 151, 156 i 159).

§ 35. Funkcjonarjusz, który dokonał wymiaru, oznajmia płatnikowi ustnie wysokość opłaty i ewentualnie też podwyżki (art. 42) i zarazem w myśl punktu „g" §-u 18 (względnie w myśl §§ 147 i 149):

a) wzywa płatnika do dostarczenia znaczków stemplowych — jeżeli kwota wymierzona nie przewyższa 50 zł. (przy zagranicznych papierach obiegowych — 100 zł.),

b) zapytuje płatnika, czy chce uiścić opłatę znaczkami stemplowemi czy gotówką—jeżeli kwota wymierzona (nie od zagranicznego papieru obiegowego, lecz od pisma innego) wynosi więcej niż 50 zł., ale nie przewyższa 100 zł. — a następnie, stosownie do odpowiedzi, bądź wzywa płatnika do dostarczenia znaczków stemplowych, bądź skierowuje go do kasy skarbowej,

c) skierowuje płatnika do kasy skarbowej — jeżeli opłata przewyższa 100 zł.

W razie skierowania płatnika do kasy skarbowej funkcjonarjusz, który wymierzył opłatę, wręcza płatnikowi „kartkę wymiarową", która służy kasie jako dowód przychodowy.

W razie wymierzenia opłaty wraz z podwyżką uiszcza się opłatę i podwyżkę w sposób jednakowy (t. zn. jedną i drugą bądź tylko znaczkami stemplowemi, bądź tylko gotówką); sposób uiszczenia zależy zatem od tego, czy suma ogólna opłaty i podwyżki nie przewyższa 50 zł., względnie 100 zł., lub czy wynosi więcej.

Jeżeli od pisma, przedstawionego urzędowi skarbowemu, uiszczono już jakąś kwotę na poczet opłaty, ale nie całą opłatę (np. zapomocą znaczków stemplowych, przepisanych tekstem), to kwestja, czy reszta należnej opłaty ma być uiszczona znaczkami stemplowemi czy gotówką lub czy można użyć sposobu jednego lub drugiego według wyboru podatnika — rozstrzyga się stosownie do wysokości należnej reszty.

§ 36. Po dostarczeniu znaczków stemplowych (§ 35, punkty a, b) funkcjonarjusz, który dokonał wymiaru, stwierdza, czy wartość ich równa się kwocie wymierzonej, czy znaczki nie są uszkodzone i czy niema na nich śladów, wskazujących, że już zostały użyte. W razie wyniku dodatniego nakleja znaczki na przedstawionem piśmie (odpisie), kasuje znaczki i umieszcza, bezpośrednio pod znaczkami stemplowemi, zaświadczenie o wymiarze, zaopatrzone w datę, podpis funkcjonarjusza, który wymierzył opłatę, z wymienieniem jego stanowiska służbowego, oraz w pieczęć urzędową.

§ 37. Jeżeli opłata ma być uiszczona gotówką (§ 35, punkty b, c), to kasa skarbowa, pobrawszy kwotę, określoną przez urząd skarbowy w kartce wymiarowej (§ 35), wydaje płatnikowi pokwitowanie, a nadto umieszcza na piśmie, podlegającem opłacie, zaświadczenie o wymiarze, stwierdzające wymierzenie opłaty przez urząd skarbowy, kwotę wymierzoną i kwotę uiszczoną oraz datę uiszczenia. W razie wymierzenia podwyżki stemplowej (art. 42) należy w zaświadczeniu o wymiarze wymienić również kwotę podwyżki; przepisu tego nie stosuje się, jeżeli uiszczono w całości opłatę wraz z podwyżką, wymierzone od zagranicznego papieru obiegowego, od obligu na zlecenie, wekslu, przekazu lub czeku.

Do punktu a) artykułu 24.

§ 38. Podatnik, chcąc wnieść gotówką do kasy skarbowej opłatę stemplową, którą sam obliczył, ma złożyć kasie skarbowej deklarację, sporządzoną według załączonego wzoru 2. W deklaracji po wyrazie „od" ma być dokładnie określone pismo, od którego uiszcza się opłatę, a mianowicie mają być wymienione: jego data, rodzaj i przedmiot oraz nazwiska i imiona osób, będących według owego pisma stronami.

Kasa skarbowa w pokwitowaniu powtarza dosłownie określenie pisma, podane w deklaracji.

Do art. 25 [4])

§ 39. Osoba, która na mocy ustawy (art. 25 ustęp pierwszy) jest obowiązana do uiszczania opłat stemplowych gotówką, bez urzędowego wymiaru (do „bezpośredniego uiszczania" opłat stemplowych), ma w zawiadomieniu, przewidzianem w ustępie drugim art. 25, wymienić swoje nazwisko i imię, względnie firmę, oraz rodzaje pism lub czynności prawnych, których tyczy się obowiązek uiszczania bezpośredniego.

§ 40. Władzą, powołaną do udzielania poszczególnym osobom zezwolenia na bezpośrednie uiszczanie opłat stemplowych (art. 25, ustęp trzeci), jest izba skarbowa.

Izba skarbowa może w każdym czasie odwołać zezwolenie, a podatnik może w każdym czasie zrzec się udzielonego mu prawa. Dopóki nie nastąpiło ani odwołanie, ani zrzeczenie się, podatnik jest obowiązany do bezpośredniego uiszczenia opłaty we wszystkich bez wyjątku przypadkach, objętych decyzją izby skarbowej.

Jeżeli przedsiębiorstwo posiada zakłady filjalne, to zezwolenie na uiszczanie bezpośrednie, udzielone centrali, nie obejmuje samo przez się zakładów filjalnych. Jeżeli centrala i zakłady filjalne znajdują się w okręgach kilku izb skarbowych, to celem uzyskania zezwolenia na uiszczanie bezpośrednie dla wszystkich zakładów danego przedsiębiorstwa, należy zwrócić się do wszystkich izb skarbowych, właściwych według siedzib poszczególnych zakładów.

---

[4]) Przepisy przejściowe w §§ 186 i 187.

§ 41. Przepisy specjalne o rejestrach, które mają prowadzić podatnicy obowiązani na mocy ustawy do bezpośredniego uiszczania opłat stemplowych (art. 25, ustęp pierwszy), zawierają §§ 107, 108, 116, 117, 121 i 122.

Podatnik, któremu izba skarbowa zezwoliła na uiszczanie bezpośrednie (art. 25 ustęp trzeci), winien prowadzić „rejestr opłat stemplowych, uiszczanych bezpośrednio", według wzoru, który ustala izba skarbowa.

Na każdym egzemplarzu pisma, podlegającego uiszczeniu bezpośredniemu na mocy zezwolenia izby skarbowej, ma podatnik stwierdzić uiszczenie według następującego schematu: „Opłatę stemplową ..... zł. .... gr. uiścił (uiściła) bezpośrednio .... (imię i nazwisko lub firma) w ..... (miejscowość), poz. rej. .... z r. ...."; stwierdzenie to ma być zaopatrzone w podpis osoby, która ją umieściła. Izba skarbowa może zezwolić na niewymienianie pozycji rejestru, jeżeliby konieczność wymienienia pozycji rejestru nie dała się pogodzić z normalnym tokiem czynności przedsiębiorstwa.

§ 42. Postanowienia ogólne, zawarte w §§ 43—45, tyczą się obu rodzajów uiszczenia bezpośredniego t. j. zarówno uiszczania bezpośredniego na mocy ustawy (art. 25, ustęp pierwszy) jako też uiszczania bezpośredniego na mocy zezwolenia, udzielonego przez izbę skarbową (§ 40). Postanowienia te mają zastosowanie do uiszczania bezpośredniego na mocy ustawy — o tyle, o ile §§ 107, 108 i 122 (tyczące się: maklerów na giełdach towarowych, przedsiębiorców, którzy zajmują się zawodowo licytacjami oraz przedsiębiorców okrętowych) nie zawierają postanowień odmiennych.

§ 43. Jeżeliby z powodu rozmiaru przedsiębiorstwa prowadzenie jednego tylko rejestru było niedogodne, może podatnik prowadzić dwa lub więcej rejestrów — po uprzedniem zawiadomieniu izby skarbowej. W tym razie należy na każdym rejestrze umieścić oznaczenie odnośnego działu przedsiębiorstwa.

Podatnik, prowadzący rejestr, ma zapisać do rejestru każde pismo — względnie każdą czynność prawną — podlegające uiszczeniu bezpośredniemu. Zapisanie to — o ile chodzi o pisma i czynności prawne, które podatnik sporządził w pierwszej połowie miesiąca — ma nastąpić najpóźniej w dniu 22 tegoż miesiąca; zapisanie zaś pism i czynności prawnych, sporządzonych przez podatnika w drugiej połowie miesiąca — najpóźniej w dniu 7 miesiąca następnego. Pismo, podlegające uiszczeniu bezpośredniemu, a sporządzone nie przez podatnika, lecz przez inną osobę, należy zapisać do dnia 22, względnie 7, według tego, czy podatnik otrzymał takie pismo w pierwszej, czy w drugiej połowie miesiąca.

Numeracja w kolumnie 1 rejestru, zawierającej pozycję bieżącą, biegnie bez przerwy przez cały rok kalendarzowy.

Podatnik ma po zapisaniu do rejestru wszystkich pism, względnie czynności prawnych, za daną połowę miesiąca podsumować kwoty opłat, a sumę, w ten sposób obliczoną, wnieść do kasy skarbowej, a mianowicie za pierwszą połowę miesiąca: do dnia 22 bieżącego miesiąca, a za drugą połowę: do dnia 7 miesiąca następnego. Każda wpłata półmiesięczna ma obejmować wszystkie te opłaty, które w myśl ustępu drugiego niniejszego paragrafu należało zapisać do części rejestru, obejmującej daną połowę miesiąca.

§ 44. Celem uiszczenia bezpośredniego podatnik przedstawia kasie skarbowej deklarację według wzoru nr. 2. W deklaracji tej należy po wyrazie „od" wymienić przedmiot opłaty, okres za który się płaci, oraz artykuł ustawy o opłatach stemplowych, względnie datę i liczbę zezwolenia izby skarbowej (§ 40), z których wynika obowiązek uiszczenia bezpośredniego.

Podatnik ma datę uiszczenia oraz pozycję dziennika przychodu, prowadzonego przez kasę skarbową zapisać do rejestru, w przedziałce „uwagi", obok sumy półmiesięcznej (według pokwitowania, wystawionego przez kasę skarbową); winien przechowywać przez pięć lat rejestr i pokwitowania kasowe, uporządkowane według dat uiszczenia.

§ 45. Osoba, która rozpoczęła działalność, połączoną ze sporządzaniem pism, względnie czynności prawnych, podlegającem ustawowemu obowiązkowi bezpośredniego uiszczania opłat stemplowych i o rozpoczęciu tej działalności nie zawiadomiła uprzednio urzędu skarbowego, ulega karze pieniężnej, przewidzianej w art. 43.

Tej samej karze ulega ten, kto będąc obowiązanym do prowadzenia rejestru (§ 41), nie prowadzi go lub prowadzi nieprawidłowo.

Do art. 26.

§ 46. Z ksiąg grzbietowych, z pozostawieniem talonu, winny być wydawane pisma następujące:

1) rachunki (art. 72 i art. 90 ustęp drugi) przedsiębiorstw telefonicznych oraz dostarczających prąd elektryczny, gaz lub wodę, wydawane klientom co pewien czas, stwierdzające wykonanie umowy i wymieniające należności, oraz rachunki, wystawiane gościom przez przedsiębiorstwa hoteli, pensjonatów, restauracyj i kawiarni,
2) pokwitowania, stwierdzające uiszczenie należności za ogłoszenie w wydawnictwie perjodycznem (art. 90, ustęp drugi, w związku z ustępem piątym art. 72 oraz art. 136, ustęp trzeci),
3) pokwitowania komornego,
4) świadectwa depozytowe, składowe dowody posiadania itp. pisma, stwierdzające umowę składu, o ile podlegają opłacie w wysokości 50 gr., względnie 1 zł., przewidzianej w punkcie „b" art. 95.

Postanowienia niniejszego paragrafu, jak również § 47, nie mają zastosowania, jeżeli opłatę od pisma, wymienionego w niniejszym paragrafie, uiszcza się bezpośrednio, na mocy zezwolenia, udzielonego przez izbę skarbową (§ 40).

§ 47. Księgi grzbietowe, z których wydaje się pisma, wymienione w § 46, mają być przed wydaniem z nich pierwszego pisma zbroszurowane, a karty w ten sposób ponumerowane, aby pismo i talon oznaczone były temi samemi numerami. Treść talonu ma być co do istotnych punktów zgodna z wydanem pismem.

Uiszczenie opłaty stemplowej od pisma, wymienionego w § 46, odbywa się w sposób następujący: Znaczki stemplowe nakleja się na linji, oddzielającej talon od pisma, przeznaczonego do wycięcia. Znaczek stemplowy należy nakleić pionowo w ten sposób, aby jego część górna była zwrócona ku górnemu brzegowi księgi; po wycięciu pisma lewa połowa znaczka pozostaje na talonie, a prawa na wydanem piśmie.

Talony należy przechowywać do celów kontroli przez lat pięć, licząc od upływu roku, w którym uiszczono opłatę.

Przepisy poprzednich ustępów niniejszego paragrafu mają być stosowane również wówczas, gdy osoba, która sporządza pisma, podlegające opłatom stemplowym, a niewymienione w § 46, wydaje te pisma z księgi grzbietowej z pozostawieniem talonu. W razie wydawania pism takich z księgi grzbietowej z pozostawieniem kopji stosuje się ustępy: pierwszy i trzeci niniejszego paragrafu, a zamiast ustępu drugiego postanowienia następujące: znaczki stemplowe nakleja się na kopji pozostającej w księdze i kasuje się je przez przepisanie początkowemi lub końcowemi wyrazami tekstu albo datą skasowania oraz nazwiskiem lub firmą kasującego. Na wydanem piśmie należy (zapomocą pisma lub pieczęci) stwierdzić uiszczenie opłaty, wymieniając jej kwotę (np. słowami: „Opłatę stemplową . . . . zł. . . gr. uiszczono znaczkami stemplowemi na kopji").

Do art. 27 i 28.

§ 48. Jeżeli w kontrakcie sprzedaży, albo w kontrakcie dzierżawy kupujący, względnie dzierżawca, zobowiązał się nietylko do uiszczenia ceny, względnie czynszu, w gotówce, lecz nadto do świadczeń innego rodzaju, to notarjusz ma wezwać strony do podania wartości świadczeń dodatkowych (art. 7).

§ 49. Jeżeli świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu aktu notarjalnego (art. 27, punkt 1), względnie nie mogło być oznaczone przy sporządzeniu pisma, przedstawionego notarjuszowi celem dokonania czynności urzędowej (art. 27, punkt 2), ale na podstawie treści pisma da się ustalić najniższa ilość świadczenia lub jest w piśmie wymieniona zaliczka (art. 9, ustęp drugi), to notarjusz ma (o ile nie zachodzi wyjątek, przewidziany w ustępie ostatnim §-u 51) wymierzyć i pobrać opłatę tymczasową, a mianowicie według najniższej ilości świadczenia, względnie według zaliczki.

Notarjusz wymierza i pobiera opłatę tymczasową za pierwsze pięciolecie: w przypadku, wymienionym w punkcie e) art. 10, jak również jeżeli strona — w przypadku, przewidzianym w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, lub w punkcie b) art. 10 — oświadczyła, że chce korzystać z art. 11.

W przypadku, wymienionym w ustępie drugim art. 10, notarjusz wymierza i pobiera opłatę za czas, ściśle określony, oraz za pierwsze pięciolecie, następujące po upływie terminu, ściśle określonego. Na żądanie jednak strony, notarjusz wymierza i pobiera w tym przypadku opłatę tylko za okres pięcioletni, liczony od chwili sporządzenia pisma, od którego należy się opłata.

§ 50. Notarjusz wymierza opłatę od aktu notarjalnego (art. 27, punkt 1) także w przypadku przedstawienia mu zawiadomienia o decyzji, zezwalającej na odroczenie płatności (art. 177), a to nawet wtedy, jeżeli według owej decyzji pierwsza rata ma być zapłacona dopiero w pewien czas po sporządzeniu aktu notarjalnego.

Jeżeli według decyzji odraczającej pierwsza rata ma być uiszczona przy sporządzeniu aktu notarjalnego, to notarjusz od uiszczenia tej raty uzależnia sporządzenie aktu.

§ 51. Jeżeli notarjuszowi przedstawiono pismo oryginalne albo wtóropis, odpis lub tłumaczenie celem dokonania czynności urzędowej (art. 27, punkt 2) i notarjusz jest zdania, że co do przedstawionego pisma nastąpiło naruszenie ustawy o opłatach stemplowych, to jednak nie wymierza od przedstawionego pisma ani opłaty, ani podwyżki i nie jest też obowiązany do przesłania urzędowi skarbowemu odpisu pisma, podlegającego opłacie, ani do zawiadomienia urzędu skarbowego o dostrzeżonem ewentualnie naruszeniu ustawy o opłatach stemplowych, gdy zachodzą warunki następujące:

a) gdy opłatę od przedstawionego pisma uiszczono uprzednio w kwocie, wymierzonej przez notarjusza, mającego siedzibę poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki (art. 27 i 28) albo przez kancelarję sądu, mającego siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki (art. 30, punkt 3) albo przez urząd skarbowy (art. 23, punkt b: art. 24 punkt b; art. 33) lub przez inny właściwy urząd państwowy (art. 32);
b) gdy urząd skarbowy zaświadczył na piśmie, przedstawionem notarjuszowi celem dokonania czynności urzędowej, że od pisma tego uiszczono opłatę w należnej wysokości (§ 71);
c) gdy strona, po oznajmieniu jej przez notarjusza wysokości opłaty (względnie podwyżki), należnej od przedstawionego pisma, oświadcza, że nie żąda dokonania czynności urzędowej, dla której pismo przedstawiła.

To samo tyczy się przypadku, gdy pismo, przedstawione notarjuszowi, jest zaopatrzone w zaświadczenie o odroczeniu płatności (§§ 30, 74 i 181).

§ 52. Jeżeli pismo, przedstawione notarjuszowi celem dokonania czynności urzędowej (art. 27, punkt 2), zostało zaopatrzone przez urząd skarbowy w pieczęć wpływu (§ 34), to okoliczność ta, sama przez się nie zwalnia notarjusza od powzięcia decyzji w zakresie opłaty stemplowej. Jeżeli więc pismo takie nie zostało zaopatrzone przez urząd skarbowy, względnie przez kasę skarbową, w zaświadczenie o wymiarze stwierdzające uiszczenie całej kwoty, wymierzonej przez urząd skarbowy (§§ 36 i 37) ani też w zaświadczenie, przewidziane w punkcie b) §-u 51 lub w ustępie ostatnim tegoż paragrafu, to notarjusz ustala, czy pismo podlega opłacie, a jeżeli podlega: wymierza opłatę, ewentualnie też podwyżkę i uzależnia dokonanie czynności urzędowej od uiszczenia opłaty.

Jeżeli zaświadczenie o wymiarze stwierdza wymierzenie opłaty wraz z podwyżką, a uiszczenie tylko opłaty, to nieuiszczenie podwyżki nie jest przeszkodą dokonania czynności urzędowej.

§ 53. Jeżeli od pisma, przedstawionego notarjuszowi (art. 27, punkt 2), uiszczono uprzednio opłatę w kwocie, którą podatnik sam obliczył, która jednak zdaniem notarjusza jest niższa od należności ustawowej, to notarjusz wymierza różnicę między kwotą należną a kwotą uiszczoną, ewentualnie też podwyżkę (art. 28, ustęp trzeci).

Jeżeli kwota, uprzednio uiszczona, a obliczona przez samego podatnika, jest zdaniem notarjusza zgodna z należnością ustawową, ale uiszczenie nastąpiło po upływie właściwego terminu lub w sposób nieprawidłowy, to notarjusz wymierza podwyżkę.

§ 54. Zaświadczenie notarjusza o uiszczeniu opłaty, przewidziane w ustępie szóstym art. 28, ma być umieszczone — o ile chodzi o opłatę od aktu notarjalnego (art. 27, punkt 1) — w tekście aktu.

O ile chodzi o opłatę od pisma, przedstawionego notarjuszowi celem dokonania czynności urzędowej (art. 27, punkt 2), zaświadczenie ma być umieszczone w tekście świadectwa, stwierdzającego dokonanie czynności urzędowej, jeżeli świadectwo takie zostaje bądź wypisane na piśmie przedstawionem notarjuszowi, bądź z pismem tem trwale złączone (a zatem: w tekście świadectwa, stwierdzającego własnoręczność podpisu albo zgodność odpisu lub tłumaczenia z oryginałem albo datę okazania dokumentu; w proteście wekslowym; w zaświadczeniu o rejestracji trybem zgłoszeniowym w myśl prawa cywilnego rosyjskiego). Notarjusz ma w świadectwie takiem stwierdzić też uiszczenie opłaty od samego świadectwa, jeżeli w przypadku poszczególnym opłata taka się należy (art. 154, ustęp pierwszy; art. 157, 159 i 161). Jeżeli notarjusz na przedstawionem mu piśmie nie umieszcza świadectwa o dokonaniu czynności urzędowej (np. w przypadku powołania się w akcie notarjalnym na dokument inny), to ma na owem piśmie umieścić zaświadczenie, tyczące się wyłącznie uiszczenia opłaty stemplowej; data tego zaświadczenia ma być zgodna z datą dokonania czynności urzędowej.

§ 55. Zaświadczenie, o którem mowa w § 54, ma zawierać w przypadku wymierzenia opłaty przez notarjusza i uiszczenia do jego rąk wymierzonej kwoty (w całości lub w części):

1) pełną wymierzoną sumę,
2) (ewentualnie) podział tej sumy na poszczególne części składowe t. j. opłatę pojedynczą i podwyżkę, a w razie wymierzenia kilku opłat — wymienienie każdej opłaty zosobna (w szczególności: gdy pismo tyczy się dwu lub więcej przedmiotów lub gdy notarjusz wymierzył opłatę od pisma, przedstawionego mu celem dokonania czynności urzędowej i zarazem opłatę od świadectwa, stwierdzającego czynność urzędową),
3) przy opłatach procentowych — podstawę wymiaru i zastosowaną stopę opłaty,
4) ewentualne potrącenie uiszczonej uprzednio kwoty, którą obliczył podatnik sam (art. 23, punkt a; art. 24, punkt a; § 53),
5) stwierdzenie, że uiszczono całą kwotę, wymierzoną przez notarjusza lub, że uiszczono tylko opłatę pojedynczą bez podwyżki (art. 28, ustęp trzeci), albo tylko część opłaty z powodu zezwolenia na uiszczenie ratami (art. 177),
6) imię i nazwisko (firmę, nazwę) płatnika.

Jeżeli czynność urzędowa nie ma być zapisana do repertorjum, to w zaświadczeniu należy podać również pozycję „wykazu wpływów na dochód Ministerstwa Skarbu" (§ 59).

W razie niepobrania opłaty notarjusz zaświadcza powód niepobrania:

a) gdy pismo nie podlega opłacie,
b) gdy opłatę uiszczono uprzednio w kwocie, którą podatnik sam obliczył i ta kwota zdaniem notarjusza nie jest niższa od należności ustawowej, a uiszczenie nastąpiło we właściwym terminie i w sposób prawidłowy,
c) gdy świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu aktu notarjalnego — lub nie mogło być oznaczone przy sporządzeniu pisma, przedstawionego notarjuszowi — (art. 9, ustęp pierwszy) i zarazem w treści pisma nie jest podana ilość najniższa lub zaliczka,
d) gdy władza skarbowa zezwoliła na odroczenie płatności całej opłaty albo na uiszczenie pierwszej raty dopiero w pewien czas po sporządzeniu pisma (art. 177),
e) gdy notarjusz wymierzył tylko podwyżkę stemplową, a strona nie uiściła jej (art. 28, ustęp trzeci, zdanie drugie).

W przypadkach, wymienionych w punktach d), e) notarjusz ma uzasadnić wymiar opłaty w sposób, podany wyżej w punktach 1 — 4.

W przypadkach, wymienionych w punktach c), d), zaświadczenie powodu niepobrania nie jest potrzebne, gdy pismo, przedstawione notarjuszowi, jest już zaopatrzone w zaświadczenie o odroczeniu płatności (przewidziane w §§ 30, 74 i 181).

§ 56. Jeżeli przed notarjuszem odbyła się sprzedaż drogą licytacji (art. 27, punkt 3), to notarjusz wymierza opłatę (art. 52, punkt 2 i ustęp ostatni; art. 58; art. 64, punkt 4; art. 65; art. 66, punkt 2; art. 75, punkt b; art. 79, ustęp pierwszy: punkty a, b; art. 131, punkt 2; art. 132) zaraz po zaofiarowaniu najwyższej ceny i ten wymiar — po oznajmieniu go nabywcy—podaje w protokóle licytacji w sposób, określony w punktach 1, 2 i 3 §-u 55.

§ 57. Jeżeli przedmiotem sprzedaży drogą licytacji (§ 56) jest rzecz nieruchoma (art. 12, ustęp ostatni) bądź bez przynależności, bądź z przynależnościami (art. 52, ustęp ostatni) albo prawo wydobywania ciał kopalnych lub prawo do części wydobytych ciał kopalnych, względnie do ich pieniężnej równowartości (art. 64, punkty 1 i 3), to opłatę, wymierzoną przez notarjusza (§ 56), należy uiścić do jego rąk gotówką w ciągu trzech tygodni od dnia licytacji (art. 28, ustęp czwarty; art. 59, ustęp pierwszy; art. 65, ustęp ostatni).

W razie uiszczenia opłaty przed podpisaniem protokółu licytacji notarjusz stwierdza uiszczenie w tymże protokóle; w razie uiszczenia późniejszego notarjusz na żądanie płatnika wydaje mu pokwitowanie, w którem wymienia pozycję „wykazu wpływów na dochód Ministerstwa Skarbu" (§ 59). W razie uiszczenia w kasie skarbowej podatnik ma złożyć no-

tarjuszowi pokwitowanie, wydane przez kasę skarbową lub uwierzytelniony odpis tego pokwitowania.

Nieuiszczenie opłaty, w ciągu pięciu tygodni od dnia licytacji, powoduje obowiązek uiszczenia kary za zwłokę (ustawa z dnia 31 lipca 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721).

§ 58. O ile chodzi o sprzedaż drogą licytacji przedmiotów innego rodzaju, niż wymienione w § 57, opłata ma być uiszczona gotówką do rąk notarjusza niezwłocznie po dokonaniu sprzedaży (art. 28, ustęp czwarty; art. 71, ustęp czwarty; art. 80, ustęp trzeci); jeżeli nabywca nie zastosował się do tego przepisu, to notarjusz stwierdza w protokóle licytacji, że sprzedaż nie doszła do skutku (art. 71, ustęp przedostatni).

Uiszczenie opłaty stwierdza notarjusz w protokóle licytacji.

§ 59. Notarjusz prowadzi „wykaz wpływów na dochód Ministerstwa Skarbu" według załączonego wzoru 3. Do wykazu tego zapisuje wszelkie kwoty, pobrane na mocy ustawy o opłatach stemplowych. Notarjusze mający siedzibę na obszarach, na których obowiązuje kodeks cywilny francuski lub prawo cywilne rosyjskie, zapisują nadto do wykazu wpływów kwoty, pobrane tytułem podatku od darowizn.

W kolumnie 1 rozpoczyna się z początkiem każdego okresu budżetowego nowa numeracja.

W kolumnie 5 należy podać zasadniczo tylko rodzaj pisma (wpisując np. wyrazy: „oblig", „spółka", „pełnomocnictwo", „kwit" i t. p.). Przy czynnościach jednak, mających za przedmiot przeniesienie własności nieruchomości albo dzierżawę lub najem nieruchomości należy wymienić — oprócz rodzaju pisma — imiona i nazwiska osób działających, rodzaj rzeczy nieruchomej oraz miejscowość, w której ona się znajduje; co do nieruchomości ziemskiej również jej przestrzeń i budynki, na niej się znajdujące — jeżeli te dane są wymienione w piśmie, podlegającem opłacie.

W kolumnie 7 należy wpisywać opłaty od pism, wymienionych w art. 52, w wysokości 4%, 1%, 0.5%, 0.2% i 3 zł. (art. 58) oraz opłatę w wysokości 1% (art. 66) od przejścia własności przynależności rzeczy nieruchomej (art. 52, ustęp ostatni) i innych rzeczy ruchomych, które przechodzą na własność razem z nieruchomością (np. przenoszone razem z nieruchomością fabryczną surowce i gotowe towary). Natomiast innego rodzaju opłaty, wiążące się z przejściem własności nieruchomości, mają być wpisywane w odpowiednich innych kolumnach, a mianowicie: opłaty od pism, stwierdzających wniesienie nieruchomości do spółki tytułem wkładu rzeczowego (art. 106 — 108) — w kolumnie 8), opłaty zaś od pism, stwierdzających dział majątku wspólnego, w którego skład wchodzi nieruchomość (art. 131) albo umowę przygotowawczą (art. 134), tyczącą się nieruchomości albo przelew prawa, wynikającego z takiej umowy lub oferty (art. 53, punkt 3 i art. 66) — w kolumnie 10.

Zapisanie do wykazu wpływów ma nastąpić jaknajrychlej; na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki — jeżeli dana czynność urzędowa nie ma być zapisana do repertorjum, to zapisanie do wykazu wpływów ma nastąpić tego samego dnia, w którym notarjusz pobrał opłatę.

§ 60. Notarjusz wnosi do kasy skarbowej kwoty, zapisane do „wykazu wpływów", w terminach następujących:

1) za czas od dnia 1 do dnia 7 każdego miesiąca — w dniu 8 danego miesiąca;
2) za czas od dnia 8 do dnia 14 — w dniu 15 danego miesiąca; 3) za czas od dnia 15 do dnia 21 — w dniu 22 danego miesiąca; 4) za czas od dnia 22 do końca miesiąca — w dniu 1 miesiąca następnego.

Jeżeli termin przypada na dzień wolny od zajęć urzędowych, to wniesienie do kasy skarbowej ma nastąpić w najbliższym dniu powszednim.

Notarjuszowi wolno też wpłacać częściej, niż podano w ustępie poprzednim; nie wolno jednak jedną sumą obejmować należności z miesiąca ubiegłego i z miesiąca bieżącego.

Notarjusz przedstawia kasie skarbowej deklarację ułożoną według załączonego wzoru 4.

Notarjusz może też przesyłać należności powyższe kasie skarbowej za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności. Również w tym przypadku notarjusz przesyła kasie skarbowej deklarację; w deklaracji tej należy wyrazy „przy niniejszem", zastąpić wyrazami „za pośrednictwem P. K. O."

Każda wpłata ma być uwidoczniona w kolumnie 13 wykazu wpływów — przez wymienienie czasu, którego wpłata dotyczy, oraz daty wniesienia do kasy skarbowej, względnie przesłania za pośrednictwem P. K. O.

§ 61. Wykaz wpływów na dochód Ministerstwa Skarbu ma być po upływie danego miesiąca podsumowany i przesłany izbie skarbowej, w której okręgu notarjusz ma siedzibę — w ciągu tygodnia po upływie danego miesiąca.

§ 62. W zawiadomieniu o nieuiszczeniu wymierzonej podwyżki (art. 28, ustęp trzeci) notarjusz ma wymienić: datę pisma, podlegającego opłacie; rodzaj czynności prawnej, pismem tem stwierdzonej i jej przedmiot; imiona i nazwiska (firmy, nazwy) — tudzież, o ile to możliwe, adresy — osób działających; podstawę wymiaru opłaty stemplowej; ewentualnie: kwotę opłaty stemplowej, uiszczoną przed przedstawieniem pisma notarjuszowi; ewentualnie: kwotę opłaty, wymierzoną przez notarjusza i do jego rąk uiszczoną; kwotę podwyżki i powód wymierzenia jej; datę wymierzenia podwyżki; wreszcie: imię i nazwisko (firmę, nazwę) osoby, na której żądanie notarjusz wykonał czynność urzędową.

Zawiadomienie powyższe notarjusz sporządza niezwłocznie; przesyła je urzędowi skarbowemu dopiero po upływie miesiąca od dnia wymierzenia podwyżki, zaopatrzywszy w adnotację: „Odwołanie wniesiono dnia . . . ." lub „Odwołania nie wniesiono"; adnotacja ta ma być zaopatrzona w podpis i pieczęć notarjusza. Zawiadomienia, sporządzone w pierwszej połowie miesiąca, należy przesłać urzędowi skarbowemu w czasie od dnia 16 do dnia 20 miesiąca następnego; zawiadomienia zaś, sporządzone w drugiej połowie miesiąca, należy przesłać w czasie od dnia 1 do 5 miesiąca drugiego, następującego po upływie miesiąca danego (np. zawiadomienia, sporządzone w czasie od dnia 1 do dnia 15 stycznia, należy przesłać w czasie od dnia 16 lutego do dnia 20 lutego; zawiadomienia zaś, sporządzone w czasie od dnia 16

do dnia 31 stycznia, należy przesłać w czasie od dnia 1 do dnia 5 marca).

§ 63. Notarjusz, mający siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, ma w każdym przypadku, w którym wymierzył opłatę od sprzedaży nieruchomości, albo prawa do ciał kopalnych drogą licytacji (§ 57), i w którym opłaty tej nie uiszczono w ciągu trzech tygodni od dnia licytacji (art. 59), zawiadomić urząd skarbowy niezwłocznie o nieuiszczeniu opłaty. W zawiadomieniu tem należy wymienić: datę licytacji, jej przedmiot, imię i nazwisko (firmę, nazwę) i adres nabywcy (względnie wszystkich nabywców); podstawę wymiaru i kwotę wymierzonej opłaty.

§ 64. Odpisy, wymienione w ustępie piątym art. 28, ma notarjusz przesyłać urzędowi skarbowemu: za okres od dnia 1 do dnia 15 każdego miesiąca — najpóźniej do dnia 20 tegoż miesiąca; za okres zaś od dnia 16 do końca miesiąca — w ciągu pierwszych dni miesiąca następnego.

Notarjusz, mający siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, ma — jak dotychczas — na mocy art. 60 (ustępu drugiego) pruskiej ustawy z dnia 21 września 1899 r. o postępowaniu w sprawach niespornych (Zb. Pr. prusk. str. 249) sporządzać i przechowywać uwierzytelnione odpisy tych dokumentów, na których zaświadczył własnoręczność podpisu, lub znaku ręcznego pod tekstem, który sam ułożył.

Postępowanie ze środkami odwoławczemi w przypadkach wymiaru opłat stemplowych, dokonanego przez notarjusza, określają §§ 96 i 98.

Do art. 29 *).

§ 65. Na mocy punktu c) art. 29 notarjusz przy nadawaniu dokumentowi prywatnemu formy aktu notarjalnego, względnie przy uwierzytelnieniu podpisu lub znaku ręcznego, nie żąda dostarczenia odpisu, przeznaczonego dla urzędu skarbowego, w przypadkach następujących:

a) gdy opłatę uiszczono uprzednio w kwocie wymierzonej przez notarjusza, mającego siedzibę poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki (art. 27), lub przez kancelarję sądową (art. 30, punkt 3), lub przez urząd skarbowy (art. 23, punkt b; art. 24, punkt b; art. 33), lub przez inny właściwy urząd państwowy (art. 32);

b) gdy urząd skarbowy zaświadczył, że od pisma tego uiszczono opłatę w należnej wysokości (§ 71);

c) gdy pismo jest zaopatrzone w zaświadczenie o odroczeniu płatności (§ 30; § 55, punkty c, d; §§ 74 i 187).

§ 66. Jeżeli w przypadku poszczególnym opłata musi lub może być uiszczona znaczkami stemplowemi (§ 18, punkt g) i strona chce ją uiścić zapomocą skasowania znaczków stemplowych przez notarjusza (art. 29, ustęp ostatni), to notarjusz nakleja znaczki stemplowe, dostarczone przez stronę, na piśmie, podlegającem opłacie i kasuje te znaczki:

a) bądź przez przepisanie początkowemi wyrazami aktu notarjalnego, względnie dokumentu prywatnego, ułożonego przez notarjusza, na którym on następnie uwierzytelnia odpis lub znak ręczny,

b) bądź przez przepisanie początkowemi wyrazami klauzuli uwierzytelnienia,

c) bądź — w razie umieszczenia znaczków poza tekstem pisma, podlegającego opłacie i poza tekstem klauzuli uwierzytelnienia — zapomocą pieczęci urzędowej, w ten sposób, aby na każdym znaczku znajdował się jeden odcisk pieczęci, przechodzący częściowo na papier lub na znaczek sąsiedni.

W tekście aktu notarjalnego, względnie w klauzuli uwierzytelnienia podpisu (znaku ręcznego), notarjusz stwierdza, że skasował znaczki stemplowe i w jakiej wysokości.

Skasowanie znaczków stemplowych przez notarjusza nie uchyla zastosowania art. 42. Jeżeli więc kwota znaczków wynosi mniej, niż należna opłata, to zostanie wymierzona podwyżka, przewidziana w art. 42.

*) §§ 65 i 66 mają zastosowanie wyłącznie na obszarze, na którym obowiązuje austrjacki kodeks cywilny.

Do punktu 5 art. 30.

§ 67. W przypadkach, w których zostało wydane orzeczenie w przedmiocie wykupu majątku rodowego, akt wykupu (zdanie ostatnie artykułu 1443 ros. ustawy postępowania cywilnego) może być wydany dopiero po uiszczeniu opłaty stemplowej, wymierzonej przez kancelarję sądową (art. 30, ustęp trzeci); opłata nie podlega więc przymusowemu ściągnięciu.

Do art. 31.

a) Postanowienia ogólne o współudziale sądów przy wymiarze i poborze opłat stemplowych.

§ 68. Jeżeli opłaty stemplowej, wymierzonej przez kancelarję sądową zapomocą nakazu płatniczego nie uiszczono w przepisanym terminie (art. 59; art. 71, ustęp ostatni; art. 133 ustęp ostatni), to urząd skarbowy zarządzi ściągnięcie przymusowe; w tym celu kancelarja sądowa przesyła urzędowi skarbowemu odpowiednie zawiadomienia.

§ 69. Jeżeli sądowi przedstawiono celem uwierzytelnienia podpisu lub znaku ręcznego pismo, podlegające opłacie stemplowej, to sąd dokona uwierzytelnienia:

a) gdy opłatę uiszczono uprzednio — bądź zapomocą znaczków stemplowych bądź gotówką — w kwocie, wymierzonej przez urząd skarbowy (art. 23, punkt b; art. 24, punkt b; art. 33) lub przez inny właściwy urząd państwowy (art. 32),

b) gdy urząd skarbowy na piśmie, przedstawionem sądowi celem uwierzytelnienia podpisu lub znaku ręcznego, zaświadczył, że od pisma tego uiszczono opłatę w należnej wysokości (§ 71),

c) gdy pismo jest zaopatrzone przez urząd skarbowy (§§ 30 i 187) lub przez inny właściwy urząd (§ 74) w zaświadczenie o odroczeniu płatności.

Jeżeli w przypadku, wymienionym w punkcie a) lub b), wymierzono opłatę pojedynczą wraz z podwyżką, to uwierzytelnienie podpisu (znaku ręcznego) jest uzależnione jedynie od uiszczenia opłaty pojedynczej.

§ 70. Sąd dokona uwierzytelnienia mimo braku warunków, wymienionych w § 69, gdy podpis lub znak ręczny mają być uwierzytelnione:

a) na pełnomocnictwie, nie zawierającem zarazem umowy o wynagrodzenie pełnomocnika (art. 113) — jeżeli opłatę, przewidzianą w art. 111 uiszczono,

b) na dokumencie, zawierającym zezwolenie na wykreślenie długu pieniężnego w księdze wieczystej, jeżeli dokument oprócz zezwolenia na wykreślenie oraz pokwitowania z uiszczenia długu, który ma być wykreślony, nie zawiera żadnych innych postanowień, a uiszczono opłatę, przewidzianą w art. 139.

§ 71. Urząd skarbowy obowiązany jest — w razie przedstawienia mu pisma, od którego uiszczono opłatę w kwocie, którą podatnik sam obliczył (art. 23, punkt a; art. 24, punkt a; art. 25; art. 29, ustęp ostatni) — na żądanie osoby, która pismo przedstawiła, zbadać, czy uiszczono opłatę w kwocie należnej. W razie stwierdzenia, że uiszczono kwotę należną, urząd skarbowy zaświadcza to na przedstawionem piśmie; w zaświadczeniu tem wymienia należną kwotę oraz sposób uiszczenia.

Przepis powyższy stosuje się również, jeżeli w przypadku, przewidzianym w punkcie b) art. 24, strona po wręczeniu jej „kartki wymiarowej" (§ 35) nie udała się do kasy skarbowej, lecz uiściła opłatę zapomocą przekazu pocztowego, lub za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności, albo uiściła w innej kasie skarbowej, a nie w tej, którą wskazał urząd skarbowy, lub wreszcie udała się wprawdzie do właściwej kasy skarbowej, ale przedstawiła jej tylko kartkę wymiarową, a nie przedstawiła pisma, podlegającego opłacie, wobec czego umieszczenie pokwitowania, przewidzianego w § 37, na tem piśmie nie było możliwe.

b) Postanowienia specjalne dla obszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki.

§ 72. Na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, opłata stemplowa, wymierzona przez kancelarję sądową, ma być uiszczona do rąk urzędnika sądowego, prowadzącego księgę pieniężną (§ 113 instrukcji sądowej z dnia 5 maja 1897 r., austr. Dz. P. P. Nr. 112).

§ 73. Jeżeli sądowi, mającemu siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, przedstawiono celem uwierzytelnienia podpisu lub znaku ręcznego pismo, podlegające opłacie stemplowej, to sąd dokona uwierzytelnienia nietylko w przypadkach, wymienionych w §§ 69 i 70, lecz także w razie złożenia sądowi odpisu przeznaczonego dla urzędu skarbowego oraz opłaty za uwierzytelnienie tego odpisu (art. 31, ustęp przedostatni, zdanie ostatnie); złożenie odpisu nie zwalnia stron od obowiązku uiszczenia opłaty w przepisanym terminie (art. 20, 21, 22 i 138), w sposób, przewidziany w art. 23, względnie 24.

Do art. 32.

§ 74. Art. 32 stosuje się zarówno do umów, zawieranych przez Skarb Rzeczypospolitej albo przez będące odrębnemi osobami prawnemi państwowe zakłady i przedsiębiorstwa, jako też do umów, które zawiera urząd państwowy jako zarządca majątku niepaństwowego.

Jeżeli świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu pisma i nie jest też znana najniższa ilość świadczenia ani nie zostaje wypłacona zaliczka (art. 9), to urząd, zawierający umowę, zaświadcza odroczenie płatności zarówno na egzemplarzu umowy, pozostającym w urzędzie, jako też na tym, który jest przeznaczony dla współkontrahenta.

Jednocześnie z doręczeniem egzemplarza, zaopatrzonego w takie poświadczenie, urząd doręcza współkontrahentowi pismo, w którem oznajmia mu, że opłata stemplowa ma być uiszczana ratami w miarę wykonywania zobowiązania. W piśmie tem należy podać: 1) terminy, w których mają być uiszczone poszczególne raty, 2) sposób obliczenia podstawy wymiaru każdej raty, 3) stopę opłaty (z powołaniem się na odpowiedni przepis ustawy o opłatach stemplowych), 4) sposób uiszczenia.

Do art. 35[5]).

§ 75. Zawiadomienia o dostrzeżonych naruszeniach ustawy o opłatach stemplowych mają być przesyłane do tego urzędu skarbowego (§ 16), w którego okręgu ma siedzibę sąd, względnie inny urząd państwowy, który stwierdził naruszenie ustawy.

Do zawiadomień należy używać formularzy według załączonego wzoru 5, których na żądanie sądu, względnie innego urzędu państwowego dostarcza izba skarbowa. Użycia formularza można zaniechać w razie przesłania urzędowi skarbowemu wierzytelnego odpisu zakwestjonowanego pisma; należy jednak na odpisie podać, na czem polega naruszenie ustawy i opinję tę uzasadnić.

Pismo należy zaopatrzyć w adnotację, stwierdzającą zakwestjonowanie, w formie następującej:

„Zakwestjonowano z powodu nieuiszczenia" (albo „niedostatecznego uiszczenia", „spóźnionego uiszczenia", „uiszczenia nieprawidłowego") opłaty stemplowej. Zawiadomienie przesłano Urzędowi Skarbowemu w . . . . . dnia . . . . .

Pieczęć urzędowa Podpis".

W razie przesłania urzędowi skarbowemu uwierzytelnionego odpisu zakwestjonowanego pisma należy na niem umieścić klauzulę powyższą z tą zmianą, że wyraz „Zawiadomienie" zastępują wyrazy „Odpis wierzytelny".

Przepisy powyższe należy stosować również w przypadku zakwestjonowania wtóropisu, odpisu, lub tłumaczenia — z powodu niedostarczenia dowodu, iż uiszczono opłatę od pisma pierwszego (§ 2). W takim razie jednak adnotacja, stwierdzająca za-

---

[5]) Przepis przejściowy w § 188.

kwestjonowanie (umieszczona na wtóropisie, względnie na odpisie, lub tłumaczeniu), ma brzmieć: „Zakwestjonowano z powodu niedostarczenia dowodu uiszczenia opłaty stemplowej od pisma pierwszego. Zawiadomienie przesłano Urzędowi Skarbowemu w . . . . . dn. . . . .

Pieczęć urzędowa. Podpis".

§ 76. Jeżeli zachodzi podejrzenie, że znaczek stemplowy został podrobiony, przerobiony lub powtórnie użyty (art. 39), to należy w adnotacji o zakwestjonowaniu (§ 75) wyraz „nieuiszczenia" zastąpić wyrazami: „nieprawdziwości znaczka stemplowego". W takim razie należy do zawiadomienia o dostrzeżonem naruszeniu ustawy załączyć zakwestjonowane pismo; przepis ten nie tyczy się pism, przechowywanych u notarjusza, w archiwum notarjalnem, lub w zbiorze dokumentów księgi wieczystej.

Do art. 37 [6]).

§ 77. W zaświadczeniach o uiszczeniu opłaty stemplowej należy podać, w jaki sposób ją uiszczono, a mianowicie: czy znaczkami stemplowemi (względnie zapomocą papieru stemplowego), czy gotówką. W razie uiszczenia znaczkami należy podać, czy są przepisane początkowemi, względnie końcowemi, wyrazami tekstu (art. 23, punkt a; § 33), lub stwierdzającemi zawarcie umowy podpisami stron (art. 23, punkt a; § 33) — czy też znajdują się poza tekstem, a w tym ostatnim razie: czy i przez kogo zostały skasowane. W razie uiszczenia gotówką należy wymienić datę uiszczenia oraz kasę i pozycję dziennika kasowego względnie pozycję rejestru opłat stemplowych, uiszczanych bezpośrednio (§ 41).

Do art. 38 [7]).

§ 78. Kontrolę celem stwierdzenia, czy przepisy o opłatach stemplowych są przestrzegane („kontrolę stemplową"), wykonywują:

1) w sądach, u notarjuszów oraz w innych urzędach państwowych, w wojewódzkich i powiatowych związkach komunalnych, w magistratach miast, których liczba mieszkańców przewyższa 50.000 oraz w Banku Polskim — urzędnicy, upoważnieni do tej czynności przez izbę skarbową;

2) w innych przypadkach, przewidzianych w art. 38 — urzędnicy, upoważnieni bądź przez izbę skarbową, bądź przez naczelnika urzędu skarbowego (§ 16).

Z pomiędzy akt urzędów państwowych i samorządowych nie podlegają kontroli stemplowej:

a) akta, oznaczone jako „poufne", lub „tajne" (w szczególności wszelkie akta, tyczące się tajemnic wojskowych, choćby przechowywane w urzędach, nie podlegających Ministerstwu Spraw Wojskowych), b) akta personalne, c) karno-sądowe, karno-administracyjne i dyscyplinarne, d) tyczące się spraw bezpieczeństwa publicznego, e) rozporządzenia ostatniej woli — przed rozpoczęciem ich wykonania, f) wszelkie kategorje akt, tyczące się wyłącznie przedmiotów, nie podlegających opłatom stemplowym.

[6]) Przepis przejściowy w § 188.
[7]) Przepis przejściowy w § 186.

§ 79. Kontrolę stemplową wykonywa się w godzinach urzędowych, względnie—o ile chodzi o przedsiębiorstwa, obowiązane do płacenia podatku przemysłowego, lub ustawowo zwolnione od tego podatku (art. 38, punkt 2) — w porze, wyznaczonej do prowadzenia przedsiębiorstwa. Kontrolę należy przeprowadzić w ten sposób, aby nie przeszkadzała urzędowaniu, lub prawidłowemu prowadzeniu przedsiębiorstw.

Urzędnik, dokonywający kontroli stemplowej, winien stwierdzić dostrzeżone naruszenia przepisów o opłatach stemplowych w formie protokółu, ułożonego według wzoru 6.

W razie kontroli u notarjusza winien urzędnik kontrolujący okazać protokół notarjuszowi, w razie zaś kontroli w sądzie albo w innym urzędzie państwowym, lub samorządowym — kierownikowi urzędu, lub funkcjonarjuszowi, wyznaczonemu w tym celu przez kierownika.

Notarjusz, względnie kierownik urzędu, lub jego zastępca, winni potwierdzić na protokóle, że został im przedstawiony do przejrzenia; mogą dopisać, lub wnieść oddzielnie swoje uwagi.

W razie kontroli w przedsiębiorstwie, obowiązanem do płacenia podatku przemysłowego, lub ustawowo zwolnionem od tego podatku (art. 38, punkt 2), ma urzędnik kontrolujący okazać protokół przedsiębiorcy lub jego zastępcy, jeżeli jeden lub drugi jest obecny w czasie zakończenia kontroli i wezwać do potwierdzenia podpisem, że protokół został udzielony do przejrzenia. Nieobecność lub odmówienie podpisania winien urzędnik kontrolujący zaznaczyć na protokóle z udziałem świadka.

Przedsiębiorca (lub jego zastępca) może dopisać lub oddzielnie wnieść swoje uwagi. O ileby z nich wynikało, że przedsiębiorca kwestjonuje prawdziwość twierdzeń urzędnika kontrolującego, tyczących się stanu faktycznego, urzędnik ten winien załączyć do protokółu odnośne pisma zakwestjonowane. Pierwopisy można zastąpić odpisami, dostarczonemi przez przedsiębiorcę, na których urzędnik kontrolujący lub władza skarbowa stwierdzi zgodność z pierwopisami; w razie niedostarczenia odpisu władza skarbowa zwraca pierwopis najpóźniej przy ostatecznem załatwieniu sprawy w instancji pierwszej.

Jeżeli przy kontroli znaleziono pismo, zaopatrzone w znaczki stemplowe, co do których zachodzi podejrzenie, że są podrobione, albo że były już poprzednio użyte (art. 39), to pismo takie dołącza się do protokółu. Przepis ten nie tyczy się pism, przechowywanych u notarjusza, w archiwum notarjalnem lub w zbiorze dokumentów księgi wieczystej.

Urzędnik kontrolujący zaopatruje każde pismo zakwestjonowane w adnotację, stwierdzającą zakwestjonowanie, w formie następującej:

„Zakwestjonowano przy kontroli dn . . . . r . .
Zapisano do protokółu pod poz. . . . ."

Adnotacja ta ma być zaopatrzona w podpis urzędnika kontrolującego, z wymienieniem jego stanowiska służbowego.

Do art. 39 i 40.

§ 80. W przypadkach, w których orzecznictwo z powodu naruszenia ustawy o opłatach stemplowych

należy do sądu okręgowego, sąd ten ma po ukończeniu postępowania karnego przesłać akta urzędowi skarbowemu do przejrzenia. Właściwym jest ten urząd skarbowy, który przesłał prokuratorowi przy sądzie okręgowym doniesienie o naruszeniu ustawy.

Jeżeli postępowanie karne rozpoczęło się bez doniesienia ze strony urzędu skarbowego, to sąd okręgowy ma o rozpoczęciu postępowania zawiadomić ten urząd skarbowy, w którego okręgu została wymierzona opłata stemplowa od pisma, stanowiącego przedmiot przestępstwa, a w braku takiego wymiaru ten urząd skarbowy, w którego okręgu ma zamieszkanie obwiniony, względnie jeden z obwinionych. Temuż urzędowi skarbowemu należy przesłać akta po ukończeniu postępowania karnego.

Do art. 45 (ustępu pierwszego).

§ 81. Zwrot opłaty stemplowej, uiszczonej nienależnie, nastąpi na skutek podania, złożonego urzędowi skarbowemu w ciągu roku od dnia uiszczenia, tylko w przypadkach następujących:

a) gdy uiszczono opłatę wyłącznie zapomocą urzędowego papieru wekslowego (bez użycia nadto znaczków stemplowych),
b) gdy znaczki stemplowe skasował sam podatnik,
c) gdy znaczki stemplowe skasował notarjusz, mający siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki (art. 29, ustęp ostatni; art. 124),
d) gdy znaczki stemplowe na wekslu skasował bank na mocy art. 124, lub na mocy zezwolenia, udzielonego bankowi przez Ministra Skarbu na mocy tegoż artykułu,
e) w razie skasowania znaczków stemplowych na składowym dowodzie zastawniczym (warrancje) przez zarząd domu składowego (§ 151),
f) gdy podatnik wniósł do kasy skarbowej sumę, którą sam obliczył (art. 22, ustęp ostatni; art. 24, punkt a; art. 25).

Jeżeli natomiast kwota, uiszczona nienależnie, została ustalona drogą wymiaru urzędowego, to art. 45 nie ma zastosowania, a zwrot nadpłaty nastąpi tylko, jeżeli w ciągu miesiąca od dnia dokonania wymiaru wniesiono odwołanie, i ono zostało następnie uwzględnione (art. 46 i 47 oraz §§ 93—96).

§ 82. Podanie o zwrot nadpłaty (§ 81) jest wolne od opłaty stemplowej (art. 142, punkt 8).

W razie uiszczenia opłaty zapomocą papieru stemplowego, lub zapomocą znaczków stemplowych, które skasował sam podatnik, albo bank, lub zarząd domu składowego (§ 81, punkty a — e), należy do podania, zawierającego wniosek o zwrot nadpłaty, załączyć pismo, od którego opłatę uiszczono.

W razie uiszczenia — gotówką w kasie skarbowej — opłaty, którą podatnik sam obliczył, w przypadku przewidzianym w punkcie „a" artykułu 24, należy załączyć pismo, od którego opłatę uiszczono oraz kwit kasy skarbowej.

Podanie o zwrot nadpłaty należy wnieść w przypadkach, wymienionych w punktach a, b, d, e, §-u 81, do tego urzędu skarbowego, w którego okręgu petent ma mieszkanie lub siedzibę. W przypadkach, wymienionych w punktach c, f, §-u 81, należy podanie o zwrot nadpłaty wnieść do tego urzędu skarbowego, w którego okręgu ma siedzibę odnośny notarjusz względnie odnośna kasa skarbowa.

Do art. 45 (ustępu drugiego).

§ 83. Wymiana znaczków stemplowych (§ 20) nastąpi:

a) gdy znaczek nienaklejony uległ uszkodzeniu, np. zlepieniu, lub poplamieniu,
b) gdy znaczek stemplowy naklejono na papierze, który nie jest zapisany, ale który (z powodu poplamienia, przedarcia lub t. p.) nie może być użyty do sporządzenia pisma,
c) gdy znaczek stemplowy naklejono na papierze, na którym jest umieszczone pismo niepodpisane, albo
d) na świadectwie urzędowem (art. 154 i następne) — jeżeli urząd, który świadectwo przygotował, zaświadczył na niem, że zostało unieważnione,
e) na podaniu, wystosowanem do urzędu państwowego (art. 140 i następne), ale nie wniesionem.

Nie nastąpi wymiana w przypadku rozdarcia znaczka stemplowego na dwie lub więcej części.

§ 84. Wymiana, przewidziana w punktach b, c §-u 83, nastąpi tylko w takim razie, gdy jest zupełnie niewątpliwem, że papier zaopatrzony w znaczek stemplowy, a przedstawiony do wymiany, nie jest częścią składową pisma, już podpisanego.

Nie nastąpi więc wymiana np. gdy przedstawiono jedynie papier, na którym niema początku pisma, lub który, zawierając początek pisma, jest zapisany w całości (wobec czego możliwe jest, że ciąg dalszy pisma — wraz z podpisem — znajduje się na innym papierze) lub gdy przekreślenie, skrobanie, zalanie atramentem, wywabienie tekstu itp. zmiany wywołują przypuszczenie, że w miejscu, w ten sposób uszkodzonem, znajdował się podpis.

Również nie wymienia się znaczka stemplowego, zdjętego z papieru, na którym był już umieszczony.

§ 85. Zasadniczo nie jest dopuszczalna wymiana znaczków stemplowych, umieszczonych na piśmie, już podpisanem. Wyjątek od tej zasady stanowią: znaczki stemplowe, umieszczone na wekslu trasowanym, płatnym na własne zlecenie wystawcy, lub na jenego rzecz, jak również na wekslu zaopatrzonym jedynie w indosy, a niezaopatrzonym ani w podpis wystawcy, ani w podpis akceptanta: w tych przypadkach stosuje się § 86.

Od zasady, wypowiedzianej w punkcie c) §-u 83, w myśl której zostaje wymieniony znaczek stemplowy, umieszczony na piśmie niepodpisanem, stanowią wyjątek znaczki stemplowe na rachunku, lub na innem piśmie, stwierdzającem wykonanie umowy (art. 72 i art. 90, ustęp drugi); nie nastąpi wymiana znaczka stemplowego, umieszczonego na piśmie takiem, jeżeli ono wprawdzie nie jest zaopatrzone w podpis (t. j. nazwisko lub firmę wystawcy, umieszczone pod tekstem rachunku), ale nazwisko, lub firma wystawcy są na rachunku uwidocznione w inny sposób (w szczególności zapomocą druku lub pieczątki).

§ 86. Wymiana urzędowego blankietu wekslowego (§ 154) nastąpi:

a) gdy blankiet taki (z powodu poplamienia, przedarcia, lub t. p.) nie może być użyty do sporządzenia wekslu;
b) gdy na blankiecie takim umieszczony jest tekst wekslu, ale niema żadnego podpisu,
c) gdy na wekslu trasowanym, płatnym na własne zlecenie wystawcy lub na jego rzecz, znajduje się tylko podpis wystawcy (a niema ani podpisu akceptanta, ani indosu),
d) gdy na wekslu nie są podpisani ani wystawca, ani akceptant, ale są indosy.

Nie wymienia się blankietu wekslowego w razie rozdarcia na dwie lub więcej części, jak również gdy przekreślenia, skrobania, zalanie atramentem, wywabienie tekstu itp. zmiany wywołują przypuszczenie, że w miejscu w ten sposób uszkodzonem znajdował się podpis.

§ 87. O wymianę znaczków stemplowych (§§ 83 — 85) i urzędowych blankietów wekslowych (§ 86) należy zwrócić się do urzędu skarbowego (§ 16) z podaniem, które jest wolne od opłaty stemplowej (art. 143, punkt 8).

W podaniu należy wymienić poszczególne rodzaje znaków stemplowych, kategorje wartości, ilość sztuk każdej kategorji i łączną wartość wszystkich sztuk danej kategorji. W razie przedstawienia do wymiany blankietu wekslowego z naklejonym na nim znaczkiem stemplowym należy ten blankiet oznaczyć w podaniu w formie następującej: „blankiet wekslowy z naklejonym znaczkiem stemplowym łącznej wartości zł. . . . . gr. . . .“ Podanie można też ułożyć w formie wykazu według załączonego wzoru 7.

Urząd skarbowy może przyjąć znaki stemplowe, przedstawione do wymiany, mimo niedołączenia podania, przewidzianego w ustępie poprzednim — jeżeli złożono niewielką ilość znaków stemplowych i urząd może sprawę załatwić natychmiast.

Jeżeli podanie (ustępy: pierwszy i drugi niniejszego paragrafu) nie może być załatwione natychmiast po wniesieniu, to na żądanie petenta urząd wyda mu pokwitowanie, wymieniające imię i nazwisko (firmę, nazwę) petenta oraz ogólną wartość znaków stemplowych, przedstawionych do wymiany. Jeżeli z powodu wielkiej ilości przedstawionych znaków stemplowych obliczenie ich wartości nie może nastąpić natychmiast, to urząd zaznacza w pokwitowaniu, że podaje wartość według oznajmienia petenta. Pokwitowanie podlega opłacie stemplowej w kwocie 20 gr. (art. 149).

§ 88. W razie przedstawienia do wymiany znaczków stemplowych nienaklejonych ma urząd skarbowy po powzięciu decyzji o dopuszczalności wymiany nakleić znaczki stemplowe na papierze, ale oddzielnie te, których wymiany dozwolił i oddzielnie te, których wymiany odmówił.

Na każdym papierze, na którym urząd skarbowy nakleił znaczki stemplowe, jak również na każdym przedstawionym przez petenta: papierze z naklejonym znaczkiem stemplowym lub blankiecie wekslowym, umieszcza urząd skarbowy zaświadczenie o dozwoleniu wymiany, względnie adnotację o odmowie— zaopatrzone w datę, pieczęć urzędową i podpis.

Jeżeli naklejenie znaczków stemplowych na papierze jest niemożliwe, gdyż są zlepione, to należy znaczki włożyć do koperty, opieczętować ją i umieścić na niej jedno z dwóch zaświadczeń wyżej wymienionych.

Jest też dopuszczalne zszycie i opieczętowanie wszystkich tych papierów, co do których urząd skarbowy dozwala wymiany oraz osobnej kartki, na której umieszcza się zaświadczenie o dozwoleniu wymiany.

Adnotacja o odmowie musi być umieszczona na każdym papierze zosobna; nie należy zszywać papierów, co do których wymiany odmówiono.

§ 89. Znaczki stemplowe oraz blankiety wekslowe wymienia się zasadniczo na znaki stemplowe tego samego rodzaju. Na żądanie petenta urząd skarbowy dozwoli jednak w całości lub w części wymiany znaczków stemplowych na blankiety wekslowe, lub blankietów wekslowych na znaczki stemplowe.

Sposób dokonania wymiany blankietu wekslowego z naklejonym znaczkiem stemplowym jest pozostawiony uznaniu urzędu skarbowego.

§ 90. Jeżeli podanie (§ 87, ustępy: pierwszy i drugi) zostało załatwione natychmiast, w obecności petenta, jak również w przypadku wniosku ustnego (§ 87, ustęp trzeci), urząd skarbowy — w razie załatwienia przychylnego — doręcza petentowi niezwłocznie odnośne papiery względnie koperty, zaopatrzone w zaświadczenie o dozwoleniu wymiany (§ 88) i skierowuje go do kasy skarbowej (§ 92).

Jeżeli przychylne załatwienie podania nastąpiło nie w obecności strony, ale dopiero później, to urząd skarbowy przesyła odnośne znaki stemplowe kasie skarbowej przy piśmie, wymieniając łączną sumę znaczków stemplowych i łączną sumę blankietów wekslowych, które mają być wydane przy wymianie. Zarazem urząd skarbowy zawiadamia petenta o tem zarządzeniu wymiany.

§ 91. W przypadku odmowy urząd skarbowy sporządza umotywowaną decyzję i, zawiadamiając o niej petenta, dołącza do zawiadomienia odnośne znaki stemplowe, zaopatrzone w adnotację o odmowie (§ 88) — z wyjątkiem znaczków stemplowych, zebranych (z powodu zlepienia się) w opieczętowanej kopercie (§ 88, ustęp trzeci), które pozostają w urzędzie skarbowym. Urząd skarbowy ma przedziurawić każdy znaczek stemplowy, którego wymiany odmówił, a który zwraca petentowi; nie tyczy się to przypadków, w których odmówiono wymiany, ponieważ znaczki stemplowe są nieuszkodzone lub ponieważ są umieszczone na piśmie, podlegającem opłacie.

Od decyzji odmownej można wnieść odwołanie (art. 46 i 47).

§ 92. Kasa skarbowa dokona wymiany, skoro petent przedstawi jej znaki stemplowe, zaopatrzone w zaświadczenie o dozwoleniu (w przypadku załatwienia natychmiastowego: § 90 ustęp pierwszy), względnie zawiadomienie o zarządzeniu wymiany (§ 90, ustęp drugi).

Wymiana nie nastąpi w razie zgłoszenia się do kasy skarbowej po upływie roku od doręczenia petentowi znaków stemplowych, zaopatrzonych w klauzulę dozwolenia, względnie od doręczenia zawiadomienia o decyzji, dozwalającej wymiany.

Do art. 46.

§ 93. Termin jednego miesiąca, w ciągu którego można wnieść odwołanie, liczy się:

a) w razie uiszczenia opłaty zapomocą znaczków stemplowych, skasowanych przez urząd skarbowy (art. 23, punkt b) — od daty zaświadczenia o wymiarze (§ 36);

b) w razie uiszczenia opłaty gotówką w kasie skarbowej na skutek wymiaru, dokonanego przez urząd skarbowy (art. 24, punkt b) — od daty uiszczenia, wymienionej w zaświadczeniu o wymiarze, które kasa skarbowa umieściła na piśmie, podlegającem opłacie (§ 37);

c) w razie wymierzenia opłaty zapomocą nakazu płatniczego, sporządzonego przez urząd skarbowy (art. 33, punkty 2 i 3), lub przez kancelarję sądową (art. 30), lub przez władzę administracyjną (art. 61, ustęp ostatni) — od dnia doręczenia nakazu płatniczego;

d) przy opłacie od aktu notarjalnego, wymierzonej przez notarjusza (art. 27, punkt 1) — od daty aktu notarjalnego;

e) przy opłacie od pisma, przedstawionego notarjuszowi celem dokonania czynności urzędowej (art. 27, punkt 2) — od daty świadectwa, stwierdzającego dokonanie owej czynności (§ 54, ustęp drugi, zdanie pierwsze), względnie od daty zaświadczenia, tyczącego się wyłącznie uiszczenia opłaty stemplowej (§ 54, zdanie ostatnie);

f) w razie wymierzenia przez notarjusza opłaty od odbytej przed nim sprzedaży drogą licytacji (art. 27, punkt 3 oraz § 56) — od dnia licytacji;

g) w razie wymierzenia przez kancelarję sądową opłaty od aktu sądowego albo od przewłaszczenia, lub innego oświadczenia zgody (art. 30, punkty 3 i 4) — od daty aktu sądowego, względnie przewłaszczenia, lub oświadczenia zgody;

h) w razie wymierzenia przez urząd państwowy opłaty od umowy, przez ten urząd zawartej (art. 32) — od daty zaświadczenia o uiszczeniu (art. 32, ustęp drugi, zdanie pierwsze).

Przepisy powyższe stosuje się również w przypadkach wymierzenia podwyżki stemplowej (art. 42).

§ 94. Jeżeli w przypadku, wymienionym w punkcie a) §-u 93, kwota znaczków stemplowych, skasowanych przez urząd skarbowy, stanowi tylko część kwoty, wymierzonej przez urząd skarbowy, a resztę skasowano później, to termin liczy się mimo to od daty zaświadczenia o wymiarze.

Jeżeli w przypadku, wymienionym w punkcie b) §-u 93, kwotę, wymierzoną przez urząd skarbowy, uiszczono nie odrazu, lecz częściami, to termin liczy się od daty pierwszego uiszczenia.

Zasady, wypowiedziane w punktach d), e) §-u 93, obowiązują również wówczas, gdy kwoty, wymierzonej przez notarjusza, nie uiszczono do jego rąk przed sporządzeniem aktu notarjalnego, względnie przed dokonaniem czynności urzędowej, lub uiszczono tylko w części — z powodu odroczenia płatności w myśl art. 177, lub z powodu nieuiszczenia podwyżki (art. 28, ustęp trzeci, zdanie drugie).

Zasada, podana w punkcie g) §-u 93, obowiązuje również wówczas, gdy kwoty, wymierzonej przez kancelarję sądową, nie uiszczono przed sporządzeniem aktu sądowego lub uiszczono w części — z powodu odroczenia płatności w myśl art. 177.

Do art. 47.

§ 95. Władzą, rozstrzygającą odwołania w zakresie opłat stemplowych (instancją odwoławczą), jest zasadniczo izba skarbowa, a mianowicie ta, w której okręgu ma siedzibę organ urzędowy, którego decyzja (w przedmiocie wymiaru opłaty, lub podwyżki lub decyzja innego rodzaju) zostaje zaskarżona odwołaniem. Od tej zasady zachodzi wyjątek:

a) co do decyzyj izby skarbowej, wydanych w myśl art. 49; w tych przypadkach instancją odwoławczą jest Ministerstwo Skarbu (o ile izba skarbowa nie zastosuje ustępu trzeciego art. 47),

b) gdy odwołanie (wniesione w przepisanym terminie) skierowane jest przeciw wymiarowi (opłaty, podwyżki lub kary pieniężnej), dokonanemu przez urząd skarbowy, lub przeciw innej decyzji urzędu skarbowego i urząd ten uznał, że odwołanie jest całkowicie uzasadnione (art. 47, ustęp trzeci).

Jeżeli odwołanie wniesiono po upływie terminu jednomiesięcznego, przewidzianego w art. 46, to organ urzędowy, któremu złożono odwołanie, nie odrzuca go z powodu spóźnienia, lecz przesyła je z odpowiednim wnioskiem instancji odwoławczej i ona dopiero orzeka odmownie.

Odwołania nie uważa się za spóźnione, jeżeli je wysłano pocztą przed upływem terminu jednomiesięcznego, przewidzianego w art. 46.

§ 96. Jeżeli wniesiono odwołanie od wymiaru opłaty lub podwyżki, dokonanego przez notarjusza, to notarjusz ma na odwołaniu wymienić datę, w której odwołanie otrzymał i tę adnotację zaopatrzyć w swój podpis i w pieczęć.

O rozstrzygnięciu odwołania od wymiaru, dokonanego przez notarjusza, izba skarbowa zawiadamia notarjusza i odwołującego się.

Ustęp poprzedni stosuje się odpowiednio do orzeczeń Najwyższego Trybunału Administracyjnego w przedmiocie opłat stemplowych, wymierzonych przez notarjusza.

Do art. 48.

§ 97. Jeżeli osoba, skazana przez urząd skarbowy na karę pieniężną, wniosła — w ciągu miesiąca od dnia doręczenia orzeczenia o karze — odwołanie, a prócz tego w tymże terminie zażądała od urzędu skarbowego przekazania sprawy sądowi, to urząd skarbowy wyjaśni petentowi, że tylko jeden z tych dwóch środków odwoławczych będzie załatwiony, oraz wezwie petenta, aby w ciągu tygodnia oznajmił, który środek odwoławczy wybiera. W braku odpowiedzi urząd skarbowy przekaże sprawę sądowi.

Sąd powiatowy (pokoju), któremu urząd skarbowy przekazał sprawę na mocy art. 48, ma po ukończeniu postępowania karnego przesłać akta temu samemu urzędowi skarbowemu do przejrzenia.

Do art. 49.

§ 98. Za dowód nieważności (ustęp pierwszy art. 49) nie uważa się wyroku sądowego, opierającego się na przyznaniu, lub wydanego zaocznie, bez udowodnienia stanu faktycznego, na którym wyrok się opiera.

W przypadkach, wymienionych w art. 49, w punkcie a) ustępu drugiego, petent ma podać dokładnie, z jakich powodów nastąpiło odwołanie czynności prawnej. O ile chodzi o umowę o nabycie nieruchomości (art. 52, punkt 1), albo prawa wydobywania ciał kopalnych (art. 64, punkt 1), dozwolenie zwrotu opłaty, lub uchylenie wymiaru zależy od tego, aby nie nastąpiły ani oddanie przedmiotu umowy w posiadanie nabywcy, ani wpis prawa własności na jego rzecz w księdze wieczystej.

Jeżeli odwołanie czynności prawnej (punkt a) pociąga za sobą utratę zadatku, lub obowiązek zwrotu zadatku w podwójnej wysokości, albo uiszczenia kary za zawód (odstępnego), to może być dozwolone tylko obniżenie opłaty do kwoty, przypadającej według zadatku lub kary za zawód.

Ustęp przedostatni § 96 stosuje się również do orzeczeń wydanych na skutek wniosku, przewidzianego w art. 49, a tyczącego się opłaty, wymierzonej przez notarjusza.

CZĘŚĆ DRUGA.

Postanowienia szczegółowe.

Do art. 54 (punktu 2).

§ 99. Na mocy punktu 2 artykułu 54 są wolne od opłaty:

a) orzeczenia w przedmiocie wykupu przymusowego na rzecz Państwa lub przejęcia na rzecz Państwa (art. 3, 7, 10, 20—24, 77 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej, Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1),

b) pisma, stwierdzające umowy, przewidziane w art. 8, 13, 15 (zdaniu drugiem), 20 i 77 powołanej ustawy; o kupno nieruchomości przez Państwo lub Państwowy Bank Rolny, lub o zamianę nieruchomości na grunty państwowe, albo wykonanie prawa odkupu lub pierwokupu,

c) pismo, stwierdzające oddanie gruntów na własność Państwa, przewidziane w art. 92 powołanej ustawy,

d) pisma, stwierdzające licytacyjną sprzedaż nieruchomości ziemskiej na rzecz Państwa lub Państwowego Banku Rolnego, przewidzianą w art. 93 powołanej ustawy.

Do art. 54 (punktu 3).

§ 100. Na mocy punktu 3 artykułu 54 są wolne od opłaty:

a) orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej, zatwierdzające projekt scalenia (art. 35 ustawy o scalaniu gruntów, Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 39, poz. 244),

b) ugody, tyczące się gruntów, położonych na obszarze scalenia, zatwierdzone przez komisje ziemskie w toku postępowania scaleniowego (art. 9 i 44 powołanej ustawy),

c) pisma, stwierdzające umowy o zamianę gruntów celem sprostowania granic albo — celem zapewnienia dogodnych dojazdów lub usunięcia t. zw. enklaw i szachownic (art. 22, punkt „g" powołanej ustawy oraz art. 47, punkt „a" ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej, Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1),

d) pisma, stwierdzające umowy o nabycie działek celem powiększenia gospodarstwa karłowatego, jeżeli to powiększenie jest objęte projektem scalenia, zatwierdzonym przez okręgową komisję ziemską (art. 35 powołanej ustawy o scalaniu gruntów),

e) układy dobrowolne i orzeczenia, ustanawiające wynagrodzenie wzamian za zniesienie serwitutów,

f) układy dobrowolne i orzeczenia, tyczące się zamiany gruntów włościańskich w b. zaborze rosyjskim, a podlegające zatwierdzeniu przez władze ziemskie.

Do art. 54 (punktu 5).

§ 101. Na mocy punktu 5 artykułu 54 są wolne od opłaty między innemi też pisma, stwierdzające zakupienie przez gminę nadwyżek gruntów w sferze interesów mieszkaniowych miast i osad przemysłowo-fabrycznych lub przekazanie gminie gruntów państwowych, położonych w owej sferze interesów (art. 7 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej, Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1 poz. 1).

Do art. 54 (punktów 6 i 7).

§ 102. Warunki uwolnienia, przewidzianego w punkcie 6 lub 7 artykułu 54, mają być udowodnione zaświadczeniem właściwej władzy, sprawującej nadzór nad budownictwem. Zaświadczenie ma stwierdzić:

a) o ile chodzi o budynek niewykończony (punkt 6): datę rozpoczęcia robót technicznych celem położenia fundamentów,

b) o ile chodzi o nową budowlę (punkt 7): datę, w której zaczęto budynku używać.

Zaświadczenia te wydają:

1) na obszarze b. zaboru rosyjskiego: w miastach — magistrat; poza obrębem miast — wójt gminy;

2) na obszarze b. zaboru austrjackiego: magistrat względnie urząd gminny;

3) na obszarze województwa poznańskiego: w miastach — magistrat, w gminach wiejskich — komisarz obwodowy;

4) na obszarze województwa pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego: w miastach — magistrat, w gminach wiejskich — wójt.

Zaświadczenie lub jego odpis uwierzytelniony ma pozostać w aktach notarjusza (art. 27) względnie sądu (art. 30, punkty 3 i 4); jeżeli zaświadczenie przedstawiono w drodze odwołania (art. 46), to ma pozostać w aktach władzy skarbowej przy odwołaniu. Na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, w przypadkach, w których notarjusz (art. 29) lub sąd (art. 31, ustęp przedostateni), przesyłają urzędowi skarbowemu odpis umowy, należy zaświadcze-

nie, o którem mowa w poprzednich ustępach niniejszego paragrafu, złożyć notarjuszowi względnie sądowi; notarjusz względnie sąd przesyłają zaświadczenie urzędowi skarbowemu przy odpisie umowy; strona może też złożyć zaświadczenie bezpośrednio urzędowi skarbowemu.

Do art. 58.

§ 103. Opłacie w wysokości 1%, przewidzianej w pierwszem zdaniu ustępu trzeciego art. 58, podlegają:

a) orzeczenia urzędów ziemskich, ustalające przejście prawa własności przy parcelacji (art. 61 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej, Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1 poz. 1);

b) umowy o sprzedaż w formie parcelacji, wymienione w powołanej ustawie.

§ 104. Opłatę od orzeczenia, wymienionego w punkcie a) §-u 103 (punktu 6, art 52), wymierza w myśl ustępu drugiego art. 61 okręgowy urząd ziemski zapomocą nakazu płatniczego, który doręcza nabywcy, wyznaczonemu w orzeczeniu (art 15, punkt 2). Opłatę uiszcza się gotówką w kasie skarbowej, której w tym celu należy złożyć deklarację, wymieniającą datę i numer nakazu płatniczego, oraz okręgowy urząd ziemski, od którego nakaz płatniczy pochodzi.

Okręgowy urząd ziemski wyda zaświadczenie wykonalności orzeczenia (art. 61 ustęp 2 ustawy o wykonaniu reformy rolnej) dopiero po przedstawieniu mu pokwitowania kasy skarbowej z uiszczenia opłaty (art. 61, ustęp drugi).

Od nakazu płatniczego można wnieść odwołanie w ciągu miesiąca od daty doręczenia nakazu płatniczego (art. 46). Należy je złożyć okręgowemu urzędowi ziemskiemu, a ten przesyła je wraz ze swoją opinją izbie skarbowej, w której okręgu ma siedzibę.

§ 105. Do zaświadczenia okręgowego urzędu ziemskiego (o przyznaniu kredytu sprzedawcy gospodarstwa karłowatego), o którem mowa w zdaniu drugiem ustępu trzeciego artykułu 58, stosuje się postanowienia, zawarte w ustępie ostatnim § 102.

§ 106. § 104 stosuje się również do orzeczeń, przewidzianych w art. 11 i 17 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. w sprawie uwłaszczenia b. czynszowników, b. wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 617) — z tą zmianą, że czynności, należące według powołanego § 104 do okręgowego urzędu ziemskiego, wykonywa komisja uwłaszczeniowa.

Do art. 71.

§ 107. Makler przysięgły na giełdzie towarowej ma w księdze maklerskiej uwidoczniać w osobnej kolumnie kwotę opłaty stemplowej, należnej od karty umowy w myśl ostatniego ustępu art. 67. Do kolumny tej stosuje się przepisy o rejestrze, zawarte w §§ 42 — 45 z tą zmianą, że uiszczanie opłat ma się odbywać miesięcznie, a mianowicie za każdy miesiąc do dnia 7 miesiąca następnego.

§ 108. Przedsiębiorstwa, zajmujące się zawodowo licytacjami (przedsiębiorstwa sklepów komisowych, o ile dokonywają sprzedaży komisowej drogą licytacji oraz przedsiębiorstwa lombardowe), mają prowadzić rejestr opłat stemplowych według załączonego wzoru 8 i zapisywać do niego każdą sprzedaż zaraz po zawarciu umowy sprzedaży.

Jeżeli przedsiębiorca prowadzi dla swoich celów i przechowuje przez lat pięć (§ 44, ustęp ostatni) księgę, w której wszystkie sprzedaże drogą licytacji są wymienione w porządku chronologicznym i która wymienia wszystkie dane, zawarte we wzorze 8, a w szczególności zawiera kolumnę dla uwidocznienia opłaty stemplowej, to prowadzenie rejestru opłat stemplowych nie jest potrzebne.

§ 109. Opłata stemplowa od sprzedaży ruchomości drogą licytacji, dokonanej przez urząd administracyjny, ma być uiszczona niezwłocznie po dokonaniu sprzedaży — do rąk organu urzędowego, który licytację przeprowadził. Można ją uiścić bądź znaczkami stemplowemi, bądź gotówką. Organ urzędowy, który przeprowadził licytację, może także w razie uiszczenia opłaty do jego rąk gotówką zakupić za tę gotówkę znaczki stemplowe i postąpić, jak gdyby opłata została uiszczona znaczkami stemplowemi.

Znaczki stemplowe mają być naklejone na protokóle licytacji i skasowane pieczęcią urzędową. Poniżej należy umieścić uwagę: „Skasowano znaczki stemplowe w kwocie . . . . zł. . . . gr."; uwaga ta ma być zaopatrzona w podpis z wymienieniem stanowiska służbowego.

W razie uiszczenia opłaty gotówką i niezakupienia znaczków stemplowych urząd administracyjny, w którego aktach pozostaje protokół licytacji, wnosi opłatę do kasy skarbowej, załączając deklarację. W deklaracji należy podać datę licytacji i liczbę sprawy oraz sprawę zwięźle określić. Pokwitowanie, otrzymane od kasy skarbowej, należy załączyć do protokółu, a na protokóle uwidocznić uiszczoną kwotę oraz pozycję dziennika przychodu, wymienioną w pokwitowaniu.

Do art. 72.

§ 110. Jeżeli co do tej samej należności sporządzono kilka pism, wymienionych w art. 72 (kilka rachunków; kilka potwierdzeń odbioru), to stosuje się art. 3. Opłata należy się zatem od pisma pierwszego (o ile ono nie jest zwolnione od opłaty w myśl art. 73).

W razie wykonywania umowy sprzedaży częściami (częściowego dostarczania towarów, częściowego płacenia ceny) i sporządzania pism (rachunków i t. p.), z których każde stwierdza wykonanie pewnej części zobowiązania, należy przy każdem takiem piśmie uiścić opłatę, odpowiadającą odnośnej części.

Nie podlega opłacie rachunek pozorny t. j. pismo, z którego treści—bądź samej przez się, bądź w związku z inną korespondencją handlową — wynika, że celem jego jest jedynie poinformowanie odbiorcy o cenie towaru, że zatem pismo to ma charakter oferty. Samo zaopatrzenie rachunku w napis „rachunek pozorny", lub analogiczne określenie w języku obcym (np. pro forma, facture simulé, Vorfaktur) nie wystarcza do uznania, że rachunek nie podlega opłacie.

Do art. 74.

§ 111. Za centralę handlową (art. 74, ustęp ostatni) uważa się organizację, której zadaniem po-

stawowem, wyrażonem w statucie, jest pośrednictwo handlowe w interesie spółdzielni.

Do art. 75.

§ 112. Umowy i pisma, wymienione w art. 75, podlegają opłacie według rozdziału trzynastego również wówczas, gdy mają za przedmiot świadectwo tymczasowe.

Do art. 77.

§ 113. Umowa, mająca na celu zamianę papieru wartościowego, wymienionego w punkcie 1 art. 77, na papier, niewymieniony w powołanym przepisie (np. zamiana obligacyj państwowych na akcje, zamiana papieru wartościowego wylosowanego na niewylosowane odcinki papierów wartościowych tego samego lub innego rodzaju) podlega opłacie. Należy uiścić opłatę tylko jednokrotną, a mianowicie od nabycia papierów niewymienionych w punkcie 1 art. 77. Wartość tych ostatnich bierze się za podstawę wymiaru.

Do art. 78.

§ 114. Punkt a) artykułu 78 stosuje się również do sprzedaży komisowej, względnie do kupna komisowego (art. 75, ustęp trzeci). Łączną wartość wszystkich zobowiązań osoby trzeciej z którą komisant zawiera umowę w imieniu własnem na rachunek komitenta, sprzedając jej papiery komitenta — względnie łączną wartość zobowiązań komisanta wobec osoby trzeciej, przyjętych na rachunek komitenta przy komisowem kupnie — bierze się za podstawę wymiaru opłaty: zarówno od umowy między komisantem a osoba trzecią (art. 75, ustęp pierwszy) jak od wykonania umowy komisowej (art. 75, ustęp trzeci).

Do art. 80.

§ 115. Jeżeli nie tylko komisant lecz także komitent wykonywa w Polsce czynności bankierskie, to do uiszczenia opłaty jest obowiązany: komitent, gdy chodzi o zlecenie sprzedaży, — komisant, gdy chodzi o zlecenie kupna. W razie zamiany papierów wartościowych na inne papiery wartościowe, winien uiścić podatek zarówno komitent jak komisant — pierwszy od wartości papierów, które dostarcza komisantowi, drugi od wartości papierów, które dostarcza komitentowi.

§ 116. Osoby, wykonywające czynności bankierskie, jeżeli zajmują się sprzedażą i kupnem papierów wartościowych, są obowiązane prowadzić rejestr według załączonego wzoru 9.

Do rejestru tego należy zapisywać wszelkie umowy, przy których osoba, prowadząca rejestr, jest obowiązana do uiszczenia opłaty stemplowej w myśl punktu 2 artykułu 80.

Zamianę papierów wartościowych na inne papiery wartościowe (art. 78, ustęp ostatni) należy zapisać do rejestru pod dwiema pozycjami; jedna z nich jest przeznaczona dla papierów wartościowych, które ma dostarczyć jeden z kontrahentów, druga dla tych, które ma dać współkontrahent. Łączność obu pozycyj należy zaznaczyć w kol. 11 rejestru. Jeżeli kontrakt zamiany zawarły bez udziału maklera dwie osoby, wykonywające czynności bankierskie, to każda z nich ma tę umowę zapisać do swego rejestru pod dwiema pozycjami. Kolumny 9 i 10 należy w każdym rejestrze wypełnić tylko przy pozycji, obejmującej papiery wartościowe, które mają być wydane drugiemu kontrahentowi.

Również należy utworzyć dwie pozycje, gdy przedmiotem tej samej umowy są papiery o stałem oprocentowaniu oraz papiery o niestałem oprocentowaniu.

Wypełnia się bądź tylko kolumnę 3 bądź tylko 4. Wypełnienie kolumny 4 nie jest konieczne, jeżeli nabywca nie wykonywa czynności bankierskich.

Wypełnia się bądź tylko kolumnę 6, bądź tylko 7 rejestru — według tego czy kurs giełdowy oznacza się co do sztuki czy co do jednostki wartości nominalnej.

Przy zamianie należy w kolumnie 11 podać, na podstawie jakich danych ustalono wartość, wymienioną w kolumnie 9.

§ 117. Zapisanie do rejestru (§§ 43 i 116) ma nastąpić zasadniczo w części rejestru, obejmującej tę połowę miesiąca, w której nastąpiło przyjęcie oferty.

Jeżeli kontrahent, który ma zapisać umowę do rejestru, był oferentem, to zapisanie ma nastąpić w części rejestru, obejmującej tę połowę miesiąca, w której oferent otrzymał zawiadomienie o przyjęciu oferty, lub stwierdził w inny sposób, że oferta została przyjęta.

Gdy do rejestru ma być zapisane wykonanie umowy, zawartej między komisantem a komitentem (art. 75, ustęp trzeci), obowiązują zasady następujące:

a) jeżeli do uiszczenia opłaty jest obowiązany komisant, to ma wykonanie umowy zapisać do części rejestru, obejmującej tę połowę miesiąca, w której przyjął ofertę osoby trzeciej, względnie w której otrzymał zawiadomienie o przyjęciu swojej oferty przez osobę trzecią (lub stwierdził w inny sposób, że osoba trzecia ofertę przyjęła);
b) jeżeli do uiszczenia opłaty obowiązany jest komitent, to ma wykonanie umowy zapisać do części rejestru, obejmującej tę połowę miesiąca, w której otrzymał zawiadomienie o zawarciu umowy z osobą trzecią.

§ 118. Makler nie prowadzi rejestru opłat stemplowych. Ma natomiast uwidocznić kwotę opłaty stemplowej w księdze maklerskiej, w osobnej kolumnie. Do kolumny tej stosuje się przepisy o rejestrze oraz o uiszczaniu opłat, zawarte w §§ 43 — 45.

Co do umów o zamianę makler ma wymienić oddzielnie każdą z dwóch opłat, obliczonych w myśl ustępu ostatniego artykułu 78, podać co do każdej z nich wartość, którą przyjął za podstawę wymiaru, oraz wyjaśnić, według jakich danych wartość tę ustalił.

Gdy przedmiotem tej samej umowy są papiery o stałem oprocentowaniu oraz papiery o niestałem oprocentowaniu, to makler ma wymienić oddzielnie opłatę, obliczoną co do jednego rodzaju papierów i oddzielnie co do rodzaju drugiego.

§ 119. Osoba, wykonywająca czynności bankierskie, jak również makler przysięgły, mają co do każdego przypadku, który ma być zapisany do rejestru (§§ 116 i 117), względnie do księgi maklerskiej (§ 118), wystawić zaświadczenie, w którem należy wymienić: imię i nazwisko (firmę) kontrahenta, dla którego pismo jest przeznaczone, rodzaj papierów

wartościowych, ilość sztuk względnie wartość nominalną (§ 116, ustęp przedostatni), cenę jednostkową i ogólną, pozycję rejestru, względnie księgi maklerskiej i kwotę opłaty stemplowej. Przy zamianie należy nadto wymienić dane, na podstawie których ustalono wartość.

Pismo ma być zaopatrzone w datę wystawienia i podpisane.

Wymienienie nazwiska (firmy) kontrahenta, dla którego pismo jest przeznaczone, nie jest konieczne, jeżeli wystawca wykonywa czynności bankierskie, drugi zaś kontrahent czynności tych nie wykonywa.

Osoba, wykonywająca czynności bankierskie, ma pismo o którem mowa, sporządzić w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz ma zatrzymać, drugi zaś wręczyć lub przesłać drugiemu kontrahentowi zaraz po zapisaniu do rejestru.

Makler ma sporządzić to pismo w trzech egzemplarzach. Jeden egzemplarz ma zatrzymać, dwa inne wręczyć (przesłać) obu kontrahentom, najpóźniej w ciągu 10 dni, po upływie miesiąca kalendarzowego, w którym umowę zawarto.

Egzemplarze zatrzymane (lub odpisy, przewidziane w ostatniem zdaniu niniejszego paragrafu) należy przechowywać — uporządkowane według dat wystawienia — przez lat pięć po upływie roku kalendarzowego, w którym odnośne dokumenty sporządzono.

Osoba, wykonywająca czynności bankierskie, ma przechowywać według zasad powyższych egzemplarz, otrzymany od drugiego kontrahenta lub od maklera.

Sporządzenie pisma, o którem mowa w ustępach poprzednich niniejszego paragrafu, nie jest potrzebne w razie wręczenia (przesłania) drugiemu kontrahentowi (obu kontrahentom) w terminie wskazanym wyżej (w ustępie czwartym, względnie piątym niniejszego paragrafu) karty umowy lub rachunku, o ile dokumenty te zawierają wszystkie dane wyżej wymienione. Osoba, wykonywająca czynności bankierskie, względnie makler, winni zatrzymać odpis karty umowy lub rachunku.

Do art. 83.

§ 120. Opłata od pisma, stwierdzającego umowę między wierzycielem a dłużnikiem o ustanowienie zastawu ruchomego dla wierzytelności już istniejącej, wynosi (stosownie do pierwszego ustępu art. 115) 0.3% od sumy wierzytelności — w razie udzielenia pożyczki pod zastaw towarów osobie, wykonywającej sprzedaż towarów tegoż rodzaju i z tego powodu podlegającej podatkowi przemysłowemu, lub ustawowo zwolnionej od tego podatku.

W innych przypadkach opłata wynosi (stosownie do drugiego ustępu art. 115) zasadniczo 0,5% od sumy wierzytelności. Od tej zasady zachodzą wyjątki w razie zastawienia papieru wartościowego przez osobę, nie zajmującą się zawodowo sprzedażą papierów wartościowych, wtedy bowiem za podstawę wymiaru bierze się nie sumę wierzytelności, lecz wartość zastawionego papieru (art. 8), a opłata wynosi:

1) gdy przedmiotem zastawu są akcje, kuksy lub inne papiery wartościowe o niestałem oprocentowaniu:

0,05% — jeżeli zarówno wierzyciel jak i dłużnik wykonywają czynności bankierskie (art. 79, ustęp drugi);

0,2% — jeżeli tylko jedna ze stron (bądź wierzyciel, bądź dłużnik) wykonywa czynności bankierskie (art. 79, ustęp pierwszy, punkt „a");

0,5% — jeżeli ani wierzyciel ani dłużnik nie wykonywa czynności bankierskich (art. 79, ustęp trzeci);

2) gdy przedmiotem zastawu są papiery wartościowe o stałem oprocentowaniu (listy zastawne, obligacje fundowane, obligacje spółek akcyjnych)—z wyjątkiem wymienionych w ustępie ostatnim niniejszego paragrafu:

0,01% — jeżeli zarówno wierzyciel jak i dłużnik wykonywają czynności bankierskie (art. 79, ustęp drugi);

0,05% — jeżeli tylko jedna ze stron (bądź wierzyciel bądź dłużnik) wykonywa czynności bankierskie (art. 79, ustęp pierwszy, punkt „b");

0,1% — jeżeli ani wierzyciel ani dłużnik nie wykonywa czynności bankierskich (art. 79, ustęp trzeci).

Nawet w razie zastawienia papieru wartościowego przez osobę, nie zajmującą się zawodowo sprzedażą papierów wartościowych, ustala się opłatę w wysokości 0.5% od sumy wierzytelności, jeżeli kwota, w ten sposób obliczona, wynosi mniej niż obliczona według zasad, podanych w ustępie poprzednim.

Nie podlegają opłacie pisma, stwierdzające oddanie w zastaw — przez osobę nie zajmującą się zawodowo sprzedażą papierów wartościowych — obligacyj Państwa Polskiego, listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego, tymczasowych zobowiązań tego banku do dostarczenia listów zastawnych, wylosowanych papierów wartościowych, płatnych kuponów od papierów wartościowych, oraz zagranicznych środków płatniczych.

Do art. 89.

§ 121. Osoba, wynajmująca skrzynki depozytowe, ma prowadzić rejestr według załączonego wzoru 10.

Do art. 92 [8]).

§ 122. Opłata, przewidziana w art. 92, należy się:

a) gdy przedsiębiorca okrętowy (względnie jego przedstawicielstwo albo pełnomocnik lub komisant) zawarł na obszarze Polski umowę o przewiezienie statkiem morskim osoby, w Polsce zamieszkałej — bez względu na to, czy wydanie biletu okrętowego następuje w kraju, czy zagranicą;

b) gdy osoba, w Polsce zamieszkała, otrzymała na obszarze Polski bądź bilet okrętowy (względnie prepaid) bądź pismo, upoważniające do odbioru takiego biletu (prepaidu), a przedsiębiorca okrętowy ma siedzibę w Polsce, lub działa tu przez swe przedstawicielstwo, albo przez pełnomocnika lub komisanta; nie stanowi różnicy czy umowę o przewóz zawarto na obszarze Polski, czy zagranicą.

[8]) Przepisy przejściowe w §§ 193 i 194.

Przedsiębiorstwo żeglugi morskiej, mające siedzibę w Polsce, względnie działający w Polsce przedstawiciel, albo pełnomocnik, lub komisant zagranicznego przedsiębiorstwa żeglugi morskiej, ma prowadzić rejestr według załączonego wzoru 11.

Jeżeli przedsiębiorstwo żeglugi morskiej (polskie lub zagraniczne) posiada w Polsce centralę i zakłady filjalne, to rejestr ma prowadzić tylko centrala; rejestr taki ma obejmować również wszystkie te przypadki, w których zawarcie umowy o przewóz, względnie odstąpienie od niej za wzajemną zgodą stron (stornowanie; kolumna 9), nastąpiły za pośrednictwem zakładów filjalnych. Jeżeli zaś przedsiębiorstwo zagraniczne posiada w Polsce przedstawicieli (pełnomocników, komisantów), którzy nie pozostają w stałym stosunku z centralą, znajdującą się w Polsce, lecz korespondują wprost z centralą zagraniczną, to rejestr ma prowadzić każdy przedstawiciel względnie pełnomocnik lub komisant.

Nie zapisuje się do rejestru tych przypadków, w których nastąpiło stornowanie umowy, jeżeli przytem przedsiębiorstwo okrętowe zwróciło klientowi całą kwotę pobraną zaliczkowo. Jeżeli natomiast przedsiębiorstwo okrętowe przy stornowaniu umowy pewną kwotę zatrzymało, to przypadek taki należy do rejestru zapisać.

Rejestr prowadzi się zeszytami, z których każdy obejmuje jeden miesiąc.

Każdy zeszyt rejestru ma obejmować wszystkie te przypadki, w których w danym miesiącu nastąpił odjazd podróżnego (kol. 8 rejestru) oraz wszystkie w danym miesiącu dokonane stornowania z zatrzymaniem kwoty pobranej zaliczkowo lub jej części (kol. 9).

Należy wypełnić w każdym razie kolumny 1 — 4 oraz 10 i 17. Kolumnę 5, względnie 6, oraz 8 tudzież 11 — 13 wypełnia się w razie odjazdu podróżnego. Kolumnę 7 wypełnia się, jeżeli nastąpiło udzielenie podróżnemu wizy przez Urząd Emigracyjny, a mianowicie nietylko w razie odjazdu podróżnego, lecz także w razie stornowania z potrąceniem pewnej kwoty na rzecz przedsiębiorstwa. W tym ostatnim przypadku wypełnia się kolumny 9 i 14. Wypełnia się bądź kolumnę 7, bądź 8 i stosownie do tego kolumnę 9.

Do podstawy wymiaru (kol. 12 rejestru) nie wlicza się takich kwot, złożonych przez podróżnego przedsiębiorstwu okrętowemu, które służą na pokrycie danin publicznych np. amerykańskiego podatku pogłównego (Head Tax), należności za dezynfekcję przymusową.

Przerachowanie waluty obcej (kol. 15 i 16) ma nastąpić według najniższego kursu giełdy warszawskiej z dnia bezpośrednio poprzedzającego odejście okrętu (kol. 8) względnie stornowanie umowy (kol. 9).

Zapisanie do rejestru ma nastąpić najpóźniej w dniu następującym bezpośrednio po tym dniu, w którym prowadzący rejestr otrzymał wiadomość o odejściu okrętu, względnie stornowaniu.

Jeżeli w przypadku poszczególnym podróżny ma odbyć podróż morską kilkoma statkami, to dla zastosowania postanowień niniejszego paragrafu, tyczących się daty odejścia statku, decydującym jest dzień odejścia pierwszego statku, na którym podróżny rozpoczyna podróż.

Uiszczenie opłat, zapisanych do jednego zeszytu rejestru, ma nastąpić w trzech ratach, a mianowicie:

1) sumę opłat, zapisanych do rejestru za dany miesiąc w pierwszej połowie danego miesiąca, należy uiścić w czasie od dnia 16 do dnia 22 tegoż miesiąca; 2) sumę opłat, zapisanych do rejestru za dany miesiąc w drugiej połowie tegoż miesiąca, należy uiścić w czasie od dnia 1 do dnia 5 miesiąca następnego; 3) sumę opłat, zapisanych do rejestru za dany miesiąc w pierwszej połowie miesiąca następnego (z powodu otrzymania wiadomości o odejściu okrętu lub o stornowaniu — dopiero w ostatnim dniu miesiąca danego albo dopiero po upływie tego miesiąca), należy uiścić w czasie od dnia 16 do dnia 22 miesiąca następnego (np. opłaty, które do rejestru za styczeń zapisano dopiero w pierwszej połowie lutego, należy uiścić w czasie od dn. 16 lutego do dnia 22 lutego).

W deklaracji według wzoru 2 (§ 44) należy po wyrazie „od" wpisać wyrazy „biletów okrętowych (art. 92 ustawy o opłatach stemplowych); rata pierwsza" (względnie „druga", lub „trzecia") „za miesiąc . . . . 19 . . . r.".

W rejestrze należy — stosownie do postanowień, zawartych w poprzednich dwóch ustępach niniejszego paragrafu—dokonywać podsumowania trzykrotnie i obok każdej sumy wymienić w kolumnie 18 datę uiszczenia oraz pozycję dziennika przychodu, prowadzonego przez kasę skarbową.

Rejestr za każdy miesiąc, uzupełniony w sposób, podany w ustępie poprzednim, należy złożyć urzędowi skarbowemu (§ 16) najpóźniej w dniu 23 miesiąca następnego. Urząd ten przesyła rejestr Urzędowi Emigracyjnemu celem sprawdzenia tych pozycyj, które tyczą się emigrantów; przepis ten nie uchyla prawa Urzędu Emigracyjnego do badania pism i ksiąg przedsiębiorstwa okrętowego w jego centrali i w zakładach filjalnych.

Do art. 93.

§ 123. Kolejowy list przewozowy, za którym nadano dwa lub więcej przedmiotów, podlega opłacie jednokrotnej. Opłata wynosi:

1) 10 gr. od każdego arkusza, jeżeli przesyłka jest:
   a) na kolejach normalnotorowych mniejsza niż półwagonowa,
   b) na kolejach wąskotorowych mniejsza niż wagonowa,

2) 1 zł. od każdego arkusza, jeżeli przesyłka jest na kolejach normalnotorowych co najmniej półwagonowa, a na kolejach wąskotorowych wagonowa.

Za przesyłkę półwagonową uważa się na kolejach normalnotorowych tę, której waga wynosi 5.000 kg., a za wagonową na kolejach wąskotorowych tę, której waga wynosi 3.000 klg. (p. 2 części II-ej taryfy towarowej kolei normalnotorowych, stanowiącej załącznik do Nr. 11, poz. 73, Dz. U. R. P. z r. 1926 i p. 2, cz. II taryfy towarowej kolei wąskotorowych, stanowiącej załącznik do Nr. 43, poz. 300 Dz. U. R. P. z r. 1925).

Opłacie jednokrotnej podlega także list przewozowy, za którym nadano na kolei wąskotorowej przesyłkę wagonową, załadowaną do dwu lub więcej wagonów (Cz. I taryfy towarowej kolei wąskotorowych, Nr. 43, poz. 300 Dz. U. R. P. z r. 1925, str. 577, ust. 2 odchyleń od art. 56).

Opłacie w wysokości 10 gr., względnie 1 zł., podlega również każdy arkusz dodatkowy; (art. 56, punkt 5, przepisów przewozowych, stanowiących załącznik do Nr. 42, poz. 293 Dz. U. R. P. z 1925 r. oraz punkt 7 postanowień dodatkowych do art. 6 Konwencji Międzynarodowej, ogłoszonych w Dz. U. R. P. z 1922 r., Nr. 76, poz. 686).

Wtórnik listu przewozowego (art. 61, punkty 5 i 6, przepisów przewozowych, stanowiących załącznik do Nr. 42, poz. 293 Dz. U. R. P. z 1925 r.) nie podlega opłacie (art. 93, ustęp drugi).

Do dokumentów kolejowych, wręczanych kolei przez wysyłającego i podlegających opłacie, nie mających jednak charakteru listu przewozowego, należy wykaz co do przesyłki czasopism (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 128, poz. 913, str. 1757, punkt 8).

Do art. 94.

§ 124. Opłatę od dokumentów przewozowych, wymienionych w art. 93, o ile te dokumenty tyczą się przesyłek kolejowych, ma uiścić przedsiębiorstwo kolejowe gotówką, bez urzędowego wymiaru. Przedsiębiorstwo to ma sumę opłat za każdy miesiąc kalendarzowy wnieść do kasy skarbowej najpóźniej w ciągu trzech miesięcy następnych (np. za styczeń do końca kwietnia), załączając deklarację według wzoru 2. Jako przypadające za dany miesiąc kalendarzowy uważa się:

1) opłaty od tych dokumentów przewozowych, które w danym miesiącu zostały sporządzone w Polsce i przy których przedsiębiorstwo kolejowe uzależniło przyjęcie przesyłki od uiszczenia opłaty do jego rąk;
2) opłaty od tych dokumentów przewozowych, sporządzonych w Polsce, przy których przedsiębiorstwo kolejowe uzależniło wydanie przesyłki od uiszczenia opłaty do jego rąk i przy których wydanie nastąpiło w danym miesiącu;
3) od tych dokumentów przewozowych, sporządzonych zagranicą, na podstawie których nastąpiło w danym miesiącu wydanie przesyłki.

Przedsiębiorstwo kolejowe, które uzależnia przyjęcie lub wydanie przesyłki od uiszczenia opłaty do jego rąk (art. 94, zdanie ostatnie), ma stwierdzić uiszczenie opłaty na dokumencie przewozowym.

Wyjątek od zasad powyższych stanowią bezpośrednie listy przewozowe na przesyłki do stacyj, położonych zagranicą. Opłatę stemplową od takiego listu przewozowego ma uiścić nadawca, zapomocą znaczków stemplowych, naklejonych na liście przewozowym; znaczki te kasuje stacja nadawcza zapomocą pieczęci ekspedycyjnej (datownika).

§ 125. Opłatę od dokumentów przewozowych, wymienionych w art. 93, a tyczących się przesyłek niekolejowych, należy uiścić zapomocą znaczków stemplowych, które winny być skasowane bądź tekstem dokumentu bądź przez przepisanie firmą przewoźnika i datą przyjęcia przesyłki lub datą jej wydania.

Do art. 96.

§ 126. Do podstawy wymiaru opłaty w wysokości 2%, przewidzianej w art. 96, wlicza się nie tylko świadczenia, otrzymywane przez zakład ubezpieczeń na mocy istniejącego już stosunku ubezpieczeniowego lecz także wpłaty, dokonane tytułem zadatku i wogóle pozostające w związku z wnioskiem (ofertą) w przedmiocie zawarcia umowy ubezpieczenia.

Jako świadczenia na mocy istniejącego już stosunku ubezpieczeniowego wlicza się do podstawy wymiaru nie tylko składkę (premję), lecz także należności uboczne (z wyjątkiem wymienionych w punktach „c", „d", art. 96), jakoto: wpisowe, wpłaty na fundusz gwarancyjny, na koszta administracji, na koszta badania lekarskiego, zwrot porta i t. p. Zakłady ubezpieczeń wzajemnych mają wliczać do podstawy wymiaru również dopłaty, wniesione przez ubezpieczających celem pokrycia niedoboru.

§ 127. Do podstawy wymiaru opłaty w wysokości 1%, przewidzianej w art. 96, wlicza się nie tylko wypłaty tytułem sumy ubezpieczenia względnie renty, lecz także wszelkie inne świadczenia zakładu ubezpieczeń na rzecz ubezpieczających lub uposażonych, dokonywane na mocy stosunku ubezpieczeniowego (z wyjątkiem świadczeń wymienionych w punktach „a", „b" art. 96) np. sumy wykupu, rezerwy premjowe, wypłacone na skutek rozwiązania umowy ubezpieczenia przed umówionym terminem, wypłacone udziały w zyskach (z wyjątkiem bonusu, wypłaconego przez nieakcyjny zakład ubezpieczeń wzajemnych).

O ile nie zachodzi przypadek, przewidziany w ustępie ostatnim art. 99, wlicza się każdą wypłatę do podstawy wymiaru opłaty za ten rok operacyjny, w którym wypłaty dokonano. W szczególności zadatek na poczet sumy ubezpieczenia ma być wciągnięty do sumy wypłat za ten rok operacyjny, w którym zadatek wypłacono.

§ 128. Nawet w razie pisemnego stwierdzenia wpłaty lub wypłaty ma być uiszczona jedynie opłata, przewidziana w art. 96, a nie należy się opłata od pokwitowania (art. 136, ustęp trzeci). Tyczy się to również potwierdzenia odbioru kwot, wymienionych w punktach „a", „b", „c", „d" art. 96.

Dokumenty umowne, mające związek ze stosunkiem ubezpieczeniowym — stwierdzające zawarcie, przedłużenie, zmianę, lub rozwiązanie umowy ubezpieczenia (np. polisy, polisy dodatkowe, dokumenty w przedmiocie redukcji sumy ubezpieczenia) podlegają opłacie stemplowej tylko wówczas, gdy je sporządzono, lub uwierzytelniono sądownie lub notarjalnie; opłatę należy w tych razach uiścić według zasad, podanych w art. 139 (niezależnie od opłaty, przewidzianej w art. 96).

Do art. 97.

§ 129. Wpłaty i wypłaty, wymienione w art. 96 są wolne od opłat — jako dokonywane z tytułu ubezpieczenia przymusowego (art. 97, punkt 1) w przypadkach następujących:

1) w zakresie ubezpieczenia na wypadek choroby — gdy są dokonywane na mocy ustawy z dnia 19 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 272), obowiązującej na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego (art. 103 powołanej ustawy oraz rozporządzenie z dnia 27 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 578, lub na mocy §§ 165 — 536 niemieckiej ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Pr. Rzeszy

Niem. str. 509), obowiązującej w górnośląskiej części województwa śląskiego,

2) w zakresie ubezpieczenia na wypadek bezrobocia — gdy są dokonywane na mocy ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 650), obowiązującej na całym obszarze Rzeczypospolitej (art. 40 powołanej ustawy),

3) w zakresie ubezpieczenia od wypadków — gdy są dokonywane:

a) na mocy ustaw austrjackich wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16 poz. 148), a obowiązujących w myśl powołanej ustawy z r. 1924 na obszarze b. dzielnic austrjackiej i rosyjskiej;

b) na mocy §§ 537 — 1225 niemieckiej ordynacji ubezpieczeniowej z dn. 19 lipca 1911 r. (Dz. Pr. Rzeszy Niem., str. 509), obowiązujących na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego;

c) na mocy ustawy z dnia 8 listopada 1921 r. w przedmiocie zaopatrzenia pracowników polskich kolei państwowych w b. zaborze austrjackim w razie nieszczęśliwych wypadków (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 2 poz. 5);

d) na mocy ustawy z dnia 26 listopada 1925 r. w sprawie uzupełnienia odszkodowania osób dotkniętych skutkami nieszczęśliwych wypadków przy pracy w b. dzielnicy rosyjskiej lub na wychodźtwie w Rosji (Dz. U. R. P. Nr. 125 poz. 892);

4) w zakresie ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do pracy oraz ubezpieczenia na rzecz wdów i sierot:

a) na obszarze b. dzielnicy austrjackiej — na mocy ustawy z dn. 16 grudnia 1906 r. (austr. Dz. P. P. Nr. 1 z 1907 r.) oraz na mocy ustawy z dn. 28 lipca 1889 r. o bractwach górniczych (austr. Dz. P. P. Nr. 127);

b) na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego — na mocy §§ 1226 — 1500 niemieckiej ordynacji ubezpieczeniowej z dn. 19 lipca 1911 r. (Dz. Pr. Rzeszy Niem. str. 509), ustawy niemieckiej o ubezpieczeniu funkcjonarjuszów prywatnych z dn. 20 grudnia 1911 r. (Dz. Pr. Rzeszy Niem. str. 989), ustawy o bractwach górniczych (Zb. Ustaw Pruskich z 1912 r. str. 137) oraz rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 10 września 1920 r. w przedmiocie kasy emerytalnej robotników kolei żelaznych w b. dzielnicy pruskiej (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. Nr. 56 poz. 455).

§ 130. Ubezpieczenia dobrowolne, zawierane z instytucją ubezpieczeń przymusowych, powołaną do życia przez ustawę (punkt 1 artykułu 97) są przewidziane:

1) w zakresie ubezpieczenia na wypadek choroby — w art. 8 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 272), oraz w §§ 176 i 495 niemieckiej ordynacji ubezpieczeniowej z 1911 r.; 2) w zakresie ubezpieczenia od wypadków — w art. V i VI ustawy austrjackiej z dnia 20 lipca 1894 r. (austr. Dz. P. P. Nr. 168), jak również w przypadku, gdy zrzeszenie przedsiębiorców, wymienione w § 58 ustawy austrjackiej z dnia 28 grudnia 1887 r. (austr. Dz. P. P. Nr. 1 z 1888 r.), przyrzeka drogą umowy korzyści, przewyższające minimum ustawowe; 3) w zakresie ubezpieczenia, na wypadek niezdolności do pracy oraz ubezpieczenia na rzecz wdów i sierot — a) na obszarze b. dzielnicy austrjackiej: w § 28 austr. cesarskiego rozporządzenia z dn. 25 czerwca 1914 r. (austr. Dz. P. P. Nr. 138), w art. 19 i 50 (w punktach „a" i „b") ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 370), oraz w § 11 ustawy z dnia 28 lipca 1889 r. o bractwach górniczych (austr. Dz. P. P. Nr. 127) w brzmieniu ustawy z dnia 17 września 1892 r. (austr. Dz. P. P. Nr. 178); b) na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego: w §§ 1243 i 1472 — 1483 niemieckiej ordynacji ubezpieczeniowej z 1911 r., w § 15 niemieckiej ustawy o ubezpieczeniu urzędników prywatnych z dn. 20 grudnia 1911 roku (Dz. Pr. Rzeszy Niem. str. 989) oraz w §§ 13 i 17 ustawy o bractwach górniczych (Zb. Ustaw pruskich z 1912 roku str. 137).

§ 131. Umowy ubezpieczenia, zwalniające od ubezpieczenia przymusowego (punkt 2 artykułu 97) są przewidziane: 1) w zakresie ubezpieczenia na wypadek choroby — w §§ 503 — 516 niemieckiej ordynacji ubezpieczeniowej z 1911 r., 2) w zakresie ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do pracy oraz ubezpieczenia na rzecz wdów i sierot: a) dla obszaru b. dzielnicy austrjackiej — w §§ 64 i 65 ustawy austrjackiej z dn. 16 grudnia 1906 r. (austr. Dz. P. P. Nr. 1 z 1907 r.) w brzmieniu, ustalonem ustawą z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 370), b) dla obszaru województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego — w §§ 1360 — 1380 niemieckiej ordynacji ubezpieczeniowej z 1911 r. oraz w §§ 372 — 386 niemieckiej ustawy o ubezpieczeniu urzędników prywatnych z dn. 20 grudnia 1911 r. (Dz. Pr. Rzeszy Niem. str. 989).

Wpłaty i wypłaty, dokonywane na mocy umów, zwalniających od ubezpieczenia przymusowego, nie podlegają opłacie nawet wówczas, gdy rozmiar ubezpieczenia umówionego przewyższa rozmiar ubezpieczenia przymusowego.

Do art. 98.

§ 132. Zrzeszenie, którego statut tylko upoważnia zarząd zrzeszenia do wypłaty zapomóg, ale go do takich wypłat nie zobowiązuje, którego członkowie zatem (względnie ich rodziny) nie mają prawa żądania świadczeń, wymienionych w punkcie 2 art. 98, nie są zakładami ubezpieczeń w rozumieniu rozdziału osiemnastego ustawy o opłatach stemplowych.

Do art. 99.

§ 133. Zakład ubezpieczeń ma co do wpłat i wypłat, dokonywanych w walucie obcej, uwidocznić w księgach: kurs, przyjęty celem przerachowania na walutę polską oraz datę notowania kursu.

Do art. 100 [9]).

§ 134. Zarówno zaliczki (punkt „a" art. 100), jako też resztę należności rocznej (punkt b) należy uiścić — w sposób wskazany w § 44 niniejszego rozporządzenia — w tej kasie skarbowej, w której okręgu ma siedzibę centrala polskiego zakładu ubezpieczeń, względnie przedstawicielstwo zakładu zagranicznego (§ 4, punkt „b" rozporządzenia z dnia 13 czerwca 1922 r., Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 474).

Aż do zatwierdzenia rachunków rocznych za poprzedni rok operacyjny można uiścić zaliczkę (punkt „a" art. 100) tymczasowo w kwocie, równającej się dwunastej części całkowitej należności za rok przedostatni. Należy jednak w takim razie — w ciągu tygodnia po zatwierdzeniu rachunków za rok bezpośrednio poprzedzający — uiścić różnicę między sumą zaliczek, obliczonych ściśle według punktu „a" art. 100, a sumą uiszczoną faktycznie — jeżeli ta ostatnia jest niższa.

Zaraz po uiszczeniu zaliczki (punkt „a" artykułu 100), lub wyrównaniu zaliczek (ustęp drugi niniejszego paragrafu), lub reszty należności rocznej (punkt „b" art. 100) ma zakład ubezpieczeń donieść o wpłacie urzędowi skarbowemu (§ 16) i wyjaśnić sposób obliczenia. Do doniesienia o uiszczeniu reszty należności rocznej należy załączyć sprawozdanie rachunkowe za odnośny rok operacyjny, a w wyjaśnieniu sposobu obliczenia należy powołać się na odpowiednie działy tego sprawozdania.

Do art. 101.

§ 135. Jeżeli w przypadku zawarcia umowy o rentę dożywotnią obaj kontrahenci mają udział w nieruchomości, znajdującej się w Polsce — z tytułu dziedziczenia, zapisu, lub darowizny — i przytem kontrahent, nabywający prawo do renty daje drugiemu kontrahentowi — wzamian za rentę — swój udział w owej nieruchomości, to należy uiścić: od wartości udziału w nieruchomości (wraz z przynależnościami), danego wzamian za rentę — 0.5% (art. 58, ustęp drugi), a od wartości rzeczy innego rodzaju, danych jednocześnie wzamian za rentę — 2%.

Do art. 102.

§ 136. Postanowienia ustępów: drugiego i trzeciego art. 102, tyczące się akcyj, stosuje się również, jeżeli spółka akcyjna lub komandytowo - akcyjna prócz akcyj wypuszcza papiery obiegowe innego rodzaju, dające prawo do udziału w zyskach — o ile osoby, otrzymujące te papiery, wnoszą wzamian za nie wpłaty do majątku spółki.

§ 137. O ile akcje zostają wydane nie za gotówkę lecz wzamian za wkłady rzeczowe, wlicza się do podstawy wymiaru (ustępy: drugi i trzeci art. 102) tylko wartość nominalną tych akcyj, choćby ona była niższa od wartości wkładów rzeczowych, obliczonej według art. 6 — 12.

§ 138. Przez czystą wartość wkładów, które spólnicy „osobiście odpowiedzialni (firmowi)" wnoszą do spółki komandytowo-akcyjnej (ustępy drugi i trzeci art. 102), rozumieć należy różnicę między wartością wkładów (art. 6—12) a długami spólników osobiście odpowiedzialnych, które spółka przejmuje.

[9]) Przepis przejściowy w § 195.

§ 139. Akcje lub wymienione w § 136 papiery obiegowe oraz świadectwa tymczasowe nie podlegają opłacie stemplowej.

Do art. 103.

§ 140. Pokwitowanie, którem spółdzielnia stwierdza wpłatę na udział, nie podlega opłacie stemplowej (art. 136, ustęp trzeci).

Oświadczenie (deklaracja) o przystąpieniu do spółdzielni oraz deklaracje co do dalszych udziałów (art. 17 ustawy o spółdzielniach — Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 111, poz. 733), jak również pismo, stwierdzające przyjęcie do spółdzielni (art. 20 ustawy o spółdzielniach), są zasadniczo wolne od opłaty stemplowej; podlegają opłacie tylko w przypadkach, przewidzianych w art. 139.

§ 141. Na mocy ustępu trzeciego art. 103 (zdania pierwszego) oraz ustępu ostatniego tegoż artykułu wolne są od opłaty stemplowej zasadniczo tylko wpłaty na udziały, dokonywane przez członków tych spółdzielni, które swą działalność podstawową ograniczają — nie tylko według statutu, ale też faktycznie do swych członków.

Jeżeli spółdzielnia rozciąga swą działalność podstawową również na osoby, nie będące jej członkami, to wpłaty na udziały są wolne od opłaty stemplowej, gdy: a) członkowie otrzymują tylko dywidendę (ustęp drugi art. 57 ustawy o spółdzielniach) i zarazem bądź cała nadwyżka zysku ponad kwotę wpłaconą członkom tytułem dywidendy, bądź tylko część tej nadwyżki, wynikająca z obrotów z niećzłonkami, zostaje przelana do funduszu zasobowego, lub innego funduszu, nie podlegającego według statutu podziałowi między członków, b) gdy członkowie otrzymują wprawdzie prócz dywidendy dalszy jeszcze udział w zysku, ale zarazem z nadwyżki ponad normę, podaną w art. 57 ustawy o spółdzielniach, cała kwota, wynikła z obrotów z nieczłonkami, zostaje przelana do funduszu, nie podlegającego według statutu podziałowi między członków.

§ 142. Na mocy postanowienia, zawartego w ustępie trzecim art. 103, w punkcie „a", nie uchylają uwolnienia od opłaty, np.: zakupywanie towarów przez spółdzielnię spożywców lub przez spółdzielnię, której zadaniem jest dostarczanie członkom surowców, narzędzi i t. p.; zakupywanie materjałów budowlanych przez spółdzielnię budowlaną; sprzedawanie towarów dostarczanych spółdzielni rolniczej, lub magazynowej przez jej członków, albo towarów, wytworzonych przez spółdzielnię przemysłowo-wytwórczą; przyjmowanie wkładów pieniężnych lub lokowanie w bankach funduszów zbędnych.

Na mocy punktu „b" tegoż ustępu trzeciego spółdzielnia nie traci uwolnienia np. na skutek zajmowania się sprzedażą obligów Państwa Polskiego, realizacji przekazów, wyjednywania pożyczek w bankach państwowych, wypłacania w imieniu tych banków sum pożyczkowych dłużnikom.

Do art. 104 [10]).

§ 143. Jeżeli spółdzielnie, należące do związku rewizyjnego, uiszczają opłaty, przewidziane w art.

[10]) Przepis przejściowy w § 197.

103, za pośrednictwem związku, to Minister Skarbu może na wniosek związku rewizyjnego zwolnić go od obowiązku uiszczenia opłat za spółdzielnie, które nie dostarczyły związkowi odnośnych kwot w ciągu terminu im wyznaczonego. O ile związek skorzysta z takiego zezwolenia, winien złożyć władzy skarbowej wykaz spółdzielni opieszałych.

Jeżeli nie uiszczono opłaty, którą należało uiścić za pośrednictwem związku rewizyjnego, to do uiszczenia podwyżki (art. 42 ustawy o opłatach stemplowych) są obowiązane: a) tylko związek rewizyjny, jeśli nie wskazał spółdzielni opieszałej, b) tylko spółdzielnia opieszała, jeżeli związek ją wskazał. Do zapłacenia zaś kwoty nieuiszczonej (art. 42 ustęp ostatni) jest obowiązaną tylko spółdzielnia.

Do art. 106.

§ 144. Umowa, na mocy której spółka akcyjna lub komandytowo - akcyjna „kupuje" pewne przedmioty, a cenę kupna wypłaca swemi własnemi akcjami, nie jest kontraktem sprzedaży, lecz jest jednem z postanowień kontraktu o zawiązanie spółki, względnie podlegają opłacie według rozdziału dziesiątego, ustalającem, że dany spólnik wnosi tytułem swego wkładu nie gotówkę, lecz przedmioty innego rodzaju (art. 6, ustęp pierwszy). Pismo zatem, stwierdzające umowę taką, — o ile ona ma za przedmiot nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych — nie podlega opłacie według rozdziału dziesiątego, względnie jedenastego, lecz stosuje się do niej art. 106.

O ile wkładem rzeczowym nie są ani nieruchomości, ani prawa do ciał kopalnych, lecz tworzą go przedmioty innego rodzaju, pismo, stwierdzające umowę o wniesienie wkładu rzeczowego, nie podlega opłacie, przewidzianej w art. 106.

Do art. 108.

§ 145. Art. 108 ma znaczenie według obecnego stanu ustawodawstwa jedynie dla obszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, a mianowicie tyczy się „stowarzyszeń, których celem jest zarobkowe prowadzenie spraw gospodarczych" (§ 22 powołanego kodeksu), bez względu na to, czy uzyskały osobowość prawną, czy też jej nie posiadają (§ 54 powołanego kodeksu).

Do art. 109.

§ 146. Spółka zagraniczna ma wnieść podanie o wymierzenie opłaty, przewidzianej w art. 109, do Ministra Skarbu. Rozpoczęcie działalności w Polsce względnie użycie w Polsce podwyżki kapitału może nastąpić dopiero po uiszczeniu opłaty, wymierzonej przez Ministra Skarbu.

Wniesienie przez zagraniczną spółkę akcyjną lub komandytowo - akcyjną podania o zezwolenie na rozpoczęcie działalności w Polsce (§§ 1 i 2 rozporządzenia z dn. 13 czerwca 1922 r., Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 474), względnie o zezwolenie na powiększenie kapitału, przeznaczonego do działalności w Polsce (§ 5 punkt „a", tegoż rozporządzenia), nie zwalnia od obowiązku wniesienia podania, przewidzianego w niniejszym paragrafie.

Do art. 110.

§ 147. Celem uiszczenia opłaty stemplowej od zagranicznego papieru obiegowego należy wartość nominalną przeliczyć na złote: a) według najniższego kursu giełdowego z dnia poprzedzającego złożenie papieru urzędowi skarbowemu — jeżeli w siedzibie urzędu skarbowego znajduje się giełda; b) według najniższego kursu, notowanego na najbliższej terytorjalnie giełdzie polskiej w ostatnich trzech dniach przed złożeniem papieru urzędowi skarbowemu, jeżeli w siedzibie urzędu skarbowego giełdy niema, jak również gdy dana waluta nie była w dniu poprzedzającym notowana na giełdzie miejscowej.

Opłata ma być uiszczona znaczkami stemplowemi — jeżeli nie przewyższa 100 zł., a gotówką — gdy wynosi więcej niż 100 zł.

Na papierze wartościowym urząd skarbowy nie umieszcza pieczęci wpływu (§ 34).

Znaczki stemplowe należy umieścić ile możności na pierwszej stronicy papieru obiegowego w ten sposób, aby nie zakrywały istotnych części tekstu. Jeżeli pierwsza stronica jest już zajęta przez dowody uiszczenia opłat stemplowych zagranicznych, to należy umieścić znaczki stemplowe na stronicy drugiej.

Do art. 111.

§ 148. Pełnomocnictwo ogólne (generalne), upoważniające do zastępstwa we wszelkich sprawach lub w sprawach pewnej kategorji, podlega opłacie w wysokości 3 zł.

Odpis takiego pełnomocnictwa, zaświadczony bądź urzędownie, bądź przez mocodawcę, lub przez pełnomocnika, podlega zasadniczo również opłacie w wysokości 3 zł. Jeżeli jednak odpis taki złożono w postępowaniu, należącem w pierwszej instancji do sądu powiatowego, względnie sądu pokoju, albo do sądu przemysłowego, lub kupieckiego, albo do urzędu rozjemczego do spraw najmu, to podlega opłacie w wysokości 1 zł.

Do art. 114.

§ 149. Przy uiszczeniu opłaty od obligacyj, wypuszczonych w Polsce, należy w deklaracji (§ 44) podać znamiona obligacyj (ich rodzaj, numer emisji, serje, numery) oraz ich wartość nominalną.

Opłatę od obligacyj, wypuszczonych zagranicą, uiszcza się według zasad, przewidzianych co do akcyj zagranicznych w § 147.

Do art. 115 (ustępu ostatniego).

§ 150. Uiszczenie opłaty od obligu na zlecenie, wymienionego w ustępie ostatnim art. 115, następuje przy analogicznem zastosowaniu zasad podanych co do weksli w § 156 (ustępach: drugim i trzecim) oraz w § 157.

§ 151. Uiszczenie opłaty od pierwszego indosu na składowym dowodzie zestawniczym (warrancie) — o ile nie następuje „bezpośrednio" na mocy zezwolenia, udzielonego przez izbę skarbową zarządowi domu składowego (art. 25, ustęp trzeci), ma nastąpić przed umieszczeniem poświadczenia zarządu domu składowego (art. 31, ustęp drugi, rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1020), a mianowicie:

1) bądź — na podstawie wymiaru dokonanego przez urząd skarbowy (art. 23, punk b, art. 24, punkt b) — znaczkami stemplowemi, względnie gotówką, według zasad podanych w § 35,

2) bądź — gdy opłata nie przewyższa 100 zł. — drogą skasowania znaczków stemplowych przez zarząd domu składowego; skasowanie następuje bądź przez przepisanie początkowemi lub końcowemi wyrazami poświadczenia domu składowego, bądź zapomocą pieczątki firmowej zarządu domu składowego.

W razie przedstawienia warrantu urzędowi skarbowemu celem wymierzenia opłaty stemplowej (punkt 1) urząd skarbowy nie umieszcza na warrancie pieczęci wpływu (§ 34).

Do art. 116.

§ 152. Oblig (skrypt dłużny, rewers), stwierdzający otrzymanie pożyczki od spółdzielni, należącej do związku rewizyjnego, której podstawowem zadaniem statutowem jest udzielanie członkom pożyczek oraz przyjmowanie wkładów pieniężnych, podlega opłacie w wysokości 0.3% od sumy zobowiązania, jeżeli bądź w myśl statutu, bądź na mocy uchwały walnego zgromadzenia, obowiązującej w dniu podpisania obligu, suma najwyższego kredytu, jaki może być udzielony jednemu członkowi (art. 46, punkt 2 ustawy o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r., Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733), nie przewyższa: a) co do związków samorządnych spółdzielni i innych zrzeszeń — 8000 zł., b) co do innych członków — 800 zł.

§ 153 [11]**.** W razie zezwolenia, aby spółdzielnie, należące do związku rewizyjnego, uiszczały za jego pośrednictwem opłaty od obligów (art. 116, ustęp drugi), stosuje się § 143.

Spółdzielnie, należące do związku rewizyjnego, mogą — bez osobnego zezwolenia — kasować znaczki stemplowe na obligach datą skasowania oraz odciskiem swej pieczęci.

Do art. 119.

§ 154. Jeżeli wyciąg z rachunku bieżącego, wydany przez przedsiębiorstwo, trudniące się czynnościami bankierskiemi, zawiera nie tylko odpis rachunku bieżącego za dany okres, lecz także prowizję, należną wystawcy wyciągu z tytułu prowadzenia rachunku bieżącego, to wyciąg podlega nie tylko opłacie w wysokości 20 gr. od arkusza, przewidzianej w art. 119, lecz nadto opłacie w wysokości 0.2% od kwoty prowizji (art. 90, ustęp drugi).

Do art. 122 — 125 [12]).

§ 155. Opłatę stemplową od wekslu uiszcza się zasadniczo przez napisanie go na urzędowym blankiecie wekslowym.

Wypuszczone zostaną dwa rodzaje blankietów urzędowych wekslowych: 1) dla weksli trasowanych, 2) dla weksli własnych a w każdym rodzaju 21 kategoryj wartości, a mianowicie:

za 20 gr. dla sumy wekslowej		nie przewyższającej 50 zł.
„ 30 „ „ „	„ ponad 50 zł.	„ 100 „
„ 60 „ „ „	„ „ 100 „	„ 200 „
„ 90 „ „ „	„ „ 200 „	„ 300 „
„ 1 zł. 20 „ „ „	„ „ 300 „	„ 400 „
„ 1 „ 50 „ „ „	„ „ 400 „	„ 500 „
„ 1 „ 80 „ „ „	„ „ 500 „	„ 600 „
„ 2 „ 10 „ „ „	„ „ 600 „	„ 700 „
„ 2 „ 40 „ „ „	„ „ 700 „	„ 800 „
„ 2 „ 70 „ „ „	„ „ 800 „	„ 900 „
„ 3 „ „ „	„ „ 900 „	„ 1000 „
„ 6 „ „ „	„ „ 1000 „	„ 2000 „
„ 9 „ „ „	„ „ 2000 „	„ 3000 „
„ 12 „ „ „	„ „ 3000 „	„ 4000 „
„ 15 „ „ „	„ „ 4000 „	„ 5000 „
„ 18 „ „ „	„ „ 5000 „	„ 6000 „
„ 21 „ „ „	„ „ 6000 „	„ 7000 „
„ 24 „ „ „	„ „ 7000 „	„ 8000 „
„ 27 „ „ „	„ „ 8000 „	„ 9000 „
„ 30 „ „ „	„ „ 9000 „	„ 10000 „
„ 60 „ „ „	„ „ 19000 „	„ 20000 „

Blankiety wekslowe są sporządzone z papieru, zaopatrzonego w znak wodny, przedstawiający plecionkę, złożoną z romboidów i sześcioboków.

Wymiar blankietów wekslowych wynosi 28 na 11,0 cm.

Każdy blankiet wekslowy składa się z trzech części: z tekstu objaśniającego, z winiety i ze schematu umowy wekslowej.

Tekst objaśniający znajduje się na lewym węższym brzegu blankietu i składa się z trzech zdań, umieszczonych równolegle do owego brzegu. Zdanie pierwsze brzmi: „Weksel trasowany" względnie „Weksel własny"; zdanie drugie: „Cena . . . gr.", względnie „ . . . . zł.", lub „ . . zł. . . . gr."; zdanie trzecie: „Blankiet dla weksli, których suma nie przewyższa . . . . zł.". Zdanie pierwsze i trzecie jest wykonane pismem angielskiem, zdanie drugie — kursywą.

Wymiar krańcowych punktów winiety wynosi 96.5 na 36 mm. Winieta składa się z trzech tarcz: górna i dolna są okrągłe, środkowa jest owalna. Tarcze górna i środkowa posiadają tło ciemne, którego barwą jest właściwy kolor winiety (wymieniony w następnym ustępie niniejszego paragrafu); tarcza dolna posiada tło jasne, którego barwą jest kolor tła winiety, względnie — przy blankietach wartości od 20 gr. do 90 gr.—tło białe. W tarczy górnej jest umieszczony biały orzeł polski, wyłaniający się z ciemnego tła tarczy. W tarczy środkowej znajduje się biały napis równoległy do węższych boków blankietu, wyłaniający się z tła; napis ten brzmi: „OPŁATA STEMPLOWA GR. . . . GR.", względnie „ZŁ . . . ZŁ." lub „ . . . ZŁ. . . . GR." W tarczy dolnej znajduje się napis, równoległy do szerszych boków blankietu, wykonany barwą, stanowiącą właściwy kolor winiety; napis ten brzmi: „ . . . GROSZY" względnie „ZŁOTE" lub „ . . . ZŁOTYCH" lub „1 ZŁOTY . . . GROSZY", lub „ZŁOTE . . . GROSZY". Wszystkie tarcze są ujęte w stylizowaną ornamentację z motywów roślinnych.

Na blankietach wartości od 20 gr. do 90 groszy włącznie winieta jest koloru granatowego. Na innych blankietach winieta jest dwukolorowa, a mianowicie: na blankietach wartości od 1 zł. 20 gr. do 2 zł. 70 gr.

---

[11]) Przepis przejściowy w § 197.
[12]) Przepis przejściowy w § 198.

włącznie kolor właściwy winiety jest granatowy, a tło pomarańczowe; na innych blankietach kolor właściwy winiety jest czerwony a tło zielone.

Schemat umowy wekslowej brzmi:

a) na blankietach dla weksli trasowanych:

............dnia..........192..... r. Na ....

zapłać..... Pan za ten .... weksel na zlecenie ....

.... sumę ....

....

....

....

....

Płatny..........

b) na blankietach dla weksli własnych:

............dnia..........192..... r. Na ....

.... zapłac.......... za ten ....

weksel na zlecenie .... sumę

....

....

....

....

Płatny..........

§ 156. W razie użycia blankietu urzędowego, którego wartość jest niższa od opłaty, należącej się według sumy wekslowej, która ma być wpisana lub już została wpisana, należy uzupełnić blankiet urzędowy bądź drogą skasowania znaczków stemplowych przez urząd skarbowy, bądź przez uiszczenie w kasie skarbowej gotówką kwoty, wskazanej przez urząd skarbowy.

Również w razie wystawienia wekslu na blankiecie nieurzędowym, lub na zwykłym papierze należy uiścić opłatę przez skasowanie znaczków stemplowych lub przez uiszczenie w kasie skarbowej gotówką kwoty, wymierzonej przez urząd skarbowy.

Czy w przypadku poszczególnym ma nastąpić skasowanie znaczków stemplowych, czy uiszczenie gotówką, rozstrzyga się według zasad, podanych w § 35.

W razie przedstawienia urzędowi skarbowemu blankietu urzędowego, lub innego papieru celem uiszczenia opłaty od wekslu urząd skarbowy na przedstawionym mu papierze nie umieszcza pieczęci wpływu (§ 34).

§ 157. Jeżeli w przypadku poszczególnym kwota, która ma być uiszczona tytułem opłaty stemplowej od wekslu (bądź opłata pełna, bądź reszta należności, po potrąceniu kwoty częściowej, uiszczonej poprzednio) nie przewyższa 100 zł., to skasowanie znaczków stemplowych może być dokonane również przez notarjusza, przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Pocztową Kasę Oszczędności, Państwowy Bank Rolny, Bank Polski oraz przez te banki prywatne i spółdzielnie, którym Minister Skarbu na to zezwolił.

Osoby powyższe mogą kasować jedynie znaczki stemplowe, umieszczone na blankietach wekslowych (urzędowych albo nieurzędowych) oraz na pismach, zawierających co najmniej nazwę „weksel", ewentualnie inne jeszcze cechy wekslu (art. 1 i 99 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1924 r. o prawie wekslowem, Dz. U. R. P. Nr. 100 poz. 926); nie mogą więc kasować znaczków stemplowych, umieszczonych na zwykłym papierze wcale niezapisanym, lub zaopatrzonym jedynie w podpis. Mogą kasować znaczki stemplowe na wekslach tylko przed upływem terminu, oznaczonego w art. 123.

Znaczki stemplowe umieszcza się na odwrotnej stronie wekslu (względnie blankietu wekslowego), a mianowicie na węższym brzegu papieru; jeżeli jednak na odwrotnej stronie wekslu, wystawionego zagranicą, są już indosy, to należy umieścić znaczki stemplowe bezpośrednio poniżej ostatniego indosu — tak, aby między nim a znaczkami nie było odstępu.

Znaczki stemplowe kasuje się przez wypisanie na każdym znaczku daty skasowania oraz umieszczenie pieczęci urzędowej notarjusza, względnie pieczęci firmowej banku lub spółdzielni; pieczęć ma być tak wyraźna, aby dała się łatwo odczytać. Poniżej znaczków stemplowych należy umieścić następujące zaświadczenie: „Skasowano znaczki stemplowe za . . zł . . . gr., słowami . . . . dnia . . . . 19 . . r.". Zaświadczenie to ma być podpisane przez notarjusza, względnie przez tego funkcjonarjusza banku lub spółdzielni, który dokonał skasowania.

Spółdzielnia, należąca do związku rewizyjnego (art. 68 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach, Dz. U. R. P. Nr. 111 poz. 733) może— bez osobnego zezwolenia — kasować znaczki stemplowe na wekslach trasowanych, wystawionych przez spółdzielnię oraz na wekslach własnych, jeżeli te weksle (trasowane lub własne) są płatne na zlecenie spółdzielni lub na jej rzecz. Skasowanie znaczków stemplowych, umieszczonych na wekslu własnym, płatnym na zlecenie spółdzielni, należącej do związku rewizyjnego lub na jej rzecz, ma nastąpić w dniu otrzymania wekslu przez spółdzielnię; pozatem spółdzielnia ma przestrzegać wszystkich postanowień, zawartych w poprzednich ustępach niniejszego paragrafu.

§ 158. Dłużnikami wekslowymi (art. 46, ustęp drugi art. 101 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1924 r. o prawie wekslowem, Dz. U. R. P. Nr. 100 poz. 926), obowiązanymi w myśl art. 125 do uiszczenia opłaty od wekslu są:

a) akceptant wekslu trasowanego, w szczególności też akceptant przez wyręczenie (art. 24, 25 oraz 55 — 57 prawa wekslowego),
b) każdy indosant wekslu trasowanego lub własnego (art. 10 — 19 oraz 101 prawa wekslowego), poręczyciel (art. 29 — 31 oraz 101 prawa wekslowego).

Do art. 127 i 128.

§ 159. Do opłaty od przekazu przenośnego zapomocą indosu, a wystawionego w Polsce (art. 127, ustęp pierwszy), jak również od czeku (art. 128) mają analogiczne zastosowanie zasady podane w § 156 (ustępach: drugim i trzecim) oraz w § 157.

Do art. 132.

§ 160. W przypadku wspólności, nie wynikającej ani z dziedziczenia, ani z zapisu, ani z darowizny, ale opierającej się wyłącznie na innych tytułach (np. na kupnie, spółce), należy przedewszystkiem ustalić co do każdego uczestnika wartość brutto jego udziału (części idealnej):

a) w nieruchomościach, położonych w Polsce, b) w innego rodzaju przedmiotach (z wyjątkiem nieruchomości położonych zagranicą).

Następnie przez porównanie wartości części idealnej z wartością (brutto), części fizycznej, ustala się co do każdego uczestnika — osobno w zakresie nieruchomości i osobno w zakresie przedmiotów innego rodzaju — czy zachodzi nadwyżka (t. j. czy uczestnik otrzymał na skutek działu więcej z majątku wspólnego niż miał przed działem), czy też przydzielona mu część fizyczna równa się części idealnej, lub jest od niej mniejsza. (Jest możliwe, że co do tego samego uczestnika działów okaże się nadwyżka w zakresie nieruchomości, a brak nadwyżki w przedmiotach innego rodzaju — lub odwrotnie).

Następnie sumuje się wszystkie ustalone w sposób powyższy nadwyżki w zakresie nieruchomości i od tej sumy wymierza się 4%. Od sumy zaś nadwyżek w zakresie przedmiotów innego rodzaju wymierza się 1%.

Przykład:

Trzy osoby (A. B. C.) kupiły trzy budynki wraz z znajdującemi się w nich nieruchomościami za 300.000 zł., z czego na budynki przypada 240.000 zł., na ruchomości 60.000 zł. Budynki obciążone długami hipotecznemi w wysokości 90.000 zł., czysta wartość całego majątku, podlegającego działowi, wynosi zatem 210.000 zł.

Każdy z nabywców przyczynił się do ceny kupna kwotą 70.000 zł. wobec czego wszystkie nabyte przedmioty należały do każdego z nich w jednej trzeciej części.

Następnie współwłaściciele dzielą się w ten sposób, że A otrzymuje jedną z nieruchomości, wartości 100.000 zł. (obciążoną długiem w wysokości 40.000 zł.), B drugą nieruchomość, wartości 90.000 zł. (dług 30.000 zł.), C trzecią — wartości 50.000 zł. (dług 20.000 zł.), prócz tego otrzymuje A niektóre ruchomości, których wartość wynosi 25.000 zł., B dalszą część ruchomości, które są warte 10.000 zł., C resztę — wartości 25.000 zł. (Przytem cenę wyrównania otrzymuje C od A gotówką 15.000 zł.).

Celem obliczenia opłaty stwierdzamy, że wartość brutto części idealnej, należącej do jednego z współwłaścicieli, wynosi: co do nieruchomości — 80.000 zł. (trzecia część z 240.000 zł.), co do ruchomości — 20.000 zł. (trzecia część z 60.000 zł.). Z tego wynika, że w zakresie nieruchomości otrzymali więcej, niż mieli: A o 20.000 zł., B o 10.000 zł.; w zakresie ruchomości zaś A i C — każdy o 5.000 zł. Nadwyżka wynosi zatem łącznie: w zakresie nieruchomości 30.000 zł., w zakresie ruchomości 10.000 zł.

Należy więc wymierzyć opłatę w wysokości 4% od 30.000 zł. t. j. 1.200 zł. i w wysokości 1% od 10.000 zł. t. j. 100 zł., razem 1300 zł.

§ 161. Gdy wspólność wynikła częściowo z dziedziczenia, zapisu lub darowizny, a częściowo z innych tytułów, to ustala się nadwyżkę w sposób, wskazany w § 160. Opłatę wymierza się tylko od tej części nadwyżki, która odpowiada stosunkowi, w jakim wartość udziałów, nie wynikłych z dziedziczenia, zapisu lub darowizny (lecz opierających się na innych tytułach) pozostaje do wartości całego majątku, podlegającego działowi.

Przykład:

Cztery osoby (A. B. C. D.) kupiły wspólnie sześć nieruchomości, z których jedna znajduje się w Warszawie, druga w Łodzi, trzecia we Lwowie, czwarta w Krakowie, piąta w Poznaniu, szósta w Wilnie. Każda z tych osób złożyła $^1/_4$ część ceny kupna, wobec czego owe nieruchomości należały do każdego ze współwłaścicieli w $^1/_4$ części. Następnie zmarła osoba A, a spadek po niej przypadł w połowie jej dwóm synom (E, F.). Potem E kupił od osoby B jej udział w owych sześciu nieruchomościach. Nakoniec współwłaściciele (C. D. E. F.) dzielą się w ten sposób, że C otrzymuje nieruchomości: łódzką i wileńską, E, lwowską, krakowską i poznańską, F warszawską; D otrzymuje spłatę w gotówce. Wartość poszczególnych nieruchomości jest w dniu sporządzania pisma, stwierdzającego umowę o dział, następująca: nieruchomości warszawskiej 500.000 zł., łódzkiej 400.000 zł., lwowskiej 300.000 zł., krakowskiej 200.000 zł., poznańskiej i wileńskiej po 100.000 zł. Wartość łączna wynosi zatem 1.600.000 zł., z czego C otrzymuje 500.000 zł., E 600.000 zł., F 500.000 zł. Z wartości łącznej w kwocie 1.600.000 zł. przypada 400.000 zł. na udziały, wynikające ze spadkobrania, reszta (1.200.000 zł.) na udziały, wynikające z kupna.

Celem obliczenia opłaty stwierdzamy:

a) co do osoby C — że wartość brutto jej udziału w majątku wspólnym wynosi 400.000 zł., że zatem na skutek otrzymania części fizycznej wartości 500.000 zł. ujawniła się nadwyżka w kwocie 100.000 zł.;

b) co do osoby E — że wartość brutto jej udziału wynosiła: z tytułu spadku połowę z 400.000 zł., a zatem 200.000 zł. i z tytułu kupna: 400.000 zł., razem 600.000 zł., że zatem—wobec otrzymania części fizycznej wartości również 600.000 zł. — nadwyżki niema;

c) co do osoby F — że wartość brutto jej udziału (opierającego się wyłącznie na spadkobraniu) wynosiła 200.000 zł., że zatem — na skutek otrzymania części fizycznej wartości 500.000 zł., jest nadwyżka w kwocie 300.000 zł. Suma nadwyżek wynosi zatem 400.000 zł.

Ponieważ zaś — jak już stwierdziliśmy wyżej — wartość udziałów, opierających się na kupnie, wynosi $^3/_4$ całości, przeto należy uiścić tytułem opłaty 4% od 300.000 zł. t. j. 12.000 zł.

Do art. 137.

§ 162. Na mocy punktu 14 artykułu 137 są wolne od opłaty: a) pokwitowania, tyczące się należności spółdzielni za towary, dostarczone lub dostarczyć się mające członkowi, albo należności członka za towary, sprzedane spółdzielni, lub jej oddane do komisowej sprzedaży (choćby członek był spółdzielnią), w szczególności znaczki, wydawane przez spółdzielnię celem kontroli zakupów członkowskich, jako też pokwitowanie w przedmiocie sumy wypłaconej przez

spółdzielnię członkowi wzamian za towar jej zwrócony, b) pokwitowania, które spółdzielnia kredytowa wydaje członkom w przedmiocie całkowitej lub częściowej spłaty pożyczki, lub w przedmiocie uiszczenia odsetek.

Pokwitowania, wymienione w punkcie a), są wolne od opłaty tylko wówczas, gdy sprzedaż lub zakupno towaru przez spółdzielnię mieści się w granicach jej działalności określonej statutem.

Do art. 141.

§ 163. Przepis punktu 2 art. 141 tyczy się również takich podań, wystosowanych do polskich urzędów konsularnych, które wniesiono nie do urzędu konsularnego bezpośrednio, lecz za pośrednictwem urzędu państwowego, mającego siedzibę w Polsce. Podania takie podlegają opłatom według zasad, przewidzianych w Ogólnej taryfie opłat konsularnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 56, poz. 402). Opłatę konsularną wymierza właściwy urząd konsularny. Stosuje się Ogólną taryfę opłat konsularnych (a nie ustawę o opłatach stemplowych) do wszelkich podań należących do zakresu działania urzędów konsularnych, a zatem nietylko wówczas, gdy petent (w napisie podania lub w jego treści) wystąpił z wnioskiem, aby podanie zostało przesłane urzędowi konsularnemu, ale także wówczas, gdy urząd (mający siedzibę w Polsce), do którego podanie wniesiono, mimo braku takiego wniosku, odstąpił podanie właściwemu urzędowi konsularnemu.

W myśl punktu 13 art. 141 są wolne od opłaty podania w sprawach pożyczek państwowych.

Do art. 142.

§ 164. W myśl punktu 1 są wolne od opłaty podania, wnoszone w postępowaniu, unormowanem ustawą z dnia 1 lipca 1926 r. o aktach (metrykach) urodzenia dzieci nieznanych rodziców na obszarze byłego zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 413).

W myśl punktu 9 (a mianowicie na mocy postanowienia, wyrażonego słowami: „w sprawach, tyczących się pomocy kredytowej dla osadników") są wolne od opłaty wszelkie podania w sprawie pomocy finansowej, udzielonej na podstawie działu VIII ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r., Nr. 1, poz. 1).

Do art. 149 i 151.

§ 165. Celem uiszczenia opłaty od podania zapomocą znaczków stemplowych należy na pierwszej stronicy, a w razie wniesienia w dwu lub więcej egzemplarzach: na pierwszej stronicy jednego egzemplarza, nakleić znaczki stemplowe, których wartość równa się sumie opłat, należących się od wszystkich egzemplarzy, tudzież od odpisów podania oraz od wszystkich załączników.

W razie uiszczenia opłaty gotówką w kasie skarbowej i wydania petentowi osobnego kwitu kasowego — kasa nie umieszcza już pokwitowania na samem podaniu.

§ 166. Urzędnik biura podawczego winien w razie uiszczenia opłaty zapomocą znaczków stemplowych (art. 151, zdanie pierwsze) skasować te znaczki, jeżeli nie nasuwa się podejrzenie, iż je podrobiono lub przerobiono albo usunięto z nich oznaki skasowania poprzedniego. W celu skasowania należy albo a) na każdym znaczku stemplowym wycisnąć pieczęć urzędową w ten sposób, aby część pieczęci znajdowała się na znaczku, część zaś poza nim na papierze albo b) każdy znaczek stemplowy przekreślić na krzyż, bądź atramentem bądź zapomocą pieczątki (kasownika) w ten sposób, aby końce linij znajdowały się poza znaczkami, na papierze.

O ile przyjęcie podania lub otwarcie koperty, w której ono się mieści, następuje poza biurem podawczem, kasuje znaczki stemplowe urzędnik, przyjmujący podanie lub otwierający kopertę, albo urzędnik, przezeń upoważniony.

Znaczki stemplowe, skasowane, w sposób podany w poprzednich dwóch ustępach, ulegają ponownemu skasowaniu zapomocą wypisania daty skasowania atramentem na znaczkach przez urzędnika, któremu poruczono załatwienie podania lub przez urzędnika przezeń upoważnionego — z wyłączeniem jednak urzędnika biura podawczego (ustęp pierwszy niniejszego paragrafu).

Opłata w kwocie 20 gr. za pokwitowanie z przyjęcia podania (art. 149) ma być uiszczona przez naklejenie znaczków stemplowych na tem pokwitowaniu i skasowanie ich w sposób, podany w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu.

§ 167. Przy wniesieniu podania drogą telegraficzną (art. 151, ustęp drugi), urząd przyjmujący telegram uzupełnia tekst telegramu, umieszczając po podpisie nadawcy uwagę: „Stempel . . . . zł.".

Urząd przyjmujący telegram kasuje znaczki stemplowe odciskiem stempla kalendarzowego.

Urzędy, powołane do przyjmowania telegramów, nie odmawiają przyjęcia telegramów nieostemplowanych. Nie jest też ich rzeczą badać, czy poszczególne podanie telegraficzne podlega opłacie i w jakiej wysokości. Mają jednak przy telegramach, zawierających podania, wystosowane do urzędów państwowych, a niezaopatrzonych w znaczek stemplowy, zwrócić uwagę nadawcy, że podanie odnośne — jeśli podlega opłacie — nie będzie załatwione. O ileby nadawca mimo tej uwagi nie chciał zaopatrzyć telegramu w znaczek stemplowy, urząd przyjmujący telegram stwierdzi to, umieszczając po podpisie nadawcy uwagę: „Stempla odmówiono".

Uwagi, wymienione w ustępach pierwszym i trzecim niniejszego paragrafu, mają być telegrafowane narówni z tekstem właściwym. Przy obliczaniu ilości wyrazów, celem ustalenia należności za telegram, wlicza się również wyrazy, z których składają się wspomniane uwagi.

Do art. 152.

§ 168. Jeżeli od podania, wniesionego przez osobę, która ma zamieszkanie lub siedzibę na obszarze Polski, wcale nie uiszczono opłaty lub uiszczono ją niedostatecznie, to należy — o ile § 170 nie postanawia inaczej — postąpić w sposób następujący:

Urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, umieszcza na niem uwagę „Kancelarja wezwie . . . . do uiszczenia opłaty . . zł. . gr. (wzór 12)".

Kancelarja sporządza wezwanie na druku w formie karty pocztowej, ułożonym według wzoru 12 i wysyła je pocztą, poczem umieszcza poniżej polecenia uwagę: „Wysłano dnia . . . . . . ".

Adresat winien przy odbiorze zawiadomienia uiścić pojedynczą opłatę pocztową przypadającą według taryfy za list urzędowy (§ 3, punkt 2a, rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 sierpnia 1924 r., Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 749). Jeśliby odmówił uiszczenia, to poczta zwraca pismo jako niedoręczone urzędowi wysyłającemu, który ma pismo to przechować przy podaniu.

W razie dodatkowego uiszczenia opłaty kancelarja notuje na podaniu datę dostarczenia znaczków stemplowych lub nadesłania kwitu kasy skarbowej i kasuje znaczki stemplowe w sposób, wskazany w ustępie pierwszym §-u 166, względnie przykleja kwit kasowy do podania. Urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, kasuje znaczki stemplowe w sposób wskazany w ustępie przedostatnim §-u 166.

§ 169. Zasadniczo nie należy przedsiębrać żadnych czynności urzędowych, zmierzających do załatwienia podania, zanim petent nie uczyni zadość wezwaniu w przedmiocie dodatkowego uiszczenia opłaty (§ 168). W przypadkach jednak, w których wstrzymanie załatwienia groziłoby niebezpieczeństwem niemożności załatwienia przychylnego, wolno wydać zarządzenie tymczasowe—oczywiście z równoczesnem wystosowaniem zawiadomienia w myśl § 168.

Załatwienie tymczasowe mimo nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty urząd winien umotywować — zapomocą notatki, umieszczonej na referacie załatwienia.

§ 170. Odpowiedź ostateczna na podanie (czyli właściwe załatwienie podania) może nastąpić zasadniczo tylko w razie uiszczenia opłaty. Od tej zasady zachodzą wyjątki:

a) jeżeli za załatwieniem mimo nieuiszczenia opłaty przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny interes petenta;

b) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin prekluzyjny.

W przypadkach, wymienionych wyżej w punktach a), b), należy załatwienie mimo nieuiszczenia opłaty stemplowej umotywować zapomocą notatki na referacie załatwienia oraz umieścić na tymże referacie uwagę: „Kancelarja wezwie . . . . do uiszczenia opłaty . . . . zł. . . gr. oraz kosztów doręczenia . . . gr. (wzór 13)".

Kancelarja sporządza w dwóch egzemplarzach wezwanie na druku w formie kartki pocztowej, ułożonym według wzoru 13 i doręcza jeden z tych egzemplarzy za dowodem doręczenia. W przypadku doręczenia za pośrednictwem poczty należy wezwanie wysłać jako przesyłkę poleconą za recepisem zwrotnym, a w treści wezwania wymienić jako „koszta doręczenia" kwotę, wynikającą z zesumowania opłat pocztowych: za list urzędowy, za polecenie i za recepis zwrotny. Po wysłaniu wezwania kancelarja umieszcza na referacie załatwienia poniżej polecania, określonego w ustępie poprzednim, uwagę „Wysłano dnia . . . . ".

Drugie egzemplarze wezwań według wzoru 13 kancelarja przechowuje w osobnej okładce pod napisem „Podania nieostemplowane". Nadchodzące dowody doręczenia należy dołączać do odnośnych wezwań.

Po dostarczeniu przez petenta znaczków stemplowych, względnie kwitu kasy skarbowej, kancelarja postępuje w sposób, podany w § 168.

Jeżeli petent mimo upływu dwóch tygodni od doręczenia mu wezwania nie dostarczył znaczków stemplowych ani kwitu kasowego, kancelarja umieszcza na egzemplarzu wezwania, pozostałym w urzędzie, uwagę: „Opłaty do dnia . . . . . nie uiszczono", zaopatruje tę uwagę w podpis i w pieczęć urzędową, poczem ów egzemplarz wezwania wraz z dowodem doręczenia przesyła temu urzędowi skarbowemu (§ 16), w którego okręgu petent ma mieszkanie lub siedzibę; urząd skarbowy zarządza następnie przymusowe ściągnięcie opłaty.

§ 171. Jeżeli wcale nie uiszczono opłaty od podania, wniesionego — bez pośrednictwa polskiego urzędu konsularnego — przez osobę, zamieszkałą zagranicą, lub uiszczono opłatę niedostatecznie, to podanie ma być mimo to załatwione, a odpowiedź na podanie ma być przesłana temu urzędowi konsularnemu R. P., w którego okręgu petent ma mieszkanie lub siedzibę. Urząd konsularny doręcza odpowiedź petentowi za pobraniem opłaty konsularnej.

Jeżeli w przypadku powyższym podanie podlega w myśl art. 146 opłacie w wysokości 10 zł., to urząd, który załatwił podanie, ma to oznajmić urzędowi konsularnemu.

Do art. 153.

§ 172. Urząd, do którego wniesiono podanie, względnie ten urząd, który wystosował wezwanie do uiszczenia opłaty, przesyłając izbie skarbowej wniosek o zwrot opłaty, ma dołączyć podanie — ewentualnie też inne akta, będące w związku, jeżeli zdaniem urzędu potrzebne są do rozstrzygnięcia. Izba skarbowa zawiadamia o rozstrzygnięciu urząd, który przesłał wniosek o zwrot i zarazem zwraca mu jego akta.

Do art. 155.

§ 173. Opłacie stemplowej w wysokości 1 zł. przewidzianej w punkcie b) artykułu 155, podlegają: 1) wyciągi i inne świadectwa z ksiąg metrykalnych, prowadzonych na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego (prócz opłaty stemplowej należy uiścić opłatę w myśl ustawy niemieckiej z dn. 6 lutego 1876 r., Dz. Pr. Rzeszy str. 23, względnie w myśl rozporządzenia, wydanego na mocy ustawy z dnia 22 listopada 1921 r., Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 721; 2) wyciągi i inne świadectwa z ksiąg metrykalnych, prowa-

dzonych na pozostałym obszarze Państwa, jeżeli Państwo nie ponosi kosztów utrzymania urzędu stanu cywilnego, wydającego świadectwo.

Do art. 156 (punktu 1).

§ 174. Punkt 1 artykułu 156 tyczy się tylko tych przypadków, w których nadanie obywatelstwa zależy wyłącznie od uznania władzy (art. 8 i 9 ustawy z dn. 20 stycznia 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44, oraz art. 14 rozporządzenia z dn. 7 czerwca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 320).

Poświadczenie obywatelstwa polskiego, służącego pewnej osobie z mocy ustawy (art. 11 powołanego rozporządzenia z 1920 r.) podlega opłacie w wysokości 3 zł. przewidzianej w art. 154; poświadczenie takie jest wolne od opłaty, jeżeli tyczy się obywatelstwa nabytego drogą opcji, opartej na traktacie międzypaństwowym (punkt 1 artykułu 160 w związku z punktem 16 artykułu 142).

Do art. 156 (punkt 5).

§ 175. Na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, podlegają opłacie:

1) w wysokości 5 zł. — koncesje
   a) na wypożyczalnię książek i nut lub na czytelnię,
   b) na wykonywanie przemysłu podkuwania koni,
2) w wysokości 3 zł. — koncesje
   a) na handel starzyzną,
   b) na utrzymanie na miejscach publicznych środków przewozowych do użytku powszechnego, z wyjątkiem samochodów,
   c) na wykonywanie zawodu posłańca lub tragarza.

Do art. 160.

§ 176. Jeżeli urząd, wydający świadectwo, nie żąda opłaty stemplowej, gdyż świadectwo jest wolne od opłaty na mocy art. 160, to ma zaznaczyć w aktach powód uwolnienia od opłaty.

Do art. 161.

§ 177. W razie uiszczenia opłaty zapomocą znaczków stemplowych urząd, wydający świadectwo, nakleja znaczki stemplowe na świadectwie i kasuje zapomocą pieczęci urzędowej.

Wyjątek stanowią świadectwa, wymienione w art. 156. Znaczki stemplowe, dostarczone do tych świadectw, mają być naklejone na właściwym akcie, pozostającym w urzędzie, który wydaje świadectwo; jeżeli urząd ten zapisuje świadectwa tego rodzaju do specjalnego rejestru, to znaczki stemplowe mogą być również umieszczane w tym rejestrze. Uiszczenie opłaty zapomocą znaczków stemplowych, umieszczonych na akcie lub w rejestrze, ma być poświadczone na świadectwie.

§ 178. W razie doręczenia świadectwa za pośrednictwem polskiego urzędu konsularnego osobie, zamieszkałej zagranicą, mimo nieuiszczenia opłaty, urząd konsularny pobiera opłatę stemplową przy doręczeniu świadectwa; w tym celu urząd, który wystawił świadectwo, zawiadamia urząd konsularny o wysokości opłaty, wymieniając właściwy artykuł ustawy o opłatach stemplowych, a w przypadku zastosowania art. 156 również odpowiedni punkt tego artykułu.

Co do waluty, w której opłata ma być uiszczona, oraz co do sposobu przerachowania walut obcych obowiązują odpowiednie przepisy, tyczące się opłat konsularnych.

CZĘŚĆ TRZECIA.

Przepisy końcowe.

1. Zmiany organizacyjne.

§ 179. Istniejące w Krakowie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu, Warszawie i Wilnie „urzędy skarbowe do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego", jak również „urząd skarbowy dla podatku spadkowego i stemplowego" w Katowicach, otrzymują nazwę „urząd opłat stemplowych".

Przedmiotowy zakres działania tych urzędów obejmuje:

1) opłaty stemplowe, unormowane ustawą o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570);
2) opodatkowanie spadków i darowizn;
3) ukończenie spraw, które mają być załatwione według przepisów dawniejszych, uchylonych artykułem 171.

Do zakresu działania urzędów opłat stemplowych w Krakowie i Lwowie należą nadto należytości sądowe (art. 173).

Terytorjalny zakres działania urzędów opłat stemplowych w Krakowie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu, Warszawie i w Wilnie obejmuje obszar miasta, w którym urząd opłat stemplowych ma siedzibę, a nadto terytorjalny zakres działania starostwa, które ma siedzibę w danem mieście.

§ 180. Z zakresu działania urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych dla powiatu lubelskiego oraz urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych dla powiatu równieńskiego wydziela się sprawy, wymienione w § 179 i przydziela się je (także, o ile chodzi o powiat lubelski, względnie równieński) urzędowi skarbowemu podatków i opłat skarbowych dla miasta Lublina, względnie dla miasta Równego.

2. Odroczenie płatności.

Do art. 177.

§ 181. Izba skarbowa może zezwolić na odroczenie płatności opłaty pojedynczej, nie przewyższającej 100 zł. oraz podwyżki stemplowej, nie przewyższającej 1000 zł. — na czas nie dłuższy niż rok, licząc od dnia, w którym opłatę stemplową, względnie podwyżkę, należało uiścić w myśl art. 20, 21, 28, 30—33, 42 i 59.

W razie odroczenia płatności na mocy art. 177 (przez Ministra Skarbu lub przez izbę skarbową) urząd skarbowy (§ 16) na żądanie posiadacza pisma, które podlega opłacie odroczonej, umieści na tem piśmie poświadczenie o odroczeniu płatności. Poświadczenie takie podlega opłacie stemplowej w kwocie 3 zł. (art. 154).

3. Przepisy przejściowe.

Do art. 3.

§ 182. Art. 3 ustawy o opłatach stemplowych, oraz §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia stosuje się

również wówczas, jeżeli pismo pierwsze sporządzono przed wejściem w życie ustawy o opłatach stemplowych, a pismo drugie — lub jeszcze późniejsze — w czasie obowiązywania tej ustawy. W takim przypadku strona ma (w razie wątpliwości) udowodnić uiszczenie od pisma pierwszego opłaty, obliczonej według przepisów, które obowiązywały w czasie sporządzania pisma pierwszego.

Do art. 5, 21 i 179.

§ 183. Od pism, sporządzonych zagranicą przed dniem 1 stycznia 1927 r., nie pobiera się opłaty, jeżeli przed tym dniem uiszczono opłatę według przepisów dotychczasowych.

Do art. 18 oraz do § 20.

§ 184. Aż do dalszego zarządzenia mogą być używane znaczki stemplowe sporządzone według wzorów dotychczasowych, opisanych w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1924 r. (Monitor Polski Nr. 142, poz. 412).

Począwszy od dnia 1 stycznia 1927 r. nie wolno używać znaczków stemplowych, sporządzonych według wzorów dawniejszych, opisanych w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 25 kwietnia 1924 r. (Monitor Polski Nr. 97, poz. 273).

Do art. 18 oraz do § 21.

§ 185. Osoby, które w dniu 31 grudnia 1926 r. wykonywały sprzedaż znaków stemplowych na podstawie decyzji władzy skarbowej, nie potrzebują starać się o ponowne uznanie swego uprawnienia.

Do art. 25.

§ 186. Osoby, którym władza skarbowa przed wejściem w życie ustawy o opłatach stemplowych zezwoliła na bezpośrednie uiszczanie opłat stemplowych pewnego rodzaju, mają aż do dalszego zarządzenia izby skarbowej (względnie do czasu zrzeczenia się prawa, które wynika z owego zezwolenia) uiszczać opłaty, należące się według ustawy o opłatach stemplowych od przedmiotów objętych owem zezwoleniem — w terminach dotychczasowych i z zastosowaniem dotychczasowych norm o prowadzeniu rejestru.

Osoby te, mają w ciągu miesiąca stycznia 1927 r. donieść izbie skarbowej, w której okręgu mają mieszkanie lub siedzibę, o służącem im prawie bezpośredniego uiszczania i przytem wymienić władzę, która udzieliła zezwolenia oraz datę i liczbę zezwolenia i załączyć wzory wszystkich rejestrów, do których zapisują opłaty, uiszczane bezpośrednio.

Izba skarbowa może odwołać zezwolenie dawniejsze lub uzależnić dalsze trwanie uiszczania bezpośredniego od zmiany dotychczasowych norm formalnych.

§ 187. § 186 nie tyczy się opłat, co do których ustawa o opłatach stemplowych wprowadza ustawowy obowiązek uiszczania bezpośredniego (art. 25, ustęp pierwszy), a które według stanu dotychczasowego były uiszczane bezpośrednio na mocy zezwolenia władzy skarbowej. W tych przypadkach normy dotychczasowe, oparte na decyzji władzy skarbowej, przestają obowiązywać z dniem 1 stycznia 1927 r. i mają zastosowanie wyłącznie odnośne postanowienia ustawy o opłatach stemplowych.

Do art. 35 — 38.

§ 188. Art. 35 — 38 stosuje się również do danin publicznych, przewidzianych w przepisach prawnych, które ulegają uchyleniu na mocy art. 171.

Do art. 52.

§ 189. Jeśli umowę, wymienioną w punkcie 1 art. 52, zawarto ustnie przed wejściem w życie ustawy o opłatach stemplowych, a pisemne stwierdzenie nastąpiło w czasie obowiązywania tej ustawy, to opłatę uiszczoną według przepisów dotychczasowych zalicza się na poczet opłaty, która się należy według ustawy o opłatach stemplowych.

Jeśli opłata według przepisów dotychczasowych wynosi więcej, niż przewidziana w ustawie o opłatach stemplowych, to zwrot nadwyżki nie nastąpi.

Do art. 63.

§ 190. Przewłaszczenie — względnie wyrok, wymieniony w § 894 niemieckiej procedury cywilnej, mający za przedmiot przewłaszczczenie — nie podlegają opłacie również wówczas, jeżeli przed wejściem w życie ustawy o opłatach stemplowych sporządzono pismo, stwierdzające czynność prawną, z której wynikł obowiązek przewłaszczenia i bądź uiszczono daninę publiczną, należącą się według przepisów dotychczasowych, bądź pismo owo według przepisów dotychczasowych nie podlegało opodatkowaniu.

Przepis powyższy stosuje się odpowiednio do oświadczenia zgody (ustęp drugi art. 63).

Do art. 73 i 90.

§ 191. Rachunek lub inne pismo, stwierdzające wykonanie umowy o sprzedaż rzeczy ruchomej lub umowy o świadczenie usług (art. 72 i ustęp drugi artykułu 90), a sporządzone po wejściu w życie ustawy o opłatach stemplowych, nie podlega opłacie (art. 73, punkt 2) również wówczas, gdy pismo, stwierdzające zawarcie umowy sprzedaży albo umowy o świadczenie usług, sporządzono przed dniem 1 stycznia 1927 r. a opłatę od niego uiszczono według przepisów dotychczasowych.

Do art. 89 i 168.

§ 192. Osoby, zajmujące się wynajmowaniem skrzynek depozytowych, mają do rejestru (wzór 10 do § 121), założonego na rok 1927, zapisać przedewszystkiem te umowy, zawarte przed dniem 1 stycznia 1927 r., które mają obowiązywać (wyłącznie lub częściowo) po tym terminie. W kolumnie 5 należy wymienić tylko cenę najmu, przypadającą za czas od dnia 1 stycznia 1927 r.

Do art. 92, oraz do § 122.

§ 193. Art. 92 ustawy o opłatach stemplowych oraz § 122 niniejszego rozporządzenia będą stosowane we wszystkich przypadkach, w których odjazd z portu nastąpił w czasie od dnia 1 stycznia 1927 r.

Jeżeli w przypadku takim przedsiębiorstwo okrętowe uiściło — od umowy o przewóz, zawartej przed dniem 1 stycznia 1927 r. — opłatę w wysokości 1/2% w myśl pozycji 27 taryfy opłat stemplowych, wprowadzonej rozporządzeniem b. Gen. Gubernatora warszawskiego z dn. 19 lipca 1916 r. (Dz. rozp. Nr. 40, poz. 127), to może tę opłatę potrącić od należności,

obliczonej według art. 92 i § 122. W tym celu ma w rejestrze opłat stemplowych (wzór 11) przy odnośnej pozycji, w kolumnie 18: wymienić kwotę opłaty 1/2%-owej oraz datę i pozycję, pod któremi ta kwota została zapisana do rejestru, prowadzonego według norm dotychczasowych, tudzież podać, czy to zapisanie opłaty 1/2%-owej nastąpiło swego czasu do rejestru, prowadzonego przez centralę, czy też przez zakład filjalny i gdzie ów zakład filjalny ma siedzibę. Kwoty opłat 1/2%-owych, uwidocznione w kol. 18, należy podsumować i sumę odjąć od sumy, obliczonej w kolumnie 17.

W razie zastosowania zasad powyższych należy rejestry zakładów filjalnych, obejmujące opłaty 1/2%-towe, przechowywać w centrali — celem umożliwienia kontroli stemplowej.

§ 194. Jeżeli w czasie od dnia 1 stycznia 1927 r. nastąpiło stornowanie umowy o przewóz statkiem morskim, to należy uiścić opłatę według zasad, podanych w § 122, tylko w tych przypadkach, w których pierwsze zadatkowanie należności za przewóz nastąpiło również w czasie od dnia 1 stycznia 1927 r.

Do art. 100.

§ 195. Zaliczkę (punkt „a" art. 100) za miesiąc styczeń 1927 r. oraz za następne miesiące tegoż roku należy uiścić w wysokości jednej dwunastej części należności całorocznej, obliczonej według obrotów ostatniego z tych okresów operacyjnych, co do których zamknięcia rachunków zostały zatwierdzone przed upływem danego miesiąca.

Jeżeli okres operacyjny, według którego obliczono zaliczkę, nie jest okresem ostatnim, to należy w ciągu tygodnia po zatwierdzeniu rachunków za okres ostatni wyrównać ewentualną różnicę w sposób, podany w § 134 (ustępie drugim) niniejszego rozporządzenia.

Zakłady ubezpieczeń, niedawno założone, które do czasu wejścia w życie ustawy o opłatach stemplowych nie zdążyły jeszcze dokonać zatwierdzenia rachunków za pierwszy okres operacyjny, mają do czasu, gdy to zatwierdzenie nastąpi, obliczać zaliczkę według faktycznych obrotów miesięcznych.

Do art. 102 i 169.

§ 196. Postanowienia art. 102, tyczące się powiększenia kapitału, jak również ustęp pierwszy artykułu 169, będą stosowane również w tych przypadkach, w których uchwała o powiększeniu kapitału zakładowego spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej została powzięta przed dniem 1 stycznia 1927 r., a okres, wyznaczony do przyjmowania wpłat, rozpoczął się w 1927 r. Jeżeli w takim wypadku przed dniem 1 stycznia 1927 r. uiszczono opłatę w całości lub w części, w kwocie wyższej od tej, którąby się należała w myśl art. 169, a powiększenie kapitału zakładowego doszło do skutku, to zwrot nadwyżki nie nastąpi.

Do art. 104 i 116.

§ 197. Udzielone przed wejściem w życie ustawy o opłatach stemplowych zezwolenia, na mocy których spółdzielnie uiszczają opłaty od wpłat na udziały lub od obligów za pośrednictwem związku rewizyjnego, zachowują moc aż do dalszego zarządzenia Ministra Skarbu, względnie do zrzeczenia się przez związek prawa, wynikającego z takiego zezwolenia.

Do art. 124 oraz do § 155.

§ 198. Aż do dalszego zarządzenia mogą być używane urzędowe blankiety wekslowe, sporządzone według wzorów dotychczasowych, opisanych w rozporządzeniach Ministra Skarbu z dn. 28 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 515) i z dnia 23 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 775).

Do art. 135.

§ 199. Ustęp drugi art. 135 stosuje się również wówczas, jeżeli punktacje sporządzono przed wejściem w życie ustawy o opłatach stemplowych, pismo zaś, stwierdzające umowę sporządzono w czasie obowiązywania tej ustawy.

Jeżeli opłata, uiszczona według przepisów dotychczasowych, wynosi więcej niż opłata, która stała się w, nagalna w czasie obowiązywania ustawy o opłatach stemplowych, zwrot nadwyżki nie nastąpi.

Do art. 171.

§ 200. Na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego pozostaje w mocy tymczasowo (w myśl ustępu ostatniego art. 171 oraz ze względu na art. 1 § 2, ustęp 1 konwencji niemiecko-polskiej, dotyczącej Górnego Śląska z dnia 15 maja 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 361), § 29 niemieckiej ustawy osadniczej, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Reform Rolnych z dnia 21 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 796).

4. Wejście w życie.

§ 201. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Zał. do rozp. Min. Skarbu z dn. 20 XI. 1926 r. (poz. 713).

Wzór 1 do § 23.

Zamówienie dystrybutora znaków stemplowych.

Imię i nazwisko (firma, nazwa) oraz siedziba dystrybutora: ____________________

Rodzaj znaków stemplowych ____________________

Ilość znaków	Cena za sztukę		Wartość ogólna		Ilość znaków	Cena za sztukę		Wartość ogólna	
	zł.	gr.	zł.	gr.		zł.	gr.	zł.	gr.
Suma A					Suma B				

(wypełnia kasa skarbowa)			
Należność w kwocie ______ zł. ______ gr.	Suma A		
zapisano w dz. rozch. zn. st. pod poz. ______	Razem suma A i B		
dnia ______ 19____ r.	Po potrąceniu prowizji 3% .		
Księgowy Skarbnik	resztę należności		

słowami ____________________

przy niniejszem składam.

____________________ dnia ____________________

(podpis zamawiającego)

Powyższe znaki stemplowe otrzymałem

dnia ____________________ 19____ r.

(podpis odbiorcy)

Wzór № 1615
Min. Skarbu.

Wzór 2 do §§ 38 i 44.

Deklaracja celem uiszczenia opłaty stemplowej gotówką.

Przy niniejszem składam sumę zł. .... *gr.* .... *słowami* ....

....

....

....

Nazwisko i imię (firma, nazwa) oraz dokładny adres płatnika ....

...., dnia .... 19......... r.

Podpis osoby, która wnosi opłatę

....

Wzór Nr. 1616.
Min. Skarbu.

Wzór 3 do § 59.

Notarjusz ....

w ....

Wykaz wpływów na dochód Ministerstwa Skarbu

za miesiąc .... 19 .... r.

1	2	3	4	5	6		7		8		9		10		11		12		13
Pozycja niniejszego wykazu	Nr. repertorjum	Data czynności urzędowej	Data pobrania opłaty (lub podatku od darowizn	Przedmiot opłaty (lub podatku od darowizn)	Podstawa wymiaru		POBRANE KWOTY												UWAGI
							OPŁATY STEMPLOWE										Podatek od darowizn		
							od przejścia własności nieruchomości		od weksli		od spółek		nie wymienione w kolumnach 7—9		podwyżki				
					zł.	gr	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	

Wzór Nr. ——
Min. Skarbu

Wzór 4 § 60.

Notarjusz ....

w ....

dnia .... 19 ....

№ ....

DO

KASY SKARBOWEJ

w ....

Wpłacam przy niniejszem za czas od .... do ....
(pozycje wykazu wpływów od .... do .... włącznie
na rachunek Ministerstwa Skarbu:

tytułem opłat stemplowych od przejścia własności nieruchomości	zł.	gr. ----
„ „ „ „ spółek	zł.	gr. ----
„ „ „ „ weksli	zł.	gr. ----
„ „ „ „ wyżej wymienionych . .	zł.	gr. ....
„ podwyżek stemplowych	zł.	gr. ....
„ podatku od darowizn	zł.	gr. ----
razem . .	zł.	gr. ----

słowami ....

Podpis i pieczęć notarjusza

Nazwa urzędu

Wzór 5 do § 75.

....

Liczba aktu, przy którem znajduje się zakwestjonowane pismo

....

Do
Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych

Do
Urzędu Opłat Stemplowych

w ....

ZAWIADOMIENIE

o dostrzeżonem naruszeniu ustawy o opłatach stemplowych.

1. Rodzaj pisma, miejsce i data wystawienia, przedmiot, imiona i nazwiska (względnie firmy lub nazwy) oraz możliwie dokładne adresy osób, które pismo podpisały.
2. Imię, nazwisko (względnie firma lub nazwa) i możliwie dokładny adres osoby, która przedstawiła zakwestjonowane pismo oraz data wniesienia tego pisma.
3. Nazwa urzędu, któremu przesłano zakwestjonowane pismo i data przesłania.
4. Na czem polega naruszenie ustawy. Uzasadnienie tej opinji

.........., dnia ....

Podpis

Wzór № 1617.
Min. Skarbu.

WZÓR 6 do § 79.

P R O T O K Ó Ł

spisany dnia.. *19*......... r.

w (u) .... (oznaczenie kontrolowanego urzędu

lub przedsiębiorstwa) przy kontroli stemplowej.

Podpisany stwierdził następujące naruazenia przepisów o opłatach stemplowych:

1	2	3	4		5		6		7	8
Pozycja	Rodzaj pisma, miejsce i data wystawienia, przedmiot, nazwiska i imiona (firmy, nazwy) oraz adresy osób, które pismo podpisały, względnie osób, obowiązanych do uiszczenia opłaty	Liczba, którą pismo jest oznaczone	Należna opłata		Nieuiszczenie lub niedostateczne uiszczenie				Inne naruszenia przdpisów o opłatach stemplowych	Pozycja księgi bierczej
					Uiszczono		Brak			
			zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.		

Wykaz znaków stemplowych

WZÓR 7 do § 87 (wypełniony przykładowo).

predstawionych celem wymiany przez ....

....
(imię i nazwisko oraz dokładny adres)

Pozycja	Rodzaj znaków stemplowych	Kategorja wartości		Ilość sztuk	Wartość łączna		UWAGI
		zł.	gr.		zł.	gr.	
1	Znaczki stemplowe . .	—	50	23	11	50	
2	„	1	—	27	27	—	
3	„	3	—	30	90	—	
4	Blankiety wekslowe . .	—	60	10	6	—	
5	„	6	—	18	108	—	
6	Blankiet wekslowy z naklejonym znaczkiem stemplowym łącznej wartości				9	—	
7	„				12	—	
				Razem	263	50	

Wzór Nr 1618.
Min. Skarbu

Firma ____________________

Wzór 8 do § 108

Rejestr opłat stemplowych od licytacyj

1	2	3	4		5	6
Pozycja	Data licytacji	Określenie przedmiotu sprzedanego	Cena		Opłata stemplowa w wysokości	UWAGI
			Zł.	gr.	0,2%	

Wzór 9 do § 116

Rejestr opłat stemplowych od obrotu papierów wartościowych

1	2	3	4	5	6	7	8	9		10		11
Pozycja	Data zapisania do właściwej księgi handlowej (kol. 8)	Nazwisko i imię (firma, nazwa)		Określenie papierów wartościowych			Określenie księgi handlowej, do której zapisano tranzakcję	Kwota wzięta za podstawę wymiaru		Opłata stemplowa		UWAGI
		zbywcy (sprzedawcy i t. p.)	nabywcy (kupującego i t p.)	rodzaj	ilość sztuk	wartość nominal.		Zł.	gr.	Zł.	gr.	

Wzór 10 do § 121

Rejestr opłat stemplowych od najmu skrzynek depozytowych

1	2	3	4	5	6		7
Pozycja	Data zawarcia umowy	Nazwisko i imię (firma, nazwa) klienta	Okres na który skrzynkę wynajęto	Cena najmu za cały czas, wymieniony w kolumnie 4	Opłata stemplowa		UWAGI
					Zł.	gr.	

Firma przedsiębiorstwa okrętowego ____________

Wzór 11 do § 122.

Nazwisko i imię przedstawiciela, względnie pełnomocnika lub komisanta

REJESTR OPŁAT STEMPLOWYCH

od dokumentów, uprawniających do jazdy statkiem morskim, za miesiąc ____________ 19____ r.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16		17		18
Pozycja	Określenie umożliwiające odszukanie sprawy w księgach lub w aktach przedsiębiorstwa, prowadzącego rejestr	Data zapisania do rejestru	Nazwisko i imię podróżnego; miejscowości, określające początek i koniec podróży	Numer biletu okrętowego	Numer prepaidu	Numer wizy urzędu emigracyjnego	Nazwa okrętu. Port, z którego okręt odszedł. Data odejścia	Data stornowania umowy o przewóz	Podstawa wymiaru								Opłata stemplowa		UWAGI
									waluta, w której należność została uiszczona przedsiębiorstwu okrętowemu	w razie wypełnienia kolumny 8		Suma kolumn 11 i 12	w razie wypełnienia kol. 9	Przerachowanie na walutę polską kwoty, wymienionej w kolumnie 13 względnie 14 jeżeli w kol. 10 jest wymieniona waluta obca					
										należność za przewóz statkiem morskim	należność za inne usługi, do których przedsięb. okręt. się zobowiązuje		kwota, którą przedsiębiorstwo okrętowe potrąciło w przypadku stornowania						
										kwota w walucie, wymienionej w kolumnie 10				kurs przerachowania	kwota				
															zł.	gr.	zł.	gr.	

Wzór 12 do § 168.

(Strona pierwsza).

L. ______________ dnia ______________ 192__ r.

Przy wnoszeniu opłaty należy przedstawić niniejsze zawiadomienie lub powołać się na powyższą liczbę.

Przy podaniu z daty ______________ 192__ w przedmiocie ______________

brak opłaty stemplowej w kwocie ______ zł. ____ gr.

Należy złożyć w podpisanym urzędzie znaczki stemplowe wartości powyższej lub zamiast nich kwit którejkolwiek kasy skarbowej z uiszczenia kwoty powyższej gotówką.

W przeciwnym razie podanie nie będzie załatwione.

(Określenie urzędu i oddziału kancelaryjnego).

(Podpis).

(Strona druga).

P. ______________

ul. ______________

poczta ______________

Urzędownie.

Opłatę pocztową uiści adresat.

Wzór № 137.
Min. Skarbu.

Wzór 13 do § 170.

(Strona pierwsza).

L. ______________ dnia ______________ 192... r.

Przy wnoszeniu opłaty należy przedstawić niniejsze zawiadomienie lub powołać się na powyższą liczbę.

Przy podaniu z daty ______________ 192__ w przedmiocie ______________

brak opłaty stemplowej w kwocie ______ zł. ____ gr.

Należy złożyć w podpisanym urzędzie znaczki stemplowe wartości ______ zł. ____ gr. (obejmującej opłatę stemplową oraz koszta doręczenia niniejszego wezwania w kwocie ____ gr.) lub zamiast niej kwit którejkolwiek kasy skarbowej z uiszczenia tej kwoty gotówką. W razie niedostarczenia znaczków stemplowych lub kwitu kasowego w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia niniejszego wezwania nastąpi ściągnięcie przymusowe powyższej kwoty wraz z kosztami egzekucyjnemi.

(Określenie urzędu i oddziału kancelaryjnego).

(Podpis).

(Strona druga).

P. ______________

ul. ______________

poczta ______________

Wzór № 1619
Min. Skarbu.

353.

INSTRUKCJA

do ustawy o opłatach stemplowych, zawierająca przepisy dla organów skarbowych, wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli.

SPIS RZECZY.

FORMULARZE.

I. dla urzędów skarbowych.

Nr. wzoru:

1) Kartka wymiarowa.
2) Schemat wyjaśnienia wymiaru.
3 Nakaz płatniczy,
4) Wykaz dystrybutorów znaków stemplowych,
5) Wykaz kontroli stemplowej,
6) Wykaz w sprawie nadpłaty,
7) Rejestr wymiarów doraźnych,
8) Rejestr wymiarów nakazowych,
9) Rejestr uiszczeń bezpośrednich,
10) Wykaz wymiany znaków stemplowych,
11) Rejestr środków odwoławczych,
12) Księga biercza,
13) Księga główna opłat stemplowych: *część pierwsza*,
14) Księga główna opłat stemplowych; części: *druga, trzecia i czwarta*,
15) Wykaz pomocniczy do księgi głównej opłat stemplowych,
16) Wykaz pomocniczy do księgi głównej należytości sądowych (dla b. dzielnicy austrjackiej),
17) Pieczęć wpływu,
18) Skorowidz opłat stemplowych,
19) Wyciąg z księgi głównej opłat stemplowych,
20) Półroczny wykaz czynności w zakresie opłat stemplowych,
21) Zamknięcie rachunkowe dochodów budżetowych,
22) Sumarjusz roczny części drugiej (względnie trzeciej lub czwartej) księgi głównej opłat stemplowych,
23) Wykaz zaległości pieniężnych.

II. dla sekwestratorów skarbowych.

24) Wykaz wkot ściągniętych tytułem opłat stemplowych i danin pokrewnych.

III. dla kas skarbowych.

10) Wykaz wymiany znaków stemplowych,
25) Wykaz szczegółowy przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych,
26) Dziennik przychodu (rozchodu) znaczków stemplowych,
27) Dziennik przychodu (rozchodu) blankietów wekslowych,

IV. Dla izb skarbowych.

28) Rejestr środków odwoławczych,
29) i 30) Wykaz, obejmujący zwroty nadpłat w zakresie opłat stemplowych, uiszczonych w bieżącym okresie budżetowym,
29) Dział A powyższego wykazu: Zwroty wyasygnowane,
30) Dział B tegoż wykazu: Nadpłaty zwrócone,
31) Wykaz kontroli stemplowej. Część I: Wykaz systematyczny,

Nr. wzoru:

32) Wykaz kontroli stemplowej. Część II: Wykaz chronologiczny,
33) Półroczny wykaz czynności.

OBJAŚNIENIE SKRÓTÓW.

I. Skróty, tyczące się zbiorów przepisów prawnych.

i. s. — niniejsza instrukcja.

i. s. sąd. — instrukcja do ustawy o opłatach stemplowych, zawierająca przepisy dla organów sądowych (Dz. Urz. Min. Sk. z 1926 r. Nr. 33, poz. 354).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 123, poz. 713).

u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych

II. Skróty, tyczące się ksiąg.

K. B. — księga biercza (§ 86 i. s.).

R. S. O. — rejestr środków, odwoławczych (§§ 84 i 138 i. s.).

R. U. B. — rejestr uiszczeń bezpośrednich (§ 78 i. s.).

R. W. D. — rejestr wymiarów doraźnych (§ 68 i. s.).

R. W. N. — rejestr wymiarów nakazowych (§ 72 i. s.).

W. D. — wykaz dystrybutorów znaków stemplowych (§ 53 i. s.).

W. K. S. — wykaz kontroli stemplowej (§ 58 i 142 i. s.).

W. O. S. — wykaz opłat stemplowych (sądowy) (§§ 16, 43 i 77 i. s. sąd).

W. S. — wykaz kwot, ściągniętych tytułem opłat stemplowych i danin pokrewnych przez sekwestratorów skarbowych (§ 110 i. s.).

W. N. — Wykaz wymiany znaków stemplowych (§§ 83 i 129 i. s.).

Objaśnienia wstępne.

§ 1. Organa urzędowe, podlegające Ministerstwu Skarbu, mają w zakresie opłat stemplowych stosować się: do ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) (skrót: u. o. s.), do rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713) (skrót r. w. s.) i do niniejszej instrukcji (skrót: i. s.).

Paragrafy powołane w niniejszej instrukcji bez określenia, oznaczają postanowienia tej instrukcji*).

*) Nadto są w niniejszej instrukcji powołane paragrafy „Instrukcji do ustawy o opłatach stemplowych, zawierającej przepisy dla organów sądowych" z dnia 14.XII 1926 r. (skrót: i. s. sąd.), ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości (Nr. 24a) oraz w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 33, poz. 354). Instrukcja dla organów sądowych składa się z trzech części, z których pierwsza (§§ 2 — 26) tyczy się obszaru, na którym obowiązują: kodeks cywilny francuski oraz prawo cywilne rosyjskie, druga (§§ 27 — 62) obszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, trzecia (§§ 63 — 90) obszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki.

Instrukcja niniejsza składa się z czterech części. Część pierwsza (§§ 2 — 109) obejmuje przepisy dla urzędów skarbowych, część druga (§ 110) przepis dla sekwestratorów skarbowych, część trzecia (§§ 111 — 134) przepisy dla kas skarbowych, czwarta (§ 135 — 145) przepisy dla izb skarbowych.

Przepisy przejściowe, tyczące się przedmiotów, unormowanych niniejszą instrukcją, zostaną wydane oddzielnie. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 1927 r.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

Przepisy dla urzędów skarbowych.

1. Zakres działania.

§ 2. Zakres działania urzędów skarbowych § 16 r. w. s.) obejmuje w dziedzinie opłat stemplowych czynności następujące:

a) wymiary doraźne (§§ 3 — 31).

b) ewidencję opłat, których wysokość ustala się w miarę wykonywania zobowiązania (§§ 32 i 33).

c) wymierzanie opłat stemplowych, podwyżek stemplowych i kar pieniężnych za pomocą nakazu płatniczego (§§ 34 — 44) .

d) zaświadczenia o uiszczeniu lub nienależności opłaty oraz o odroczeniu płatności (§§ 45—50).

e) wykonywanie nadzoru (§§ 51 — 58).

f) czynności egzekucyjne § 59).

g) załatwianie środków odwoławczych (§§ 60 — 66).

h) prowadzenie ksiąg (§§ 67 — 99).

i) sporządzanie wykazów okresowych (§§ 107 — 109).

2. Wymiary doraźne *).

(Do punktu „b" art. 23 i punktu „b" art. 24 u. o. s. oraz do §§ 34 — 37 r. w. s.).

a) Postanowienia ogólne.

§ 3. Przez „wymiary doraźne" należy rozumieć te, o których jest mowa w punkcie b) artykułu 23 oraz w punkcie b) artykułu 24 u. o. s. i w §§ 34—37 r. w. s.

Przy tych wymiarach urząd skarbowy nie doręcza płatnikowi nakazu płatniczego, lecz bądź poprzestaje na ustnem oznajmieniu wysokości opłaty, która ma być uiszczona (w przypadkach urzędowego kasowania znaczków stemplowych) bądź doręcza płatnikowi „kartkę wymiarową" (§ 14), która służy kasie skarbowej jako dowód przychodowy.

Wymiarów doraźnych dokonywa naczelnik urzędu skarbowego lub funkcjonarjusz, przez niego do tej czynności wyznaczony. Nazwiska i imiona oraz stanowiska służbowe funkcjonarjuszów, upoważnionych do dokonywania wymiarów doraźnych, jakoteż podobizny ich podpisów, należy podać miejscowej kasie skarbowej.

*) Postanowienia §§ 3 — 17 nie tyczą się opłat od weksli, obligów na zlecenie, przekazów przenośnych zapomocą indosu, a wystawionych w Polsce, czeków, zagranicznych papierów wartościowych i warrantów. Co do tych dokumentów obowiązują przepisy specjalne, zawarte w §§ 18 — 27.

§ 4. Urząd skarbowy w razie przedstawienia mu pisma celem wymiaru doraźnego bada natychmiast, czy niema wadliwości, wymienionych w ustępie drugim § 34 r. w. s. Jeżeli więc brak podpisu lub jeżeli w tekście podpisanym są luki, to urząd skarbowy odmawia dokonania wymiaru i niezwłocznie zwraca pismo stronie.

Jeżeli braków powyższych niema, to urząd skarbowy niezwłocznie zapisuje przedstawione mu pismo do rejestru wymiarów doraźnych (§ 68; wzór 7; skrót: R. W. D.); w tym celu wypełnia kolumny 1, 3, 4 i 5 *).

Jednocześnie urząd zaopatruje przedstawione pismo w pieczęć wpływu (§ 34 ustęp ostatni, r. w. s.; § 104 i. s.); należy ją umieścić na każdym arkuszu — w miarę możności na stronicy pierwszej u góry.

§ 5. Zasadniczo należy wymierzyć opłatę w tym samym dniu, w którym pismo przedstawiono urzędowi skarbowemu. Od tej zasady może urząd skarbowy odstąpić tylko w razie wielkiego natłoku stron lub w przypadku, gdy treść pisma jest niezwykła i wzbudza wątpliwość co do wysokości opłaty.

Jeżeli urząd skarbowy nie wymierza opłaty niezwłocznie, to ma, zatrzymując przedstawione pismo, wydać stronie *zaświadczenie o odroczeniu* wymiaru, którego schemat zasadniczy jest następujący:

„R. W. D. poz. . . z 19 . . Dnia . . . zgłoszono celem wymiaru opłaty stemplowej . . . ." (rodzaj pisma i jego data; w razie potrzeby — jak najzwiąźlejsze określenie treści). „Celem uiszczenia opłaty należy zgłosić się w czasie od dnia . . . do dnia . . . W razie zgłoszenia się w powyższym terminie podwyżka stemplowa nie zostanie wymierzona". (Pieczęć urzędowa. Podpis).

W razie przedstawienia kilku pism przez tę samą osobę można (o ile niema różnorodności co do dnia końcowego), objąć wszystkie te pisma jednem zaświadczeniem, w którem należy wymienić wszystkie dnośne pozycje R. W. D.

Jako *początkowy* dzień okresu, w którym strona ma się zgłosić celem uiszczenia opłaty, należy wymienić dzień, do którego opłata będzie już niewątpliwie obliczona; ma to być dzień możliwie najrychlejszy. Jako dzień *końcowy* należy wymienić ten, w którym upływa termin trzech-tygodniowy, wymieniony w art. 20 względnie 21 u. o. s. Jeżeli jednak pismo przedstawione w ostatnim tygodniu okresu, trzechtygodniowego, to zarówno koniec jak początek okresu, w którym strona ma się zgłosić, mogą być wyznaczone na czas po upływie normalnego terminu trzechtygodniowego; dzień końcowy nie może jednak przypadać poźniej niż w tydzień po upływie terminu normalnego. Jeżeli np. pismo, sporządzone w Polsce w dniu 16 czerwca, przedstawiono celem wymiaru doraźnego w dniu 7 lipca (t. j. w ostatnim dniu okresu normalnego), to jako najpóźniejszy termin końcowy może być wyznaczony dzień 14 lipca.

*) Sposób prowadzenia rejestru wymiarów doraźnych podają §§ 68 — 71.

Jeżeli pismo, podlegające opłacie, przedstawiono urzędowi skarbowemu po upływie normalnego terminu trzechtygodniowego, to dzień końcowy nie może przypadać później niż w tydzień po przedstawieniu pisma urzędowi skarbowemu *w tym przypadku w zaświadczeniu o odroczeniu wymiaru nie może być umieszczone zdanie ostatnie podanego wyżej wzoru.* „(W razie zgłoszenia się w powyższym terminie podwyżka stemplowa nie zostanie wymierzona").

Początkowy i końcowy dzień okresu, wyznaczonego stronie, należy zanotować ołówkiem na piśmie przedstawionem celem wymierzenia opłaty, a mianowicie przy pieczęci wpływu — w sposób następujący: „Uiszczenie 23/3 — 4/4".

W przypadkach, przewidzianych w paragrafie niniejszym, urząd skarbowy ma obliczyć opłatę jaknajrychlej, a w dniu, w którym to nastąpiło, sporządzić *kartkę wymiarową* (§ 14) — a mianowicie: w jednym egzemplarzu, jeżeli opłata musi być uiszczona znaczkami stemplowemi (§ 35 punkt „a", r. w. s.), a w dwóch egzemplarzach, gdy opłata ma być lub może być uiszczona gotówką (§ 35 punkty „b", „c" r. w. s.).

Wydanie stronie pisma, podlegającego opłacie, może nastąpić tylko za zwrotem zaświedczenia o odroczeniu wymiaru lub — jeżeli strona zaświadczenie to zgubiła — tylko po stwierdzeniu identyczności osoby i za potwierdzeniem odbioru.

§ 6. Jeżeli przy wymiarze doraźnym, tyczącym się opłaty od pisma, zmieniającego istniejący już stosunek prawny, zastosowano postanowienia ulgowe, zawarte, w ustępie drugim art. 4 u. o. s. (§§ 4 i 5 r. w. s.), to należy w kolumnie 18 rejestru wymiarów doraźnych wpisać uwagę: „Art. 4 u. o. s. Od pisma dawniejszego uiszczono . . . zł. . . . gr." albo „Art. 4 i 22" (względnie 177) u. o. s. Od pisma dawniejszego opłata odroczona".

Jeżeli opłatę od pisma dawniejszego uiszczono na mocy wymiaru urzędowego, to należy wymienić w kolumnie 18 również organ urzędowy, który dokonał wymiaru (urząd skarbowy, notarjusza, kancelarję sądową) oraz odnośne oznaczenie sprawy, a mianowicie: co do urzędu skarbowego — pozycję R. W. D. względnie K. B.; co do notarjusza — pozycję repertorjum względnie wykazu wpływów § 59 r. w. s.); co do kancelarji sądowej: pozycję księgi kasowej). Jeżeli zaś opłatę od pisma dawniejszego uiszczono bez wymiaru urzędowego, to należy zaznaczyć, że uiszczono znaczkami stemplowemi, skasowanemi prywatnie, względnie wymienić kasę skarbową i podać pozycję dziennika przychodu.

Jeżeli opłata, należna od pisma dawniejszego, została odroczona na mocy art. 177 u. o. s., to należy w kolumnie 18 wymienić datę i liczbę decyzji odraczającej.

Jeżeli sporządzono kartkę wymiarową (§§ 5, 12, 13, 14), to można uwagi powyższe umieścić na odwrotnej stronie tego egzemplarza kartki wymiarowej, który pozostaje w urzędzie; w takim razie nie są potrzebne uwagi w rejestrze wymiarów doraźnych.

§ 7. Funkcjonarjusz, który sporządza kartkę wymiarową (§§ 5, 12, 13, 14), powinien przewidywać nieuiszczenie wymierzonej kwoty lub uiszczenie tylko w części. Ma więc—o ile zachodzi potrzeba, a mianowicie, gdy dane, zawarte w kolumnie 5 rejestru wymiarów doraźnych nie wystarczają — umieścić na odwrotnej stronie tego egzemplarza kartki wymiarowej, który pozostaje w urzędzie, wszystkie adnotacje, niezbędne do należytego ułożenia nakazu płatniczego (§ 17) mimo zwrócenia stronie pisma, podlegającego opłacie.

§ 8. Jeżeli w przypadku wymierzenia opłaty wraz z podwyżką (§ 35, ustęp przedostatni r. w. s.) suma ogólna opłaty i podwyżki wynosi więcej niż 100 zł., ale opłata pojedyńcza nie przewyższa 100 zł. i strona oświadcza, że narazie płaci tylko opłatę pojedyńczą, to należy — w kwestji, czy opłata ma być uiszczona znaczkami stemplowemi czy gotówką — postąpić tak jak gdyby podwyżki nie było.

b) Urzędowe kasowanie znaczków stemplowych.

§ 9. Do urzędowego kasowania znaczków stemplowych (art. 23, punkt „b" u. o. s.; § 35, punkty „a", „b" r. w. s. oraz § 36 r. w. s.) jest przeznaczona osobna pieczątka, zawierająca godło państwowe oraz nazwę urzędu skarbowego.

Naczelnik urzędu skarbowego wydaje tę pieczątkę codziennie funkcjonarjuszowi, który dokonywa wymiarów doraźnych. Poza godzinami urzędowemi, wyznaczonemi dla przyjmcwania stron, naczelnik urzędu skarbowego przechowuje pieczątkę pod zamknięciem.

§ 10. Funkcjonarjusz, który dokonał wymiaru doraźnego, nakleja znaczki stemplowe na przedstawionem piśmie (odpisie), a mianowicie bezpośrednio po podpisach i w ten sposób, aby między znaczkami możliwie nie było odstępów.

Na każdym znaczku stemplowym ma być jeden odcisk pieczęci, umieszczony w ten sposób, że w części znajduje się na znaczku, w części zaś przechodzi na papier lub na znaczek sąsiedni.

Bezpośrednio po znaczkach stemplowych ma być umieszczone *zaświadczenie o wymiarze* (§ 11).

Jeżeli pismo, przedstawione celem wymiaru doraźnego, zajmuje papier, na którym jest umieszczone, w całości lub tak dalece, że niema miejsca na znaczki stemplowe i zaświadczenie o wymiarze (§ 11), to należy dokleić papier odpowiedniej wielkości. Także w tym przypadku znaczki stemplowe mają być naklejone bezpośrednio po podpisach, a zaświadczenie o wymiarze ma być umieszczone bezpośrednio po znaczkach stemplowych.

§ 11. Zaświadczenie o wymiarze (§ 36 r. w. s.) ma być ułożone zasadniczo według następującego schematu:

„RWD . . . . z 19 . . r.

Wymierzono opłatę stemplową . . . zł. . . . gr. słowami . . . . , a mianowicie od . . zł. . . . gr. . . . % (art. . . . u. o. s.) i skasowano znaczki stemplowe w wymierzonej kwocie dnia . . . . . . 19 . . . r.".

Jeżeli jednak to samo pismo podlega kilku opłatom (t. j. opłatom według rozmaitych stawek lub według jednakowej stawki, przewidzianej w rozmaitych artykułach u. o. s.), jak również, gdy oprócz opłaty pojedyńczej wymierza się podwyżkę, to zaświadczenie o wymiarze należy ułożyć według schematu następującego:

„R. W. D. poz. . . z 19 . . r.

Wymierzono opłatę stemplową . . zł. . . gr.; słowami . . . . , a mianowicie:

od . . . . zł. . . gr. . . % . . zł. . . gr. (art. . . u. o. s.)

" . . . . " . . " . . " . . " . . " " . . " " "

" . . . . " . . " . . " . . " . . " " . . " " "

. . " . . " " . . " " "

razem . . " . . . "

i skasowano znaczki stemplowe w wymierzonej kwocie dnia . . . 19 . . r.".

§ 12. Jeżeli strona, złożywszy pismo, podlegające opłacie, wydaliła się z urzędu i tegoż dnia nie zgłosiła się ponownie, to należy sporządzić *kartkę wymiarową* (§ 14) w jednym egzemplarzu.

Postępowanie dalsze określa § 16.

§ 13. Jeżeli strona po oznajmieniu jej wysokości opłaty oświadczyła, że składa tylko znaczki stemplowe, których wartość wynosi mniej niż wymierzona opłata, to urząd skarbowy sporządza kartkę wymiarową (§ 14) w jednym egzemplarzu, poczem kasuje znaczki stemplowe, dostarczone przez stronę, a w zaświadczeniu o wymiarze formułuje zwrot końcowy (od słów „i skasowano") w sposób następujący: „i skasowano znaczki stemplowe tylko w kwocie . . . zł. . . . gr.". Pismo, zaopatrzone w taką klauzulę, urząd zwraca stronie niezwłocznie, a kartkę wymiarową zatrzymuje.

Postępowanie dalsze określa § 16.

c) Uiszczanie gotówką.

§ 14. Jeżeli opłata ma być uiszczona gotówką (art. 24, punkt „b" u. o. s.; § 35 punkty „b", „c" r. w. s. oraz § 37 r. w. s.), to funkcjonarjusz, który obliczył opłatę, sporządza *kartkę wymiarową*, według wzoru 1 w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz zostaje w urzędzie skarbowym; drugi egzemplarz oraz pismo, podlegające opłacie, wręcza funkcjonarjusz, który obliczył opłatę płatnikowi i poleca mu udać się do kasy skarbowej (§§ 114 — 119).

Na piśmie, przedstawionem przez płatnika, urząd skarbowy — poza pieczęcią wpływu (§ 34 r. w. s. §§ 4 i 104 i. s.) i ewentualną notatką o odroczeniu wymiaru (§ 5) — nie umieszcza żadnych adnotacyj.

W razie przedstawienia kilku pism, przez tę samą osobę można — o ile chodzi o wymiary nieskomplikowane — objąć wszystkie te pisma jedną kartką wymiarową. W takim razie należy: a) u góry w miejscu, wskazanem wyrazami: „RWD. poz. . . . z 19 . . . r." wymienić pierwszą i ostatnią z odnośnych pozycyj RWD (np. RWD poz. 157 — 163), b) w „poleceniu poboru" część następującą po wyrazach „opłatę stemplową" ująć w formę „Ad RWD". Brzmienie odnośnego tekstu będzie zatem np. — przy trzech pozycjach RWD — następujące: „Ad RWD. 521 : 360 zł. Ad RWD. 522 : 200 zł. Ad. RWD 523 : 175 zł.".

§ 15. Kartka wymiarowa składa się z trzech części: z „polecenia poboru", „wyjaśnienia wymiaru" i z „wskazówek tyczących się zarachowania".

W części II należy wymienić podstawę wymiaru, stopę opłaty oraz zastosowany artykuł u. o. s.

Jak należy wypełnić część drugą w przypadkach skomplikowanych, wskazuje załączony schemat (wzór 2). Schemat ten nie obowiązuje urzędu skarbowego bezwzględnie; urząd skarbowy może — jeżeli tego wymagają szczególne okoliczności, zachodzące w danym wypadku — wyjaśnić wymiar w innej formie, byleby w sposób zwięzły i jasny.

Przy wypełnianiu części III („wskazówek o zarachowaniu") należy trzymać się wyjaśnień, zawartych w § 100.

„Uwagę", umieszczoną przy końcu kartki wymiarowej, należy *przekreślić*, jeżeli pismo, podlegające opłacie, zostało przedstawione *po upływie normalnego terminu* trzechtygodniowego, przewidzianego w art. 20 względnie 21 u. o. s. Jeżeli zaś zostało przedstawione *przed* upływem terminu normalnego, to należy w uwadze *wpisać* dzień płatności, a mianowicie ten sam, który się wpisuje w kolumnie 13 rejestru wymiarów doraźnych (§ 70) — oraz mnożnik (5 lub 25), który służy do obliczenia podwyżki.

d) Postępowanie w razie nieuiszczenia opłaty, wymierzonej doraźnie.

§ 16. Jeżeli opłaty, która ma być uiszczona znaczkami stemplowemi (§ 35, punkty „a, b" r. w. s.), nie uiszczono wcale w dniu, w którym ją wymierzono (§ 12), to — w razie ponownego zgłoszenia się strony, przed upływem normalnego terminu trzechtygodniowego i dostarczenia przez nią znaczków stemplowych — urząd skarbowy kasuje znaczki stemplowe w sposób zwykły (§ 36 r. w. s. §§ 9 — 11 i. s.).

Jeżeli zaś opłatę, która ma być uiszczona znaczkami stemplowemi, uiszczono tylko w części w dniu dokonania wymiaru (§ 13), to — w razie ponownego zgłoszenia się strony, przed upływem normalnego terminu trzechtygodniowego i dostarczenia przez nią znaczków stemplowych — urząd skarbowy nakleja znaczki bezpośrednio pod pierwszem zaświadczeniem o wymiarze, a drugie zaświadczenie o wymiarze formułuje w sposób następujący: „Skasowano znaczki stemplowe . . . . zł. . . . gr.

. . . . . dnia . . . 19 . r.

(Pieczęć, Podpis)"

§ 17. Co do tych pozycyj rejestru wymiarów doraźnych, przy których jest wypełniona kolumna 13 (§70), ma urząd skarbowy stwierdzić, czy już upłynął termin, w kolumnie tej wymieniony. Jeżeli nie już upłynął, a kolumna 12 jest wypełniona nie kreskami (§ 69), lecz sumą, to urząd skarbowy sporządza *nakaz płatniczy* (§ 34 i następne) i wypełnia kolumnę 14. Stwierdzenie stanu kolumny 12 ma nastąpić — ze względu na możliwość uiszczenia za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności — w tydzień po upływie terminu, wymienionego w kolumnie 13.

e) Postanowienia specjalne, tyczące się weksli, obligów na zlecenie, przekazów, czeków, zagranicznych papierów wartościowych i warantów.

§18. Jeżeli urzędowi skarbowemu przedstawiono celem wymiaru doraźnego dokumenty następujące:

a) weksel (w szczególności też weksel blanco, t. j. pismo lub papier, określone niżej w § 20) albo

b) oblig na zlecenie, wymieniony w art. 301 kodeksu handlowego austrjackiego lub w § 363 kodeksu handlowego niemieckiego (art. 115, ustęp ostatni u. o. s.; § 150 r. w. s.) albo

c) przekaz przenośny zapomocą indosu a wystawiony w Polsce (art. 127, ustęp pierwszy u. o. s.; § 159 r. w. s.) albo

d) czek (art. 128 u. o. s.; § 159 r. w. s.) albo

e) zagraniczny papier wartościowy (art. 110 oraz art. 114, ustęp ostatni u. o. s.; §§ 147 i 149 r. w. s.) albo

f) składowy dowód zastawniczy (warrant) zaopatrzony w indos (art. 115, ustęp ostatni u. o. s.; § 151 r. w. s.),

to urząd skarbowy na przedstawionem piśmie nie umieszcza pieczęci wpływu (wyjątek od zasady, podanej w § 4 i. s.).

Co do niektórych dokumentów wyżej wymienionych — a mianowicie co do weksli, obligów na zlecenie, przekazów przenośnych zapomocą indosu, a wystawionych w Polsce oraz co do czeków zachodzi dalszy wyjątek od zasad podanych w § 4, a nadto zachodzą wyjątki od postanowień §§ 10, 11, 13, 14 i 15. Wyjątki te są szczegółowo określone w §§ 19 — 27.

§ 19. Opłata **od weksla** może być uiszczona drogą wymiaru doraźnego również **w braku podpisu** i mimo **luk** w tekście, a nawet w braku jakiegokolwiek tekstu, t. j. gdy strona przedstawiła urzędowi skarbowemu papier wcale niezapisany i oświadczyła, że na tym papierze ma być wystawiony weksel (wyjątek od § 4 i. s.).

§ 20. **W** razie przedstawienia urzędowi skarbowemu **weksla blanco**, t. j. papieru, w którym *nie jest wymieniona suma wekslowa*, postępowanie urzędu skarbowego zależy od tego, do której z niżej wymienionych dwóch grup należy dany weksel.

1) Grupę **pierwszą** stanowią:

a) blankiet wekslowy (urzędowy lub nieurzędowy), który **wcale nie** jest **wypełniony** i też nie jest podpisany,

b) zwykły papier, **wcale niezapisany** (a więc też niezaopatrzony w podpis), jeżeli strona oświadcza, że na tym papierze ma być wystawiony weksel,

c) pismo (sporządzone na blankiecie lub na zwykłym papierze), **niepodpisane**, a zawierające nazwę „weksel", ewentualnie inne jeszcze cechy weksla, **lecz nie wymieniające sumy wekslowej**,

d) pismo (sporządzone na blankiecie lub na zwykłym papierze), zaopatrzone jedynie **w podpis** wystawcy, **a nie wymieniające sumy wekslowej** — jeżeli z treści wynika, że jest to weksel trasowany, płatny na *własne* zlecenie wystawcy lub na jego rzecz,

e) zwykły papier, zaopatrzony **jedynie w podpis** (a pozatem niezapisany) jeżeli strona oświadcza, że na tym papierze ma być wystawiony weksel.

O ile chodzi o **tę grupę**, urząd skarbowy skasuje dostarczone przez stronę znaczki stemplowe (§ 24) — jeżli ich wartość nie przewyższa 100 zł., względnie zarządzi pobranie przez kasę skarbową zaofiarowanej przez stronę gotówki, przewyższającej 50 zł. (§ 25), **nie kwestjonując prawidłowości obliczenia**, dokonanego przez stronę.

2) Grupę drugą stanowią pisma (sporządzone na blankiecie lub na zwykłym papierze) **już podpisane** i zawierające nazwę „weksel", ewentualnie inne jeszcze cechy weksla, lecz **nie wymieniające sumy wekslowej** i nie posiadające też znamion, wymienionych wyżej w dziale 1 d). Jeżeli takie pismo przedstawiono urzędowi skarbowemu, to urząd ten tylko w takim razie skasuje dostarczone przez stronę znaczki stemplowe (nieprzewyższające 100 zł.), względnie zarządzi pobranie przez kasę skarbową zaofiarowanej przez stronę gotówki (przewyższającej 50 zł.), jeżeli przed przedstawieniem pisma urzędowi skarbowemu uiszczono na poczet opłaty 30 zł. lub więcej: bądź przez użycie blankietu wekslowego bądź w sposób podany w punkcie 1 niniejszego paragrafu lub w § 157 r. w. s. W braku tego warunku urząd skarbowy *odmówi* urzędowego skasowania znaczków stemplowych, dostarczonych przez stronę, względnie poboru gotówki, przez stronę zaofiarowanej; jeżeliby strona następnie wstawiła sumę, to urząd skarbowy postąpi w sposób podany w § 22.

§ 21. Jeżeli urzędowi skarbowemu przedstawiono pismo (sporządzone na blankiecie lub na zwykłym papierze), a zawierające nazwę „weksel" i *wymieniające sumę wekslową*, ale:

a) bądź wcale niepodpisane,

b) bądź zaopatrzone jedynie w podpis wystawcy i zarazem treścią swą ujawniające, że jest wekslem *trasowanym*, płatnym na *własne* zlecenie wystawcy lub na jego rzecz — to urząd skarbowy obliczy opłatę (art. 122, ustęp pierwszy u. o. s.) według sumy wekslowej, wymienionej w przedstawionem piśmie i (według zasady, podanej w § 35 r. w. s.) bądź skasuje znaczki stemplowe (§ 24) bądź zarządzi pobór opłaty gotówką (§ 25).

§ 22. Jeżeli urzędowi skarbowemu przedstawiono pismo, wystawione *w Polsce* (na blankiecie lub na zwykłym papierze), *już podpisane*, zawierające nazwę „weksel" *i wymieniające sumę wekslową*, a przytem bądź wcale *nieopłacone*, bądź zaopatrzone w dowód uiszczenia kwoty która wynosi *mniej* niż opłata, należna według sumy wekslowej, to urząd skarbowy wymierzy kwotę, której brakuje *wraz z podwyżką* stemplową (art. 125 u. o. s.).

Przepis ten nie tyczy się weksli trasowanych, płatnych na własne zlecenie wystawcy lub na jego rzecz, a zaopatrzonych jedynie w podpis wystawcy (§ 21, punkt b).

§ 23. Jeżeli urzędowi skarbowemu przedstawiono — przed upływem terminu, oznaczonego w ustępie przedostatnim, względnie ustępie ostatnim artykułu 123 u. o. s. — weksel, wystawiony *zagranicą*, to urząd skarbowy:

a) skasuje znaczki stemplowe, dostarczone przez stronę nie przewyższające 100 zł., względnie zarządzi pobór gotówki, którą strona zaofiarowała (przewyższającej 50 zł.), jeżeli w przedstawionem piśmie nie jest wymieniona suma wekslowa,

b) jeżeli suma jest wymieniona, urząd skarbowy obliczy opłatę (art. 122, ustęp pierwszy) we-

dług sumy wekslowej, poczem skasuje znaczki stemplowe, względnie zarządzi pobór opłaty w gotówce.

Jeżeli weksel zagraniczny, podlegający opłacie w myśl ustępu ostatniego art. 122 u. o. s., a nieopłacony wcale lub opłacony w kwocie niedostatecznej, przedstawiono urzędowi skarbowemu *po upływie* terminu, oznaczonego w ustępie przedostatnim art. 123 u. o. s. względnie w ustępie ostatnim tegoż artykułu, to urząd skarbowy wymierzy, kwotę, której brakuje, wraz z podwyżką stemplową (art. 125 u. o. s.).

§ 24. W przypadkach, wymienionych w §§ 20—23 urząd skarbowy — jeżeli opłata ma być uiszczona znaczkami stemplowemi — nakleja dostarczone znaczki na przedstawionem przez stronę piśmie względnie czystym papierze. W razie przedstawienia pisma lub blankietu, jak również w razie przedstawienia zwykłego papieru, zaopatrzonego w podpis, należy znaczki umieścić *na stronie odwrotnej*, a mianowicie na węższym brzegu papieru; jeżeli jednak na odwrotnej stronie są już indosy, to należy umieścić znaczki stemplowe bezpośrednio poniżej ostatniego indosu tak, aby między nim a znaczkami nie było odstępu.

Następnie urząd skarbowy kasuje znaczki stemplowe (§ 10) i umieszcza poniżej zaświadczenie o wymiarze, którego brzmienie zależy od rodzaju przedstawionego papieru, a mianowicie:

1) Gdy chodzi o weksel blanco (§ 20 oraz punkt „a" §-u 23) zaświadczenie o wymiarze brzmi zasadniczo: „R. W. D. poz. . . . z 19 . . . r. Wymierzoną opłatę . . . zł. . . . gr. słowami . . . uiszczono znaczkami stemplowemi dnia . . 19 . r.".

2) W innych przypadkach (§§ 21, 22 oraz punkt „b" §-u 23) zaświadczenie o wymiarze brzmi zasadniczo: R. W. D. poz. . . z 19 . . r. wymierzoną opłatę ... zł. . . . gr. słowami . . uiszczono znaczkami stemplowemi dnia . . 19 . . r.

Jeżeli w przypadku, wymienionym w punkcie 2), urząd skarbowy wymierzył opłatę pojedyńczą *wraz z podwyżką* i strona złożyła znaczki stemplowe, których wartość równa się sumie opłaty i podwyżki, to w zaświadczeniu o wymiarze wymienia się tylko tę sumę, nie odróżniając opłaty pojedyńczej od podwyżki. Jeżeli strona, której wymierzono opłatę wraz z podwyżką, oświadczyła, że płaci narazie tylko opłatę pojedyńczą i dostarczyła znaczki stemplowe, których wartość równa się kwocie opłaty pojedyńczej, to w zaświadczeniu o wymiarze należy wymienić jedynie kwotę opłaty pojedyńczej nie czyniąc żadnej wzmianki o podwyżce. Jeżeli wreszcie znaczki stemplowe, złożone przez stronę, wynoszą tylko część opłaty pojedyńczej, to zaświadczenie o wymiarze ma być ułożone według zasady *ogólnej*, podanej w § 13.

§ 25. Jeżeli opłata od wekslu ma być uiszczona *gotówką*, to urząd skarbowy w tem samem miejscu, w którem — w myśl ustępu pierwszego § 24— byłby naklejony znaczek stemplowy, uwidocznia pozycję R. W. D. (wyjątek od § 14 i. s.).

W kartce wymiarowej (§ 14 i. s.) należy umieścić u góry wyraźny napis „Weksel"; obok tego napisu należy uwidocznić — stosownie do zachodzących okoliczności — bądź wyrazy „blanco" (§ 20 oraz § 23, punkt „a") bądź kwotę, na którą opiewa dany dokument (§§ 21 i 22 oraz § 23, punkt „b"; napis w tym drugim przypadku będzie więc brzmiał np. „Weksel na 40.000 zł.").

W części drugiej kartki wymiarowej („Wyjaśnienie wymiaru") należy podać (w myśl zasady ogólnej, wyrażonej w § 15) podstawę wymiaru, stopę opłaty oraz artykuły u. o. s. — np. „od 3.700 zł. po 3 zł. od tysiąca — 12 zł. (art. 122 u. o. s.); podwyżka 300 zł. (art. 25) razem 312 zł., poniżej zaś umieścić napis: „Tekst zaświadczenia o wymiarze", a pod tym napisem *dosłowne* brzmienie zaświadczenia o wymiarze, które ma umieścić na wekslu kasa skarbowa.

To brzmienie jest następujące:

a) gdy chodzi o weksel blanco (§ 20 oraz punkt „a" §-u 23):

„R. W. D. poz. . . . . z 19 . . . r.

Dz. przych. poz. . . . z 19 . . r.

Uiszczono . . . zł. . . . gr. słowami . . . tytułem opłaty *od wekslu blanco*, dnia . . 19 . . r.

b) w innych przypadkach (§§ 21, 22 oraz punkt „b" §-u 23) zasadniczo:

„R. W. D. poz. . . . z 19 . . r.

Dz. przych. poz. . . . z 19 . . . r.

Opłatę stemplową, wymierzoną przez Urząd Skarbowy P. i O. S. (Urząd Opłat Stemplowych w . . . . w kwocie . . . zł. . . gr. . , zapłacono dnia . . . . w całości, a mianowicie: słowami . . . ."

Urząd skarbowy wymienia oczywiście tylko pozycję R. W. D.

Co do kwoty, która ma być wpisana do schematu b), należy zastosować się do wskazówek, zawartych w ustępie ostatnim § 24 i w tym celu zapytać stronę, ile płaci.

Jeżeliby odpowiedziała, że płaci tylko część opłaty pojedyńczej, to tekst zaświadczenia o wymiarze ma być ułożony według schematu b) — z tą zmianą, że: po wyrazach „w kwocie" wymienia się całą wymierzoną kwotę, wyrazy „w całości" należy zastąpić słowami „w części", a po wyrazie „słowami" wymienić kwotę, którą strona płaci.

§ 26. §§ 21 — 24 stosuje się odpowiednio do obligów na zlecenie, przekazów przenośnych zapomocą indosu, a wystawionych w Polsce oraz do czeków. § 26 stosuje się do tych dokumentów z tą zmianą, że na kartce wymiarowej należy umieścić napis: „Oblig na zlecenie"' względnie „Przekaz" lub „Czek".

Jeżeli urzędowi skarbowemu przedstawiono składowy dowód zastawniczy *(warrant)* celem wymierzenia opłaty od pierwszego indosu, a opłata ma być uiszczona gotówką, to należy na kartce wymiarowej umieścić napis „Warrant", a pozycję RWD. uwidocznić w miejscu, w którem kasa skarbowa ma umieścić zaświadczenie o wymiarze.

§ 27. Jeżeli urzędowi skarbowemu przedstawiono celem wymierzenia opłaty zagraniczny papier wartościowy (art. 110 oraz art. 114, ustęp przedostatni u. o. s.), to znaczki stemplowe mają być umieszczone w sposób, podany w ustępie ostatnim §-u 147 r. w. s. (wyjątek od § 10 i. s.), a za-

świadczenie o wymiarze ma być ułożone według następującego schematu:

„R. W. D. poz. . . . z 19 . . r. Skasowano znaczki stemplowe . . zł. . . gr. dnia . . 19 . r.".

Jeżeli opłata od zagranicznego papieru wartościowego ma być uiszczona gotówką, to urząd skarbowy przed skierowaniem płatnika do kasy skarbowej ma na papierze wartościowym — w miejscu, przeznaczonem na pokwitowanie z uiszczenia opłaty t. j. w tem samem miejscu, w którem znajdowałby się znaczek stemplowy w myśl ustępu ostatniego §-u 147 r. w. s.) uwidocznić pozycję R. W. D., a co do kartki wymiarowej zastosować analogicznie § 25 i. s., a zatem w szczególności zaopatrzyć kartkę wymiarową u góry w wyraźny napis „Zagraniczny papier wartościowy".

f) Postanowienia specjalne dla urzędów skarbowych, mających siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki.

§ 28. Urzędy skarbowe, mające siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, mają stosować się — w zakresie wymiarów doraźnych — do §§ 3 — 27, a nadto do §§ 29—31. Te ostatnie tyczą się *odpisów* otrzymywanych od *notarjuszów* na mocy art. 29 u. o. s. oraz od *sądów* na mocy art. 31 u. o. s.

§ 29. Urząd skarbowy stwierdza (przy pomocy skorowidza: § 106) co do każdego odpisu — zaraz po otrzymaniu — czy może już sam podatnik w czasie, który upłynął od dokonania czynności urzędowej przez notarjusza (od sporządzenia aktu notarjalnego od uwierzytelnienia podpisu, od licytacji), względnie od legalizacji sądowej, przedstawił pismo urzędowi skarbowemu. W razie stwierdzenia, że dane pismo jest już zapisane do rejestru wymiarów doraźnych (§ 4) lub do rejestru uiszczeń bezpośrednich (§ 32), urząd skarbowy zaopatruje odpis, przysłany przez notarjusza względnie przez sąd, w numer porządkowy (§ 102), wymieniający tę samą pozycję R. W. D. względnie R. U. B., która została utworzona przy zgłoszeniu pisma przez podatnika.

W razie stwierdzenia, że podatnik jeszcze nie zgłosił pisma, urząd skarbowy zapisuje sprawę do rejestru wymiarów doraźnych, wypełniając jednak tylko kolumny 1 oraz 3 — 5; przytem można w kolumnie 5 zamiast treści pisma podać nazwisko notarjusza oraz liczbę repertorjum względnie wymienić sąd i pozycję sądowego rejestru uwierzytelnień G). Następnie urząd skarbowy *bez zwłoki* — nie czekając zgłoszenia się podatnika — przystępuje do załatwienia odnośnej pozycji R. W. D .

Jeżeliby się okazało, że pismo bądź jest wogóle wolne od opłaty bądź nie podlega urzędowemu wymiarowi opłaty, gdyż opłata została już uiszczona: w należnej kwocie, w przepisanym terminie i w sposób prawidłowy, to urząd umieszcza na odpisie wyrazy: „Wolne od opłaty" i dodaje jaknajzwięźlejsze umotywowanie (gdy pismo jest wogóle wolne od opłaty, to najczęściej wystarczy zacytować odnośny artykuł u. o. s.); adnotację tę podpisuje urzędnik, któremu jest poruczone dokonywanie wymiarów doraźnych. Zarazem należy wypełnić kolumnę 17 rejestru wymiarów doraźnych.

Jeżeli zaś pismo podlega opłacie, a obowiązku uiszczenia opłaty jeszcze nie dopełniono, to urząd skarbowy — bez względu na to czy opłata nie przewyższa 50 zł. czy wynosi więcej — przygotowuje *kartkę wymiarową* (§§ 14 i 15), nie zaopatrując na razie „polecenia poboru" w datę; przy kwotach przewyższających 50 zł. należy sporządzić dwa egzemplarze.

Wyjątki od przepisów zawartych w paragrafie niniejszym, przewiduje § 31.

§ 30. W przypadku sporządzenia kartki wymiarowej (§ 29 ustęp przedostatni) należy w razie zgłoszenia się podatnika zaopatrzyć pismo, przezeń przedstawione, w pieczęć wpływu (§ 34 r. w. s. oraz §§ 4 i 104 i. s.), wymieniając tę *samą* pozycję R. W. D., w którą jest zaopatrzony odnośny odpis, otrzymany od notarjusza lub od sądu; jako datę zgłoszenia należy podać dzień, w którym podatnik przedstawił pismo urzędowi skarbowemu. Następnie urząd skarbowy wypełnia kolumnę 6 rejestru wymiarów doraźnych i postępuje w sposób wskazany w § 35 i 36 r. w. s. oraz w §§ 6 — 8, 10 — 13, 16 i 17 i. s. Przytem urząd skarbowy posługuje się kartką wymiarową, sporządzoną po otrzymaniu odpisu od notarjusza, względnie od sądu, i kartkę tę uzupełnia datą.

Urząd Skarbowy ma pamiętać o tem że przesłanie urzędowi skarbowemu odpisu przez notarjusza lub przez sąd *nie zwalnia* podatnika od obowiązku uiszczenia opłaty w przepisanym terminie (art. 29), ustęp przedostatni u. o. s.). Jeżeli więc opłata nie została uiszczona w należnej kwocie przy sporządzeniu aktu notarjalnego, względnie przed uwierzytelnieniem odpisu, to podatnik jest obowiązany w ciągu trzech tygodni od dnia sporządzenia pisma (art. 20) bądź zgłosić się do urzędu skarbowego celem uiszczenia opłaty na podstawie wymiaru urzędowego (art. 23, punkt „b" i art. 24, punkt „b" u. o. s.) bądź wnieść do kasy skarbowej sumę opłaty, którą sam obliczył (art. 24. punkt „a" u. o. s.).

W razie zgłoszenia się podatnika do urzędu skarbowego, ale po upływie terminu trzechtygodniowego, urząd skarbowy ma *uzupełnić* sporządzoną już kartkę wymiarową przez obliczenie i wpisanie *podwyżki*.

Jeżeli podatnik nie zgłosił się do urzędu skarbowego mimo upływu terminu trzechtygodniowego i też w tym terminie nie wniósł do kasy skarbowej opłaty w należnej kwocie, to urząd skarbowy sporządzi nakaz płatniczy (§ 17 oraz § 34 i następne).

§ 31. Jeżeli sprawa, której tyczy się odpis, otrzymany od notarjusza lub sądu, ma być wciągnięta do rejestru uiszczeń bezpośrednich (§ 32) i może być wymierzona opłata tymczasowa (§ 29 r. w. s.), to należy odpis zapisać nie tylko do RUB, lecz także do RWD. Jeżeli zaś w przypadku takim opłata tymczasowa nie da się wymierzyć, to sprawę zapisuje się tylko do RUB, a nie wciąga się odpisu do RWD.

Również nie należy wciągać pisma do R. W. D. w razie odroczenia płatności na mocy art. 177 u. o. s., w takim razie bowiem sprawa należy do rejestru wymiarów nakazowych (§ 72, punkt 5).

Urząd Skarbowy nie sporządza kartki wymiarowej, gdy z odpisu, otrzymanego od notarjusza lub od sądu, a mianowicie z umieszczonego na nim zaświadczenia o uwierzytelnieniu (art. 37 u. o. s.) okazuje się, *że już nastąpiło naruszenie ustawy*. Zachodzi to w szczególności: a) jeżeli od dnia wystawienia pisma (sporządzonego w Polsce) do dnia przedstawienia go notarjuszowi celem nadania formy aktu notarjalnego albo b) od dnia wystawienia pisma (sporządzonego w Polsce) do dnia przedstawienia go — notarjuszowi lub sądowi — celem uwierzytelnienia podpisu albo c) do dnia nadejścia odpisu do urzędu skarbowego — upłynął czas dłuższy niż trzy tygodnie i opłaty nie uiszczono albo uiszczono ją, w kwocie niedostatecznej lub po upływie przepisanego terminu lub w sposób nieprawidłowy (np. gdy na piśmie, sporządzonem w dniu 10 stycznia 1927 r., a przedstawionem notarjuszowi w dniu 20 lipca 1927 r., umieszczono znaczki stemplowe — choćby w kwocie równającej się należnej opłacie — dopiero wobec notarjusza, który następnie znaczki te skasował w myśl ustępu ostatniego art. 29). W powyższych przypadkach urząd skarbowy sporządza *nakaz płatniczy* (zawierający wymiar podwyżki i ewentualnie też opłaty pojedyńczej) i załatwia odnośną pozycję R. W. D. przez wypełnienie kolumny 14.

3. Ewidencja opłat, których wysokość ustala się w miarę wykonywania zobowiązania.

(Do art. 9 — 11, 22, 28 i 31 u. o. s. oraz do §§ 29 — 32 i 64 r. w. s.).

§ 32. Jeżeli urząd skarbowy — badając pismo, przedstawione mu przez stronę celem wymierzenia opłaty stemplowej albo odpis, nadesłany przez notarjusza (art. 28, ustęp piąty oraz art. 29 u. o. s.) lub przez sąd (art. 31, ustępy: piąty i szósty) — stwierdził, że wysokość opłaty od danego pisma ma być ustalana w miarę wykonywania zobowiązania (art. 9, punkt „e" artykułu 10; ustęp drugi tegoż artykułu), to zapisuje sprawę *do rejestru uiszczeń bezpośrednich* (§ 78) (skrót: R. U. B.), a mianowicie do jej części drugiej (pod napisem „Uiszczenie bezpośrednie przygodne"). Tak samo postępuje, gdy podatnik zażądał, na mocy art. 11, ustalania wysokości opłaty co lat pięć.

Zapisanie do rejestru uiszczeń bezpośrednich następuje w ten sposób, że na najbliższej wolnej stronicy części drugiej uwidocznia się pozycję R. U. B. oraz (narazie ołówkiem) nazwisko i imię (względnie firmę lub nazwę) podatnika.

Pismo, przedstawione przez podatnika — względnie nadesłane przez notarjusza lub sąd — urząd skarbowy zaopatruje w pieczęć wpływu (§ 104), w której wymienia pozycję R. U. B.

Jeżeli pismo przedstawił podatnik, a urząd skarbowy może wymierzyć niezwłocznie część opłaty („opłatę tymczasową") — a mianowicie: według ilości najniższej lub zaliczki (art. 9) albo za pierwsze pięciolecie (art. 10, punkt e; art. 10, ustęp drugi; art. 11) — to należy sprawę zapisać również do rejestru wymiarów doraźnych (§ 68), a w rejestrze uiszczeń bezpośrednich oraz w pieczęci wpływu podać (oprócz pozycji R. U. B.) pozycję R. W. D. Tak samo postępują urzędy skarbowe na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, w razie otrzymania odpisu od notarjusza lub od sądu, o ile jest możliwe wymierzenie opłaty tymczasowej.

W razie zapisania do R. W. D i do R. U. B. należy pozycję R. W. D. załatwić w sposób podany w §§ 5 — 17 (względnie też — na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki — według §§ 29 —31), a niezależnie od tego załatwić pozycję R. U. B. w sposób podany w § 33.

§ 33. Jeżeli strona złożyła pierwopis i odpis lub dwa odpisy (bez pierwopisu), to urząd skarbowy w myśl § 30 r. w. s. zaświadcza zgłoszenie oraz odroczenie płatności, a mianowicie umieszcza na pierwopisie, względnie na jednym z odpisów, pieczęć wpływu (§ 32), którą uzupełnia zdaniem: „Płatność odroczona na mocy art. 22 u. o. s.". Pierwopis, względnie odpis, w ten sposób poświadczony, urząd skarbowy wydaje stronie.

Następnie urząd skarbowy wydaje przewidzianą w ustępie pierwszym § 31 r. w. s. decyzję o terminach, w których mają być uiszczone poszczególne raty, podając sposób obliczenia podstawy wymiaru oraz stopę opłaty; decyzja ta ma być zaopatrzona w pozycję R. U. B.

W razie zapisania sprawy nie tylko do R. U. B. lecz także do R. W. D. należy wydać decyzję, o której mowa w ustępie poprzednim, dopiero po załatwieniu pozycji R. W. D., a zatem po uiszczeniu *opłaty tymczasowej* na podstawie wymiaru doraźnego. Jeżeli zaś opłatę tymczasową wymierza się za pomocą nakazu płatniczego (§ 17), to należy tem samem pismem objąć zarówno nakaz płatniczy jak i decyzję, o której mowa w ustępie poprzednim.

Zaraz po sporządzeniu decyzji należy w rejestrze uiszczeń bezpośrednich wypełnić (atramentem) część wstępną. W rubryce „Rodzaj opłaty stemplowej" należy określić pismo, podlegające tej opłacie, która ma być uiszczana w miarę wykonywania zobowiązania, a mianowicie wymienić datę pisma, rodzaj czynności prawnej i jej przedmiot. Z chwilą wypełnienia części wstępnej uważa się pozycję R. U. B. za załatwioną.

W przypadkach, w których opłata ma być uiszczana w terminach pięcioletnich — bądź w myśl ustawy (art. 10, punkt „e") bądź na żądanie podatnika (art. 11) — urząd skarbowy ma przed nadejściem każdego terminu pięcioletniego *przypomnieć* podatnikowi obowiązek uiszczenia raty. To przypomnienie należy doręczyć podatnikowi nie wcześniej niż dwa miesiące i nie później niż miesiąc przed terminem płatności raty.

Dalsze przepisy o postępowaniu w przypadkach, w których wysokość opłaty ustala się w miarę wykonywania zobowiązania zawierają: § 32 r. w. s. oraz § 82 i. s.

4. Nakazy płatnicze.

(do art. 33 oraz 39 — 43 u. o. s.; do § 80 r. w. s.).

a) Postanowienia ogólne.

§ 34. Urząd skarbowy wymierza opłatę stemplową, względnie podwyżkę stemplową, za pomocą *nakazu płatniczego*.

1) w przypadku otrzymania od kancelarji sądowej wyciągu z pisma, sporządzonego w sądzie (art. 33, punkt 2, u. o. s.; §§ 19 — 22, 47 — 50, 81 — 83. i s. sąd.), względnie w razie sporządzenia takiego wyciągu przez urząd skarbowy na podstawie akt sądowych (§ 73 niniejszej instrukcji) — jeżeli sprawa nie należy do R. U. B.

2) w przypadku ustalenia drogą nadzoru, że opłaty nie uiszczono we właściwym terminie i w prawidłowy sposób, lub że uiszczono mniej, niż się należy art. 33, punkt 3 oraz art. 42 u. o. s.), a mianowicie:

a) jeżeli strona, która przedstawiła urzędowi skarbowemu pismo celem dokonania wymiaru doraźnego, nie uiściła opłaty, obliczonej doraźnie przez urząd skarbowy (§ 17),

b) jeżeli urząd skarbowy stwierdził naruszenie ustawy na skutek zawiadomienia, przewidzianego art. 35 u. o. s. (§ 75 r. w. s.) lub doniesienia innego rodzaju albo drogą przypomnienia z urzędu,

c) jeżeli izba skarbowa poleciła urzędowi skarbowemu w przypadku poszczególnym wymierzenie opłaty względnie podwyżki,

d) w razie stwierdzenia przy kontroli, że nastąpiło naruszenie ustawy (art. 38 u. o. s.; §§ 78 i 79 r. w. s.),

e) w przypadkach, przewidzianych w ustępie ostatnim §-u 31,

3) jeżeli Minister Skarbu lub izba skarbowa zezwolili na mocy art. 177 u. o. s. na odroczenie płatności opłaty, którą w braku takiego zezwolenia należałoby wymierzyć drogą wymiaru doraźnego.

Zapomocą nakazu płatniczego są wymierzane przez urząd skarbowy również kary pieniężne, przewidziane w pierwszych dwóch ustępach art. 39 oraz w art. 43 u. o. s.

§ 35. Nakaz płatniczy ma sporządzić urząd skarbowy, w którego okręgu ma zamieszkanie lub siedzibę osoba, obowiązana do uiszczenia opłaty. Jeżeli do uiszczenia opłaty są obowiązane dwie lub więcej osób, zamieszkałe w okręgach dwu lub więcej urzędów skarbowych, to nakaz płatniczy ma sporządzić ten z urzędów skarbowych, który otrzymał pismo, wymienione w § 34.

Jeżeli urząd skarbowy, który otrzymał takie pismo, nie jest w myśl powyższych zasad właściwy, to ma odstąpić otrzymane pismo urzędowi właściwemu. Jeżeli osoby, obowiązane do uiszczenia opłaty mają zamieszkanie lub siedzibę w okręgach kilku urzędów skarbowych, to należy pismo odstąpić któremukolwiek z tych urzędów; przy wyborze urzędu należy jednak zwrócić uwagę na to, czy może pewne szczególne okoliczności — np. zamieszkanie podatnika najzamożniejszego, potrzeba zasięgnięcia wyjaśnień w pewnej miejscowości — wskazują pewien urząd jako najodpowiedniejszy.

Gdy szczególne okoliczności przemawiają za tem, aby sprawę załatwił nie urząd, właściwy według poprzednich dwóch ustępów niniejszego paragrafu, ale urząd inny, to należy pismo odstąpić owemu urzędowi — jeżeli on na to się zgadza lub jeżeli tak zarządziły bądź izba skarbowa, której ów urząd podlega bądź Ministerstwo Skarbu.

Jeżeli na skutek protokółu, przewidzianego w § 79 r. w. s., mają być wymierzone opłaty przez kilka urzędów skarbowych, to urząd, który protokół otrzymał, ma sporządzić odpowiednie wyciągi i rozesłać je do urzędów właściwych.

Odstąpienie pisma innemu urzędowi skarbowemu następuje bez pozostawienia referatu. Należy je uwidocznić w kolumnie 5 rejestru wymiarów nakazowych (§§ 72, 74) przez wpisanie słów następujących: „Odstąpiono Urz. Sk. w . . . . . . dnia . . . . .".

§ 36. Celem wymiaru opłat stemplowych i podwyżek urząd skarbowy posługuje się zasadniczo drukowanemi formularzami według wzoru 3. Formularz taki służy zarówno do sporządzenia referatu jak i czystopisu.

Nie należy używać drukowanego formularza, gdy przeciwstawia się temu konieczność obszernego przedstawienia stanu faktycznego. W szczególności, jeżeli wymiar opiera się na protokóle, sporządzonym przy kontroli stemplowej (§ 79 r. w. s.) i do uiszczenia wszystkich lub niektórych opłat, wymienionych w takim protokóle, jest obowiązaną ta sama osoba, to będzie stosownem ułożenie istotnej części nakazu płatniczego w formie odpisu tabelarycznej części protokółu (wzór 6 do r. w. s.), względnie w formie wyciągu z owej tabeli, obejmującego opłaty, do których uiszczenia jest obowiązana osoba, otrzymująca nakaz płatniczy.

§ 37. W każdym nakazie płatniczym ma być wymieniona pozycja księgi bierczej (K. B.; § 86). Z dwóch innych oznaczeń, podanych w formularzu po lewej stronie u góry (R. W. D. oraz R. W. N.) ma być wymienione tylko jedno, a mianowicie:

a) R. W. D. — w przypadkach nieuiszczenia opłaty, wymierzonej doraźnie (§ 34, punkt 2a) oraz — na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki — w razie sporządzenia nakazu płatniczego na podstawie odpisu, otrzymanego od notarjusza, bez uprzedniego sporządzenia kartki wymiarowej (§ 31, ustęp ostatni).

b) R. W. N. — we wszystkich innych przypadkach.

W rubryce „Przedmiot opłaty" należy wymienić: datę sporządzenia, rodzaj czynności prawnej, jej przedmiot, imiona i nazwiska (względnie firmy lub nazwy) osób działających oraz dane, które służą do ustalenia podstawy wymiaru.

Pozatem należy przy wypełnianiu formularza stosować odpowiednio wskazówki o wypełnianiu kartki wymiarowej, podane w § 15, względnie w załączonym wzorze 2.

§ 38. Urząd skarbowy władny jest na mocy ostatniego ustępu art. 38 u. o. s. wzywać każdą osobę obowiązaną do uiszczenia opłaty, do stawienia się w urzędzie skarbowym, a skoro przybędzie, żądać od niej wyjaśnienia okoliczności, których znajomość jest niezbędna do wymierzenia opłaty.

Może też żądać, aby podatnik udzielił wyjaśnienia na piśmie, względnie pozostawić mu do wyboru: osobiste stawienie się lub odpowiedź pisemną.

Urząd ma w każdym razie w piśmie, wystosowanem do podatnika, wymienić sprawę, w której potrzebne jest wyjaśnienie.

Podatnik, który w terminie mu wyznaczonym, nie stawił się w urzędzie skarbowym względnie nie udzielił żądanego wyjaśnienia pisemnego, lub stawiwszy się w urzędzie odmawia wyjaśnień, ulega karze pieniężnej, przewidzianej w art. 43 u. o. s.

Kara ta może być powtarzana. Urząd skarbowy ma zatem jednocześnie z wymierzeniem kary (§ 41) wyznaczyć podatnikowi nowy termin i w razie bezskutecznego upływu nowego terminu wymierzyć karę ponownie.

b) Przepisy specjalne o nakazach płatniczych w przypadkach naruszenia ustawy o opłatach stemplowych.

§ 39. Naruszenia ustawy o opłatach stemplowych dzielą się na dwie kategorje: 1) powodujące wymiar **„podwyżki stemplowej"** (art. 42 u. o. s.), 2) pociągające za sobą wymiar **kary** (art. 39 — 41 oraz art. 43 u. o. s.).

Przy obu kategorjach możliwe są przypadki, w których następuje jedynie wymiar podwyżki, względnie kary, oraz przypadki, w których ma być nadto wymierzona opłata („opłata pojedyncza").

Jeżeli urząd skarbowy wymierza w przypadku poszczególnym samą podwyżkę, bez „opłaty pojedyńczej" (§ 40 punkty „c", „d") lub karę pieniężną (§ 44), to w nakazie płatniczym nie wymienia terminu, w którym należy uiścić wymierzoną kwotę ani nie wspomina o odsetkach za zwłokę. Nakaz płatniczy ma zatem poza wymiarem podwyżki, względnie kary, zawierać tylko informacje następujące:

a) wymienienie kasy skarbowej,

b) wzmiankę o możliwości uiszczenia za pośrednictwem P. K. O.

c) uwagę następującą: „W razie nieuiszczenia wymierzonej kwoty nastąpi ściągnięcie przymusowe po uprawomocnieniu się niniejszego nakazu płatniczego",

d) wzmiankę o środkach odwoławczych.

Informacje, wymienione pod a) i b), należy ułożyć według tekstu, podanego we wzorze 3. To samo tyczy się wzmianki o środkach odwoławczych w razie wymierzenia podwyżki stemplowej; w razie wymierzenia kary układa się wzmiankę o środkach odwoławczych w sposób, podany w § 44.

Podwyżki stemplowe.

§ 40. **Podwyżka stemplowa** ma być wymierzona jeżeli:

a) nie uszczono opłaty do dnia zakwestjonowania odnośnego pisma (względnie czynności prawnej), mimo upływu przepisanego terminu, b) uiszczono opłatę w kwocie niższej, niż się należy albo c) po upływie przepisanego terminu lub d) w sposób nieprawidłowy.

W przypadkach c), d) wymierza się tylko podwyżkę, w przypadkach a). b) nadto opłatę pojedyńczą.

Podwyżka równa się zasadniczo iloczynowi, wynikającemu z pomnożonej opłaty przez 5, a mianowicie: w przypadkach a), c), d) z pomnożenia przez 5 całej opłaty, a w przypadku b) — z pomnożenia przez 5 tej części opłaty, której brakuje.

Podwyżkę oblicza się w wysokości *25-krotnej* przy opłatach następujących:

1) od kart umowy, sporządzonych przez maklera przysięgłego, a tyczących się transakcyj giełdowych, zawartych na giełdzie towarowej (art. 67, ustęp ostatni oraz art. 71, ustęp trzeci u. o. s.),

2) od licytacji ruchomości, dokonanej przez przedsiębiorcę, zajmującego się zawodowo licytacjami (art. 71, ustępy drugi i trzeci u. o. s.),

3) od rachunków i innych pism, stwierdzających wykonanie umowy o sprzedaż ruchomości lub o świadczenie usług (art. 72, 74 oraz art. 90, ustęp ostatni u. o. s.),

4) od umów sprzedaż lub zamianę papierów wartościowych (art. 75 i 80 u. o. s.),

5) od weksli, przkazów, czeków oraz od zleceń wypłaty, która ma być wykonana przez samego wystawcę lub przez inny oddział przedsiębiorstwa wystawcy (art. 122 — 129),

6) od pokwitowań (art. 136 i 138).

Urząd Skarbowy może przed wymierzeniem podwyżki przedstawić izbie skarbowej (na prośbę strony lub z urzędu) wniosek o zastosowanie ustępu trzeciego art. 42, a zatem o zezwolenie na wymierzenie podwyżki w kwocie mniejszej. Jeżeli izba skarbowa (na wniosek urzędu skarbowego lub bez takiego wniosku) zarządziła zastosowanie ustępu trzeciego art. 42, to w nakazie płatniczym należy powołać się na to zarządzenie, wymieniając jego datę i liczbę.

Kary.

§ 41. Jeżeli **naruszenie** ustawy o opłatach stemplowych jest zagrożone **karą** (a nie podwyżką stemplową), to wymierza ją:

a) sąd okręgowy — w przypadkach, przewidzianych w ustępie ostatnim art. 39 w art. 40 oraz w punkcie e) artykułu 63:

b) urząd skarbowy — w przypadkach, przewidzianych w pierwszych dwóch ustępach art. 39 i w art. 43.

W razie użycia znaków stemplowych nieprawdziwych do sporządzenia pisma, podlegającego opłacie (art. 39, punkty a, b, oraz ustęp ostatni), jak również w razie świadomego podania stanu faktycznego, niezgodnego z rzeczywistością (art. 40), ma być wymierzona oprócz kary opłata stemplowa; wymierza ją zawsze urząd skarbowy — także wówczas, gdy orzecznictwo co do kary należy do sądu okręgowego. W przypadku sprzedawania znaków stemplowych po cenie wyższej niż oznaczona przez władzę skarbową (art. 39, ustęp pierwszy) albo ofiarowania na sprzedaż znaków stemplowych nieprawdziwych (art. 39 punkt c oraz ustęp ostatni), jak również w przypadkach wykroczeń o charakterze porządkowym (art. 43) wymierza się jedynie karę.

§ 42. Celem zastosowania ustępu drugiego lub trzeciego art. 39 urząd skarbowy, znalazłszy się w posiadaniu pisma, co do którego zachodzi podejrzenie podrobienia lub przerobienia lub powtórnego użycia znaku stemplowego — względnie otrzymawszy podejrzane znaki stemplowe, które ktoś ofiarował na sprzedaż — ma przesłać owo pismo względnie znaki stemplowe Dyrekcji Państwowych Zakładów Gaficznych w Warszawie z prośbą o dokonanie ekspertyzy.

Gdy z ekspertyzy wynika, że popełniono jedno z przestępstw, wymienionych w punktach a), b), c) artykułu 39, to urząd skarbowy — jeśli jest zdania, że stało się to z *niedbalstwa* — wymierza karę; jeżeli zaś sądzi, że czyn spełniono **świadomie** (art. 39 ustęp ostatni), przesyła akta prokuratorowi przy sądzie okręgowym.

Również, gdy urząd skarbowy z otrzymanego doniesienia lub w inny posób powziął podejrzenie, że popełniono przestępstwo, przewidziane w art. 40, przesyła akta prokuratorowi przy sądzie okręgowym. Urząd może przedtem przeprowadzić dochodzenia, a w szczególności zasięgać informacji u świadków i znawców; nie może jednak stosować żadnych środków przymusowych, jeśliby świadkowie lub znawcy nie stawili się na wezwanie urzędu skarbowego lub odmówili odpowiedzi na zadane im pytania.

§ 43. W przypadkach, w których urząd skarbowy, skierował sprawę do prokuratora, lub w których sąd zawiadomił urząd skarbowy o rozpoczęciu postępowania karnego, (§ 80 r. w. s.) urząd skarbowy ma czuwać nad tem, aby sąd w myśl § 80 r. w. s. przesłał mu akta do przejrzenia po ukończeniu postępowania karnego.

Otrzymawszy akta sądowe, urząd skarbowy stosownie do wyniku postępowania karnego i powołując się na ten wynik wymierza zapomocą nakazu płatniczego opłatę stemplową t. j. tę kwotę, należną skarbowi państwa tytułem opłaty stemplowej, której skarb nie otrzymał na skutek użycia znaku stemplowego nieprawdziwego, względnie na skutek podania stanu faktycznego, niezgodnego z rzeczywistością.

Jeżeli sąd okręgowy zwolnił obwinionego od oskarżenia o przestępstwo, przewidziane w ustępie ostatnim art. 39, z powodu braku winy umyślnej (działania świadomego), ale z akt sądowych wynika, że obwiniony popełnił czyn z niedbalstwa, to urząd skarbowy ma prócz opłaty stemplowej wymierzyć karę w wysokości, podanej w ustępie przedostatnim art. 39.

§ 44. Jeżeli orzecznictwo o karze należy do urzędu skarbowego (§ 41, punkt b), to urząd skarbowy wymierza karę zapomocą nakazu płatniczego.

Wzmianka o środkach odwoławczych (§ 39, punkt d) ma brzmieć: „W ciągu miesiąca od doręczenia niniejszego nakazu płatniczego można wnieść do urzędu, od którego pochodzi niniejszy nakaz płatniczy (ul. . . . . ur. . . .), odwołanie lub wniosek o przekazanie sprawy sądowi".

5. Zaświadczenia o uiszczeniu lub nienależności opłaty lub o odroczeniu płatności.

(do art. 3 u. o. s.; do §§ 3 i 77 r. w. s.).

§ 45. W razie przedstawienia urzędowi skarbowemu wtóropisu lub odpisu celem poświadczenia, że od przedstawionego jednocześnie pisma pierwszego uiszczono opłatę w należnej wysokości (§ 3 r. w. s.), urząd zaopatruje wtóropis względnie odpis niezwłocznie w pieczęć wpływu (§ 104) i zapisuje do rejestru wymiarów doraźnych, wypełniając kolumny 1 oraz 3 — 5.

Na piśmie **pierwszem** nie umieszcza się pieczęci wpływu. W razie przedstawienia dwu lub więcej wtóropisów, względnie odpisów, tyczących się tego samego pisma pierwszego. tworzy się **tylko jedną** pozycję R. W. D.; pieczęć wpływu umieszcza się na każdym wtóropisie względnie odpisie.

Urząd skarbowy, jeżeli stwierdził, że pismo pierwsze jest zaopatrzone w dowód uiszczenia opłaty, oraz że opłatę uiszczono w należnej wysokości, umieszcza na każdym wtóropisie oraz na każdym odpisie poświadczenie według następującego wzoru: „R. W. D. . . . . z 19 . . . r. Od pisma. zgodnego z niniejszym wtóropisem (odpisem) uiszczono opłatę stemplową w należnej wysokości . . . . zł. . . . gr. Opłatę pobrał (pobrała) . . . . *), poz. . . ." względnie „Opłatę uiszczono znaczkami, przepisanemi początkowemi (końcowemi) wyrazami tekstu" (albo: „stwierdzającemi zawarcie umowy podpisami stron" albo „skasowanemi urzędownie przez . . . poz. . . .").

Po umieszczeniu poświadczenia należy w R. W. D. wypełnić kolumnę 17.

§ 46. W myśl § 71 r. w. s. strony w następujących przypadkach mają prawo żądać od urzędu skarbowego zaświadczenia na piśmie, podlegającem opłacie, że opłata została uiszczona w należnej kwocie:

1) w razie uiszczenia opłaty zapomocą znaczków stemplowych i skasowania prywatnego (§ 33 r. w. s.) — w szczególności też w przypadku wydania pisma z księgi grzbietowej (§ 47 r. w. s.)

2) w razie skasowania znaczków stemplowych przez notarjusza mającego siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki (art. 29 ustęp ostatni u. o. s.).

3) w razie wniesienia do kasy skarbowej kwoty, którą podatnik sam obliczył (art. 24 punkt a),

4) w razie „uiszczenia bezpośredniego" (art. 25, u. o. s., §§ 39 — 44 r. w. s.),

5) jeżeli strona po wręczeniu jej „kartki wymiarowej" (§ 14) nie udała się do kasy skarbowej wskazanej przez urząd skarbowy, lecz uiściła opłatę zapomocą przekazu pocztowego lub za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności albo uiściła w innej kasie skarbowej, a nie w tej, którą wskazał urząd skarbowy lub wreszcie jeżeli uda-

*) np. notarjusz NN. w . . . . . . albo „Kasa Skarbowa w . . . .

ła się wprawdzie do właściwej kasy skarbowej ale przedstawiła jej tylko kartkę wymiarową (bez jednoczesnego przedstawienia pisma, podlegającego opłacie), wobec czego umieszczenie zaświadczenia o wymiarze, przewidzianego w § 37 r. w. s., na piśmie, podlegającem opłacie, nie było możliwe. Nadto strona może żądać:

6) zaświadczenia, że opłata została uiszczona w należnej kwocie — jeżeli opłatę wymierzył urząd skarbowy zapomocą nakazu płatniczego (§§ 34 i następne);

7) zaświadczenia, że przedstawione pismo nie podlega opłacie.

§ 47. W przypadkach, wymienionych w punktach 1 — 4 oraz 7 §-u 46, urząd skarbowy zaopatruje przedstawione mu pismo, niezwłocznie w pieczęć wpływu (§ 104) i zapisuje do rejestru wymiarów doraźnych, wypełniając kolumny 1 oraz 3 — 5.

Następnie urząd skarbowy bada, czy opłatę uiszczono w należnej kwocie, w właściwym terminie i w sposób prawidłowy, a w razie wyniku dodatniego umieszcza na przedstawionem piśmie poświadczenie według następującego schematu: „R. W. D. poz. . . . . z 19 . . r. Od pisma niniejszego uiszczono opłatę stemplową w należnej wysokości zł . . . . gr. znaczkami stemplowemi" (albo: „w kasie skarbowej w . . . . . dnia . . . poz dz. przych. . . . .").

W razie uiszczenia bezpośredniego (p. wyżej § 46, punkt 4) poświadczenie zależy od przedstawienia urzędowi skarbowemu „rejestru opłat stemplowych, uiszczonych bezpośrednio" (§ 41 r. w. s.) i stwierdzenia, że opłata od przedstawionego pisma została zapisana do rejestru oraz że sumę, obliczoną na podstawie rejestru wniesiono do kasy skarbowej.

W razie stwierdzenia, że przedstawione pismo nie podlega opłacie, urząd skarbowy umieszcza na tem piśmie poświadczenie następujące: „R. W. D. poz. . . . . z 19 . . . r. Pismo niniejsze nie podlega opłacie stemplowej".

Po umieszczeniu poświadczenia na przedstawionem piśmie należy w R. W. D. wypełnić kolumnę 17.

W razie stwierdzenia, że nastąpiło naruszenie ustawy, urząd skarbowy nie umieszcza na przedstawionem mu piśmie poświadczenia o uiszczeniu opłaty, lecz postępuje w sposób, wskazany w §§ 3 — 17.

§ 48. W przypadkach, wymienionych w punktach 5 i 6 §-u 46 urząd skarbowy nie zaopatruje przedstawionego mu pisma w pieczęć wpływu i nie zapisuje do rejesteru wymiarów doraźnych.

W przypadkach tych zaświadczenie ma być ułożone według następującego schematu:

„R. W. D. poz. . . . . z 19 . . . r.

K. B. poz. . . . . z 19 . . . r.

Dz. przych. poz. . . . z 19 . . . r.

Wymierzoną przez Urząd Skarbowy P. i O. S. (Urząd Opłat Stemplowych) w . . . . opłatę stemplową . . . . . zł. . . . gr. oraz podwyżkę . . . . zł. . . gr. zapłacono dnia . . 19 . . r. $\frac{\text{w całości}}{\text{w części}}$ a mianowicie: słowami . . . .

W przypadkach, wymienionych w punkcie 5 §-u 46, uwidocznia się w poświadczeniu tę samą pozycję R. W. D., w którą już jest zaopatrzone przedstawione pismo. W przypadkach wymienionych w punkcie 6 §-u 46 uwidocznia się w poświadczeniu pozycję K. B.

§ 49. Jeżeli co do opłaty, której wymierzenie należy do zakresu urzędu skarbowego, Minister Skarbu lub izba skarbowe zezwolili na mocy art. 177 u. o. s. (bądź jeszcze przed wymierzeniem opłaty bądź po jej wymierzeniu) na odrodzenie płatności, to na żądanie podatnika urząd skarbowy umieści na piśmie, które podlega opłacie, poświadczenie następującej treści: „Minister Skarbu (Izba Skarbowa w . . . .) decyzją z dnia . . . . L. . . . . zezwolił (zezwoliła) na odroczenie płatności opłaty stemplowej należnej od niniejszego pisma".

Poświadczenie to ma być oznaczone pozycją K. B., względnie (jeżeli w czasie wydania poświadczenia opłata nie jest jeszcze wymierzona) pozycją R. W. D. lub R. W. N.

§ 50. Poświadczenia, wymienione w §§ 46—49, mają być umieszczone bezpośrednio po podpisach stron oraz zaopatrzone w datę, w podpis i oznaczenie stanowiska służbowego funkcjonarjusza, który dokonywa wymiarów doraźnych, tudzież w pieczęć urzędową. Podlegają opłacie stemplowej w wysokości 3 zł. (art. 154 u. o. s.).

6. Wykonywanie nadzoru.

a) Nadzór nad sprzedażą znaków stemplowych (do §§ 21 — 27 r. w. s.).

§ 51. W zakresie sprzedaży znaków stemplowych urząd skarbowy wykonywa czynności następujące:

1) postanawia z urzędu, które sklepy tytoniowe mają sprzedawać znaki stemplowe i o tem zawiadamia właścicieli odnośnych sklepów (§ 21. punkt 1 r. w. s.).

2) jeżeli właściciel sklepu tytoniowego oświadcza, że zamierza sprzedawać znaki stemplowe, to urząd skarbowy ma natychmiast potwierdzić petentowi, że oświadczenie jego otrzymał i że petent jest uprawniony do sprzedaży znaków stemplowych (§ 21, punkt 1 r. w. s.);

3) udziela zezwolenia na sprzedaż znaków stemplowych (§ 21, punkt 2 r. w. s. oraz § 52 niniejszej instrukcji) lub prośbie o takie zezwolenie odmawia (§ 52 niniejszej instrukcji);

4) wskazuje dystrybutorowi (w razie potrzeby) z której kasy skarbowej ma pobierać znaki stemplowe (§ 23, ustęp pierwszy r. w. s.), oraz które rodzaje znaków stemplowych i które kategorje wartości obowiązany jest sprzedawać;

5) przesyła właściwej kasie skarbowej odpisy decyzyj, wymienionych wyżej w punktach 1—3;

6) czuwa nad przestrzeganiem § 22 r. w. s.;

7) wymierza kary pieniężne, przewidziane w ustępie pierwszym art 39 u. o. s. i w ustępie ostatnim § 22 r. w. s.;

8) dokonywa wypowiedzenia, przewidzianego w punktach 2 d) §-u 24 r. w. s., względnie zarządza odebranie prawa sprzedaży (§ 24, punkt 2 „e" r. w. s.);

9) zaraz po stwierdzeniu, że prawo sprzedaży ustało, (§ 24 r. w. s.), zawiadamia o tem właściwą kasę skarbową

§ 52. Uwzględnienie lub nieuwzględnienie podania o zezwolenie na sprzedaż znaków stemplowych — w przypadkach w których niema przeszkód, wymienionych w punktach a — d §-u 21 r. w. s. — jest pozostawione uznaniu urzędu skarbowego. Urząd Skarbowy może więc podanie załatwić odmownie, jakkolwiek przeszkód owych niema.

Jeżeliby Urząd skarbowy uważał za właściwe udzielenie zezwolenia na sprzedaż osobie, wymienionej w punkcie c) lub d) §-u 21 r. w. s., z powodu upływu terminu trzechletniego, przewidzianego w powołanych punktach, to ma przed załatwieniem zasięgnąć decyzji izby skarbowej.

§ 53. Izba skarbowa prześle urzędowi skarbowemu w pierwszej połowie stycznia 1927 r. wykaz wszystkich sklepów tytoniowych, istniejących w okręgu danego urzędu skarbowego, podając zarazem — o ile to będzie widoczne z jej akt - - które sklepy tytoniowe zajmują się sprzedażą znaków stemplowych.

Urząd skarbowy założy — na podstawie zawartych w tym wykazie informacyj o sklepach tytoniowych, zajmujących się sprzedażą znaków stemplowych oraz na podstawie odnośnych akt własnych i (w razie potrzeby) przy pomocy akt kasy skarbowej — „wykaz dystrybutorów znaków stemplowych" (skrót W. D.) według załączonego wzoru 4. Wykaz ten ma być następnie uzupełniany w miarę ustanawiania nowych dystrybutorów względnie wygaśnięcia uprawnień do sprzedaży znaków stemplowych. Numeracja w kolumnie 1 biegnie bez żadnej przerwy.

Izba skarbowa będzie zawiadamiała urząd skarbowy o każdem ustanowieniu nowego sklepu tytoniowego oraz o każdem wygaśnięciu uprawnienia do prowadzenia takiego sklepu.

Do „wykazu dystrybutorów" należy zapisywać również: 1) zawiadomienia izby skarbowej, wymienione w poprzednim ustępie, 2) prośby o zezwolenie na sprzedaż znaków stemplowych (§ 21, punkt 2 r. w. s.). Zapisanie polega na wypełnieniu kolumn 1 i 2. W razie poruczenia właścicielowi sklepu tytoniowego sprzedaży znaków stemplowych (§ 51, punkt 1) lub stwierdzenia jego prawa do sprzedaży (§ 51 punkt2), względnie w razie przychylnego załatwienia prośby o zezwolenie na sprzedaż (§ 51, punkt 3), wypełnia się nadto kolumnę 4 ewentualnie też 3. W przeciwnym razie wpisuje się w kolumnie 6 uwagę: „sklep tytoniowy, na razie nie sprzedaje znaków stemplowych" względnie: „prośbie o zezwolenie na sprzedaż znaków stemplowych odmówiono".

b) Kontrola stemplowa.

(do art. 38 u. o. s.; do §§ 78 i 79 r. w. s.).

§ 54. Urzędy i osoby, podlegające kontroli stemplowej, dzielą się — ze względu na kompetencję (§ 55) i sposób prowadzenia ewidencji (§§-y 58 i 142) na sześć grup:

1) sądy, notarjusze i inne urzędy państwowe,

2) wojewódzkie i powiatowe związki komunalne oraz magistraty miast których liczba mieszkańców przewyższa 50.000.

3) Bank Polski,

4) zarządy gmin, niewymienionych w punkcie 2,

5) osoby, obowiązane do płacenia państwowego podatku przemysłowego lub ustawowo zwolnione od tego podatku (z wyjątkiem wymienionych w art. 9 ustawy o państw. podatku przemysłowym) — jeżeli bądź w myśl ustawy bądź na mocy zezwolenia władzy skarbowej są obowiązane do uiszczenia opłat stemplowych gotówką bez urzędowego wymiaru (do „uiszczania bezpośredniego"; art. 25 u. o. s.),

6) osoby, obowiązane do płacenia państwowego podatku przemysłowego lub ustawowo zwolnine od tego podatku (z wyjątkiem wymienionych w art. 9 ustawy o państw, podatku przemysłowym), a nie obowiązane do „bezpośredniego uiszczania" opłat stemplowych.

§ 55. Kontrolę stemplową w urzędach, wymienionych w punktach 1 i 2 §-u 54 oraz w Banku Polskim (punkt 3), przeprowadzają zawsze urzędnicy upoważnieni do tej czynności przez izbę skarbową.

W innych przypadkach (punkty 4 — 6 §-u 54) przeprowadzają kontrolę zasadniczo urzędnicy tego urzędu skarbowego, w którego okręgu kontrola ma się dbyć. Izba Skarbowa może jednak co do pewnych kategoryj zarządów gmin (punkt 4) albo osób, wymienionych w punktach 5 i 6, albo co do poszczególnych zarządów gmin względnie poszczególnych osób zastrzec — bądź na czas nieograniczony bądź na pewien okres budżetowy przeprowadzanie kontroli przez urzędników, upoważnionych przez izbę skarbową.

O ile, bądź na mocy ustępu pierwszego niniejszego paragrafu, bądź na skutek zarządzenia izby skarbowej, kontrolę mają wykonywać urzędnicy, przez izbę skarbową upoważnieni, izba może do tej czynności przeznaczyć bądź urzędnika skarbowego, w którego okręgu kontrola ma się odbyć, bądź urzędnika innego urzędu skarbowego.

Urzędnik, wyznaczony do przeprowadzenia kontroli, ma być zaopatrzony w pisemne upoważnienie, podpisane: przez prezesa izby skarbowej lub jego zastępcę, względnie (gdy wyznaczenie urzędnika celem przeprowadzenia kontroli nie jest zastrzeżone izbie skarbowej) przez naczelnika urzędu skarbowego lub jego zastępcę.

§ 56. W zakresie kontroli u osób, wymienionych w punktach 5 i 6 §-u 54 — o ile izba skarbowa nie zastrzegła, że urzędnik, *przez nią* wyznaczony ma wykonywać kontrolę stemplową — naczelnik urzędu skarbowego ma dbać o to, aby, ile możności

kontrola odbywała się jednocześnie z analogiczną czynnością, przewidzianą w przepisach o podatku przemysłowym (art. 41 ustawy z dn. 15 lipca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 550; §§ 48 — 50 rozporządzenia z dn. 8 sierpnia 1925 r., Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 560). Naczelnik urzędu skarbowego postanowi, czy kotrolę stemplową ma przeprowadzić ten sam funkcjonarjusz, który bada okoliczności faktyczne, mające znaczenie dla podatku przemysłowego, czy też do danego przedsiębiorstwa ma się udać jednocześnie dwóch urzędników: jeden celem badań w zakresie podatku przemysłowego, drugi celem kontroli stemplowej.

Jeżeli urząd skarbowy do którego zakresu należy podatek przemysłowy, nie ma kompetencji co do opłat stemplowych (§ 16 r. w. s.), to zasadniczo nie stosuje się ustępu poprzedniego niniejszego paragrafu. Atoli i w tych przypadkach współdziałanie, określone w ustępie poprzednim, może być zastosowane bądź drogą porozumienia między naczelnikiem urzędu, posiadającego na danem terytorjum właściwość w zakresie opłat stemplowych, a naczelnikiem urzędu, kompetentnego w zakresie podatku przemysłowego, bądź na skutek zarządzenia izby skarbowej.

Urzędnik, wyznaczony wyłącznie do przeprowadzania kontroli stemplowej w przedsiębiorstwie, obowiązanem do płacenia podatku przemysłowego — jeżeli udaje się do tego przedsiębiorstwa sam, a nie w towarzystwie urzędnika, przeprowadzającego kontrolę w zakresie podatku przemysłowego — może wykonać kontrolę stemplową tylko w lokalach, wymienionych w art. 42 ustawy o państwowym podatku przemysłowym. W lokalach zaś, wymienionych w art. 44 powołanej ustawy, można przeprowadzić kontrolę stemplową tylko w związku ze zbadaniem tych lokali, przewidzanem w powołanym art. 44.

§ 57. Urzędnik, który przeprowadził kontrolę stemplową, sporządza zwięzłe sprawozdanie.

Jeżeli urzędnik ten wykonał zarazem lustrację w zakresie podatku przemysłowego, to ma mimo to ułożyć sprawozdanie oddzielne o kontroli stemplowej.

Sprawozdanie ma w każdym razie zawierać następujące dane:

a) określenie czasu, w którym kontrola się odbyła (należy wymienić dzień — względnie dni — i godziny),

b) przedmiot kontroli, a mianowicie jakie rodzaje pism, względnie ksiąg, przejrzano i za jaki czas,

c) opinję, czy w skontrolowanym urzędzie względnie przedsiębiorstwie widoczna jest dbałość o przestrzeganie przepisów o opłatach stemplowych lub czy oraz pod jakiemi względami daje się dostrzec niedbalstwo.

Sprawozdanie ma być złożone tej władzy, która zarządziła kontrolę (izbie skarbowej względnie urzędowi skarbowemu). Jeżeli kontrolę, zarządzoną przez izbę skarbową, przeprowadził urzędnik tego urzędu skarbowego, w którego okręgu znajduje się kontrolowany urząd, względnie przedsiębiorstwo, to ma sprawozdanie (wystosowane do izby skarbowej) złożyć naczelnikowi urzędu skarbowego, który zapoznawszy się z treścią sprawozdania i zaświadczywszy to, przesyła je izbie skarbowej w ciągu trzech dni.

Urzędnik, który przeprowadził kontrolę stemplową, ma w razie dostrzeżenia naruszeń ustawy o opłatach stemplowych sporządzić — oprócz sprawozdania — protokół, przewidziany w § 79 r. w. s. W tym protokóle należy podsumować kolumnę 6; sumę należy wymienić w sprawozdaniu. Protokółu nie załącza się do sprawozdania; należy go zawsze wnieść do tegu urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.), w którego okręgu odbyła się kontrola stemplowa. Dalsze postępowanie tego urzędu orkeślają §§ 34, 44, 72, 74, 76 ustęp drugi i 103 punkt 2.

§ 58. Urząd Skarbowy prowadzi ewidencję kontroli stemplowej w sposób dwojaki:

1) Urzędnik, który przeprowadził kontrolę w przedsiębiorstwie, obowiązanem do bezpośredniego uiszczania opłat stemplowych (§ 54 punkt 5) — bez względu na to, czy został wyznaczony przez izbę skarbową czy przez urząd skarbowy — wypełnia zaraz po ukończeniu kontroli kolumny: 6 — 8 i ewentualnie też 9 rejestru uiszczeń bezpośrednich (R. U. B.; § 78), poczem urząd skarbowy — w razie sporządzenia protokółu, przewidzianego w § 79 r. w. s. — wypełnia kolumnę 10.

2) Co do przypadków kontroli, dokonanej przez urzędnika, wyznaczonego przez urząd skarbowy, prowadzi się ewidencję zapomocą „wykazu kontroli stemplowej" według załączonego wzoru 5. Wykaz ten ma zatem obejmować również przypadki, wymienione w punkcie 1) niniejszego paragrafu, o ile kontrola została dokonana przez urzędnika, wyznaczonego przez urząd skarbowy.

Wykaz kontroli stemplowej należy podzielić na dwa działy, z których jeden jest przeznaczony dla uwidocznienia kontroli w przedsiębiorstwach. Nie otwiera się osobnej karty dla każdego podlegającego rewizji zarządu gmin, względnie przedsiębiorstwa, lecz zapisuje się każdą faktycznie przeprowadzoną rewizję w porządku chronologicznym.

7 Czynności egzekucyjne.

§ 59. Urząd skarbowy (§ 16 r. w. s.) wdraża egzekucję co do płatnych należności, zapisanych do księgi bierczej (§ 86).

Daty, wpisane w kolumnach 9 i 10 księgi bierczej (§§ 90 i 91), a w razie rozłożenia na raty: daty płatności poeszczególnych rat, uwidocznione w kolumnie 35 (§ 92), stanowią wraz z kolumnami 25 i 26 wskazówkę, czy nadszedł już czas, w którym należy rozpocząć egzekucję.

W razie umorzenia opłaty lub jej części z powodu nieściągalności należy w księdze bierczej wypełnić kolumnę 15, względnie 16.

Liczbę kolejną (§ 102) aktu, stwierdzającego umorzenie z powodu nieściągalności należy uwidocznić w kol. 14.

8. Środki odwoławcze.

a) Wnioski o zwrot opłaty stemplowej, uiszczonej bez wymiaru urzędowego.

(do art. 45, ustępu pierwszego, u. o. s.; do §§ 81 i 82 r. w. s.).

§ 60. Podania o zwrot opłaty stemplowej, uiszczonej bez wymiaru urzędowego (art. 45, ustęp pierwszy u. o. s. oraz §§ 81 i 82 r. w. s.) załatwia urząd skarbowy we własnym zakresie działania, a zatem wydaje decyzję, przychylną lub odmowną.

Jeżeli urząd skarbowy, załatwiając takie podanie, stwierdził, że odnośną kwotę uiszczono nienależnie, to ma nadto ustalić, czy petent jest uprawniony do żądania zwrotu. Pod tym względem obowiązują zasady następujące:

Gdy nadpłata powstała przy opłacie uiszczonej zapomocą papieru stemplowego lub znaczków stemplowych (§ 81 punkty „a — e" r. w. s.), to zwrotu nadpłaty może żądać każda z osób, podpisanych jako strony na piśmie, od którego opłatę uiszczono. Jeżeli zaś nadpłata powstała przy opłacie, uiszczonej gotówką (§ 81, punkt „f" r. w. s.), to ma być zwrócona temu, kto zapłacił odnośną kwotę według dowodu przychodowego.

Jeżeli urząd skarbowy, załatwiając podanie o zwrot opłaty stemplowej, uiszczonej bez wymiaru urzędowego, uznał, że wniosek o zwrot nadpłaty jest uzasadniony (w całości lub w części), to czystopisu swej decyzji nie doręcza płatnikowi, lecz przesyła izbie skarbowej czystopis, jak również podanie wraz z wszystkiemi załącznikami oraz inne akta, sporządzone w danej sprawie (w szczególności dowód przychodowy) z wyjątkiem jedynie referatu decyzji — celem wyasygnowania nadpłaty, względnie z wnioskiem, aby nadpłata została zaliczona na poczet innej należności. (Postępowanie izby skarbowej normują §§ 139 i 140).

Na załączonem do podania piśmie, od którego uiszczono opłatę, urząd skarbowy nie umieszcza żadnej adnotacji.

b) Wymiana znaków stemplowych.

§ 61. W zakresie wymiany znaków stemplowych obowiązują przepisy zawarte w §§ 83 — 92 r. w. s.

Pokwitowanie, przewidziane w § 87 r. w. s., ma być ułożone w formie następującej: „W. W. poz. . . Od. . . . otrzymano celem wymiany znaki stemplowe ogólnej wartości . . . zł. . . . gr. dnia . . .". Jeżeli z powodu wielkiej ilości przedstawionych znaków stemplowych obliczenie ich wartości nie może nastąpić natychmiast, to należy po wyrazie „wartości" wstawić wyrazy „według oznajmienia petenta".

Zaświadczenie o dozwoleniu wymiany (§ 88 r. w. s.) ma być ułożone w formie następującej: „W. W. poz. . . . Dozwolono wymiany na znaczki stemplowe" (względnie „na blankiety wekslowe") „wartości . . . zł. . . gr".

Adnotacja o odmowie (§ 88 r. w. s.) brzmi: „W. W. poz. . . Wymiany odmówiono".

Postępowanie kasy skarbowej przy wymianie znaków stempolwych normują §§ 129 i 130 niniejszej instrukcji.

c) Odwołania.

do art. 46 i 47 u. o. s.; do §§ 93 — 96 r. w. s.).

§ 62. Urząd skarbowy jest właściwym do przyjmowania odwołań:

a) od wymiaru doraźnego (art. 23, punkt „b", u. o. s. oraż § 93 punkt „a" r. w. s.; art. 24, punkt „b" u. o .s. oraz § 93 punkt „b" r. w. s),

b) od nakazu płatniczego, sporządzonego przez urząd skarbowy (art 33, punkty 2 i 3 u. o. s. oraz § 93 punkt „c" r. w. s.),

c) od decyzji urzędu skarbowego, nie zawierającej wymiaru opłaty stemplowej albo podwyżki stemplowej lub kary — np. od wezwania do dostarczenie wyjaśnień (wystosowanego do podatnika w myśl ustępu ostatniego art. 38), od odmownej lub częściowo tylko przychylnej decyzji na podanie o zwrot nadpłaty (art. 45, ustęp pierwszy) albo o wymianę znaków stemplowych (art. 45, ustęp drugi) od decyzji w przedmiocie kary pieniężnej (art. 39, ustępy pierwszy i drugi; art. 43).

Wszelkie inne odwołania w zakresie opłat stemplowych nie powiny być wnoszone do urzędu skarbowego, lecz należy je złożyć temu organowi, który wymierzył opłatę względnie podwyżkę. W szczególności więc odwołanie od wymiaru opłatv. dokonanego przez notarjusza, należy złożyć notarjuszowi; odwołanie od wymiaru, dokonanego przez kancelarję sądową, należy złożyć tejże kancelarji.

Jeżeli do urzędu skarbowego wniesiono odwołanie niewłaściwie (w szczególności także, gdy ono ma za przedmiot opłatę, przez inny urząd skarbowy wymierzoną), a z treści widoczne jest, który organ urzędowy jest właściwy, to urząd skarbowy skierowuje odwołanie *natychmiast* do organu właściwego; odwołanie takie uważa się za wniesione w przepisanym terminie jednomiesięcznym, jeżeli przed upływem tego terminu organ właściwy otrzymał pismo urzędu skarbowego, skierowujące odwołanie od organu właściwego. Jeżeli z treści odwołania wynika, że wniesiono je niewłaściwie, ale nie można z treści dojść, który organ urzędowy jest właściwy, to urząd skarbowy zwraca odwołanie petentowi.

§ 63. Izba skarbowa, załatwiając odwołanie w zakresie opłat stemplowych, zawiadamia urząd skarbowy o swych rozstrzygnięciach nietylko w przypadkach, w których chodzi o wymiary, dokane przez urząd skarbowy lub o inne decyzje tego urzędu, lecz także wówczas, gdy opłata (względnie podwyżka), wymierzona przez notarjusza lub przez kancelarję sądową, została zapisana *do księgi bierczej* urzędu skarbowego (§ 86, punkty 2 i 3; § 137).

O decyzji izby skarbowej, wydanej na skutek odwołania, urząd skarbowy zawiadamia osobę, która wniosła odwołanie. Nie czyni tego, gdy izba skarbowa w piśmie swem zaznaczyła, że ona zawiadamia stronę (§ 137).

Jeżeli izba skarbowa bądź wcale nie uwzględniła odwołania od podwyżki stemplowej lub od kary pieniężnej, bądź tylko kwotę wymierzoną obniżyła, to urząd skarbowy, zawiadamiając stronę o decyzji izby skarbowej, wzywa do zapłacenia kwoty, jeszcze nie uiszczonej, w przeciągu tygodnia.

Jeżeli bądź izba skarbowa, bądź urząd skarbowy sam (w myśl ustępu trzeciego art. 47), załatwiając przychylnie odwołanie, orzekły, że przypisana w księdze bierczej opłata, względnie podwyżka lub kara, bądź wcale się nie należy bądź zostaje obniżona, to urząd skarbowy wypełnia kolumny 11 — 13 księgi bierczej; (w razie decyzji, że opłata wcale się nie należy, wypełnia się kolumnę 12 względnie 13 kreskami).

W razie wypełnienia kolumn 11 — 13 należy wypełnić również: bądź kolunmę 14 i zarazem 15 lub 16 bądź kolunmę 27 i zarazem 28 lub 29, bądź jedną i drugą grupę kolumn. Pod tym względem obowiązują zasady następujące:

1) Jeżeli kwoty, wymierzonej pierwotnie, wcale nie zapłacono, jak również gdy zapłacono mniej, niż wynosi kwota, ustalona na skutek odwołania, należy w kolumnie 12, względnie 13, wpisać kwotę, na którą wymiar pierwotny sprostowano; różnicę zaś między wymiarem pierwotnym a kwotą, uwidocznioną w kolumnie 12, względnie 13, uważa się za *„odpisaną"* i zapisuje się ją do kolumny 15, względnie 16, a zarazem wypełnia się kolumnę 14.

Przykłady: a) Wymiar pierwotny opłaty pojedyńczej: 1000 zł. Na skutek odwołania obniżono na 800 zł.; przed uwidocznieniem tej decyzji w księdze bierczej nie zapłacono nic. Należy wpisać: w kol. 12 — 800 zł., w kol. 15 — 200 zł.

b) Wymiar pierwotny opłaty pojedyńczej: 1000 Na skutek odwołania obniżono na 800 zł.; przed uwidocznieniem tej decyzji w księdze zapłacono 500 zł. Należy wpisać: w kol. 12 — 800 zł., w kol. 15 — 200 zł.

c) Wymiar pierwotny opłaty pojedyńczej: 1000 zł. Na skutek odwołania wymiar ten uchylono zupełnie; przed uwidocznieniem tej decyzji w księdze bierczej nie zapłacono nic. Należy: w kol. 12 wstawić kreski, a w kol. 15 wpisać 1000 zł.

2) Jeżeli opłatę, wymierzoną pierwotnie, uiszczono *w całości* to należy w kolumnie 12, względnie 13, wpisać kwotę, na którą wymiar pierwotny sprostowano; różnicę zaś między sumą uiszczoną a kwotą, uwidocznioną w kol. 12, względnie 13, uważa się za *„nadpłatę rachunkową"* i zapisuje się ją atramentem czarnym w kol. 28 względnie 29.

Przykłady: a) Wymiar pierwotny opłaty pojedyńczej: 1000 zł. Na skutek obniżenia na 800 zł.; przed uwidocznieniem tej decyzji w księdze bierczej uiszczono 1000 zł. Należy wpisać: w kol. 12 — 800 zł., w kol. 28 — 200 zł.

b) Wymiar pierwotny opłaty pojedyńczej: 1000 zł. Na skutek odwołania wymiar ten uchylono zupełnie; przed uwidocznieniem tejże decyzji w księdze bierczej zapłacono 1000 zł. Należy w kol. 12 wstawić kreski, a w kol. 28 — wpisać 1000 zł.,

3) Jeżeli uiszczono wprawdzie nie całą wymierzoną sumę *ale więcej*, niż wynosi kwota, ustalona na skutek odwołania, to należy w kolumnie 12 wpisać kwotę, na którą wymiar pierwotny sprostowano; różnicę między wymiarem pierwotnym a kwotą uiszczoną uważa się za „odpisaną" i zapisuje się do kolumny 15 względnie 16; różnicę zaś między sumą uiszczoną a kwotą, uwidocznioną w kol. 12, uważa się za *„nadpłatę rachunkową"* i zapisuje się ją atramentem czarnym w kol. 28 względnie 29.

Przykłady: a) Wymiar pierwotny opłaty pojedyczej 1000 zł. Na skutek odwołania obniżono na 800 zł.; przed uwidocznieniem tej decyzji w księdze bierczej uiszczono 930 zł. Należy wpisać w kol. 12—800 zł., w kol. 15—70 zł., a w kol. 28—130 zł.

b) Wymiar pierwotny opłaty pojedyńczej: 1000 zł. Na skutek odwołania wymiar ten uchylono zupełnie; przed uwidocznieniem tej decyzji w księdze bierczej zapłacono 400 zł. Należy w kol. 12 wstawić kreski, w kol. 15 wpisać 600 zł., a w kol. 28 — 400 zł.

Jeżeli na skutek środka odwoławczego ujawniła się nadpłata co do odsetek za zwłokę lub odsetek za odroczenie lub należytości egzekucyjnych, to należy ją zapisać jako „nadpłatę rachunkową" atramentem czarnym w kol. 30, względnie 31 lub 32.

Jeżeli łączna nadpłata przewyższa 3 zł., to urząd skarbowy nie wyczekując wniosku podatnika przedsiębierze *z urzędu* czynności, zmierzające do zwrotu nadpłaty, względnie do zaliczenia jej na poczet innej należności (§ 64) *).

§ 64. Celem spowodowania zwrotu nadpłaty, która ujawniła się przy opłacie, przypisanej w księdze bierczej (§ 63 zdanie ostatnie), urząd skarbowy sporządza „wykaz w sprawie nadpłaty" według załączonego wzoru 6 i przesyła go izbie skarbowej, załączając czystopis zawiadomienia o decyzji Izby skarbowej, względnie czystopis decyzji swojej (wydanej w myśl ustępu trzeciego art. 47). (Postępowanie izby skarbowej normują §§ 139 i 140).

Na podstawie otrzymanego z izby skarbowej zawiadomienia o wyasygnowaniu zwrotu nadpłaty urząd skarbowy wypełnia kolumny 33 i 34 księgi bierczej.

§ 65. Jeżeli urząd skarbowy sam (w myśl ustępu trzeciego art. 47) rozstrzyga przychylnie odwołanie od wymiaru doraźnego (§§ 3 — 15, 18 — 27, 29 i 30 i przytem ujawnia się nadpłata, to urząd skarbowy nie doręcza stronie czystopisu swej decyzji, lecz przesyła go z wszystkiemi aktami, należącemi do odnośnej pozycji R. W. D. izbie skarbowej (§§ 139 i 140).

Urząd skarbowy ma zarówno w przypadku powyższym, jak również gdy, nie rozstrzygając odwołania sam, przedstawia je izbie skarbowej — podać izbie skarbowej, kto jest wymieniony jako płatnik w kolumnie 6 rejestru wymiarów doraźnych oraz czy i jakie wpisy znajdują się przy odnośnej pozycji R. W. D. w kolumnie 15 i 16.

Izba skarbowa w razie wyasygnowania zwrotu nadpłaty zawiadamia o tem urząd skarbowy, podając datę i numer asygnacji; na podstawie tej informacji urząd skarbowy wypełnia kolumny 15 i 16 rejestru wymiarów doraźnych.

---

*) Wyjątek od zasady, wypowiedzianej w § 50 przepisów rachunkowo-kasowych (Dz. Urz. M. S. nr. 45 poz. 564).

d) Wznowienie postępowania.

Skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Wnioski o przekazanie sprawy sądowi powiatowemu (pokoju).

§ 66. §§60 oraz 62 — 65 stosuje się również do wniosków o wznowienie postępowania (art. 49 u. o. s.), do skarg do Najwyższego Trybunału Administracyjnego oraz do wniosków o przekazanie sprawy sądowi (art. 48 u .o. s.).

Jeżeli osoba, skazana przez urząd skarbowy na karę pieniężną (art. 39, ustępy pierwszy i drugi u. o. s.; art. 43 u. o. s.), zażądała przekazania sprawy sądowi (art. 48 u. o. s.), to urząd skarbowy — bez względu na to, czy żądanie to wniesione zostało przed upływem miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o decyzji urzędu skarbowego czy po upływie tego terminu — przesyła podanie obwinionego wraz z wszystkiemi aktami (w szczególności z dowodem doręczenia orzeczenia karnego, które wydał urząd skarbowy):

1) na obszarach, na których obowiązują procedury karne: rosyjska i austrjacka—właściwemu sądowi powiatowemu,

2) na obszarze, na którym obowiązuje procedura karna niemiecka — prokuratorowi urzędującemu przy właściwym sądzie powiatowym (§ 460 niemieckiej procedury karnej).

Właściwość sądu powiatowego określa się według przepisów procedury karnej. Jeżeli urząd skarbowy ma pod tym względem wątpliwości, to ma zasięgnąć decyzji izby skarbowej.

W razie przekazania sądowi powiatowemu (względnie prokuratorowi) uważa się karę za umorzoną (gdyż sąd rozpatruje sprawę nanowo i w razie ponownego wymierzenia kary zarządza ściągnięcie kary). Urząd skarbowy ma zatem jednocześnie z przekazaniem sprawy sądowi (prokuratorowi) uwidocznić *odpisanie* kary w kol. 14 i 16 księgi bierczej.

9. Księgi.

§ 67. Urząd skarbowy prowadzi dla zakresu opłat stemplowych księgi kancelaryjne i księgi rachunkowe.

Księgi **kancelaryjne** są następujące:

1) rejestr wymiarów doraźnych (§§ 68 — 71),

2) rejestr wymiarów, dokonywanych drogą nakazu płatniczego (rejestr wymiarów nakazowych; §§ 72 — 77),

3) rejestr uiszczeń bezpośrednich (§§ 78—82),

4) wykaz wymiany znaków stemplowych (§ 83),

5) rejestr środków odwoławczych (§ 84 i 85),

6) wykaz dystrybutorów znaków stemplowych (§ 53),

7) wykaz kontroli stemplowej (§ 58).

Księgi **rachunkowe** są następujące:

8) księga biercza (§§ 86 — 93),

9) księga główna (§§ 94 — 97).

Rejestr wymiarów doraźnych.

skórt: R. W. D.

§ 68. Rejestr wymiarów doraźnych (wzór 7) prowadzi ten sam funkcjonarjusz, któremu jest poruczone dokonywanie wymiarów doraźnych. Jeżeli tę ostatnią czynność wykonywa kilku funkcjonarjuszów, to rejestr ma być prowadzony w kilku zeszytach, oznaczonych liczbami rzymskiemi: w takim razie w każdym zeszycie numeracja zaczyna się od 1; dla odróżnienia należy przy cytowaniu pozycji dodać właściwą liczbę rzymską (np. R. W. D. I. 139/27).

Rejestr wymiarów doraźnych służy do zapisywania pism, przedstawionych urzędowi skarbowemu:

1) celem dokonania wymiaru doraźnego (§§ 3 — 15, 18 — 27, 29 i 30),

2) celem zaświadczenia prawidłowego uiszczenia opłaty lub nienależności opłaty (§§ 45 — 47).

W obu przypadkach należy zaraz po przedstawieniu pisma wypełnić kolumny 1 oraz 3 — 5.

Kolumny: 2 oraz 6 — 16 są przeznaczone wyłącznie dla wymiarów doraźnych (ad 1), a co do wypełniania ich obowiązują zasady, podane w §§ 69 — 71. Kolumna 17 jest przeznaczona wyłącznie dla przypadków zaświadczeń (ad 2); wypełnia się ją zaraz po umieszczeniu zaświadczenia na przedstawionem piśmie.

§ 69. Numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Kolumnę 2 wypełnia się w razie jednoczesnego zapisania sprawy do rejestru uiszczeń bezpośrednich (§ 31).

W przypadku urzędowego skasowania znaczków stemplowych (§§ 9 — 11, 13, 24, 26 i 27) należy przed wydaniem stronie pisma, zaopatrzonego w skasowane znaczki stemplowe, wypełnić kolumny: 6 — 9 oraz ewentualnie 12 i 13 (§ 70).

W przypadkach, w których sporządzono kartkę wymiarową (§§ 12 — 15, 25, 26 i 27) należy codziennie, po godzinach urzędowych, przeznaczonych dla przyjmowania stron, wypełnić:

a) kolumny 6, 7 i 13 na podstawie kartek wymiarowych, w danym dniu sporządzonych,

b) kolumny: 8 oraz 10 — 12 na podstawie otrzymanego od kasy skarbowej wykazu szczegółowego przychodu z dnia poprzedniego (§ 99).

W kolumnie 12 należy w razie stwierdzenia, że uiszczono całą wymierzoną kwotę, wstawić kreski.

Jeżeli po wypełnieniu kolumny 12 *przez wpisanie sumy* następuje uiszczenie kwoty, w kolumnie

tej wymienionej, albo części tej kwoty, to należy to uiszczenie uwidocznić w kol. 8 i 9 względnie w kol. 8, 10 i 11, oraz wypełnić ponownie kolumnę 12 *).

§ 70. W przypadku urzędowego skasowania znaczków stemplowych należy wypełnić kolumnę 13 tylko wówczas, gdy kwota znaczków stemplowych jest niższa od kwoty wymierzonej (§ 13).

W razie sporządzenia kartki wymiarowej kolumna 13 ma być wypełniona w dniu, w którym kartkę sporządzono.

W kolumnie 13 należy wpisać:

a) jeżeli normalny termin trzechtygodniowy (art. 20 względnie 21) jeszcze nie upłynął i nie nastąpiło odroczenie wymiaru (§ 5) — dzień, w którym termin normalny upływa;

b) jeżeli nastąpiło odroczenie wymiaru (§ 5) — dzień końcowy okresu, wymienionego w zaświadczeniu o odroczeniu;

c) jeżeli normalny termin trzechtygodniowy upłynął i nie nastąpiło odroczenie wymiaru (§ 5) — dzień ten sam, w którym urząd wypełnia kolumnę 13.

Przepisy co do kolumny 14 zawiera § 17, co do kolumn 15 i 16: § 65, co do 18: § 6.

§ 71. Pozycję rejestru wymiarów doraźnych uważa się za załatwioną, jeżeli zaszedł jeden z następujących trzech warunków:

a) gdy kolumna 12 jest wypełniona kreskami (§ 69, ustęp przedostatni),

b) gdy została wypełniona kolumna 14 (§ 17),

c) gdy została wypełniona kolumna 17 (§§ 45 — 47).

Od chwili wypełnienia kolumny 14 wpłaty na poczet kwoty, która pozostaje do uiszczenia (kol. 12), należy zarachowywać już nie w rejestrze wymiarów doraźnych, ale w księdze bierczej.

Rejestr wymiarów, dokonanych drogą nakazu płatniczego (rejestr wymiarów nakazowych).

(skrót R. W. N.)

§ 72. Do rejestru tego (wzór 8) należy zapisywać:

1) sądowe „wykazy opłat stemplowych" (§§ 16 — 18, 43 — 46 oraz 77 — 80 i. s. sąd.);

2) wyciągi z pism, sporządzonych w sądzie (§ 19, punkty 1 —4 i. s. sąd; § 47, punkty 1 — 5 i. s. sąd.; § 81 punkty 1 — 5 i. s. sąd);

3) protokóły, spisane przy kontroli stemplowej (§ 79 r. w. s.) i wszelkie inne doniesienia o naruszeniu ustawy o opłatach stemplowych (w szczególności też zawiadomienia, przewidziane w art. 35 u. o. s. i w § 75 r. w. s.) oraz przypomnienia z urzędu, stwierdzające takie naruszenia;

4) przypomnienia z urzędu oraz inne pisma, stwierdzające, że opłata, wymierzona urzędownie, została obliczona w kwocie niższej, niż należy się według ustawy, że zatem ma być wymierzona opłata dodatkowa;

5) decyzje, któremi Minister Skarbu lub izba skarbowa zezwolili na mocy art. 177 u. o. s. na *odroczenie* takiej opłaty, którą w braku zezwolenia na odroczenie należałoby wymierzyć drogą wymiaru doraźnego (§ 34, punkt 3);

6) odpisy pism, sporządzonych *zagranicą*, złożone przez ustawowego zastępcę lub pełnomocnika osoby, obowiązanej do uiszczenia opłaty stemplowej (art. 21, ustęp przedostatni u. o. s.; § 28 r. w. s.);

7) na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i pruskiej zawiadomienia o nieuiszczeniu wymierzonej podwyżki, nadsyłane przez notarjuszów w myśl § 62 r. w. s.;

8) na tymże obszarze: odpisy, przesyłane przez notarjuszów w myśl ustępu piątego art. 28 (§ 64 r. w. s.) z powodu odroczenia płatności na mocy art. 177 u. o. s.;

9) na obszarze b. dzielnicy pruskiej: zawiadomienia o nieuiszczeniu opłaty od *licytacji*, nadsyłane przez notarjuszów w myśl § 63 r. w. s.;

10) zawiadomienia o nieuiszczeniu opłaty od *podania* (§ 170, ustęp ostatni r. w. s.).

Do rejestru wymiarów nakazowych nie zapisuje się pism, które wciągnięto do rejestru wymiarów doraźnych.

§ 73. Przy zapisywaniu do R. W. N. wyciągów z pism, sporządzonych w sądzie (§ 72, punkt 2), a także ułożonych przez kancelarję sądową zawiadomień o naruszeniach ustawy (§ 72 punkt 3), ma urząd skarbowy mieć na uwadze, co następuje:

Pisma powyższe otrzymuje urząd skarbowy:

---

*) Przykład:

7		8	9		10	11		12		13
Wymierzona opłata stemplowa		Uiszczono						Pozostaje do uiszczenia		Termin płatności
		Data	znaczkami stemplowemi		gotówką					
					pozycja dziennika przychodu	kwota				
zł	gr		zł	gr		zł	gr	zł	gr	
800	—	6/I			253	300	—	500	—	25/I
		14/I			638	400	—	100	—	
		25/I			987	100	—	—	—	

1) na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i pruskiej:

a) od sądu, znajdującego się w siedzibie urzędu skarbowego — zapomocą „księgi doręczeń w zakresie opłat stemplowych" (§§ 22 i 83 i. s. sąd.),

b) od sądów zamiejscowych — bez księgi doręczeń, ale przy dołączeniu wykazu, sporządzonego na formularzu księgi doręczeń (§§ 22 i 83 i. s. sąd.),

2) na obszarze b. dzielnicy austrjackiej: zapomocą „księgi doręczeń dla aktów należytościowych" (punkt 2 rozporządzenia austr. Min. Sprawiedliwości z dn. 12 stycznia 1916 r., ogłoszonego też w n-rze 4 dodatku należytościowego do rz. rozp. austr. Min. Skarbu z 1916 r.; § 50 i. s. sąd.).

Funkcjonarjusz, prowadzący rejestr wymiarów nakazowych, wypełnia kolumny 6 i 7 księgi doręczeń (punkt 1-a) względnie wykazu punkt 1-b); księgę zwraca niezwłocznie oddawcy; wykaz (punkt 1-b) pozostaje w urzędzie.

Na obszarze b. dzielnicy austrjackiej funkcjonarjusz, prowadzący rejestr wymiarów nakazowych, wypełnia kolumny czwartą i szóstą „księgi doręczeń dla aktów należytościowych", wymieniając w kolumnie czwartej pozycję R. W. N.

Kancelarja sądowa może w myśl §§ 20, 48 i 82 i. s. sąd. zamiast wyciągu przesłać urzędowi skarbowemu odnośne akta sądowe w całości, załączając kartkę, na której pod napisem „Przedmiot opłaty stemplowej" określa przedmiot oraz wymienia liczbę tej karty akt sądowych, która zawiera pismo, podlegające opłacie. W takim razie urząd skarbowy umieszcza na owej kartce pieczęć wpływu (§ 104), poczem — przy pomocy wskazówki, umieszczonej na owej kartce, odszukuje pismo podlegające opłacie, sporządza jaknajrychlej odpowiedni wyciąg i zwraca akta kancelarji sądowej.

§ 74. Numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy prze cały okres budżetowy. Pozycję R. W. N. uważa się za załatwioną od chwili wypełnienia kolumny 5. To wypełnienie następuje:

a) przez wymienienie pozycji K. B. (§ 86),

b) przez uwidocznienie odstąpienia sprawy innemu urzędowi skarbowemu (§ 35),

c) przez wpisanie słów: „Wolne od opłaty",

d) przez wpisanie słów: „Niema zaległości".

Załatwienie w sposób, podany w punkcie c), ma nastąpić, gdy urząd skarbowy doszedł do wniosku, że niema podstawy do wymierzenia opłaty. W takim razie urząd ma również na odnośnym akcie wypisać klauzulę „Wolne od opłaty" i decyzję swą zwięźle umotywować.

Załatwienie w sposób podany w punkcie d), tyczy się przypadków, wymienionych w §§ 75 i 76.

§ 75. Sądowe „wykazy opłat stemplowych" (§ 72 punkt 1) ma urząd skarbowy zbadać przedewszystkiem w tym kierunku, czy kwota, wpisana w kolumnie 11 jako zaległość, jest obliczona trafnie, t. j. czy równa się ściśle różnicy między kwotą wymierzoną a kwotą uiszczoną. W przypadkach zaś, w których kolumna pod napisem „zaległość" wcale nie jest wypełniona, należy zbadać, czy kwota uiszczona równa się dokładnie kwocie wymierzonej.

W przypadku, gdy w wykazie kolumna 11 nie jest wypełniona przy żadnej pozycji wykazu, należy umieścić na wykazie oraz w kolumnie 5 rejestru wymiarów nakazowych adnotację: „Niema zaległości" (§ 74 punkt d).

Jeżeli w wykazie sądowym przy wszystkich pozycjach lub przy niektórych jest wypełniona kolumna 11, to dalsze postępowanie jest inne na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, a inne na obszarze b. dzielnic austrjackiej i pruskiej.

1) Na obszarze b. dzielnicy *rosyjskiej*, urząd skarbowy ma stwierdzić, jaka jest treść kolumny 5. Przy tych pozycjach wykazu, przy których przedmiotem opłaty jest sprzedaż nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych *drogą licytacji* albo *wykup majątku rodowego*, urząd skarbowy ma mieć na uwadze że opłata *nie może być ściągnięta przez urząd skarbowy*. W obu bowiem przypadkach skarb państwa jest chroniony przez postanowienia proceduralne, których wykonanie jest obowiązkiem *sądu*. Mianowicie: przy licytacji nieuiszczenie opłaty stemplowej jest przeszkodą wydania wyroku adjudykacyjnego i powoduje uznanie licytacji za niedoszłą do skutku (art. 59, ustęp trzeci i art. 65 ustęp ostatni u. o. s. w związku z art. 1170, punktem 3 ustawy postępowania cywilnego); przy wykupie majątku rodowego akt wykupu może być wydany dopiero po uiszczeniu opłaty stemplowej (art. 30, ustęp trzeci, u. o. s. oraz § 67 r. w. s.). Dlatego urząd skarbowy ma przy wszystkich pozycjach wykazu opłat stemplowych, których przedmiotem jest licytacja nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych albo wykup majątku rodowego, umieścić w kolumnie 14 wykazu uwagę „Niema zaległości".

Te natomiast pozycje sądowego „wykazu opłat stemplowych", które mają za przedmiot bądź orzeczenie, oddające wierzycielowi na własność nieruchomość lub prawo wydobywania ciał kopalnych bądź przelew wierzytelności, należy wpisać do księgi bierczej (§86) i przy każdej wymienić w kolumnie 14 wykazu sądowego odnośną pozycję KB.

2) Na obszarze b. dzielnicy *austrjackiej i pruskiej* należy każdą pozycję sądowego „wykazu opłat stemplowych", przy której jest wypełniona kolumna 11, przenieść do księgi bierczej (§ 86) i przy każdej wymienić — w kolumnie 14 wykazu sądowego — odnośną pozycję KB.

§ 76. Sądowy „wykaz opłat stemplowych" (§ 72 punkt 1), w którym przy każdej pozycji lub przy niektórych pozycjach jest wypełniona kolumna pod napisem „zaległość" (kolumna 11), uważa się za załatwiony dopiero od chwili, w której przy *każdej* takiej pozycji wymieniono (w kolumnie 14) pozycję K. B. lub umieszczono uwagę: „Niema zaległości".

Protokół, spisany przy kontroli stemplowej (§ 72 punkt 3), uważa się za załatwiony dopiero od chwili, w której przy *każdej* pozycji protokółu wymieniono (w kolumnie 8) pozycję K. B. lub uwidoczniono odstąpienie sprawy innemu urzędowi skarbowemu (§ 35) lub wpisano słowa „Wolne od opłaty" (§ 74 punkt c). W razie załatwienia takiego protokółu jednym tylko nakazem płatniczym pozycja K. B. będzie oczywiście jedna dla całego protokółu. W razie załatwienia przez sporządzenie

dwu lub więcej nakazów płatniczych należy bądź sporządzić referat każdego nakazu płatniczego na osobnym papierze, bądź sporządzić czystopis każdego nakazu płatniczego w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostaje w aktach; w takim razie protokół spisany przy kontroli stemplowej, ma być przechowany przy tym referacie względnie przy tym egezmplarzu czystopisu, który jest oznaczony pierwszą arytmetycznie (najniższą) pozycją K. B. i tę pozycję należy powołać na innych referatach (egzemplarzach czystopisów).

We wszystkich przypadkach, których tyczą się poprzednie dwa ustępy niniejszego paragrafu, należy — w razie utworzenia dwóch lub więcej pozycyj K. B. przy załatwieniu jednej i tej samej pozycji R. W. N. (tego samego wykazu sądowego albo tego samego protokółu, spisanego przy kontroli stemplowej) wymienić w kolumnie 5 rejestru wymiarów nakazowych wszystkie odnośne pozycje K. B.

Pisma przesłane przez *notarjusza* w myśl punktów 7 — 9 §-u 72 (zawiadomienie o nieuiszczeniu podwyżki; odpis, przesłany z powodu odroczenia płatności; zawiadomienie o nieuiszczeniu opłaty od licytacji) załatwia się przez zapisanie do księgi bierczej kwoty, nieuiszczonej do rąk notarjusza. Nakazu płatniczego zasadniczo *nie* sporządza się; czyni się to tylko wyjątkowo — mianowicie gdy w przypadku *nieuiszczenia podwyżki* urząd skarbowy ze względu na zachodzące okoliczności uważa za właściwe zażądać podwyżki od osoby, która nie była obecna przy wymierzaniu podwyżki przez notarjusza (np. gdy notarjusz uwierzytelnił odpis umowy zawartej między osobami A i B i uczynił to na żądanie osoby A, a urząd skarbowy uważa za właściwe żądać podwyżki od osoby B).

Zawiadomienia o nieuiszczeniu opłaty od podania (§ 72, punkt 10) załatwia się przez zapisanie do księgi bierczej kwoty, wymienionej w zawiadomieniu; nakazu płatniczego nie sporządza się.

§ 77. Kolumnę 6 rejestru wymiarów nakazowych wypełnia się, jeżeli wyciąg z pisma, sporządzonego w sądzie (§ 73, punkt 2), tyczy się opłaty, która ma być zapisana do rejestru uiszczeń bezpośrednich (§ 78). Jeżeli przytem jest możliwe wymierzenie opłaty tymczasowej i sąd jej nie wymierzył to urząd skarbowy sporządza nakaz płatniczy i odnośną pozycję K. B. wymienia w kolumnie 5 rejestru wymiarów nakazowych. Jeżeli zaś wymierzenie opłaty tymczasowej bądź jest niemożliwe bądź już zostało dokonane przez kancelarję sądową, to w kolumnie 5 należy wpisać wyrazy: „niema zaległości".

Rejestr uiszczeń bezpośrednich.

(skrót R. U. B.).

§ 78. Rejestr ten służy do kontrolowania uiszczeń, dokonywanych przez osoby, obowiązane do uiszczenia opłat stemplowych gotówką, bez urzędowego wymiaru (do „uiszczenia bezpośredniego") i ma być prowadzony według załączonego wzoru 9. Składa się z dwóch części; napis części pierwszej brzmi: „Uiszczenie bezpośrednie *stałe*", części drugiej: „Uiszczenie bezpośrednie *przygodne*".

Każda część ma własną numerację pozycyj; dla odróżnienia należy przy cytowaniu pozycji dodać liczbę I względnie II (np. R. U. B. I. 285).

Numeracja biegnie bez żadnej, przerwy, a zatem nie stosuje się do okresów budżetowych lub kalendarzowych.

Wyrazy „Pozycja R. W. D. . ." wymienione we wzorze 9 tyczą się tylko części drugiej (§ 31 i 32). Kolumny 6 — 10 tyczą się tylko części pierwszej.

§ 79. Część pierwsza, pod napisem: „Uiszczenie bezpośrednie *stałe*", ma obejmować wszystkie te osoby, które są obowiązane stale do bezpośredniego uiszczania opłat stemplowych bądź na mocy ustawy (art. 25, ustęp pierwszy u. o. s.) bądź na mocy zezwolenia udzielonego przez izbę skarbową (art. 25 ustęp trzeci u. o. s. oraz § 40 r. w. s.*).

Części pierwszej nie należy dzielić według grup podatników. Podatnicy mogą być wpisywani do księgi w porządku dowolnym.

Również nie należy tworzyć dwóch osobnych działów, z których jeden byłby przeznaczony dla osób, obowiązanych do uiszczania bezpośredniego na mocy ustawy, drugi dla osób, którym na uiszczanie takie zezwoliła izba skarbowa.

---

*) Na mocy ustawy są obowiązani stale do uiszczania bezpośredniego:

1) przedsiębiorcy, zajmujący się zawodowo licytacjami rzeczy ruchomych (art. 71, ustęp trzeci u. o. s.; przedmiot uiszczenia bezpośredniego: opłata w wysokości 0,2%, w myśl punktu 1 art. 67, od aktu licytacji),

2) maklerzy przysięgli, ustanowieni na giełdach towarowych (art. 71, ustęp trzeci u. o. s.; przedmiot uiszczenia bezpośredniego: opłata w wysokości 0,1% w myśl ustępu końcowego art. 67 od karty umowy),

3) osoby, wykonywujące czynności bankierskie oraz maklerzy przysięgli na giełdach pieniężnych (art. 80, ustęp trzeci u. o. s.; przedmiot: opłaty w myśl art. 79 u. o. s. od umów o sprzedaż lub zamianę papierów wartościowych),

4) osoby, zajmujące się wynajmowaniem skrzynek depozytowych (art. 89; przedmiot: opłata w wysokości 10% od umowy o najem skrzynki depozytowej,

5) przedsiębiorstwa żeglugi morskiej, mające siedzibę w Polsce, oraz przedstawicielstwa, pełnomocnicy i komisanci takich przedsiębiorstw zagranicznych (art. 92 u. o. s.; przedmiot: opłata w wysokości 2% od biletów okrętowych i prepaidów),

6) przedstawicielstwa kolei żelaznych (art. 93 i 94 u. o. s. oraz § 124 r. w. s.; przedmiot: opłaty w wysokości 1 zł. i 10 gr. od listów przewozowych, z wyjątkiem tych, które tyczą się przesyłek do stacyj, położonych zagranicą),

7) zakłady ubezpieczeń (art. 100; przedmiot: opłaty w myśl art. 96 u. o. s. — w wysokości 2% od wpłat oraz w wysokości 1% od wypłat),

8) spółdzielnie (art. 103; przedmiot: opłata w wysokości 2% — względnie do końca r. 1929 w wysokości 1% — od wpłat na udziały),

9) banki, uprawnione do wypuszczania listów zastawnych lub obligacyj fundowanych (art. 114 u. o. s.; przedmiot: opłata w wysokości 0,5% od listów zastawnych i obligacyj fundowanych).

Jeżeli jednak ten sam podatnik jest obowiązany do bezpośredniego uiszczania opłat różnego rodzaju, to karty rejestru uiszczeń bezpośrednich, przeznaczone dla danego podatnika, mają być podzielone na odpowiednią ilość działów, z których każdy dotyczy tylko jednego rodzaju opłat; tak np. należy utworzyć *trzy* działy co do banku, który zajmuje się sprzedażą papierów wartościowych, wynajmuje skrzynki depozytowe i wypuszcza listy zastawne.

W przypadkach, wymienionych w odsyłaczu do niniejszego paragrafu w punkcie 9, należy w kolumnie 1 rejestru uiszczeń bezpośrednich zamiast „czasokresu za który uiszczono", wymienić znamiona listów zastawnych, względnie obligacyj (rodzaj, numer emisji, serje i numery) oraz ich wartość nominalną (§ 149 r. w. s.).

§ 80. Część druga rejestru uiszczeń bezpośrednich pod napisem „Uiszczenie bezpośrednie *przygodne*" obejmuje przypadki, w których opłata stemplowa ma być w myśl art. 22 u. o. s. uiszczona ratami w miarę wykonywania zobowiązania.

§ 81. Do rejestru uiszczeń bezpośrednich nie należy zapisywać opłat stemplowych, uiszczonych w myśl art. 114 od obligacyj spółek akcyjnych, nie będących bankami.

§ 82. W razie stwierdzenia, że osoba, obowiązana do uiszczenia bezpośredniego, nie uiściła opłaty za pewien czasokres albo że zapłaciła ją po upływie przepisanego terminu lub w kwocie niedostatecznej, urząd skarbowy ma sporządzić przypomnienie z urzędu i wciągnąć je do rejestru wymiarów nakazowych (§ 72, punkt 3), a pozycję R. W. N. wymienić w kolumnie 5 rejestru uiszczeń bezpośrednich obok odnośnego czasokresu, wymienionego w kolumnie 1.

Sposób wypełnienia kolumn 6—10 podaje § 58 (punkt 1).

Wykaz wymiany znaków stemplowych.

§ 83. Do tego wykazu (wzór 10) urząd skarbowy zapisuje zarówno podania o wymianę (§87, r. w. s. ustępy pierwszy i drugi), jakoteż przypadki, w których urząd załatwia ustną prośbę o wymianę (§ 87 r. w. s. ustęp trzeci).

Urząd Skarbowy wypełnia kolumny: 1, 3 — 6 oraz 7, względnie 8. Kolumny: 2, 9, 10 i 11 są przeznaczone dla wykazu wymiany, prowadzonego przez kasę skarbową (§§ 129 i 130).

W kolumnie 1 biegnie numeracja bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Rejestr środków odwoławczych.
(skrót R. S. O.).

§ 84. Do rejestru tego (wzór 11) należy zapisywać:

2) podania o zwrot opłaty stemplowej, uiszczonej bez wymiaru urzędowego (art. 45, ustęp pierwszy u. o. s., §§ 81 i 82 r. w. s., § 60 niniejszej instrukcji);

2) odwołania od decyzyj urzędu skarbowego, załatwiających odmownie (lub tylko częściowo przychylnie) podania, wymienione wyżej w punkcie 1 (§ 62, punkt c);

3) odwołania od decyzyj urzędu skarbowego, załatwiających odmownie wnioski o wymianę znaków stemplowych (§ 62, punkt c);

4) odwołania od wymiaru doraźnego (§ 62, punkt a);

5) odwołania od nakazu płatniczego, sporządzonego przez urząd skarbowy (§ 62, punkt b);

6) wnioski o przekazanie sądowi sprawy, w której urząd skarbowy wymierzył karę pieniężną (art. 48 u. o. s.; § 66 i. s.);

7) odwołania od innych decyzyj urzędu skarbowego (§ 62, punkt c);

8) pisma, któremi izba skarbowa zawiadamia urząd skarbowy o swej decyzji, wydanej na skutek odwołania w sprawie opłaty, wymierzonej przez notarjusza lub przez kancelarję sądową, a zapisanej do księgi bierczej urzędu skarbowego (§ 63 ustęp pierwszy);

9) wnioski o wznowienie postępowania (art. 49 u. o. s.);

10) skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Przy zapisaniu sprawy do R. S. O. należy wypełnić kolumny 1, 3, 7 i 8, ewentualnie też kolumnę 2, względnie jedną z kolumn pod 4 — 6.

§ 85. Numeracja w kolumnie 1 biegnie przez cały okres budżetowy.

Kolumnę 4 wypełnia się w przypadkach, wymienionych w punkcie 4 §-u 84; kolumnę 5 w przypadkach, wymienionych w punktach: 5, 6 i 8 §-u 84; kolumnę 6 w przypadkach, wymienionych w punkcie 3 §-u 84. W razie wniosku o wznowienie postępowania, jak również w razie skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego (punkty 9 i 10 §-u 84) wypełnia się kolumnę 4 względnie 5 lub 6, zależnie od tego, czy chodzi o wymiar doraźny czy o opłatę, zapisaną do K. B. czy też o wymianę znaków stemplowych.

Jeżeli środek odwoławczy nie jest pierwszym w danej sprawie, to należy w kolumnie 2 wymienić pozycję środka odwoławczego poprzedniego.

Przykład: Podanie o zwrot opłaty stemplowej, uiszczonej bez wymiaru urzędowego, zapisano do R. S. O. z 1928 r. pod pozycją 43. Urząd skarbowy odmówił. Strona odwołuje się od tej odmownej decyzji; odwołanie zapisano do R. S. O. pod pozycję 112 z 1928 r. Izba skarbowa nie uwzględniła odwołania. Strona wniosła skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, którą urząd skarbowy zapisał do R. S. O. z 1929 r. pod poz. 68.

W sprawie, tylko co opisanej, należy: przy pozycji 112 z 1928 r. wymienić w kolumnie 2 pozycję R. S. O. 43 z 1928 r.; przy pozycji zaś 68 z 1929 r. należy wymienić poz. 112 z 1928 r.

W kolumnie 7 należy wymienić liczbę kolejną (§ 102), w którą jest zaopatrzony dany środek odwoławczy. Jeżeli więc dany środek odwoławczy dopiero rozpoczyna sprawę (§ 84 punkty 1 i 8), to należy w kolumnie 7 wpisać liczbę 1.

Jeżeli jest wypełniona jedna z kolumn pod 4 — 6, to w kolumnie 8 można określić środek od-

woławczy krótko wyrazem: „odwołanie", „wniosek o przekazanie sądowi", „wniosek o wznowienie", „skarga do N. T. A.". Jeżeli zaś żadna z kolumn pod 4 — 6 nie jest wypełniona, to w kolumnie 8 należy określić środek odwoławczy dokładniej (np. wyrazami: „wniosek o zwrot opłaty 55 zł.)".

Jeżeli urząd skarbowy rozstrzyga środek odwoławczy *we własnym zakresie działania* (art. 45, ustęp pierwszy i art. 47, ustęp trzeci u. o. s.), to wypełnia kolumnę 11, wymieniając datę i liczbę kolejną swej decyzji; tyczy się to również przypadków, w których urząd skarbowy, załatwiwszy *przychylnie* wniosek o zwrot opłaty, uiszczonej niezależnie bez wymiaru urzędowego ,albo odwołanie co do opłaty, wymierzonej przez urząd skarbowy *i uiszczonej* w kwocie wyższej, niż się należy, przesyła czystopis swej decyzji izbie skarbowej celem wyasygnowania nadpłaty (§§ 60 i 65).

Jeżeli zaś urząd skarbowy przesyła środek odwoławczy izbie skarbowej do rozstrzygnięcia, to wypełnia kolumnę 9. W tym przypadku ma nadto w swoim czasie wypełnić kolumnę 11, wymieniając datę i liczbę kolejną pisma, któremi urząd skarbowy zawiadamia stronę o orzeczeniu władzy wyższej.

W razie przekazania sprawy sądowi (§ 66) urząd skarbowy wypełnia kolumnę 10.

Jeżeli w przypadku poszczególnym urząd skarbowy nie zawiadamia strony o rozstrzygnięciu (§ 63, ustęp drugi), to w kolumnie 11 należy podać jedynie lczbę kolejną pisma, którem urząd skarbowy został zawiadomiony o rozstrzygnięciu.

Księga biercza.

(skrót K. B.

§ 86. Do księgi tej (wzór 12) należy zapisywać:

1) opłaty,podwyżki oraz kary pieniężne wymierzone przez urząd skarbowy zapomocą nakazu płatniczego (§§ 34 — 44),

2) opłaty, wymierzone przez kancelarję sądową, a nieuiszczone lub tylko w części uiszczone do dnia zamknięcia sądowego „wykazu opłat stemplowych" (§ 75); na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej nie wpisuje się jednak tych opłat, wymierzonych przez kancelarję sądową, które nie podlegają egzekucji (§ 75, punkt 1),

3) na obszarach b. dzielnic rosyjskiej i pruskiej — opłaty, wymierzone przez notarjusza, a nieuiszczone lub tylko w części uiszczone (§ 76, ustęp przedostatni),

4) nieuiszczone opłaty od podań (§ 170, ustęp ostatni r. w. s. oraz § 76, ustęp ostatni niniejszej instrukcji).

Jeżeli co do opłaty, przypisanej w księdze bierczej, okazało się, że została wymierzona w kwocie niższej,niż należy się według ustawy, że zatem ma być dokonany wymiar dodatkowy (§ 72, punkt 4), to opłatę dodatkową zapisuje się do księgi bierczej pod *nową* pozycją, a przy dawnej czyni się odpowiednią adnotację w kolumnie 35.

§ 87. Numeracja w kolumnie 1 biegnie przez cały okres budżetowy bez przerwy. Numeracja za dany okres budżetowy obejmuje jedynie te kwoty, które w tym okresie zapisano do księgi bierczej (przypisano); zaległości z okresów ubiegłych nie przenosi się do księgi bierczej na rok bieżący.

Za każdy miesiąc w którym nastąpiły wpisy w kolumnach 6 lub 7, należy podsumować te kolumny oraz kolumnę 8

§ 88. W razie wymierzenia opłaty przez urząd skarbowy zapomocą nakazu płatniczego należy w kolumnie 5 księgi bierczej wymienić osobę, do której wystosowano nakaz płatniczy.

W razie sporządzenia dwóch lub więcej nakazów płatniczych (bądź jednocześnie bądź kolejno) co do tej samej opłaty należy w kolumnie 4 wpisać odpowiednią liość liczb rzymskich (jedną pod drugą) — np. w razie sporządzenia trzech nakazów: liczbę I, poniżej liczbę II a pod nią liczbę III — a w kolumnie 5 wymienić (w jednej linji z odnośną liczbą rzymską) osobę, do której dany nakaz płatniczy jest wystosowany.

Jeżeli ten sam nakaz płatniczy wystosowany jest do kilku osób, do rąk ich wspólnego zastępcy ustawowego lub wspólnego pełnomocnika, to nie należy tych osób rozdzielać między rozmaite liczby rzymskie. Osoby te mają być wymienione przy tej samej liczbie rzymskiej, przyczem można posługiwać się skrótem: „N. N. i tow. do rąk opiekuna" (względnie „do rąk pełnomocnika").

§ 89. W razie utworzenia pozycji K. B. bez nakazu płatniczego (§86 punkty 2 — 4) należy wypełnić kolumnę 5 według odnośnych danych, zawartych w sądowym „wykazie opłat stemplowych", względnie w zawiadomieniu, otrzymanem od notarjusza lub w zawiadomieniu o nieuiszczeniu opłaty od podania.

Jeżeli w takim przypadku dwie lub więcej osób, są obowiązane do uiszczenia opłaty, to należy w kolumnie 5 wymienić wszystkie te osoby, każdą pod osobną liczbą rzymską.

§ 90. W kolumnie 9 należy wpisać zasadniczo.

1) w razie wymierzenia opłaty przez urząd skarbowy zapomocą *nakazu płatniczego* (§ 86 punkt 1) — dzień, w którym upływają trzy tygodnie od doręczenia nakazu płatniczego (art. 33 u. o. s.);

2) w razie wymierzenia opłaty przez *kancelarję sądową* (§ 86 punkt 2):

a) w przypadku *licytacji* — dzień, w którym upłynęły trzy tygodnie od dnia licytacji, wymienionego w sądowym „wykazie opłat stemplowych" (art. 59, ustęp pierwszy oraz art. 65, ustęp ostatni u. o. s.),

b) w innych przypadkach — dzień, w którym upłynęły trzy tygodnie od wymienionego w sądowym „wykazie opłat stemplowych" dnia doręczenia nakazu płatniczego (art. 59, ustęp drugi; art. 65, ustęp ostatni; art. 133 ustęp ostatni u. o. s.);

3) w razie wymierzenia przez *notarjusza* opłaty od *licytacji* nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych — dzień, w którym upłynęły trzy tygodnie od dnia licytacji, (art. 28, ustęp czwarty oraz art. 65, ustęp ostatni u. o. s.),

4) w przypadku nieuiszczenia opłaty *od podania* (§ 86 punkt 4) — dzień, w którym upłynęło dwa tygodnie od doręczenia wezwania (w myśl § 170 r.

w. s. dowód doręczenia ma być dołączony do zawiadomienia o uiszczeniu).

Termin trzytygodniowy względnie dwutygodniowy należy obliczyć z uwzględnieniem zasad, podanych w art. 51 u. o. s.

§ 91. Kolumnę 10 wypełnia się dopiero po uprawomocnieniu się podwyżki, względnie kary pieniężnej. W tym celu należy raz na miesiąc, przejrzeć księgę bierczą i stwierdzić co do wszystkich pozycyj, przy których jest wypełniona kolumna 7, a nie jest wymieniona 10, czy już istnieją dane, umożliwiające wypełnienie kolumny 10.

Należy mianowicie wpisać w kolumnie 10:

1) jeżeli nie wniesiono odwołania (art. 46 — 48 u. o. s.) — względnie nie zażądano przekazania sądowi sprawy, w której chodzi o karę pieniężną (art. 48) — dzień, w którym upłynął miesiąc od doręczenia nakazu płatniczego w przedmiocie podwyżki, względnie kary pieniężnej, wymierzonej przez urząd skarbowy; w przypadku wymierzenia podwyżki przez notarjusza (art. 28, ustęp trzeci u. o. s.) — dzień, w którym upłynął miesiąc od dokonania wymiaru;

2) jeżeli wniesiono odwołanie — dzień, w którym upłynął tydzień od doręczenia podatnikowi uwiadomienia o decyzji izby skarbowej, nie uwzględniającej odwołania lub tylko obniżającej podwyżkę względnie karę pieniężną (a nie uchylającej całkowicie podwyżki względnie kary § 63 ustęp trzeci).

§ 92. Jeżeli kolumna 4 jest wypełniona dwiema lub więcej liczbami rzymskiemi, to należy kolumny: 9 i 10 podzielić linjami poziomemi na tyle części, ile jest liczb rzymskich w kolumnie 4 i wpisywać daty płatności oddzielnie dla każdego nakazu płatniczego.

Co do norm podanych w §§ 90 i 91 zachodzi wyjątek w razie odroczenia płatności na mocy art. 177 u. o. s. — jeżeli to odroczenie nastąpiło, zanim wypełniono kolumnę 9 względnie 10 według zasad, podanych w §§ 90 i 91. Jeżelimianowicie opłata, względnie podwyżka lub kara, odroczona na mocy art. 177 u. o. s., ma być uiszczona od razu w całości — w terminie,który jest oznaczony w decyzji Ministra Skarbu względnie izby skarbowej — to w kolumnie 9 względnie 10 należy wpisać ów termin. Jeżeli zaś opłata ma być uiszczona ratami, to kolumny 9, względnie 10 nie wypełnia się, a natomiast należy w kolumnie 35 wymienić daty płatności poszczególnych rat, a przy każdej dacie wysokość raty.

W razie odroczenia płatności na mocy art. 177 u. o. s. już po wypełnieniu kolumny 9 względnie 10, jak również w razie odroczenia na mocy art. 4 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 68, poz. 400) umieszcza się odpowiednią adnotację w kolumnie 35.

§ 93. Kiedy wypełnia się kolumny 11—13, wyjaśnia § 63; o wypełnieniu kolumn 14 — 16 jest mowa w §§ 59 i 63, o wypełnieniu kolumn 17—23 jest mowa w § 99, o wypełnieniu kolumn 27 — 32 w § 63 i w ustępie ostatnim niniejszego paragrafu.

W kolumnach 11, 14 i 27 należy wymienić liczbę kolejną (§ 102) tego aktu, na podstawie którego wypełnia się daną grupę kolumn.

Przy każdem zapisywaniu uiszczenia (§ 99, punkt 2) albo sprostowania (§ 63) albo umorzenia z powodu nieściągliwości (§ 59) należy natychmiast przez porównanie kolumny 6 z kolumnami 15 i 19 oraz kolumny 7 z 16 i 20 stwierdzić, czy należność łączna, uwidoczniona w kol. 8, już zupełnie zgasła. Jeżeli już nic nie zalega, to należy w kolumnie 25, względnie 26, wpisać kreski i zarazem w kolumnie 1 przekreślić odnośną pozycję czerwonym atramentem. W razie stwierdzenia zaległości należy ją wymienić w kolumnie 25, względnie 26. W każdym razie należy też wypełnić kolumnę 24, wymieniając dzień, w którym wypełniono kolumnę 25, względnie 26.

Jeżeli stwierdzono zaległość lub brak zaległości co do opłaty, przypisanej nie w bieżącym okresie budżetowym, lecz w jednym z okresów *ubiegłych* i do chwili tego stwierdzenia nie sporządzono jeszcze wykazu zaległości pieniężnych za okres ostatni (§ 109), to należy wypełnić kolumny 24—26 tylko w przypadkach, w których stwierdzenie zaległości lub jej braku następuje z okazji *uiszczenia*, dokonanego jeszcze w okresie *ubiegłym;* w takim razie w kolumnie 24 wymienia się wyjątkowo datę uiszczenia. W innych przypadkach (gdy uiszczenie nastąpiło w okresie bieżącym jak również w przypadkach sprostowania lub umorzenia z powodu nieściągalności) nie wypełnia się narazie kolumn 24—26, lecz prowadzi się odnośne pozycje w ewidencji *w osobnym wykazie)* wymieniającym jedynie owe pozycje); zaraz po sporządzeniu wykazu zaległości pieniężnych należy wypełnić kolumny 24 — 26, wymieniając w kolumnie 24 — jak zwykle — dzień, w którym wypełniono kolumny 25 i 26.

Jeżeliby przy zapisaniu *uiszczenia* okazało się, że uiszczono więcej niż się należy, to różnica ma być jako „nadpłata *faktyczna*" uwidoczniona *czerwonym* atramentem w kolumnach 27 — 32; jeżeli nadpłata wynosi więcej niż 3 zł., to urząd skarbowy sporządza „wykaz w sprawie nadpłaty" według wzoru 6 i przesyła go izbie skarbowej (Postępowanie izby skarbowej normują §§ 139 i 140).

Suma kwot, zapisanych przy tej samej pozycji księgi bierczej w kolumnach: 15, 16, 19, 20, 25 i 26, musi równać się sumie, zapisanej w kol. 8.

Księga główna opłat stemplowych.

§ 94. Księga główna opłat stemplowych ma być prowadzona w *trzech* częściach: część pierwsza według wzoru 13, druga i trzecia według wzoru 14 Urzędy skarbowe na obszarze b. dzielnicy austrjackej prowadzą nadto część *czwartą*, również według wzoru 14.

Do części *pierwszej* należy zapisywać sumy miesięczne odpowiednich kolumn „wykazu szczegółowego przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych" (§ 99).

Jeżeli urząd skarbowy po upływie okresu budżetowego otrzymał od izby skarbowej *wykaz sumaryczny zwrotów nadpłat* (§ 141) i wykaz ten tyczy się pozycyj budżetowych 1 — 10 lub 12, to należy w części pierwszej księgi głównej poniżej odnośnych sum miesięcznych, dokonać następujących wpisów:

a) Na wysokości wyrazów „Zwrócone nadpłaty" należy w odpowiednich kolumnach wpisać sumy, wymienione w wykazie sumarycznym,

b) Na wysokości wyrazów „Kwoty sprostowane" należy wpisać różnicę między kwotą wpisaną pierwotnie, a kwotą zwróconych nadpłat.

§ 95. Do części drugiej księgi głównej należy zapisywać odpowiednie sumy miesięczne.

Do kolumny 3 zapisuje się *sumę miesięczną* kolumny 6 księgi bierczej opłat stemplowych (§ 87).

Celem wypełnienia kolumn: 4, 5 oraz 8 i 9 prowadzi się „wykaz pomocniczy" według wzoru 15.

Do kolumny 3, względnie 4, tego wykazu zapisuje się każdy poszczególny przypadek odpisania opłaty z powodu nienależności lub umorzenia z powodu nieściągalności, a do kolumny 5, względnie 6, każdą poszczególną nadpłatę faktyczną. Wypełnienie tych kolumn ma nastąpić zaraz po uwidocznieniu w księdze bierczej odpisania (lub umorzenia), względnie nadpłaty faktycznej; a zatem wypełnienie kolumny 3, względnie 4, wykazu pomocniczego następuje zaraz po wypełnieniu kolumny 15 księgi bierczej, a wypełnienie kolumny 5, względnie 6, wykazu pomocniczego zaraz po wypełnieniu (atramentem czerwonym) kolumny 28 księgi bierczej; przytem należy w kolumnie 1 wykazu pomocniczego wymienić datę tego dnia, w którym nastąpiło *uwidocznienie* odpisania (umorzenia), względnie nadpłaty faktycznej, *w księdze bierczej.* Przy każdem odpisaniu (umorzeniu) i przy każdej nadpłacie faktycznej należy stwierdzić, czy przypis nastąpił w jednym z porzednich okresów budżetowych, czy w okresie bieżącym: w pierwszym wypadku wypełnia się kolumnę 3, względnie 5, wykazu pomocniczego, w drugim kolumnę 4, względnie 6. Za każdy miesiąc, w którym nastąpił wpis choćby do jednej tylko z kolumn pod 3 — 6 wykazu pomocniczego, należy podsumować każdą kolumnę wypełnioną i sumę przenieść do odpowiedniej kolumny księgi głównej.

Do kolumny 6 części drugiej księgi głównej należy przenosić sumy miesięczne kolumny 13 „wykazu szczegółowego przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych" (§ 99), a do kolumny 7: sumy miesięczne kolumny 14 tegoż wykazu szczegółowego.

Jeżeli urząd skarbowy po upływie okresu budżetowego otrzymał *wykaz sumaryczny zwrotów nadpłat* (§ 141) i w wykazie tym jest wypełniona kolumna 13 lub 14 lub obie, to należy w części drugiej księgi głównej, poniżej odnośnych sum miesięcznych, dokonać następujących wpisów:

1) Na wysokości wyrazów „Zwrócone nadpłaty" należy w kolumnach 4 i 6 księgi głównej wpisać kwotę, wymienioną w kolumnie 13 wykazu sumarycznego, a w kolumnach 5 i 7 księgi głównej — kwotę, wymienioną w kolumnie 14 wykazu sumarycznego; 2) Na wysokości wyrazów „Kwoty sprostowane" należy wpisać: a) w kolumnie 4, względnie 5, księgi głównej sumę, wynikłą z dodania kwoty nadpłat zwróconych do pierwotnej sumy miesięcznej, b) w kolumnach 6, względnie 7, księgi głównej różnicę między sumą miesięczną, pierwotnie w tej kolumnie wpisaną, a kwotą nadpłat zwróconych.

§ 96. Część *trzecią* księgi głównej, przeznaczoną dla *należności ubocznych* (podwyżek, kar, odsetek za zwłokę i za odroczenie oraz należytości egzekucyjnych) prowadzi się według zasad następujących:

Do poszczególnych kolumn zapisuje się odpowiednie sumy miesięczne.

Do uzyskania danych, potrzebnych celem wypełnienia kolumn 3 — 5 oraz 7 —9, służy wykaz pomocniczy według wzoru 15, a mianowicie jego kolumny 7 — 19.

Do kolumny 3 księgi głównej przenosi się: a) poza obszarem b. dzielnicy austrjackiej — sumę miesięczną kolumny 12 wykazu pomocniczego, b) na obszarze b. dzielnicy austrjackiej — sumę miesięczną kolumny 13 wykazu pomocniczego.

Do kolumny księgi głównej	Przenosi się sumę miesięczną kolumny wykazu pomocniczego
4	14*)
5	15*)
7	19
8	16*)
9	17*)

*) Do kolumny 14, względnie 15 wykazu pomocniczego zapisuje się każdy poszczególny przypadek odpisania podwyżki albo kary pieniężnej z powodu nienależności lub umorzenia podwyżki albo kary pieniężnej z powodu nieściągalności, jak również każdy przypadek umorzenia kary pieniężnej z powodu przekazania sprawy sądowi (§ 66 ustęp ostatni).

Do kolumny 16, względnie 17, wykazu pomocniczego zapisuje się każdą poszczególną *nadpłatę faktyczną*—ale tylko przy podwyżkach i karach (a nie przy odsetkach i należytościach egzekucyjnych).

Wypełnienie kolumn 14 — 17 wykazu pomocniczego ma nastąpić zaraz po uwidocznieniu w księdze bierczej odpisania (lub umorzenia), względnie nadpłaty faktycznej, a zatem wypełnienie kolumny 14 względnie 15, wykazu pomocniczego — zaraz po wypełnieniu kolumny 16 księgi bierczej, a wypełnienie, kolumny 16, względnie 17 wykazu pomocniczego, zaraz po wypełnieniu (atramentem czerwonym) kolumny 29 księgi bierczej; przytem należy w kolumnie 1 wykazu pomocniczego wymienić datę tego dnia w którym nastąpiło *uwidocznienie* odpisania (umorzenia) względnie nadpłaty faktycznej, *w księdze bierczej.* Przy każdem odpisaniu (umorzeniu) i przy każdej nadpłacie faktycznej należy stwierdzić, czy przypis nastąpił w jednym z poprzednich okresów budżetowych czy w okresie bieżącym: w pierwszym wypadku wypełnia się kolumnę 14 względnie 16, wykazu pomocniczego, w drugim kolumnę 15, względnie 17. Za każdy miesiąc, w którym nastąpił wpis choćby do jednej tylko z kolumn 14 — 17 wykazu pomocniczego, należy podsumować każdą kolumnę wypełnioną i sumę przenieść do odpowiedniej kolumny księgi głównej.

Urzędy skarbowe, mające siedzibę *na obszarze b. dzielnicy austrjackiej* mają po podsumowaniu kolumn 14 — 17 „wykazu pomocniczego księgi głównej opłat stemplowych" dołączyć do obliczonych w ten sposób sum miesięcznych jeszcze sumy miesięczne kolumn 8 — 11 „wykazu pomocniczego do księgi głównej należytości sądowych" (wzór 16 do § 97) i dopiero ustalone w ten sposób sumy łączne przenieść do kolumn 4 i 5 oraz 8 i 9 księgi głównej.

Do kolumny 6 księgi głównej przenosi się sumy miesięczne kolumny 18 wykazu szczegółowego przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych.

Jeżeli urząd skarbowy po upływie okresu budżetowego otrzymał *wykaz sumaryczny zwrotów nadpłat* (§ 141) w wykazie tym jest wypełniona kolumna 18 lub 19 lub obie, to należy w części trzeciej księgi głównej dokonać odpowiednich wpisów, przy analogicznem zastosowaniu ostatniego ustępu §-u 95.

§ 97. Urzędy skarbowe na obszarze b. dzielnicy *austrjackiej* prowadzą część *czwartą* księgi głównej opłat stemplowych według zasad, podanych w § 95, posługując się przytem *wykazem pomocniczym* według wzoru 16, a mianowicie jego kolumnami 3 — 6. (Kolumny 7 — 11 pozostają w związku z częścią *trzecią* księgi głównej, a sposób wypełniania ich jest podany w ostatnim ustępie odsyłacza do § 96).

§ 98. Kolumny 20 i 21 „wykazu pomocniczego do księgi głównej opłat stemplowych" (wzór 15) mają na celu statystykę opłat wnoszonych przez notarjuszów, względnie przez kasy sądowe i sądowe organa wykonawcze. Wypełnienie tych dwu kolumn następuje przy *codziennem* kontowaniu z „wykazu szczegółowego przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych" (§ 99) — a mianowicie na podstawie załączonych do wykazu szczegółowego deklaracyj notarjuszów (wzór 4 do § 60 r. w. s.), względnie deklaracyj kas sądowych (§§ 26, 62 i 90 i. s. sąd.).

Na podstawie deklaracyj notarjuszów należy wpisywać do kolumny 20 wykazu pomocniczego jedynie *sumę opłat stemplowych* — w wyłączeniem podatku od darowizn (pobieranego przez notarjuszów na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej). Kolumny 20 i 21 należy po upływie miesiąca podsumować i sumy przenieść do kolumn 13 i 14 wyciągu z części drugiej księgi głównej (§ 107, punkt 2).

10. Czynności urzędu skarbowego, tyczące się wykazu szczególnego przychodu.

§ 99. Urząd skarbowy, otrzymawszy od kasy skarbowej „wykaz szczegółowy przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych" (§ 111), ma co do tych pozycyj tego wykazu, które tyczą się opłat stemplowych, wykonać czynności następujące:

Jeżeli w dowodzie przychodowym jest wymieniona pozycja R. W. D. lub R. W. N. lub K. B. lub R. U. B., to urząd skarbowy sprawdza w odnośnej księdze, czy pozycja jest podana trafnie. Jeżeli wprawdzie w dowodzie przychodowym żadna z pozycyj wyżej określonych, nie jest wymieniona, ale z treści dowodu przychodowego zdaje się wynikać, że należność, na poczet której przypada uiszczona kwota, jest już na przypisie w R. W. D. lub K. B. albo że jest w ewidencji w R. U. B., to należy przy pomocy skorowidza (§ 106) odszukać odnośną pozycję.

2) Jeżeli należność, na poczet której uiszczono kwotę, zarachowaną w wykazie szczegółowym, była już na przypisie w R. W. D. lub w K. B. albo w ewidencji w R. U. B., to urząd skarbowy żarachowuje uiszczoną kwotę w właściwej księdze. W szczególności należy wypełnić: w R. W. D. kolumny 8 oraz 10 — 12, w K. B. kolumny 17 — 23; w R. U. B. kolumny 1 — 4.

Jeżeli przypadku zarachowania w K. B. kwota uiszczona nie wystarcza na pokrycie całej należności, to należy zarachować odpowiednie części z kwoty uiszczonej: przedewszystkiem w kol. 23 na należytości egzekucyjne, następnie w kol. 22 na odsetki za odroczenie, następnie w kol. 21 na odsetki za zwłokę, potem w kol. 19 na poczet opłaty pojedyńczej, nakoniec w kol. 20 na poczet podwyżki.

Jeżeli dowodem przychodowym jest wykaz sekwestratora skarbowego (§ 110), to przy każdej odnośnej pozycji K. B. należy w kolumnie 18 wymienić tę samą pozycję dziennika przychodu, a mianowicie tę, pod którą zarachowano sumę opłat, wymienionych w wykazie sekwestratora. Zarazem jednak należy w kolumnie 18, poniżej pozycji dziennika przychodu, wymienić odnośną pozycję wykazu sekwestratora, posługując się skrótem W. S. (np. W. S. 5). Jako datę uiszczenia należy uwidocznić tę, która jest podana w kolumnie 2 wykazu sekwestratora,

3) Przy każdej pozycji wykazu szczegółowego urząd skarbowy sprawdza, czy kwota podana w dowodzie przychodowym jest zgodna z kwotą, wpisaną do kolumny 2 wykazu szczegółowego, a następnie wypełnia jedną, względnie więcej, kolumn pod 3 — 23. Należy przytem trzymać się wskazówek, zawartych w § 100 oraz w punkcie 2 niniejszego paragrafu.

Jeżeli dowodem przychodowym jest wykaz sekwestratora (§ 110) i sekwestrator nie wypełnił kolumn 7 — 12, to urząd skarbowy ma wypełnić te kolumny (według zasad, podanych w punkcie 2 niniejszego paragrafu). Kolumny 7 — 12 wykazu sekwestratora, należy podsumować i następnie sumy przenieść do wykazu szczegółowego przychodu na właściwą pozycję i do właściwych kolumn.

4) Po uzupełnieniu wszystkich pozycyj wykazu szczegółowego w sposób, podany wyżej w punkcie 3, należy podsumować kolumny pod 3 — 23, a nadto obliczyć co do każdej z tych kolumn sumę wpływów od początku miesiąca łącznie z danym dniem.

Sumy za czas od początku miesiąca należy przenieść do właściwych kolumn wykazu szczegółowego na dzień następny.

11. Schemat pozycyj budżetowych.

§ 100. W budżecie Ministerstwa Skarbu w dziale 6 (daniny publiczne), paragraf 13 ma nazwę: „opłaty stemplowe i daniny pokrewne" i obejmuje pozycje następujące.

Pozycja	Treść	
Pozycja 1.	Opłaty stemplowe od przejścia własności nieruchomości	
Pozycja 2.	Opłaty stemplowe od rachunków	Uiszczane bez nakazów płatniczych
„ 3.	„ „ „ obrotu papierów wartościowych	
„ 4.	Opłaty stemplowe od najmu skrzynek depoz.	
„ 5.	„ „ „ biletów okrętowych	
„ 6.	„ „ „ dokumentów przewozowych innego rodzaju	
„ 7.	Opłaty stemplowe od ubezpieczeń	
„ 8.	„ „ „ spółek	
„ 9.	„ „ „ weksli	
„ 10.	„ „ niewymienione pod pozycjami 1—9.	

Pozycja 11. Opłaty stemplowe uiszczane wskutek nakazów płatniczych.
„ 12. Opłaty stemplowe uiszczane zapomocą znaczków stemplowych.
„ 12a. Należytości sądowe.
„ 13. Podwyżki, kary, odsetki za zwłokę i za odroczenie, należytości egzekucyjne — przy pozycjach 1—12a.
„ 14. Podatek spadkowy
„ 15. Pooatek od darowizn.
„ 16. Podwyżki, kary, odsetki za zwłokę i za odroczenie, należytości egzekucyjne—przy pozycjach 14 i 15.

§ 101. Na pozycje budżetowe 1 — 3, 6, 8 — 10 oraz 13 należy zarachowywać odnośne kwoty tylko w razie uiszczenia ich *gotówką*, a na pozycję 9 również w przypadkach sprzedaży urzędowych blankietów wekslowych. W przypadkach uiszczenia odnośnych kwot zapomocą *znaczków stemplowych* dochód tą drogą uzyskany, wyraża się w pozycji 12.

Zarachowanie na pozycje 1 — 10 następuje tylko w takim razie, jeżeli uiszczona kwota *nie* była na przypisie w księdze bierczej (§ 86). Jeżeli zaś kwota, uiszczona na poczet opłaty pojedyńczej, *była na przypisie* w księdze bierczej, to — bez względu na rodzaj opłaty — zarachowuje się ją na pozycję 11.

Pozycja 1 obejmuje opłaty od pism, wymienionych w art. 52 u. o. s. — w wysokości 4%, 1%, 0,5%, 0,2% i 3 zł. (art. 58) oraz opłatę w wysokości 1% (art. 66) od przeniesienia przynależności rzeczy nieruchomych (art. 52, ustęp ostatni) i innych rzeczy ruchomych, które są przenoszone razem z nieruchomością (np. przenoszone razem z nieruchomością fabryczną surowce i gotowe towary). Natomiast innego rodzaju opłaty, wiążące się z przeniesieniem własności nieruchomości, mają być zarachowywane na odpowiednie inne pozycje, a mianowicie: opłaty od pism, stwierdzających wniesienie nieruchomiści do spółki tytułem wkładu rzeczowego (art. 106 — 108 u. o. s.) — na pozycję 8, opłaty zaś od pism, stwierdzających dział majątku wspólnego, w którego skład wchodzi nieruchomość (art. 131) albo umowę przygotowawczą (art. 134), tyczącą się nieruchomości albo przelew prawa, wynikającego z takiej umowy lub z oferty (art. 53, punkt 3 i art. 66) — na pozycję 10.

Pozycja 2 obejmuje opłaty od wszelkich pism, stwierdzających *wykonanie* umowy sprzedaży ruchomości lub umowy o świadczenie usług (art. 72 i ustęp drugi artykułu 90).

Pozycja 3 obejmuje opłaty, wymienione w art. 75, 110 i w ustępie drugim art. 114; pozycja 4 — wymienione w art. 89; pozycja 5 — wymienione w art. 92; pozycja 6 — wymienione w art. 93; pozycja 7 — wymienione w art. 96; pozycja 8 — wymienione w art. 102 — 109; pozycja 9 — wymienione w art. 122.

Na pozycję 1 należy zarachowywać wszelkie uiszczenia, które nastąpiły na poczet należności przypisanych w księdze bierczej, a zatem nietylko uiszczenia kwot wymierzonych przez urząd skarbowy drogą nakazu płatniczego, lecz także kwot, wymierzonych przez kancelarję sądową (§ 86, punkt 2) lub przez notarjusza (§ 86, punkt 3) oraz nieuiszczone opłaty od podań (§ 86, punkt 4).

12. Akta.

§ 102. Akta, tyczące się opłat stemplowych, zapisuje się tylko w takim razie do dziennika podawczego (art. 61 instrukcji biurowej z dnia 12 lutego 1920 r. Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 10, poz. 147), gdy sprawa do której należy dany akt, nie została zapisana do żadnej z ksiąg, wymienionych w punktach 1 — 6 oraz 8 §-u 67.

Każda sprawa, wpisana do jednej z tych ksiąg, otrzymuje numer sprawy, składający się ze znaku, stanowiącego skrót nazwy danej księgi (R. W. D., R. W. N., R. U. B., W. W., R. S. O., W. D., K. B.), z pozycji, pod którą wpisano sprawę do danej księgi, tudzież z oznaczenia okresu budżetowego, w którym sprawa się rozpoczęła; ta ostatnia liczba ma być podana w skrócie, obejmującym ostatnie dwie cyfry np. R. W. D. 55/28 oznacza pięćdziesiątą piątą sprawę, wpisaną do rejestru wymiarów doraźnych w okresie budżetowym 1928/1929.

Każde pismo, należące do sprawy, zapisanej do ksiąg wyżej wymienionych ma być zaopatrzone w numer porządkowy. Tworzy się go w ten sposób, że do numeru sprawy dodaje się w kształcie ułamka liczbę kolejną danego pisma (np. R. W. D. 55/28/4, oznacza czwarte pismo w pięćdziesiątej sprawie, zapisanej do rejestru wymiarów doraźnych w okresie budżetowym 1928/1929).

Pismo, od którego sprawa się rozpoczyna, oznacza się liczbą kolejną 1. Dalsza numeracja biegnie bez przerwy i bez względu na okres budżetowy, w którym pismo weszło do urzędu skarbowego.

Wszelka korespondencja, wychodząca z urzędu skarbowego przy załatwieniu pisma, należącego do sprawy, zapisanej do jednej z ksiąg wyżej wymienionych, ma być oznaczona tym samym numerem porządkowym, w jaki jest zaopatrzone psmo, które załatwia korespondencja.

Załączniki do poszczególnych pism nie otrzymują własnych numerów porządkowych; mają być oznaczone numerem porządkowym pisma, do którego należą (forma: „do R. W. N. 147/28 3). Dowód doręczenia uważa się za załącznik referatu, którego czystopis został doręczony..

§ 103. Jeżeli jedna sprawa została zapisana do dwóch lub więcej ksiąg, to otrzymuje numer sprawy ze znakiem i pozycją tej księgi, do której zapisano pierwszy akt w danej sprawie.

Jeżeli pierwszy akt zapisano jednocześnie do R. W. D. i do R. U. B. (§ 33), to numerem sprawy jest odnośna pozycja R. W. D.

W następujących przypadkach przyjmuje się, że sprawa jest nowa, że zatem (mimo związku ze sprawą dawniejszą) ma być zaopatrzona w nowy numer, a akt ją rozpoczynający w liczbę kolejną 1:

1) w razie sporządzenia przypomnienia z urzędu w myśl § 72 (punktu 3) z powodu, że osoba, obowiązana do uiszczenia bezpośredniego, nie uiściła opłaty za pewien czasokres; przypomnienie owo otrzymuje nowy numer sprawy: ze znakiem R. W. N. i liczbą kolejną 1 (a nie ze znakiem R. U. B.);

2) jeżeli protokół, spisany przy kontroli stemplowej (§ 72, punkt 3), załatwiono przez sporzą-

dzenie dwu lub więcej nakazów płatniczych (§ 76 ustęp drugi), to każdy z nakazów płatniczych (także ten, przy którym jest przechowany protokół kontroli stemplowej) uważa się za sprawę oddzielną. Numerem sprawy jest odnośna pozycja K. B.

§ 104. Pieczęć wpływu na piśmie, które należy do sprawy, zapisanej do jednej z siedmiu ksiąg, wymienionych w § 102, ma być sporządzona zapomocą pieczątki, wykonanej według załączonego wzoru 17.

Obok znaku, stanowiącego skrót nazwy księgi (R. W. D. i t. d.), należy wypisać cyfry, które razem z owym znakiem tworzą numer porządkowy danego pisma (§ 102).

Jeżeli sprawa została zapisana do R. W. D. i do R. U. B., to w pieczęci wpływu należy uwidocznić oprócz numeru porządkowego (wymieniającego pozycję R. W. D.) również pozycję R. U. B.

Jeżeli sprawa, zapisana do R. S. O., była już poprzednio prowadzona w innej księdze, to w pieczęci wpływu należy uwidocznić oprócz numeru porządkowego (wymieniającego pozycję owej innej księgi) również pozycję R. S. O

§ 105. Akta spraw, zapisanych do ksiąg, wymienionych w §-ie 102, dzielą się na 8 kategoryj (według których mają być przechowane w oddzielnych przegródkach), a mianowicie:

1) Kategorja R. W D. obejmuje wszelkie sprawy zapisane do rejestru wymiarów doraźnych (§ 68) (choćby były zapisane nadto do R. U. B., K. B. lub R. S. O.).

2) Kategorja R. W. N. obejmuje sprawy, zapisane do rejestru wymiarów nakazowych (§ 72), z wyjątkiem wymienionych w punkcie 2 §-u 103 nakazów płatniczych, sporządzonych na skutek protokółu, spisanego przy kontroli stemplowej (oraz akt następnych, wiążących się z takiemi nakazami płatniczemi).

W kategorji R. W. N. osobną grupę stanowią: sądowe wykazy opłat stemplowych (§ 72, punkt 1). Dla każdego sądu należy utworzyć osobną okładkę; w niej należy przechowywać wykazy, uporządkowane według pozycyj R. W. N.

3) Kategorja R. U. B. obejmuje sprawy, w których akt, sprawę rozpoczynający, został zapisany **wyłącznie** do rejestru uiszczeń bezpośrednich; nie należy więc do tej kategorji sprawy, w których akt pierwszy zapisano nie tylko do R. U. B., lecz także do R. W. D.

Nie należą jednak do tej kategorji akta, wymienione w punkcie 1 §-u 103, które sporządzono w myśl § 72 z powodu, że osoba obowiązana do uiszczania bezpośredniego, nie dopełniła tego obowiązku.

4) Kategorja K. B. obejmuje:

a) wymienione wyżej w punkcie 2 nakazy płatnicze, sporządzone na skutek protokółu, spisanego przy kontroli stemplowej, oraz akta następne, wiążące się z takiemi nakazami (odwołania i t. p.),

b) akta, tyczące się opłat, wymierzonych przez kancelarję sądową lub przez notarjusza, a zapisanych przez urząd skarbowy do księgi bierczej (§ 86 punkty 2 i 3),

c) akta, tyczące się nieuiszczonych opłat od podań (§ 86, punkt 4).

5) Kategorja W. D. obejmuje sprawy, zapisane do wykazu dystrybutorów (§ 53).

6) Kategorja W. W. obejmuje sprawy, zapisane do „wykazu wymiany znaków stemplowych" (§ 83).

7) Kategorja R. S. O. obejmuje te sprawy zapisane do rejestru środków odwoławczych (§ 84), w których chodzi o zwrot opłaty stemplowej, uiszczonej bez wymiaru urzędowego (§ 84, punkt 1), w których więc środek odwoławczy sprawę **rozpoczyna.**

8) Kategorja W. K. S. obejmuje akta, tyczące się kontroli stemplowej (§§ 54 — 58) — z wyjątkiem protokółów, przewidzianych w § 79 r. w. s. (protokóły bowiem te należą w myśl punktu 3 §-u 72 do kategorji R. W. N.). Poszczególne akta, należące do kategorji W. K. S., mają być zapisane do dziennika podawczego i uporządkowane według liczb tego dziennika.

13. Skorowidz opłat stemplowych.

§ 106. Skorowidz opłat stemplowych ma być prowadzony według wzoru 18 i jest przeznaczony dla spraw, należących do pierwszych siedmiu kategoryj, wymienionych w § 105.

Ze względu na możliwość większej ilości akt w tej samej sprawie należy dla każdej sprawy przeznaczyć w skorowidzu odpowiednią przestrzeń.

Jeżeli w skorowidzu za pewien okres budżetowy ma być zapisanych kilka spraw, tyczących się tej samej osoby, to dla każdej sprawy ma być utworzony osobny dział, a każdy dział ma obejmować jedynie akta, tyczace się danej **sprawy** (jak to przedstawiono przykładowo w załączonym wzorze 18 co do Janowskiego Piotra).

§ 107. Urząd Skarbwy sporządza następujące wykazy okresowe:

1) **Wykaz półmiesięczny:** W dniu 1 i 16 każdego miesiąca urząd skarbowy doręcza kasie skarbowej „wykaz przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych" za ubiegłą połowę miesiąca. Wykaz ten ma być sporządzony na formularzu „wykazu szczegółowego" (wzór 25); ma obejmować sumę wpływów każdej pozycji paragrafu 13 działu 6 za odnośną połowę miesiąca Należy mianowicie wypełnić kolumny 3 — 32, a prócz tego podać sumę półmiesięczną: a) kolumn 13 i 14 b) kolumn 16 i 17; c) kolumn 18 — 23, d) kolumn 21 i 25 e) kolumn 26 i 27; f) kolumn 28 — 32.

Odpis tego wykazu urząd skarbowy przesyła niezwłocznie izbie skarbowej.

2) **Wykaz miesięczny:** Do 5 dnia każdego miesiąca urząd skarbowy składa izbie skarbowej dwa „wyciągi z księgi głównej opłat stemplowych" za miesiąc ubiegły, ułożone według załączonego wzoru 19, a mianowicie z części drugiej i trzeciej. Urzę-

dy skarbowe na obszarze b. dzielnicy austrjackiej składają nadto wyciąg z części czwartej.

Kolumny 13 i 14 wzoru 19 wypełnia się tylko w wyciągu z części drugiej.

3) **Wykaz półroczny:** Urząd skarbowy składa izbie skarbowej *do dnia 15 listopada* „półroczny wykaz czynności w zakresie opłat stemplowych", według załączonego wzoru 20 za *pierwsze* półrocze okresu budżetowego (t. j. za czas od dnia 1-go kwietnia do końca września) i *do dnia 15 maja* za *drugie* półrocze.

W wykazie półrocznym kolumny 2, 3 i 4 mają ujawnić również załatwienia, które nastąpiły w miesiącu, następującym bezpośrednio po półroczu sprawozdawczem (w październiku, względnie w kwietniu). Wobec tego suma tych trzech kolumn musi się zgadzać z liczbą, podaną w kolumnie 1.

4) **Wykazy roczne:**

a) zamknięcie rachunkowe dochodów budżetowych w zakresie opłat stemplowych i danin pokrewnych,

b) wykaz zaległości pieniężnych w zakresie opłat stemplowych.

§ 108. **Zamknięcie rachunkowe** (§ 107 punkt 4-a) ma być sporządzone według wzoru 1, dołączonego do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 30 marca 1925 r. L. D. K. 1251.25.C. Ks. i przedrukowanego przy niniejszej instrukcji jako wzór 21 (ze zmianą kolumny 18).

Wyjaśnienia niżej podane, tyczą się pozycyj budżetowych 1 — 13.

Zamknięcia, tyczące się pozycyj 1 — 10 oraz 12, sporządza się na podstawie części pierwszej księgi głównej. Należy mianowicie w formularzu zamknięcia rachunkowego wypełnić kolumny: 1—5, 10, 13 i 17. W kolumnach 10 i 13 ma być wpisana kwota ta sama; kolumnę 17 należy wypełnić kreskami. W razie sprostowania części pierwszej księgi głównej na mocy wykazu sumarycznego zwrotów nadpłat (§ 94) należy przy ustaleniu sumy rocznej brać w rachubę tylko *sprostowane* sumy miesięczne.

Celem ułożenia zamknięć rachunkowych, tyczących się pozycyj budżetowych 11, 12 a) i 13, należy przedewszystkiem dla każdej z tych trzech pozycyj budżetowych sporządzić „sumarjusz roczny" według załączonego wzoru 22 — a mianowicie na podstawie odpowiedniej części księgi głównej (części drugiej lub trzeciej lub czwartej).

Kolumny 1, 5, 6, 9, 11, 12 oraz 15 — 18 wypełnia się tylko sumami rocznemi; w innych wymienia się sumy miesięczne i przez ich podsumowanie ustala się sumę roczną. Jeżeli w części drugiej, trzeciej lub czwartej księgi głównej sprostowano sumy miesięczne na mocy wykazu sumarycznego zwrotów nadpłat (§ 94), to należy do sumarjusza rocznego przenieść sumy miesięczne *sprostowane.*

Kwoty roczne, wymienione w sumarjuszu, przenosi się do właściwych kolumn zamknięcia rachunkowego, według wskazówki, podanej w załączonym wzorze 22. Kolumnę 18 wypełnia się na podstawie wykazu zaległości pieniężnych (§ 109, ustęp ostatni).

Urząd skarbowy przesyła izbie skarbowej zamknięcia rachunkowe najpóźniej w półtora miesiąca po upływie okresu budżetowego.

§ 109. **Wykaz zaległości pieniężnych** (§ 107 punkt 4-b) ma być ułożony według wzoru 23. Należy wymienić w nim zasadniczo każdą pozycję księgi bierczej (§ 86), przy której z końcem roku sprawozdawczego bądź kolumna 25 bądź kolumna 26 nie była wypełniona kreskami (§ 93). O ile jednak chodzi o ostatnie trzy miesiące (styczeń, luty, marzec) można nie wymieniać zaległości indywidualnie, lecz: wpisać w kol. 1 wyrazy „styczeń, luty, marzec" a w kol. 2, 4 i 6 uwidocznić tylko ogólne sumy: opłat pojedyńczych, względnie podwyżek, oraz ogólną sumę łączną. Te sumy ogólne uzyskuje się przez ustalenie sum kolumny 6 księgi bierczej, względnie kolumny 7 tejże księgi, za owe trzy miesiące (§ 87, ustęp drugi) i *potrącenie* osobno obliczonej sumy tych kwot, które w ciągu owych trzech miesięcy zostały bądź uiszczone (kol. 19, względnie 20, księgi bierczej) bądź odpisane lub umorzone (kol. 15 względnie 16 księgi bierczej), a tyczą się opłat stemplowych w tymże okresie przypisanych. Celem obliczenia sumy kwot uiszczonych, względnie odpisanych lub umorzonych, należy sporządzić wykaz tych kwot, wymieniający odnośne pozycje księgi bierczej i przy każdej z nich kwotę; wykaz ten ma być przechowany przez naczelnika urzędu skarbowego. Można też ograniczyć się do zastosowania powyższej metody jedynie do miesięcy: lutego i marca lub tylko do marca.

Co do ostatnich trzech miesięcy nie wypełnia się kolumny 10 wykazu zaległości.

Wykaz zaległości należy złożyć izbie skarbowej razem z zamknięciem rachunkowem. Izba skarbowa zwraca wykaz zaległości urzędowi skarbowemu.

Jeżeli kwota, wymieniona *indywidualnie* w kolumnie 2 lub 4, nie została uiszczona, względnie odpisana lub umorzona do końca następnego okresu budżetowego, to nie należy jej wciągać do wykazu zaległości za rok następny, lecz należy stan zaległości podać w zwróconym przez izbę skarbową wykazie zeszłorocznym, a mianowicie w kolumnie 3, względnie 5. Ze względu na to należy wpisy w kolumnie 10 uskuteczniać oszczędnie, tak, aby pozostało miejsce na ewentualne usprawiedliwienie zaległości w roku następnym.

Jeżeli więc z końcem pewnego okresu budżetowego są zaległości z okresu bezpośrednio poprzedzającego, to urząd skarbowy ma złożyć izbie skarbowej dwa wykazy: uzupełniony wykaz zeszłoroczny i wykaz obejmujący *wszystkie* pozycje zalegające, nieobjęte wykazem zeszłorocznym. W wykazie nowo sporządzonym należy pod sumą kolumn 2, względnie 4, wypisać sumę kolumny 3, względnie 5 wykazu zeszłorocznego. Tak obliczona suma opłat *pojedyńczych* musi się zgadzać z sumą, wymienioną w kolumnie 12 wyciągu z księgi głównej (§ 107, punkt 2) za marzec;

obliczona w wykazie zaległości suma *podwyżek i kar* musi się zgadzać z sumą, wymienioną w kolumnie 12 wyciągu z części trzeciej księgi głównej *).

W kolumnach 2 — 9 należy obliczyć nietylko sumę ogólną, obejmującą wszystkie pozycje wymienione w kolumnie 1, ale także sumy za poszczególne okresy budżetowe.

CZĘŚĆ DRUGA.

Przepisy dla sekwestratorów skarbowych.

§ 110. Sekwestrator skarbowy wnosi do kasy skarbowej, względnie przekazuje jej za pośrednictwem P. K. O., kwoty, które pobrał tytułem:

a) opłat stemplowych,

b) podatku spadkowego,

c) podatku od darowizn,

d) na obszarze b. dzielnicy austrjackiej: tytułem opłat sądowych, *oddzielnie* nie łącząc tych wpłat z wpłatami innego rodzaju.

Wykaz, przeznaczony dla kasy skarbowej, a obejmujący wpłaty, wymienione wyżej pod a) — d), ma być sporządzony w dwóch egzemplarzach na formularzu według wzoru 24.

Sekwestrator ma wypełnić kolumny 1 — 6; wypełnienie innych kolumn nie jest konieczne (jeżeli ich nie wypełnił sekwestrator, to urząd skarbowy dokonywa rozdziału kwoty ściągniętej między właściwe kolumny; § 99, punkt 3).

W kol. 4 należy wpisać wyrazy: „opłata stemplowa", względnie „podatek spadkowy" lub „podatek od darowizn".

Jeden egzemplarz wykazu sekwestrator składa kasie, drugi zatrzymuje.

Sekwestrator ma sporządzić wykaz w dwóch egzemplarzach i jeden egzemplarz złożyć kasie skarbowej — również wówczas, gdy kwotę ściągniętą przekazuje kasie za pośrednictwem P. K. O.

CZĘŚĆ TRZECIA.

Przepisy dla kas skarbowych.

1. Zarachowanie opłat stemplowych.

§ 111. Kasy skarbowe, którym jest poruczony pobór danin publicznych, wymierzonych przez urzędy opłat stemplowych oraz przez te urzędy skarbowe, które wymierzają opłaty stemplowe (§ 16 r. w. s.), zarachowują w „wykazie szczegółowym przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych" wszelkie wpływy, wpłacone na rachunek danej kasy skarbowej, co do których z dowodu przychodowego wynika, że wpłata nastąpiła tytułem opłaty stemplowej albo podatku spadkowego albo podatku od darowizn (§ 13 działu 6 budżetu Ministerstwa Skarbu).

Na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, kasy skarbowe zarachowują w tym wykazie również należytości sądowe.

Kasa skarbowa prowadzi jednak wykaz powyższy nie według wzoru, załączonego do okólnika z dnia 16 maja 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 18, poz. 189), lecz na specjalnym formularzu według załączonego wzoru 25.

§ 112. W zakresie opłat stemplowych, unormowanych ustawą o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) dowodami przychodowemi są:

1) kartka wymiarowa, sporządzona przez urząd skarbowy na formularzu według załączonego wzoru 1, zaopatrzona w znak R. W. D. i złożona kasie przez płatnika (§ 14),

2) deklaracja, podpisana przez płatnika,

3) dowód wpłaty za pośrednictwem P. K. O. lub Banku Polskiego,

4) deklaracja płatnicza skarbowego organu wykonawczego, kasy sądowej lub sądowego organu wykonawczego (komornika), oraz deklaracja w przedmiocie kwot uzyskanych ze sprzedaży znaczków stemplowych lub blankietów wekslowych, przewidziana w § 131 (ustępie przedostatnim),

5) nota w przedmiocie zarachowania sumy obrotowej, pobranej na rachunek kasy skarbowej przez inną kasę skarbową,

6) na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i pruskiej — deklaracja płatnicza notarjusza (§ 60 r. w. s.).

§ 113. Jeżeli celem uiszczenia opłaty stemplowej płatnik przybył do kasy skarbowej osobiście lub jeżeli przybyła osoba przezeń wysłana (gdy więc nie nastąpiło przesłanie pieniędzy pocztą albo za pośrednictwem P. K. O. lub Banku Polskiego lub uiszczenie w innej kasie skarbowej, a z przedstawionego dowodu przychodowego wynika, że dana należność jest przypisana w księdze bierczej miejscowego urzędu skarbowego, to księgowy poucza stronę, że leży w jej interesie udanie się do urzędu skarbowego celem sprawdzenia, czy deklaracja płatnicza jest ułożona poprawnie.

Jeżeli by jednak strona oświadczyła, że nie uważa za potrzebne udać się do urzędu skarbowego, to kasa pobierze niezwłocznie kwotę zadeklarowaną.

Księgowy nie oblicza odsetek za zwłokę ani nie zaznacza działu, paragrafu i pozycji budżetowej, a tylko uwidocznia na dowodzie przychodowym pozycję dziennika przychodu.

W wykazie szczegółowym kasa wypełnia tylko kolumny pod napisami „Pozycja dziennika kasowego" i „Ogólna suma wpływu"; wypełnienie innych kolumn jest rzeczą urzędu skarbowego (§ 99, punkt 3). Kasa skarbowa przesyła codziennie wykaz szczegółowy wraz z dowodami przy-

*) Na obszarze b. dzielnicy austrjackiej przepis powyższy ulega zmianie o tyle, że suma kolumny 12 wyciągu z części trzeciej księgi głównej ma się zgadzać z sumą, ustaloną przez dodanie sumy podwyżek i kar, obliczonej w „wykazie zaległości pieniężnych w zakresie opłat stemplowych" do sumy podwyżek i kar, obliczonej w „wykazie zaległości pieniężnych w zakresie należytości sądowych".

chodowemi urzędowi skarbowemu. Urząd skarbowy podaje kasie skarbowej w dniu 1 i 16 każdego miesiąca co do każdej pozycji paragrafu 13 sumę za ubiegłą połowę miesiąca (§ 107, punkt 1).

2. Pobór opłat stemplowych.

a) Uiszczenie opłaty przez podatnika na podstawie kartki wymiarowej.

§ 114. Jeżeli podatnik lub ktokolwiek w jego zastępstwie złożył kasie skarbowej kartkę wymiarową, sporządzoną przez urząd skarbowy i zaopatrzoną w znak R. W. D., (wzór 1 dołączony do niniejszej instrukcji), to księgowy (lub jego zastępca) bada:

1) czy kartka wymiarowa jest podpisana przez funkcjonarjusza, uprawnionego do wymierzania opłat stemplowych;

2) czy płatnik przyniósł oprócz kartki wymiarowej również pismo, od którego należy się opłata, wymieniona w kartce wymiarowej; w razie przedstawienia tego pisma księgowy stwierdza:

3) czy każdy arkusz pisma jest zaopatrzony przez urząd skarbowy w pieczęć wpływu (wzór 17 do niniejszej instrukcji);

4) czy na każdym arkuszu jest wymieniona w pieczęci wpływu *ta sama* pozycja R. W. D.;

5) czy pozycja R. W. D., uwidoczniona na piśmie, podlegającem opłacie, jest identyczna z pozycją R. W. D., wymienioną na kartce wymiarowej, względnie, czy jest identyczna z jedną z kilku pozycyj R. W. D., wymienionych na kartce wymiarowej (§ 14).

Jeżeli księgowy stwierdził brak któregokolwiek z warunków, wymienionych w punktach 1, 3, 4 lub 5, to ma ile możności postarać się o wyjaśnienie oraz o usunięcie braku drogą porozumienia się w najkrótszej drodze z urzędem skarbowym. Jeżeli niezwłoczne porozumienie się nie jest możliwe, jak również gdy strona przedstawiła tylko kartkę wymiarową, a nie złożyła pisma, podlegającego opłacie (brak warunku wymienionego wyżej w punkcie 2), to kasa skarbowa ma mimo to pobrać opłatę, zastosowując postępowanie, przewidziane w § 119

Od postanowień, zawartych w niniejszym paragrafie zachodzą wyjątki co do weksli, obligów na zlecenie, przekazów, czeków, zagranicznych papierów wartościowych i warrantów. W zakresie tych dokumentów obowiązuje § 120.

§ 115. Księgowy ma w każdym razie — bez względu na wynik badania, o którem mowa w §-ie 114 — zapytać stronę, czy płaci całą kwotę, wymierzoną według kartki wymiarowej. W razie odpowiedzi, że płaci część, księgowy wypisuje na kartce wymiarowej deklarację: „Wnoszę narazie . . . . zł. . . . gr." i wzywa płatnika do podpisania tej deklaracji.

Następnie księgowy zapisuje kwotę, którą strona płaci (a zatem bądź całą wymierzoną kwotę, bądź jej część) do dziennika przychodu i uwidocznia pozycję tego dzinnika na kartce wymiarowej (po prawej stronie u góry).

Wreszcie księgowy sporządza pokwitowanie (§§ 44 i 47 instrukcji dla kas skarbowych z dnia 24 listopada 1921 r. Min. Skarbu Nr. 45, poz. 565) a oprócz tego (o ile § 119 nie postanawia inaczej) *zaświadczenie o wymiarze.* (Szczegółowe wskazówki o treści pokwitowania i zaświadczenia o wymiarze zawierają §§ 116 — 120).

§ 116. Jeżeli zachodzą wszelkie warunki, wymienione w punktach 1 — 5 §-u 114, to *w pokwitowaniu* (wzór 8 do § 47 instrukcji dla kas skarbowych) należy po wyrazie „tytułem" wpisać wyrazy „opłaty stemplowej R. W. D. . . . . . z 19 . . . r." (wymieniając pozycję R. W. D., podaną w kartce wymiarowej).

Zaświadczenie o wymiarze umieszcza księgowy na przedstawionem przez stronę *piśmie*, od którego należy się opłata, wymieniona w kartce wymiarowej (§ 114, punkt 2). Zaświadczenie to nie może być umieszczone gdziekolwiek, lecz ma być wypisane *bezpośrednio po podpisach*, zamykających tekst pisma (a zatem w ten sposób, aby między podpisami a zaświadczeniem o wymiarze nie było odstępu). Jeżeli pismo, od którego należy się opłata, zajmuje papier, na którym jest umieszczone, w całości lub tak dalece, że niema miejsca na zaświadczenie o wymiarze, to należy dokleić papier odpowiedniej wielkości. Także w tym przypadku zaświadczenie o wymiarze ma być umieszczone bezpośrednio po podpisach.

Schemat zaświadczenie o wymiarze jest następujący:

„R. W. D. poz. . . . . . z 19. . . r.
Dz. przych. poz. . . . z 19 . . . r.
Opłatę stemplową zł. gr. oraz podwyżkę zł. gr., wymierzoną przez Urząd Skarbowy P. i O. S. *) w zapłacono dnia . . . . . . w całości (w części), a mianowicie słowami . . . . . . ".

Po wyrazach „opłatę stemplową" należy wymienić tę kwotę, która jest podana jako „opłata stemplowa" w części I kartki wymiarowej (w „poleceniu poboru"). Wyrazy „oraz podwyżkę" są potrzebne oczywiście tylko wówczas, gdy urząd skarbowy podwyżkę wymierzył; należy po wyrazach tych wymienić tę kwotę, która jest podana jako „podwyżka" w „poleceniu poboru".

Jeżeli strona płaci *całą* kwotę, wymienioną w „poleceniu poboru", to należy przekreślić wyrazy „w części". Jeżeli zaś płaci tylko część kwoty wymierzonej przez urząd skarbowy, to należy przekreślić wyrazy „w całości". Po wyrazie „słowami" należy wypisać zawsze tę kwotę, którą strona płaci.

---

*) W myśl § 3 niniejszej instrukcji urząd skarbowy ma podawać kasie skarbowej nazwiska i imiona oraz stanowiska służbowe funkcjonarjuszów, upoważnionych do wymierzania opłat stemplowych, jakoteż podobizny ich podpisów.

*) względnie „Urząd Opłat Stemplowych".

Księgowy, podpisawszy pokwitowanie i zaświadczenie o wymiarze, wręcza pokwitowanie oraz pismo, od którego należy się opłata, skarbnikowi. Kartę wymiarową księgowy zatrzymuje jako dowód przychodowy celem załączenia jej do wykazu szczegółowego.

Skarbnik, pobrawszy pieniądze, podpisuje pokwitowanie i zaświadczenie o wymiarze, zaopatruje jedno i drugie w pieczęć kasy, poczem wręcza płatnikowi zarówno pokwitowanie jakoteż pismo, od którego należy się opłata.

§ 117. Jeżeliby w przypadku uiszczenia częściowego strona zgłosiła się ponownie, przedstawiając pismo, od którego należy się opłata, zaopatrzone w zaświadczenie o wymiarze (§ 116), to księgowy zażąda złożenia deklaracji, wymieniającej pozycję R. W. D., oraz kwotę, którą strona chce zapłacić. Przytem ponownem uiszczeniu należy wydać stronie pokwitowanie, ułożone w sposób, podany w ustępie pierwszym §-u 116, a na piśmie, które podlega opłacie, umieścić bezpośrednio po zaświadczeniu o wymiarze adnotację treści następującej:

„R. W. D. poz. z 19 r.
Dz. przych. poz. . . . . z 19 . . r.
Dnia 19 r. uiszczono zł. gr.
słowami . . . . "

Ta adnotacja ma być podpisana przez księgowego i skarbnika i zaopatrzona w pieczęć kasy.

§ 118. Jeżeliby w dniu, wskazanym datę zaświadczenia o wymiarze, opłaty nie uiszczono, to skarbnik przed zamknięciem czynności kasowych, doręcza naczelnikowi kasy pokwitowanie oraz pismo, od którego należy się opłata. Naczelnik wydaje zarządzenie, przewidziane w § 50 instrukcji dla kas skarbowych, a nadto zarządza przekreślenie czerwonym atramentem tekstu zaświadczenia o wymiarze.

Przekreślenie ma być dokonane tak, aby wyrazy przekreślone pozostały czytelne. Przy tekście zaświadczenia o wymiarze należy umieścić czerwonym artamentem adnotację „Przekreślono"; adnotacja ta ma być podpisana przez naczelnika kasy i przez księgowego. Pismo, zaopatrzone w tę adnotację, oraz kartkę wymiarową przechowuje naczelnik kasy.

W razie ponownego zgłoszenia się strony i jej oświadczenia, że chce uiścić opłatę, księgowy umieszcza na piśmie, od którego należy się opłata, ponowne zaświadczenie o wymiarze.

§ 119. Jeżeli przy badaniu, o którem mowa w § 114, okazał się brak choćby jednego tylko z warunków, wymienionych w punktach 1 — 5 powołanego paragrafu i wadliwość ta nie została usunięta w krótkiej drodze (§ 114, ustęp przedostatni), to kasa skarbowa nie umieszcza zaświadczenia o wymiarze na piśmie, które podlega opłacie, a tylko wydaje pokwitowanie, ułożone w sposób, podany w ustępie pierwszym §-u 116.

§ 120. Wyjątki od zasad, podanych w §§ 114 —119, stanowią kartki wymiarowe zaopatrzone przez urząd skarbowy w napis „*Weksel*", „Oblig na zlecenie", „Przekaz", „Czek", „Zagraniczny papier wartościowy" lub „Warrant".

W tych przypadkach urząd skarbowy nie zaopatruje pisma, podlegającego opłacie (wekslu i t. p.) w pieczęć wpływu, a natomiast umieszcza na tem piśmie pozycję R. W. D. (wyjątek od zasady, podanej w punkcie 3 §-u 114).

W razie zaopatrzenia kartki wymiarowej w napis „Weksel" urząd skarbowy umieszcza obok tego napisu bądź wyraz „blanco" bądź kwotę (w tym drugim przypadku napis będzie brzmiał np. „Weksel na 40.000 zł.").

W przypadkach powyższych księgowy ma zbadać, czy zachodzą warunki wymienione w punktach 1, 2 i 5 §-u 114. Przy *wekslach* ma nadto zbadać, czy napis na kartce wymiarowej jest zgodny z rzeczywistością — czy więc w razie napisu „blanco" rzeczywiście papier, który strona przyniosła wraz z kartką wymiarową (blankiet lub papier zwykły) *nie wymienia sumy wekslowej*, a przy napisie, wyrażającym kwotę: czy suma, wymieniona w napisie, jest zgodna z sumą wekslową.

W razie sprzeczności między kartką wymiarową a przedstawionym dokumentem kasa skarbowa oświadcza stronie, że nie może przyjąć opłaty stemplowej i odsyła stronę do urzędu skarbowego.

Jeżeli zaś sprzeczności niema, to kasa skarbowa wydaje stronie pokwitowanie, ułożone w sposób, podany w ustępie pierwszym §-u 116, oraz pismo, od którego należy się opłata, zaopatrzone *w zaświadczenie o wymiarze*. To zaświadczenie ma być umieszczone w tem miejscu, w którem urząd skarbowy uwidocznił pozycję R. W. D.; ma być dosłownie zgodne z tekstem, podanym przez urząd skarbowy w kartce wymiarowej (po lewej stronie, u dołu).

B. Uiszczenie opłaty przez podatnika bez kartki wymiarowej.

§ 121. Jeżeli płatnik oświadcza, że chce uiścić opłatę stemplową, *a nie przedstawia kartki wymiarowej*, to księgowy żąda złożenia deklaracji.

W takim razie kasa skarbowa wydaje płatnikowi pokwitowanie na formularzu według wzoru 8, załączonego do instrukcji dla kas skarbowych.

Po wyrazie „tytułem" należy określić opłatę stemplową, przepisując dosłownie odnośną część deklaracji. *Kasie nie wolno zmieniać w żaden sposób tekstu deklaracji.*

Jeżeli określenie opłaty w pokwitowaniu nie zapełnia całej przestrzeni od wyrazu „tytułem" do wyrazów „razem jak wyżej (słowami)", to należy resztę tej przestrzeni przekreślić tak, aby nic nie mogło być wpisane.

Kasa skarbowa postąpi w sposób powyższy również wówczas, gdy strona, która uiściła opłatę za pośrednictwem P. K. O., żąda pokwitowania kasowego (zapomocą adnotacji, umieszczonej na odwrotnej stronie „dowodu wpłaty").

Jeżeli płatnik przedstawił kasie skarbowej pismo, od którego należy się opłata, ale nie przedstawił kartki wymiarowej, sporządzonej przez urząd skarbowy (wzór 1), to kasa wydaje płatnikowi tylko dokładne pokwitowanie, ułożone w sposób podany w ustępie trzecim niniejszego paragrafu. *Na piśmie, od którego należy się opłata, kasa skarbowa nie umieszcza ani zaświadczenia o wymiarze ani żadnej innej adnotacji.*

c) Uiszczanie opłat stemplowych przez organa urzędowe.

§ 122. Na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i pruskiej notarjusz, wnosząc do kasy skarbowej opłaty stemplowe jako specjalny poborca, składa (w myśl § 60 r. w. s.) deklarację według wzoru 4, załączonego do r. w. s.

Kasa skarbowa wydaje notarjuszowi pokwitowanie (na formularzu według wzoru 8, załączonego do instrukcji dla kas skarbowych), a po wyrazie „tytułem" wpisuje wyrazy następujące: „wpływów na rach. Min. Skarbu (pozycje wykazu wpływów od . . do. . . . włącznie)".

§ 123. Gdy sekwestrator skarbowy wnosi do kasy skarbowej lub przekazuje jej za pośrednictwem P. K. O. kwoty, objęte wykazem według wzoru 24 (§ 110), to kasa skarbowa wydaje sekwestratorowi pokwitowanie—jeżeli odnośną kwotę wniósł osobiście, a nie za pośrednictwem P. K. O. W pokwitowaniu należy po wyrazie „tytułem" wpisać wyrazy następujące: „opłat stemplowych i danin pokrewnych (pozycje od . . . do . . włącznie)"; należy mianowicie wymienić pozycje wykazu według wzoru 24.

§ 124. Gdy inne organa urzędowe wnoszą — jako specjalni poborcy, — opłaty stemplowe, to kasa w pokwitowaniu określa opłatę przez *dosłowne* powtórzenie odnośnej części deklaracji.

3. Czynności tyczące się znaków stemplowych.

a) Zaopatrzenia kasy skarbowej w znaki stemplowe.

§ 125. Kasa skarbowa sprzedaje znaczki stemplowe oraz blankiety wekslowe.

Kasa zaopatruje się w te znaki zapomocą zamówień, które sporządza na formularzach według wzoru 15, załączonego do § 113 instrukcji dla kas skarbowych z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 45, poz. 565) i które wysyła do Biura Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu. Należy sporządzać osobne zamówienia dla znaczków stemplowych, osobne dla blankietów weksli trasowanych i osobne dla blankietów weksli własnych.

Po nadejściu przesyłki ze znakami stemplowemi kasa postępuje według zasad ogólnych, tyczących się znaków wartościowych (§ 115, ustępy pierwszy i drugi, oraz § 116 powołanej instrukcji) i zapisuje otrzymane znaki do „dziennika przychodu znaczków stemplowych" względnie do „dziennika przychodu blankietów wekslowych"; dzienniki te mają być prowadzone według załączonych wzorów 26 i 27.

W kolumnie 3 należy wpisać: „Otrzymano z B. Z. W., według zawiadomienia Nr. . . . ". Kolumny 6 i 7 w dzienniku *przychodu* znaczków stemplowych oraz kolumny 7 i 8 w dzienniku *przychodu* blankietów wekslowych nie mają być wypełnione (kolumny bowiem te są przeznaczone dla urzędników rozchodu).

Zawiadomienie, otrzymane z Biura Znaków Wartościowych, służy jako dowód przychodowy i ma być zaopatrzone w odnośną pozycję „dziennika przychodu".

Po upływie każdego miesiąca, a mianowicie przed przesłaniem dziennika przychodu izbie skarbowej (§ 132), należy podsumować poszczególne kolumny, wypisać poniżej sumy odpowiednich kolumn właściwego „dziennika rozchodu" i odjąwszy sumy drugie od pierwszych, ustalić *pozostałość*. Następnie naczelnik kasy i księgowy przez dokładne *przeliczenie zapasów*, sprawdzają czy pozostałość, stwierdzona rachunkowo, jest zgodna z rzeczywistością i wynik tego badania stwierdzają w dzienniku przychodu.

Pozostałość z poprzedniego miesiąca przenosi się do dziennika przychodu za miesiąc następny jako pierwszą pozycję, wpisując w kolumnie 3 wyraz „Pozostałość".

W kolumnie 1 numeracja biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy.

b) Sprzedaż znaków stemplowych dystrybutorom.

§ 126. Kasa skarbowa prowadzi osobny alfabetyczny skorowidz otrzymywanych od urzędu skarbowego zawiadomień o ustanowieniu dystrybutorów lub o ustaniu prawa sprzedaży (§ 51, punkty 5 i 9).

Dystrybutor, chcąc zaopatrzyć się w znaki stemplowe, składa księgowemu zamówienie według wzoru 1, załączonego do § 23 r. w. s.

Jeżeli osoba, która przedstawiła się księgowemu jako dystrybutor, nie jest mu znana i też żaden inny funkcjonarjusz nie może zaświadczyć indentyczności, to księgowy zażąda okazania zawiadomienia o decyzji urzędu skarbowego, poruczającej danej osobie sprzedaż znaków stemplowych (§ 21 i 23 r. w. s.). Tak samo postąpi księgowy, gdy zamówienie składa nie dystrybutor osobiście, lecz osoba przezeń wysłana.

Następnie księgowy sprawdza obliczenia kwot w zamówieniu, zapisuje wartość ogólną zamówionych znaków oraz kwotę prowizji i sumę, którą dystrybutor ma uiścić, do kolumn 5 — 7 „dziennika rozchodu znaczków stemplowych" (§ 131) względnie do kolumn 6 — 8 „dziennika rozchodu blankietów wekslowych". Zarazem wypełnia kolumny 1 — 3 dziennika, pozostawiając narazie niewypełnioną kolumnę 4 (względnie 5 w dzienniku rozchodu blankietów wekslowych). Wreszcie księgowy wypełnia w zamówieniu dystrybutora dział, ujęty w wyrazy: „Należność w kwocie . . . zł. . . gr. zapisano w dz. rozch zn. st. pod poz. . ." oraz zaopatruje ją w datę i podpis poczem wręcza zamówienie skarbnikowi.

Skarbnik, pobrawszy należność, umieszcza na zamówieniu swój podpis obok podpisu księgowego, żąda od osoby, która wpłaciła należność, aby na zamówieniu potwierdziła odbiór znaków stemplowych, poczem znaki wydaje.

Naczelnik kasy może zwolnić skarbnika od funkcji wydawania znaczków stemplowych i czynność te poruczyć innemu urzędnikowi. W takim razie skarbnik pobrawszy należność i zaopatrzywszy zamówienie w swój podpis, wręcza je urzędnikowi, wydającemu znaki stemplowe.

c) Sprzedaż drobna.

§ 127. Drobna sprzedaż znaków stemplowych (t. j. sprzedaż osobom, nie będącym dystrybutorami) usukutecznia skarbnik. Naczelnik kasy może jed-

nak sprzedaż tę poruczyć innemu funkcjonarjuszowi kasy lub kilku funkcjonarjuszom. Skarbnik, jeżeli zajmuje się drobną sprzedażą, składa księgowemu codziennie deklarację (osobną co do znaczków stemplowych i osobną co do blankietów wekslowych), w której wymienia ilość sztuk każdej kategorji, sprzedaną w ciągu danego dnia oraz sumę, uzyskaną ze sprzedaży.

Każdy inny funkcjonarjusz, któremu naczelnik kasy poruczył drobną sprzedaż, również sporządza codziennie taką deklarację i wręcza ją wraz z gotówką, uzyskaną ze sprzedaży, skarbnikowi, który, potwierdziwszy na deklaracji odbiór owej sumy, wręcza deklarację księgowemu; księgowy załącza tę deklarację do właściwego dziennika rozchodu znaków stemplowych (§ 131).

d) Znaki stemplowe uszkodzone.

§ 128. Znaki stemplowe, które w kasie skarbowej uległy uszkodzeniu, kasa skarbowa przesyła do Biura Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu i zapisuje je na rozchód, umieszczając w kolumnie 3 dziennika rozchodu wyrazy: „Znaki uszkodzone (B. Z. W. dnia . . . L. . . . "):

Biuru Znaków Wartościowych należy przesłać w dwóch egzemplarzach wykaz przesłanych znaków, sporządzony na odpowiednio sprostowanym formularzu zamówienia (§ 125) oddzielnie dla znaczków stemplowych i oddzielnie dla blankietów wekslowych. Jeden egzemplarz podpisuje kasa, drugi zaś podpisany przez B. Z. W. i kasie skarbowej zwrócony, służy jej jako dowód rochodowy.

e) Wymiana znaków stemplowych.

§ 129. Otrzymywane *od urzędu skarbowego* zawiadomienia o decyzjach, dozwalających wymiany znaków stemplowych (§ 90 ustęp ostatni r. w. s.), kasa skarbowa zapisuje do „wykazu wymiany znaków stemplowych" (skrót: W. W.: wzór 10), wypełniając kolumny 1 — 4 oraz 6 i 7.

Nie zapisuje się do wykazu wymiany przypadków, w których *strona* przedstawia kasie skarbowej znaki stemplowe, zaopatrzone przez urząd skarbowy w zaświadczenie o dozwoleniu wymiany (§ 90 r. w. s. ustęp pierwszy).

W kolumnie 1 biegnie numeracja bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Wykaz wymiany prowadzi księgowy. Zawiadomienia o decyzjach urzędu skarbowego, zapisane do wykazu wymiany, wraz z załączonemi do nich znakami stemplowemi, należy przechowywać w skarbcu, uporządkowane według pozycyj wykazu wymiany.

§ 130. Strona, której urząd skarbowy dozwolił wymiany znaków stemplowych, ma przedstawić księgowemu bądź znaki stemplowe, zaopatrzone przez urząd skarbowy w zaświadczenie o dozwoleniu wymiany bądź zawiadomienie o decyzji urzędu skarbowego, dozwalającej wymiany znaków stemplowych, przesłanych przez urząd skarbowy kasie skarbowej.

W razie przedstawienia *znaków stemplowych* księgowy sprawdza, czy wartość ogólna znaków przedstawionych jest zgodna z kwotą, wymienioną w zaświadczeniu o dozwoleniu wymiany, poczem zapisuje sprawę do „dziennika rozchodu znaczków stemplowych" względnie do „dziennika rozchodu blankietów wekslowych" (§ 131), wypełniając kolumny 1 — 3, a nadto: w dzienniku rozchodu znaczków stemplowych — kolumnę 5, a w dzienniku rozchodu blankietów wekslowych — kolumnę 6. W kolumnie 3 wpisuje wyrazy: „Wymiana: W. W. urzędu skarbowego poz. . . . ". Jeżeli strona przedstawiła dwa lub więcej papierów, z których każdy jest zaopatrzony w zaświadczenie o dozwoleniu wymiany, wymieniające tę samą pozycję W. W. urzędu skarbowego, (które więc nie są zszyte w sposób, podany w §§ 88, ustępie czwartym, r. w. s.), to należy łączną sumę wartości zapisać w dzienniku rozchodu pod *jedną pozycją.*

W razie przedstawienia *zawiadomienia o decyzji urzędu skarbowego,* dozwalającej wymiany znaków stemplowych, przesłanych kasie skarbowej, księgowy sprawdza, czy sprawa jest zapisana do wykazu wymiany, prowadzonego w kasie skarbowej, zapisuje ją do dziennika rozchodu w sposób, podany w ustępie poprzednim, z tą zmianą, że w kolumnie 3 należy wpisać wyrazy: ‚Wymiana W. W. kasy skarbowej poz. . . .", poczem wypełnia w wykazie wymiany kolumny 9 i 10, względnie 9 i 11.

Na każdym przedstawionym przez stronę papierze, zaopatrzonym przez urząd skarbowy w zaświadczenie o dozwoleniu wymiany, oraz na przedstawionem przez stronę zawiadomieniu o decyzji urzędu skarbowego, dozwalającej wymiany znaków stemplowych przesłanych kasie skarbowej, księgowy umieszcza adnotację: „Wydać. Poz. . . . dz. rozch. . . . " i zaopatruje ją w datę i podpis, poczem wręcza papiery, zaopatrzone w tę adnotację, temu urzędnikowi, któremu poruczono wydawanie znaków stemplowych dystrybutorom.

Urzędnik ten wydaje znaki stemplowe tego rodzaju i w tej ogólnej wartości, jakie wskazał urząd skarbowy; ma przytem ile możności uwzględnić życzenia strony co do kategorji wartości. Urzędnik, wydający znaki, umieszcza poniżej adnotacji „wydać" adnotację „wydano . . . .", przyczem podaje ilość sztuk każdej kategorji wartości oraz wartość ogólną; adnotację tę zaopatruje w datę i podpis. Papiery, zaopatrzone w tę adnotację, zatrzymuje jako dowody rozchodowe.

f). Zarachowanie rozchodu znaków stemplowych.

§ 131. „Dziennik rozchodu znaczków stemplowych" prowadzi się na formularzu według wzoru 26, a „dziennik rozchodu blankietów wekslowych" na formularzu według wzoru 27. Numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Dowodami rozchodowemi, które należy załączyć do tych dzienników są: 1) zamówienia dystrybutorów (§ 126), 2) deklaracje funkcjonarjuszów, którym poruczono drobną sprzedaż znaków stemplowych (§ 127), 3) potwierdzenia Biura Znaków Wartościowych w przedmiocie znaków stemplowych, uszkodzonych (§ 128), 4) przedstawione przez strony papiery, zaopatrzone przez urząd skarbowy w zaświadczenie o dozwoleniu wymiany (§ 130), 5) przedstawione przez strony zawiadomienia o de-

cyzji urzędu skarbowego, dozwalającej wymiany znaków stemplowych, przesłanych kasie skarbowej; do każdego takiego zawiadomienia należy załączyć pismo, zawierające tę samą decyzję, a przesłane przez urząd skarbowy kasie skarbowej oraz — przechowane na razie w skarbcu w myśl § 129, a dołączone do owego pisma — znaki stemplowe; każde takie pismo należy przed załączeniem do dziennika rozchodu zaopatrzyć w odpowiednią pozycję tego dziennika.

Na podstawie tych dowodów księgowy codziennie dokonywa wpisów w dzienniku rozchodu względnie uzupełnia te wpisy — wypełniając odpowiednie rubryki w kolumnie 4 dziennika rozchodu — lub w kolumnie 5 dziennika rozchodu blankietów wekslowych.

Księgowy podsumowuje *codziennie* kolumnę przedostatnią z napisem „należność" i przenosi sumę do głównego dziennika przychodu, zapisując ją jako „sprzedaż znaczków stemplowych" względnie „sprzedaż blankietów wekslowych", w tym celu należy sporządzić odpowiednią notę kasową i załączyć jako dowód przychodowy do „wykazu szczegółowego przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych" (wzór 25). Pozycję głównego dziennika przychodu należy uwidocznić w kolumnie pod napisem „Uwagi".

Po upływie każdego miesiąca — przed przesłaniem dziennika rozchodu izbie skarbowej (§ 132) — należy podsumować: a) w dzienniku rozchodu znaczków stemplowych — poszczególne rubryki w kolumnie 4 oraz kolumny 5, 6 i 7; b) w dzienniku rozchodu blankietów wekslowych — poszczególne rubryki w kolumnie 4 i 5 oraz kolumny 6, 7 i 8.

g). Przesyłanie dzienników izbie skarbowej.

§ 132. Po upływie każdego miesiąca, najpóźniej w ciągu 5 dni, kasa przesyła izbie skarbowej obydwa dzienniki przychodu wraz z dowodami przychodowemi (§ 125) oraz obydwa dzienniki rozchodu wraz z dowodami rozchodowemi, wymienionemi w § 131.

Kasa skarbowa prowadzi na formularzach według wzorów 26 i 27 *sumarjusz* przychodu oraz sumarjusz rozchodu. W tych sumarjuszach ma przed przesłaniem dzienników izbie skarbowej uwidocznić w kolumnie 4 — a co do blankietów wekslowych również w kol. 5 — przychód, względnie rozchód w odnośnym miesiącu co do każdej kategorji wartości. Po upływie okresu budżetowego należy ilości miesięczne podsumować.

h). Codzienna kontrola zapasów.

§ 133. Każdy funkcjonarjusz, któremu poruczono wydawanie znaków stemplowych (§ 126 i 127), otrzymuje z początkiem każdego dnia z zapasu, przechowywanego w skarbcu, takie ilości poszczególnych rodzajów i kategoryj znaków stemplowych, jakie prawdopodobnie będą potrzebne w ciągu dnia. Ilości te mogą być, w razie potrzeby, w ciągu dnia uzupełnione.

Po upływie każdego dnia funkcjonarjusz ten składa do skarbca pozostałość. Funkcjonarjusz, któremu poruczono wydawanie znaków stemplowych dystrybutorom, wnosząc pozostałość do skarbca, ma złożyć naczelnikowi kasy obrachunek, w którym co do każdej kategorji wartości, wymienia ilość sztuk, w ciągu dnia wydanych, a mianowicie łączną ilość sztuk, nieodróżniając znaków stemplowych, wydanych dystrybutorom od tych, które wydano przy drobnej sprzedaży względnie drogą wymiany.

§ 134. Naczelnik kasy prowadzi — na formularzach dzienników przychodu i rozchodu (wzór 26 i 27) — „księgę znaczków stemplowych, wydanych funkcjonarjuszom kasy skarbowej" oraz „księgę blankietów wekslowych, wydanych funkcjonarjuszom kasy skarbowej" i przeznacza w tych księgach dla każdego funkcjonarjusza odpowiednią ilość stronic.

Kolumny 1 nie wypełnia się. W kolumnie 3 wpisuje się za każdy dzień wyrazy: „Otrzymał" „Wydał" i „Pozostałość". Wpisy z oznaczeniem „Wydał" i „Pozostałość" opierają się: co do funkcjonarjuszów, dokonywających wyłącznie *drobnej* sprzedaży, na deklaracji, wymienionej w § 127, co do funkcjonarjuszów zaś, którym poruczono sprzedaż *dystrybutorom i wymianę* (wraz ze sprzedażą drobną lub bez niej) — na obrachunkach, przewidzianych w § 133. Te obrachunki mają być przechowywane jako załaczniki do ksiąg, wymienionych w ustepie poprzednim.

Wpisy z oznaczeniem „Otrzymał" i „Pozostałość" mają być stwierdzone w kolumnie pod napisem „Uwagi" podpisem funkcjonarjusza, otrzymującego znaki stemplowe, względnie wnoszącego pozostałość.

CZĘŚĆ CZWARTA.

Przepisy dla izb skarbowych.

1. Zakres działania.

§ 135. Zakres działania izb skarbowych w dziedzinie opłat stemplowych obejmuje:

1) załatwianie środków odwoławczych, a mianowicie:

a) rozstrzyganie odwołań od wymiarów opłat stemplowych względnie podwyżek stemplowych i kar pieniężnych, dokonanych przez urzędy skarbowe (art. 33 u. o. s.), przez notarjuszów (art 28 u. o. s.), kancelarje sadowe lub sądowe organa wykonawcze (art. 30 u. o .s.) oraz przez urzędy administracyjne (art. 32, 61 i 71 u. o. s.);

b) rozstrzyganie odwołań od decyzyj urzędów skarbowych (§ 62, punkt c);

c) rozstrzyganie wniosków o zwrot opłaty, uiszczonej od podania lub świadectwa (art. 153 i 161 u. o .s.);

d) rozstrzyganie wniosków o wznowienie postępowania (art. 49 u. o. s.);

e) przesyłanie Ministerstwu Skarbu odwołań od decyzyj izby skarbowej, wydanych w instancji pierwszej (np. od decyzji, załatwiającej odmownie wniosek o wznowienie postępowania — względnie rozstrzyganie ich na mocy ustępu trzeciego art. 47 u. o. s.);

f) przesyłanie Ministerstwu Skarbu skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego;

2) zarządzenia w sprawie zwrotu nadpłat (§ 139 — 141);

3) zezwalanie na wymiar podwyżki stemplowej w kwocie zmniejszonej (art. 42, ustęp trzeci, u. o. s.);

4) zezwalanie na odroczenie płatności (§ 181 r. w. s. oraz art. 4 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym, Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 400);

5) zarządzenia w sprawie sprzedaży znaków stemplowych, przewidziane w § 52 (ustępie ostatnim) i w § 53 (ustępie przedostatnim) niniejszej instrukcji;

6) zarządzenia w sprawie kontroli stemplowej (§ 142 i 143);

7) lustracje urzędów skarbowych (§ 144);

8) sprawozdania okresowe (§ 145).

3. Środki odwoławcze.

§ 136. Wprost do izby skarbowej powinny być wnoszone:

1) odwołania od decyzyj izby skarbowej, wydanych w pierwszej instancji (art. 47, ustęp pierwszy u. o. s.); 2) wnioski o zwrot opłaty stemplowej, uiszczonej nienależnie: a) od podania, wniesionego do izby skarbowej (art. 153 u. o. s.), b) od podania, co do którego izba skarbowa wystosowała do petenta wezwanie do uiszczenia opłaty, przewidziane w art. 152, c) od świadectwa, wydanego przez izbę skarbową (art. 161).

Jeżeli strona w innym przypadku wniosła środek odwoławczy wprost do izby skarbowej, to izba przesyła podanie *natychmiast* do organu właściwego; środek odwoławczy uważa się za wniesiony w przepisanym terminie, jeżeli przed upływem tego terminu organ właściwy otrzymał pismo izby skarbowej, skierowujące sprawę do organu właściwego. Tak samo należy postąpić, jeżeli środek odwoławczy, wymieniony w ustępie poprzednim niniejszego paragrafu, wniesiono do niewłaściwej izby skarbowej.

Jeżeli odwołanie, które izba skarbowa ma rozstrzygnąć, zostało wniesione po upływie przepisanego terminu, ale zdaniem izby zachodzą okoliczności, przemawiające za rozpoznaniem odwołania, to ma przedstawić Ministerstwu Skarbu umotywowany wniosek w przedmiocie zastosowania zdania przedostatniego artykułu 47.

§ 137. Jeżeli w sprawie, której tyczy się odwołanie albo wniosek o wznowienie postępowania albo skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, *urząd skarbowy* wymierzył opłatę, względnie podwyżkę lub karę pieniężną, albo wydał decyzję innego rodzaju, jak również gdy chodzi o opłatę, względnie podwyżkę, wymierzoną przez notarjusza lub kancelarję sądową, *a przypisana w księdze bierczej* urzędu skarbowego (§ 86, punkty 2 i 3), izba skarbowa zawiadamia o rozstrzygnięciu urząd skarbowy.

Jeżeli środek odwoławczy jest skierowany przeciw wymiarowi opłaty, względnie podwyżki, dokonanemu przez *notarjusza* albo przez *kancelarję sądową* albo przez *urząd administracyjny*, to izba skarbowa zawiadamia o rozstrzygnięciu w każdym razie ten organ, który dokonał wymiaru (choćby jednocześnie w myśl poprzedniego ustępu niniejszego paragrafu zawiadomiła urząd skarbowy): w razie wymierzenia opłaty przez *sądowy organ wykonawczy* izba skarbowa zawiadamia *kancelarję sądową*.

Osobę, która wniosła odwołanie lub wniosek o wznowienie postępowania, izba skarbowa zawiadamia o rozstrzygnięciu: a) jeżeli nie zawiadamia urzędu skarbowego (ponieważ urząd skarbowy ani nie wymierzył odnośnej należności ani nie ma jej na przypisie ani też nie wydał decyzji, przeciw której skierowane jest odwołanie), b) jeżeli izba zawiadamia wprawdzie urząd skarbowy, ale jednocześnie zarządza zwrot nadpłaty (§ 139, punkty 1 i 2).

Jeżeli izba skarbowa zawiadamia urząd skarbowy i stronę (punkt b), to ma w piśmie do urzędu skarbowego zaznaczyć, że zawiadamia stronę.

O rozstrzygnięciu wniosku o zwrot opłaty uiszczonej od podania lub świadectwa (§ 135 punkt c) izba skarbowa zawiadamia osobę, od której wniosek pochodzi oraz urząd, który ów wniosek izbie przesłał.

§ 138. Izba skarbowa prowadzi „rejestr środków odwoławczych" według wzoru 28. Zapisuje do niego wszelkie środki odwoławcze, wymienione w punkcie 1 §-u 135.

W kolumnie 1 numeracja biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy. W kolumnie 7 zapisuje się datę i liczbę pisma, zawierającego załatwienie, przewidziane w § 137.

3. Zwrot nadpłat.

§ 139. Izba skarbowa zarządza zwrot nadpłaty bądź z własnej inicjatywy, przy załatwieniu środka odwoławczego, bądź na wniosek urzędu skarbowego.

Izba skarbowa zarządza zwrot nadpłaty *z własnej inicjatywy:*

1) jeżeli załatwia przychylnie:

a) odwołanie od decyzji urzędu skarbowego, odmawiającej wnioskowi o zwrot opłaty, uiszczonej bez wymiaru urzędowego,

b) odwołanie od wymiaru doraźnego,

c) odwołanie od wymiaru opłaty, dokonanego przez notarjusza lub kancelarję sądową, ale nieprzypisanego w księdze bierczej urzędu skarbowego,

d) wniosek o zwrot opłaty stemplowej, uiszczonej od podania lub świadectwa.

2) gdy w przypadkach, wymienionych wyżej w punkcie 1, nadpłata ujawniła się na skutek uwzględnienia (przez izbę skarbową lub przez Ministerstwo Skarbu) wniosku o wznowienie postępowania (art. 49 u. o. s.) lub na skutek orzeczenia Najwyższego Trybunału Administracynego;

3) gdy nadpłata ujawniła się przy opłacie, wymierzonej przez urząd administracyjny (art. 32, 61 i 71 u. o. s.).

W innych przypadkach izba skarbowa zarządza zwrot nadpłaty *na wniosek urzędu skarbowego,* a mianowicie: gdy urząd skarbowy załatwił *przychylnie* wniosek o zwrot opłaty stemplowej, uiszczonej bez wymiaru urzędowego (§ 60, ustęp przedostatni) lub odwołanie od wymiaru doraźnego (§ 65), albo gdy nadpłata ujawniła się przy opłacie, przypisanej w księdze bierczej urzędu skarbowego (§ 64).

§ 140. Zarządzenie zwrotu nadpłaty, względnie przerachowanie na poczet innej należności, izba skarbowa ma *uwidocznić:*

1) na piśmie, od którego uiszczono opłatę — jeżeli to pismo znajduje się w aktach w oryginale,

2) na dowodzie przychodowym — jeżeli opłatę uiszczono gotówką w kasie skarbowej,

3) w notarjalnym wykazie wpływów na dochód Ministerstwa Skarbu (§ 59 r. w. s.).

Jeżeli nadpłata tyczy się opłaty, wymierzonej przez kancelarję sądową, to izba skarbowa poleca urzędowi skarbowemu, aby zarządzenie zwrotu (lub przerachowania) uwidocznił przy odnośnej pozycji sądowego „wykazu opłat stemplowych" (§ 105, punkt 2).

Wraz z talonem asvgnacji, mającej na celu wzrot nadpłaty gotówką, izba skarbowa przesyła osobie, uprawnionej do żądania zwrotu, zawiadomienie o swej decyzji, załatwiającej środek odwoławczy (§ 139, punkty 1 — 3) względnie o decyzji urzędu skarbowego (§ 139, ustęp ostatni) lub sporządzone przez urząd skarbowy zawiadomienie o decyzji izby skarbowej (§ 64).

W razie przerachowania nadpłaty na poczet innej należności izba skarbowa zamieszcza zawiadomienie o tem przerachowaniu w treści swej decyzji (§ 139, punkty 1 — 3) względnie na czystopisie, sporządzonym przez urząd skarbowy (§ 139 ustęp ostatni).

Jeżeli nadpłata tyczy się opłaty (podwyżki, kary) *przypisanej w urzędzie skarbowym* (w rejestrze wymiarów doraźnych lub w księdze bierczej), to izba skarbowa podaje urzędowi skarbowemu datę i numer asygnacji.

§ 141. Izba skarbowa prowadzi — oddzielny dla każdej kasy skarbowej — „wykaz, obejmujący zwroty nadpłat w zakresie opłat stemplowych, uiszczonych *w bieżącym* okresie budżetowym". Wykaz ten składa się z dwóch działów (wzory 29 i 30).

Do działu A, a mianowicie do kolumn 1 — 7, zapisuje się każdą asygnację, która tyczy się zwrotu kwoty, uiszczonej w bieżącym okresie budżetowym. Numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy. Jeżeli kwota, której zwrot się zarządza, została zarachowana *na przychód* w dwu lub więcej pozycjach budżetowych (np. w razie zwrotu opłaty pojedynczej i podwyżki, uiszczonych na skutek nakazu płatniczego, a zatem zarachowanych w pozycjach 11 i 13), należy tę kwotę *rozdzielić* na odpowiednie części i każdą z nich zapisać do działu A *pod osobną* pozycją. Jeżeli w kolumnie 3 wymieniono jedną z pierwszych dziesięciu pozycyj budżetowych lub pozycję 12, to nie wypełnia się kolumn 4 i 5. Przy pozycjach: 11, 12a oraz 13 wypełnia się bądź kolumnę 4 bądź 5. Podwyżkę, wniesioną przez notarjusza (kol. 20 wykazu szczegółowego), jak również odsetki za zwłokę, odsetki za odroczenie i należytości egzekucyjne, uważa się za należności bieżące, wobec tego przy pozycji 13 może zajść potrzeba wypełnienia zarówno kolumny 4 jakoteż kolumny 5, a mianowicie wówczas, gdy w bieżącym okresie budżetowym uiszczono podwyżkę, przypisaną w księdze bierczej w jednym z poprzednich okresów budżetowych, oraz odsetki i należytości egzekucyjne.

Kolumnę 8 — 10 wypełnia się tylko w takim razie, jeżeli kwotę wyasygnowaną tytułem zwrotu, wypłacono stronie *w tym samym* okresie budżetowym w którym powstała nadpłata. W takim wypadku zapisuje się dokonany zwrot *do działu B.*

Dział B prowadzi się oddzielnie dla każdego miesiąca, wymienionego w kolumnie 2 działu A. Numeracja w kolumnie 1 jest osobna dla każdego miesiąca.

Po upływie okresu budżetowego należy podsumować kolumny 3 — 19, a następnie na formularzu według wzoru 30 sporządzić wykaz sumaryczny, przeznaczony dla urzędu skarbowego, w którego siedzibie znajduje się dana kasa skarbowa. W tym wykazie należy przekreślić wyraz „Miesiąc" w napisie, a natomiast wpisać ten wyraz przez szerokość kolumn 1i 2, a poniżej wymienić wszystkie miesiące, wymienione w kolumnie 2 działu A. Obok każdego z tych miesięcy należy w kolumnach 3 — 19 wymienić kwotę, wynikłą z podsumowania działu B.

Wykaz sumaryczny należy przesłać urzędowi skarbowemu najpóźniej do końca kwietnia.

4. Kontrola stemplowa.

§ 142. Izba skarbowa kieruje kontrolą stemplową według zasad podanych w §§ 54 — 57. Celem orjentacji w tej dziedzinie izba skarbowa prowadzi „wykaz kontroli stemplowej" według załączonych wzorów 31 i 32.

Część I (wykaz systematyczny) ma obejmować wszystkie te urzędy i przedsiębiorstwa, w których kontrolę stemplową przeprowadzają w myśl § 55 wyłącznie urzędnicy, wyznaczeni przez izbę skarbową lub co do których izba skarbowa w myśl § 55 zarządziła na czas nieograniczony, że kontrolę mają przeprowadzać jej delegaci.

Celem wypełnienia kolumny 1 należy urzędy i przedsiębiorstwa, podlegające kontroli, podzielić na odpowiednie grupy. W kolumnie 1 należy wymienić nazwę grupy oraz liczbę, wskazującą, ile jest w całym okręgu izby jednostek, należących do danej grupy (np.: „notarjusze: 37", „sądy: 33", starostwa: 20", „banki: 17").

Kolumnę 2 wypełnia się raz w roku; należy mianowicie w kwietniu podać w tej kolumnie, u ilu jednostek danej grupy odbyła się kontrola w ubiegłym okresie budżetowym (forma: „1927 : 37; 1928 : 35").

W kolumnie 3 należy wymienić każdą z osobna jednostkę danej grupy. O ile chodzi o urzędy, wystarcza zazwyczaj wymienienie miejscowości, a tylko wyjątkowo (np. gdy w pewnej miejscowości jest kilku notarjuszów, kilka sądów) jest potrzebne określenie dokładniejsze.

W razie ubytku w kolumnie 3 należy w tej kolumnie nazwę odnośnej jednostki przekreślić czerwonym atramentem, a w kolumnie 5 umieścić wyjaśnienie.

Zarówno w razie ubytku jak w razie przybytku należy przekreślić czerwonym atramentem liczbę wpisaną do kol. 1 i wpisać nową liczbą zgodną ze stanem najnowszym.

W kolumnie 4 należy wymienić pozycje części II w formie ułamka, podając w mianowniku oznaczenie okresu budżetowego.

Do wykazu chronologicznego (część II wykazu kontroli stemplowej) należy wpisywać wszelkie przypadki kontroli, dokonanej przez urzędników, których wyznaczyła izba skarbowa; wykaz ten ma więc obejmować również kontrolę, dokonaną u jednostek nie objętych wykazem systematycznym (część I), jeżeli faktycznie na skutek zarządzenia izby skarbowej, kontrolę przeprowadził urzędnik przez izbę wyznaczony.

Pozatem należy trzymać się zasad podanych w § 58, nowy § 143. Izba skarbowa ma z początkiem stycznia każdego roku ułożyć program kontroli stemplowej na rok bieżący. Przy każdej pozycji programu należy po przeprowadzeniu zamierzonej kontroli uwidocznić odnośną pozycję wykazu chronologicznego (§ 142), tak aby można było każdej chwili stwierdzić, w jakiej mierze program został wykonany.

5. Lustracja urzędów skarbowych oraz cenzura obrotu znaków stemplowych.

§ 144. W każdym urzędzie skarbowym (§ 16 r. w. s.) należy przeprowadzić lustrację w zakresie opłat stemplowych raz w roku. Należy to czynić częściej, jeżeli przemawiają za tem szczególne okoliczności.

Przy lustracji należy:

1) przejrzeć wszystkie *księgi* (§ 67) i stwierdzić, czy są prowadzone prawidłowo i z pożądaną dokładnością oraz czy wszystkie zdarzenia, których obrazem ma być dana księga, są w niej uwidocznione zgodnie z rzeczywistością i w przepisanym terminie; należy zwrócić szczególną uwagę na *księgę bierczą*, i przez wyrywkowe zdadanie większej ilości wpisów stwierdzić, czy opierają się na dowodach pisemnych i czy zostały dokonane zgodnie z treścią tych dowodów; jeżeli urząd skarbowy, korzystając z upoważnienia zawartego w § 109, podał w „wykazie zaległości pieniężnych" za ostatni okres budżetowy zaległość za ostatnie trzy miesiące *sumarycznie*, to lustrator ma przez zbadanie kolumn 6 i 7 księgi bierczej oraz przechowywanego przez naczelnika urzędu wykazu kwot uiszczonych, odpisanych i umorzonych — stwierdzić, czy sumę zaległości za te trzy miesiące obliczono trafnie.

2) stwierdzić przy pomocy ksiąg, czy poszczególne sprawy są załatwione z pożądaną szybkością, a w razie powolności zbadać jej przyczyny.

3) stwierdzić przez wyrywkowe przejrzenie akt R. W. D., R. W. N., R. U. B., K. B. i. R. S. O. (§ 105) oraz przez asystowanie przy wymiarach doraźnych, czy poszczególne załatwienia są merytorycznie trafne.

4) zbadać, czy kontrola stemplowa (§§ 56 — 58) odbywa się prawidłowo.

5) w razie potrzeby udzielić funkcjonarjuszom urzędu skarbowego, którzy załatwiają sprawy z zakresu opłat stemplowych, odpowiednich pouczeń; w tym celu ma izba skarbowa przy załatwianiu środków odwoławczych oraz innych spraw konkretnych, o ileby dostrzegła, że urząd skarbowy pojmuje obowiązujące przepisy w sposób błędny, notować takie przypadki i notatki te, odpowiednio zebrane, zużytkować przy lustracji.

Przy cenzurze dzienników przychodu, znaków stemplowych (§ 125) izba skarbowa ma w szczególności sprawdzić przy pomocy zawiadomień, otrzymanych od Biura Znaków Wartościowych (wzór 4 do § 8 instrukcji z dn. 28 listopada 1924 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 35, poz. 654), czy wszystkie przesyłki znaków stemplowych zostały przez kasę skarbową zapisane na przychód.

6. Sprawozdania okresowe.

§ 145. Izba Skarbowa składa Ministerstwu Skarbu następujące sprawozdania okresowe:

1) sprawozdania miesięczne: a) do dnia 5 każdego miesiąca — „ wykaz wpływów w zakresie opłat stemplowych" za miesiąc ubiegły, wymieniający sumy wpływów w każdej kasie skarbowej — i sumarycznie w całym okręgu izby, — według poszczególnych pozycyj budżetowych; wykaz ten sporządza się na podstawie wykazów półmiesięcznych, przewidzianych w punkcie 1 §-u 107.

b) do dnia 10 każdego miesiąca — „wyciąg z księgi głównej opłat stemplowych" za miesiąc ubiegły, sporządzony na podstawie wykazów, przewidzianych w punkcie 2 §-u 107; poszczególne sumy należy podać co do każdego urzędu skarbowego oraz sumarycznie dla całego okręgu izby; wykaz należy sporządzić na formularzu według wzoru 19, wymieniając na lewym marginesie nazwy urzędów skarbowych.

2) sprawozdanie półroczne: do dnia 15 grudnia i do dnia 15 czerwca „półroczny wykaz czynności w zakresie opłat stemplowych" według załączonego wzoru 33.

3) sprawozdanie roczne: do końca maja: a) zamknięcie rachunkowe, ułożone według załączonego wzoru 21, oddzielnie co do każdej pozycji budżetowej; zamknięcie ma wymieniać odnośne dane co do poszczególnych urzędów skarbowych (których nazwy mają być wypisane przez szerokość kolumn 1—5) i sumarycznie dla całego okręgu izby.

b) wykaz obrotu znaków stemplowych, w którym należy podać co do każdej kategorji wartości, sumarycznie dla całego okręgu izby, przychód, rozchód i pozostałość.

Odpisy sprawozdań, wymienionych wyżej w punktach: 1a oraz 1b, należy przesłać okręgowej izbie kontroli do dnia 15 miesiąca drugiego po miesiącu sprawozdawczym; odpis sprawozdania, wymienionego w punkcie 3a, należy przesłać okręgowej izbie kontroli do dnia 15 czerwca. Wszystkie te odpisy mają być zaopatrzone przez Wydział III izby skarbowej w klauzulę:

„Uzgodniono co do uiszczeń z danemi kasowemi"

Warszawa, dnia 13 grudnia 1926 r.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

Urząd Skarbowy P. i O. S. w..............................

Urząd Opłat Stemplowych

Wzór 1 do § 14.

R. W. D. poz. .... z 19 .... r.

Dz. przych. poz. .... z 19 ..... r.

Kartka wymiarowa.

I. Polecenie poboru.

Nazwisko i imię (firma, nazwa) płatnika ....

....

Kasa Skarbowa pobierze opłatę stemplową .... zł. .... gr. oraz podwyżkę .... zł. .... gr.

.... dnia .... 192..... r.

Podpis funkcjonarjusza, który wymierzył opłatę, z wymienieniem jego stanowiska służbowego.

Pieczęć urzędowa.

II. Wyjaśnienie wymiaru:

III. Wskazówki tyczące się zarachowania.

Pozycja budżetowa		Kwota	
Numer	Nazwa	Zł.	gr.
1	Opłaty od przejścia własności nieruchomości		
2	Opłaty od rachunków		
3	Opłaty od obrotu papierów wartościowych		
8	Opłaty od spółek		
9	Opłaty od wekslı		
10	Opłaty, niewymienione pod pozycjami budżetowemi 1—9		
13	Podwyżki		
	Razem		

Uwaga: W razie nieuiszczenia wymierzonej opłaty do dnia .... 19 .... r. włącznie zostanie wymierzona podwyżka w wysokości .... krotnej opłaty pojedyńczej.

Wzór Nr. 1644

Min. Skarbu

WZÓR 2 § 15

Schemat wyjaśnienia wymiaru.

od . . . zł. . . gr. . . % . . . zł. . . gr. (art. . u.o.s.)
od . . . zł. . . gr. . . % . . . zł. . . gr. (art. . u.o.s.)
od . . . zł. . . gr. . . % . . . zł. . . gr. (art. . u.o.s.)
od . . . zł. . . gr. . . % . . . zł. . . gr. (art. . u.o.s.)
Razem . . . zł. . . gr.

a po potrąceniu . . . . zł. . . gr., uiszczonych poprzednio
reszta w kwocie . . . . zł. . . gr.
podwyżka . . . . zł. . . gr. (art. . u.o.s)
Razem . . . . zł. . . gr.

Schemat powyższy opiera się na założeniu, że w przypadku poszczególnym pismo podlega kilku opłatom (t. j. opłatom według rozmaitych stawek lub według jednakowej stawki, przewidzianej w rozmaitych artykułach u. o. s.), że przed przedstawieniem pisma urzędowi skarbowemu uiszczono już część opłaty (np. za pomocą znaczków stemplowych, skasowanych prywatnie) oraz że należy się podwyżka.

Jeżeli podwyżka ma być wymieniona częściowo w wysokości pięciokrotnej, a częściowo w wysokości 25-krotnej, to należy w pierwszej części schematu, przeznaczonej dla opłat pojedyńczych, zaopatrzyć poszczególne wymiary w numery (a zatem np. przy czterech opłatach w numery 1—4), a podwyżkę wymienić dwa razy w formie następującej: „Ad 1 i 2: podwyżka 5-krotna ....zł.......gr. (art. 42). Ad 3 i 4: podwyżka 25-krotna ....zł.......gr. (art......... u. o. s.)" albo np. „Ad 1 — 3: podwyżka 5-krotna .... zł....... gr. (art. 42). Ad 4: podwyżka 25-krotna ....zł.......gr."

Pierwszą formułkę „Razem..........zł.......gr." wypełnia się tylko wówczas, gdy zachodzi potrzeba wypełnienia formułki wyrażonej słowami: „a po potrąceniu ....zł.......gr.". Drugą formułkę „Razem..........zł.......gr." wypełnia się w razie wymierzenia: a) dwu lub więcej opłat pojedyńczych; b) opłaty pojedyńczej (lub kilku opłat pojedyńczych) i podwyżki.

Jeżeli jedna kartka wymiarowa obejmuje kilka pism (§ 14, ustęp ostatni), to należy to uwidocznić w części pierwszej schematu zapomocą formułki „Ad R W D......".

WZÓR 3 § 36

Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarb.
Urząd opłat stemplowych

R. W. D. ....z 19.......r.
R. W. N. ....z 19.......r.
K. B. ....z 19.......r.

W każdem piśmie, tyczącem się sprawy niniejszej, należy przytoczyć znaki i liczby, obok wymienione.
Przy uiszczeniu opłaty należy okazać niniejszy nakaz płatniczy.

Nakaz płatniczy w przedmiocie opłaty stemplowej.

Do P. ....

w ....

Przedmiot opłaty:

Wymiar na mocy ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz.U.R.P. Nr. 98 poz. 570):

od . . . . zł. . . . gr. . . % . . zł. . gr. (art. . . .)
od . . . . zł. . . . gr. . . % . . zł. . gr. (art. . . .)
od . . . . zł. . . . gr. . . % . . zł. . gr. (art. . . .)
od . . . . zł. . . . gr. . . % . . zł. . gr. (art. . . .)
Razem . . . zł. . gr.

a po potrąceniu . . . . zł. . . gr. uiszczon. poprzed.
reszta w kwocie . . . . zł. . . gr.
podwyżka . . . . zł. . . gr. (art. . . .)
Razem . . . . . zł. . . gr.

słowami..

Do uiszczenia powyższej kwoty jest Pan . .

obowiązany (na) solidarnie z..
Kwotę powyższą należy uiścić w ciągu trzech tygodni od doręczenia niniejszego nakazu płatniczego — bądź w Kasie Skarbowej w.................................. (ul.................... Nr...........) bądź zapomocą blankietu nadawczego P. K. O. na R-k wymienionej Kasy Skarbowej (Nr. konta...........).

W razie nieuiszczenia w powyższym terminie nastąpi przymusowe ściągnięcie opłaty i zostaną pobrane odsetki za zwłokę.

Odwołanie można wnieść w ciągu miesiąca od doręczenia niniejszego nakazu płatniczego do urzędu, od którego pochodzi niniejszy nakaz płatniczy (ul. .... Nr............).

........................dnia .... 19......r.

M. P. Naczelnik Urzędu.

Wzór Nr. 1645
Min. Skarbu

WZÓR 4 do § 53.

WYKAZ DYSTRYBUTORÓW ZNAKÓW STEMPLOWYCH.

1	2	3	4	5	6
			Data i liczba decyzji urzędu skarbowego w przedmiocie		
Liczba porządkowa	Imię i nazwisko (firma, nazwa) oraz adres dystrybutora	Rodzaje znaków stemplowych i kategorje wartości, do których sprzedaży dystrybutor jest obowiązany (§ 51, punkt 4 i. s)	ustanowienia dystrybutora	ustania prawa sprzedaży znaków stemplowych	Uwagi

Wzór Nr. 1646
Min. Skarbu

WZÓR 5 do § 58.

WYKAZ KONTROLI STEMPLOWEJ.

1	2	3	4	5	6		7	8
Pozycja	Wymienienie zarządu gminy względnie przedsiębiorstwa	Kiedy przeprowadzono kontrolę?	Kto ją przeprowadził?	Jakie rodzaje pism, względnie ksiąg przejrzano i za jaki czas?	Suma opłat, których brak stwierdzono przy kontroli		Pozycja RWN	Uwagi
					zł.	gr.		

Wzór Nr. 1647
Min. Skarbu

WZÓR 6 do § 64.

Urząd Skarbowy / Urząd Opłat Stemplowych w ....

Numer porządkowy

WYKAZ W SPRAWIE NADPŁATY

Pozycja K. B. .... z 19 ...... r.

K o l u m n a k s i ę g i b i e r c z e j																																Uprawniony do żądania zwrotu nadpłaty (nazwisko i imię względnie firma lub nazwa i dokładny adres) ....
6		7		9	10	12		13		18	19		20		21		22		23		33	28		29		30		31		32		
Należność pierwotna				Data płatności		Według decyzji pod liczbą kolejną .... sprostowano na					U i s z c z o n o											Poprzednie zwroty nadpłat										Czy nadpłatę należy zwrócić, czy zaliczyć na inną należność, a mianowicie na jaką?
opłata pojedyńczo		podwyżka stemplowa lub kara pieniężna		opłaty pojedyńczej	podwyżki stemplowej lub kary pieniężnej	opłatę pojedyńczą		podwyżkę stemplową lub karę pieniężną		data i pozycja dziennika przychodu	opłata pojedyńcza		podwyżka stemplowa lub kara pieniężna		odsetki za zwłokę		odsetki za odroczenie		należytości egzekucyjne		Data i numer asygnacji	opłata pojedyńcza		podwyżka stemplowa lub kara pieniężna		odsetki za zwłokę		odsetki za odroczenie		należytości egzekucyjne		U w a g i
Zł.	gr.	Zł.	gr.			Zł.	gr.	Zł.	gr.		Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.		Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	

r a z e m:									
Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.

pozostaje do wyrównania nadpłata									
Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.

razem .... zł. .... gr.

M. P.

.... dnia .... 19 ...... r.

....

Naczelnik Urzędu Skarbowego

Wzór Nr. 1648.
Min. Skarbu

WZOR 7 do § 68.

REJESTR WYMIARÓW DORAŹNYCH.

1	2	3	4	5	6	7		8	9		10	11		12		13	14	15	16		17	18
Pozycja rejestru wymiarów doraźnych	Pozycja rejestru uiszczeń bezpośrednich (R. U. B.)	Data zgłoszenia	Pismo, podlegające opłacie		Nazwisko i imię (firma, nazwa) oraz adres płatnika (t. j. osoby, która płaci w mieniu własnem lub tej osoby, w której imieniu płaci ktoś inny)	Wymierzona opłata stemplowa		Uiszczono						Pozostaje do uiszczenia		Termin płatności	Przeniesiono do księgi bierczej (KB) pod pozycję	zwrot nadpłaty			Zaświadczono prawidłowe uiszczenie lub należność opłaty	UWAGI
			Data sporządzenia	Treść (rodzaj czynności prawnej; przedmiot, nazwiska i imiona — względnie firmy lub nazwy — osób działających)				data	znaczkami stemplowemi		gotówką							data i numer asygnacji	kwota		dnia	
											pozycja dziennika przychodu	kwota										
						zł.	gr.		zł.	gr.		zł.	gr.	zł.	gr.				zł.	gr.		

Wzór Nr. 1649 Skarbu Min.

WZÓR 8 do § 72.

REJESTR WYMIARÓW NAKAZOWYCH.

1	2	3	4	5	6	7
Pozycja / Znak urzędnika	Data wejścia	Od kogo pismo otrzymano / Liczba urzędu wysyłającego	Przedmiot	Pozycja i rok: księgi bierczej (K. B.)	Pozycja i rok: rejestru uiszczeń bezpośrednich (RUB)	Uwagi

Wzór Nr. 1650.
Min. Skarbu

WZÓR 9 do § 78.

REJESTR UISZCZEŃ BEZPOŚREDNICH.

Pozycja RUB .... Pozycja R. W. D. .... Stronica ....

Nazwisko i imię (firma, nazwa) oraz siedziba podatnika ....

....

Rodzaj opłaty stemplowej: ....

Data decyzji: ....

Terminy uiszczenia ....

1	2	3	4		5	6	7	8	9		10	11
Uiszczenia						kontrola stemplowa						
			Kwota						suma opłat, których brak stwierdzono przy kontroli			
czasokres, za który uiszczono	Data uiszczenia	pozycja dziennika przychodu	zł.	gr.	Pozycje rejestru wymiarów nakazowych (RWN)	kiedy przeprowadzono kontrolę?	kto ją przeprowadził?	jakie rodzaje pism względnie ksiąg, przejrzano i za jaki czas	zł.	gr	pozycja rejestru wymiarów nakazowych (RWN)	Uwaga

Wzór Nr. 1651.
Min. Skarbu.

WZÓR 10 do §§ 83 i 129.

WYKAZ WYMIANY ZNAKÓW STEMPLOWYCH.

1	2	3	4	5		6	7		8		9	10	11	12
Pozycja wykazu wymiany		Data wejścia	Nazwisko i imię (firma, nazwa) petenta	Złożono znaki stemplowe wartości		Załatwienie w urzędzie skarbowym					Wymiany dokonano			UWAGI
Urzędu skarbowego	Kasy skarbowej					Data	dozwolono		odmówiono		Dnia	pozycja dziennika rozchodu		
							wymiany znaków stemplowych wartości					znaczków stemplowych	blankietów wekslowych	
				zł.	gr.		zł.	gr.	zł.	gr.				

Wzór Nr. 1652
Min. Skarbu.

WZÓR 11 do § 84.

REJESTR ŚRODKÓW ODWOŁAWCZYCH.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Pozycja rejestru środków odwoławczych		Data wejścia	Pozycja i rok			Liczba kolejna	Nazwisko i imię (firma, nazwa) strony	Data i liczba kolejna			Odstąpiono organowi właściwemu		UWAGI
nowa	poprzednia		rejestru wymiarów doraźnych (RWD)	księgi bierczej (KB)	wykazu wymiany znaków stemplowych (WW)		określenie środka odwoławczego	przedstawienia sprawy izbie skarbowej	przesłania sądowi powiatowemu	zawiadomienia o orzeczeniu	data i liczba kolejna	organ właściwy	

Wzór Nr. 1653
Min. Skarbu.

Wzór 12 do § 86

KSIĘGA BIERCZA OPŁAT STEMPLOWYCH

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Data zapisania do księgi bierczej / Pozycja księgi bierczej	Pozycja i rok		Należność							Obniżenie lub uchylenie wymiaru na skutek środka odwoławczego			Odpisanie z tytułu nienależności. Umorzenie z powodu nieściągalności.			Uiszczono	
					Kwoty			Data płatności			Kwota, na którą wymiar pierwotny został sprostowany						
	RWD	RWN	Liczby rzymskie	Nazwiska i imiona (firmy) oraz adresy osób, obowiązanych do uiszczenia	opłata pojedyncza (zł. gr.)	podwyżka stemplowa lub kara pieniężna (zł. gr.)	kwota łączna (kol. 6 i 7) (zł. gr.)	opłaty pojedynczej	podwyżki stemplowej lub kary pieniężnej	Liczba kolejna	opłata pojedyncza (zł gr.)	podwyżka stemplowa lub kara pieniężna (zł. gr.)	Liczba kolejna	opłaty pojedynczej (zł. gr.)	podwyżki stemplowej lub kary pieniężnej (zł. gr.)	Liczby rzymskie	Data i pozycja dziennika przychodu

19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35
(Uiszczono) tytułem					Zaległość			Nadpłaty (rachunkowe—atramentem czarnym; faktyczne—atramentem czerwonym)						Zwrot nadpłaty		UWAGI (co do odroczenia płatności i inne)
opłaty pojedynczej (zł. gr.)	podwyżki stemplowej lub kary pieniężnej (zł. gr.)	odsetek za zwłokę (zł. gr.)	odsetek za odroczenie (zł. gr.)	należytości egzekucyjnych (zł. gr.)	w dniu	opłata pojedyncza (zł. gr.)	podwyżka stemplowa lub kara pieniężna (zł. gr.)	Liczba kolejna	opłata pojedyncza	podwyżka stemplowa lub kara pieniężna	odsetki za zwłokę	odsetki za odroczenie	należytości egzekucyjne	Data i numer asygnacji	kwota (zł. gr.)	

Wzór Nr. 1654
Min. Skarbu

WZÓR 13 do § 94.

KSIĘGA GŁÓWNA OPŁAT STEMPLOWYCH.

Część pierwsza: dział 6, § 13 pozycje 1—10 i 12.

MIESIĄC	Pozycja 1: opłaty stemplowe od przejścia własności nieruchomości	Pozycja 2: opłaty stemplowe od rachunków	Pozycja 3: opłaty stemplowe od obrotu papierów wartościowych	Pozycja 4: opłaty stemplowe od najmu skrzynek depozytowych	Pozycja 5: opłaty stemplowe od biletów okrętowych	Pozycja 6: opłaty stemplowe od dokumentów przewozowych innego rodzaju	Pozycja 7: opłaty stemplowe od ubezpieczeń	Pozycja 8: opłaty stemplowe od spółek	Pozycja 9: opłary stemplowe od weksli	Pozycja 10: opłaty stemplowe niewymienione pod pozycjami 1—9	Pozycja 12: opłaty stemplowe uiszczane zapomocą znaczków stemplowych
	przypis i uiszczenie										
	złote i grosze										
Kwiecień											
Zwrócone nadpłaty .											
Kwoty sprostowane .											
Maj.											
Zwrócone nadpłaty .											
Kwoty sprostowane .											
i t. d.											

Wzór Nr. 1655.
Min. Skarbu.

WZÓR 14 do § 94.

KSIĘGA GŁÓWNA OPŁAT STEMPLOWYCH.

Część druga: dział 6 § 13, poz. 11 (opłaty stemplowe, uiszczane wskutek nakazów płatniczych). Część trzecia: dział 6 § 13 pozycja 13 (podwyżki, kary, odsetki, należytości egzekucyjne). Część czwarta: dział 6 § 13 poz. 12a (należytości sądowe).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
MIESIĄC	Zaległość początkowa w pierwszym dniu miesiąca (suma wymieniona w kolumnie 12 za mies. ubiegł.)	Przypisano	Odpisano z powodu nienależności lub umorzono z powodu nieściągalności		Uiszczono		Nadpłaty faktyczne		Obliczenia miesięczne według stanu w ostatnim dniu miesiąca		
			należności z ubiegłych okresów budżetowych	należności bieżące	należności z ubiegłych okresów budżetowych	należności bieżące	przy należnościach z ubiegłych okresów budżetowych	przy należnościach bieżących	Suma kolumn 2, 3, 8 i 9	Suma kolumn 4, 5, 6 i 7	Zaległość końcowa (różnica między sumą w kol. 10 a sumą w kol. 11)
	złote i grosze										
Kwiecień											
Zwrócone nadpłaty .											
Kwoty sprostowane .											
Maj											
Zwrócone nadpłaty .											
Kwoty sprostowane											
i t. d.											

Wzór Nr. 1656,
Min. Skarbu

WYKAZ POMOCNICZY DO KSIĘGI GŁÓWNEJ OPŁAT STEMPLOWYCH.

WZÓR 15 do § 95.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Data	Pozycja księgi bierczej opłat stemplowych	*Opłaty pojedyńcze (poz. budżetowa 11)*				Należności Suma miesięczna przypisu				
		Poszczególne przypadki odpisania z powodu nienależności lub umorzenia z powodu nieściągalności		Poszczególne nadpłaty faktyczne		przypis podwyżek i kar w kol. 7 księgi bierczej opłat stemplowych	podwyżki wniesione przez notarjuszów (suma kolumny 20 wykazu szczegółowego)	odsetki za zwłokę (suma kolumny 21 wykazu szczegółowego)	odsetki za odroczenie (suma kolumny 22 wykazu szczegółowego)	należytości egzekucyjne (suma kolumny 23 wykazu szczegółowego)
		należności z ubiegłych okresów budżetowych	należności bieżące	przy należnościach z ubiegłych okresów budżetowych	przy należnościach bieżących					
	złote									

12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
ubocznie								Sumy dzienne	
Suma miesięczna przypisu		Poszczególne przypadki odpisania podwyżek i kar z powodu nienależności lub ich umorzenia z powodu nieściągalności		Poszczególne nadpłaty faktyczne przy podwyżkach i karach		Suma miesięczna uiszczeń należności bieżących		opłat wniesionych przez notarjuszów	opłat wniesionych przez sądowe organa wykonawcze
łączny przypis (suma kolumn 7—11 niniejszego wykazu)	(tylko dla b. dzielnicy austrjackiej) suma kolumny 12 wykazu niniejszego i kol. 7 wykazu pomocniczego do księgi głównej dla należytożci sądowych	należności z ubiegłych okresów budżetowych	należności bieżące	przy należnościach z ubiegłych okresów budżetowych	przy należnościach bieżących	podwyżki i kary przypisane w księdze bierczej (kol. 19 wykazu szczegółowego)	Suma kolumn 8—11 oraz 18 wykazu niniejszego		
grosze									

Wzór Nr. 1657
Min. Skarbu.

Wzór 16 do § 97.

Wykaz pomocniczy do księgi głównej należytości sądowych (dla b. dzielnicy austrjackiej).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Data	Pozycja księgi bierczej należytości sądowych	Należytości pojedyncze				Podwyżki i kary				
		Poszczególne przypadki odpisania z powodu nienależności lub umorzenia z powodu nieściągalności		Poszczególne nadpłaty faktyczne		Suma miesięczna przypisu podwyżek i kar (kol. 7 księgi bierczej należyt. sądowych)	Poszczególne przypadki odpisania z powodu nienależności lub umorzenia z powodu nieściągalności		Poszczególne nadpłaty faktyczne	
		Należności z ubiegłych okresów budżetowych	Należności bieżące	Przy należnościach z ubiegłych okresów budżetowych	Przy należnościach bieżących		Należności z ubiegłych okresów budżetowych	Należności bieżące	Należności z ubiegłych okresów budżetowych	Należności bieżące

Wzór Nr. 1658
Min. Skarbu

Wzór 17 do § 104.

Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych*) w..................

Wpłynęło dnia.................................... 19...... r.

R. W. D. R. W. N.

R. U. B. K. B.

W. W. R. S. O.

Ilość załączników:

*) względnie: Urząd Opłat Stemplowych.

WZÓR 18 § 106 przykładowo wypełniony

Skorowidz opłat stemplowych

Ja Okres budżetowy 1928/29.

Data liczba [1])	Nazwisko i imię, (firma nazwa) / Treść aktu	Nr. sprawy	Liczba kolejna
	Janowski Piotr	R. W. D. 55/28	
	Umowa z Kwiatkowskim Józefem o dzierżawę		1
	Odwołanie		2
4/3 1437/V	Decyzja Izby Skarbowej		3
20/4 2536/V	Izba Skarbowa przesyła skargę, skierowaną do Najw. Trybunału Administracyjnego		4
14/7 5138	Izba Skarbowa przesyła orzeczenie N. T. A.		5
	Janowski Kazimierz	R. W. N. 537/27[2])	
	Odwołanie		2
10/3 1658	Decyzja Izby Skarbowej		3
	Jabłkowski Bronisław	K. B. 1245/28	
	Nakaz płatniczy opłata od weksla		1
	Jaroszyński Alfred	R. S. O. 65/28	
	Prośba o zwrot nadpłaty; opłata od obligu		1
	Janowski Piotr [3])	R. W. D. 2347/28	
	Umowa z Lewickim Antonim o dostawę		1
	Odwołanie [4])		2

[1]) Tę kolumnę wypełnia się tylko co do pism, nadchodzących od urzędów publicznych lub od takich instytucji prywatnych, które korespondencję zaopatrują w liczby.

[2]) Poprzednie akta w tej sprawie zapisano do skorowidza za okres budżetowy 1927/28.

[3]) Ten sam, który jest wymieniony na czele niniejszej stronicy skorowidza; ale sprawa jest inna.

[4]) Decyzja na skutek tego odwołania zapadnie w okresie budżetowym 1929/30, a zatem ma być napisana do skorowidza na okres następny.

Urząd Skarbowy P. i O. Sk.
Urząd Opłat Stemplowych.

Wzór 19 do § 107.

Wyciąg z części drugiej / trzeciej / czwartej **księgi głównej opłat stemplowych.**

za miesiąc .... 19..... r.

1		2	3	4	5	6	7
Zaległość początkowa w pierwszym dniu miesiąca		Okres	Przypisano	Odpisano z powodu nienależności lub umorzono z powodu nieściągalności		Uiszczono	
				należności z ubiegłych okresów budżetowych	należności bieżące	należności z ubiegłych okresów budżetowych	należności bieżące
Zł.	gr.			Złote			
		do miesiąca sprawozdawczego					
		miesiąc sprawozdawczy					
		Razem					

8	9	10	11	12	13	14
Nadpłaty faktyczne		Obliczenie miesięczne według stanu w ostatnim dniu miesiąca			(tylko dla b. dzielnic rosyjskiej i pruskiej) Opłaty, wniesione przez notarjuszów (kolumna 20 wykazu pomocniczego)	Opłaty, wniesione przez kasy sądowe oraz przez organa wykonawcze (kolumna 21 wykazu pomocniczego)
Przy należnościach z ubiegłych okresów budżetowych	Przy należnościach bieżących	Suma kolumn 1, 3, 8 i 9	Suma kolumn 4, 5, 6 i 7	Zaległość końcowa (różnica między sumą w kol. 10 a sumą w kol. 11)		
grosze						

Wzór Nr. 1660.
Min. Skarbu.

Urząd Skarbowy P. i O. Sk.

Urząd Opłat Stemplowych.

WZÓR 20 do § 107.

PÓŁROCZNY WYKAZ CZYNNOŚCI W ZAKRESIE OPŁAT STEMPLOWYCH

za czas od dnia 1 kwietnia do końca września / od dn. 1 października do końca marca

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Rejestr wymiarów doraźnych				Rejestr wymiarów nakazowych				
Ilość pozycyj w półroczu sprawozdawczem (według kolumny 1 rejestru wymiarów doraźnych	Ilość pozycyj załatwionych przez: całkowite uiszczenie opłaty (wypełnienie kol. 12 kreskami)	przeniesienie do księgi bierczej (kol. 14)	zaświadczenie prawidłowego uiszczenia lub nienależności opłaty (kol 17)	Ilość pozycyj niezałatwionych według stanu z końcem półrocza poprzedniego	Przybyło w półroczu sprawozdawczem pozycyj	Suma kolumn 5 i 6	Ilość pozycyj załatwionych w półroczu sprawozdawczem	Zaległość końcowa

10	11	12	13	14		15	
Rejestr środków odwoławczych		Wykaz kontroli stemplowej					
		Ile razy dokonano kontroli		Suma opłat, których brak stwierdzono przy kontroli			
Ilość pozycyj z czasu po koniec półrocza sprawozdawczego, przy których nie jest wypełniona ani kol. 10 ani 11 ani 12	Ilość pozycyj objętych kol. 10 niniejszego wykazu, przy których w R. S. O. jest wypełniona kolumna 9	w zarządach gmin	w przedsiębiorstwach	w zarządach		w przedsiębiorstwach	
				zł.	gr.	zł.	gr.

18

WZÓR 21 do § 108.

ZAMKNIĘCIE RACHUNKOWE DOCHODÓW BUDŻETOWYCH.

Dział	Rozdział	Paragraf	Pozycja	Nazwa działu, rozdziału i pozycji	Należności											
					zaległe											
					Zaległość początkowa (pozostałość z końcem ubiegłego okresu budżetowego)		Zwiększenie wskutek sprostowania zaległości początkowej		Zmniejszenie wskutek sprostowania zaległości początkowej lub umorzenia należności		Stan zaległości po dokonaniu zmian		bieżące		razem	
1	2	3	4	5	6		7		8		9		10		11	
					Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł	gr.

Uiszczenie na poczet należności						Zaległości z końcem bieżącego okresu budżetowego						Co do zaległości (kolumna 17): wymienienie okresów oraz sum, przypadających na poszczególne okresy					Uwagi
zaległych		bieżących		razem		z należności zaległych		z należności bieżących		rzzem		okres budżetowy	ogólna suma zaległości		płatność odroczona co do sumy		
12		13		14		15		16		17		18					19
Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr	Zł.	gr.		Zł.	gr.	Zł.	gr.	

SUMARJUSZ ROCZNY CZĘŚCI DRUGIEJ, (WZGLĘDNIE TRZECIEJ LUB CZWARTEJ) KSIĘGI GŁÓWNEJ OPŁAT STEMPLOWYCH.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Zaległość z końcem ubiegłego okresu budżetowego	Miesiące okresu sprawozdawczego	Sumy miesięczne kolumny 8 księgi głównej (nadpłaty faktyczne przy należn. z ubiegłych okresów budżetowych)	Sumy miesięczne kolumny 4 księgi głównej (odpisania lub umorzenia przy należnościach z ubiegłych okresów budżetowych)	Suma roczna kolumn 1 i 3 niniejszego sumarjusza	Różnica między sumami rocznemi w kolumnach 5 i 4 niniejszego sumarjusza	Sumy miesięczne kolumny 3 księgi głównej (przypis)	Sumy miesięczne kolumny 9 księgi głównej (nadpłaty faktyczne przy należnościach bieżących)	Suma roczna kolumn 7 i 8 niniejszego sumarjusza	Sumy miesięczne kolumny 5 księgi głównej (odpisania i umorzenia należności bieżących)	Różnica między sumami rocznemi w kolumnach 9 i 10 niniejszego sumarjusza	Suma roczna kolumn 6 i 11 niniejszego sumarjusza	Sumy miesięczne kolumny 6 księgi głównej (uiszczenia należności z poprzednich okresów budżetowych	Sumy miesięczne kolumny 7 księgi głównej (uiszczenia należności bieżących)	Suma roczna kolumn 13 i 14 niniejszego sumarjusza	Różnica między sumami rocznemi w kolumnach 6 i 13 niniejszego sumarjusza	Różnica między sumami rocznemi w kolumnach 11 i 14 niniejszego sumarjusza	Suma kolumn 16 i 17 niniejszego sumarjusza (równa różnicy między sumami w kolumnach 12 i 15 niniejszego sumarjusza)
		Złote i grosze															
	Kwiecień																
	Maj																
	Czerwiec																
	Lipiec																
	Sierpień																
	Wrzesień																
	Paździer.																
	Listopad																
	Grudzień																
	Styczeń																
	Luty																
zł. gr.	Marzec																
	Suma roczna																

Powyższe sumy roczne należy przenieść do niżej wymienionych kolumn zamknięcia rachunkowego:

6		7	8	—	9	—	—	—	—	10	11	12	13	14	15	16	17

Wzór 23 do § 109.

Wykaz zaległości pieniężnych wzakresie opłat stemplowych

według stanu z końcem marca 192....r.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Pozycja księgi bierczej............ za okres budżetowy........	Opłaty pojedyńcze		Podwyżki stemplowe i kary pieniężne		Zaległość łączna		Z sumy, wymienionej w kolumnie		Co do kwot niewymienionych w kol. 8 względnie 9 usprawiedliwienie zaległości
	Zaległość z końcem okresu sprawozdawczego	Zaległość z końcem okresu nastąpnego t. j. z końcem marca 19.... r.	Zaległość z końcem okresu sprawozdawczego	Zaległość z końcem okresu następnego t.j. z końcem maroa 192.... r.	z końcem okresu sprawozdawczego (suma kolumn 2 i 4)	z końcem okresu następnego (suma kolumn 3 i 5)	6	7	
							płatność odroczona co do sumy		
	Złote i grosze								
Razem . .									

Wzór Nr. 1661
Min. Skarbu

Wzór 24 do § 110.

Imię i nazwisko sekwestratora skarbowego...

Wykaz kwot, ściągniętych tytułem opłat stemplowych i danin pokrewnych.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Pozycja	Data uiszczenia	Nazwisko i imię (firma, nazwa) płatnika	Określenie należności	Pozycja.... księgi bierczej za okres budżetowy.....	Ogólna suma wpływu	Opłaty stemplowe i należytości sądowe						Podatki: spadkowy i od darowizn						UWAGI:
						Opłaty stemplowe pojedyńcze	(tylko dla obszaru b. dziel. austrjackiej) Należytości sądowe	Podwyżki i kary	Odsetki za zwłokę	Odsetki za odroczenie	Należytości egzekucyjne	Podatek spadkowy	Podatek od darowizn	Podwyżki i kary	Odsetki za zwłokę	Odsetki za odroczenie	Należytości egzekucyjne	
						Złote i grosze												

Wzór Nr. 1662
Min. Skarbu.

Kasa Skarbowa w.. **Wzór 25 do § 111**

Wykaz szczegółowy przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych
(dział 6, paragraf 13 budżetu Ministerstwa Skarbu.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Pozycja dziennika kasowego	Ogólna suma wpływu	Z ogólnej sumy wpływów														
		poz. 1 opłaty stemplowe od przejścia własności nieruch.	Poz 2 opłaty stemplowe od rachunków	Poz. 3 opłaty stemplowe od obrotu papier. wartościowych	Poz. 4 opłaty stemplowe od najmu skrzynek depozyt.	Poz. 5 opłaty stemplowe od biletów okrętowych	Poz. 6 opłaty stemplowe od dok. przew. innego rodzaju	Poz. 7 opłaty stemplowe od ubezpieczeń	Poz. 8 opłaty stemplowe od spółek	Poz. 9 opłaty stemplowe od weksli	Poz. 10 opłaty stemplowe niewymienione pod poz. 1—9	Poz. 11 opłaty stempl. uiszczane wskutek nakazów płatnicz,		Poz. 12 opłaty stemplowe uiszczone za pom. znacz. st.	Poz. 12a: należytości sądowe	
												zaległe	bieżące		zaległe	bieżące
	ZŁOTE															

18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33
przypada na:															UWAGI
Poz. 13 należności uboczne przy pozycjach 1—12a						Poz. 14: podatek spadkowy		Poz. 15: podatek od darowizn		Poz. 16: należności uboczne przy podatkach spadkowym i od darowizn					
Podwyżki i kary, przypisane w księdze bierczej		Podwyżki wniesione przez notariuszów	odsetki za zwłokę	odsetki za odrocz.	należytości egzekuc.					Podwyżki i kary		Odsetki za zwłokę	Odsetki za odrocz.	Należytości egzekuc.	
zaległe	bieżące					zaległy	bieżący	zaległy	bieżący	zaległe	bieżące				
GROSZE															

Wzór Nr. 1663.
Min Skarbu

Wzór 26 do §§ 125 i 131

Dziennik $\frac{\text{przychodu}}{\text{rozchodu}}$ znaczków stemplowych

1	2	3	4																				5		6		7		8
Pozycja	Data przychodu względnie rozchodu	Przedmiot	Kategoria wartości																				Wartość ogólna		Prowizja		Należność		UWAGI
			GROSZE								ZŁOTE																		
			10	20	30	40	50				1	2	3	5	10	20	50						Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	

Wzór Nr. 1664
Min. Skarbu

Wzór 27 do §§ 125 i 131

Dziennik $\frac{\text{przychodu}}{\text{rozchodu}}$ blankietów wekslowykh

1	2	3	4																			
Pozycja	Data przychodu względnie rozchodu	Przedmiot	Blankiety weksli trasowanych																			
			ZA GROSZY				ZA ZŁOTYCH															
			20	30	60	90	1.20	1.50	1.80	2.10	2.40	2.70	3	6	9	12	15	18	21	24	27	30	60		

5																						6		7		8		9
Blankiety weksli własnych																						Wartość ogólna		rowizja		Należność		UWAGI
ZA GROSZY				ZA ZŁOTYCH																								
20	30	60	90	1.20	1.50	1.80	2.10	2.	2.70	3	6	9	12	15	18	21	24	27	30	60		Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	

WZÓR 28 do § 138.

REJESTR ŚRODKÓW ODWOŁAWCZYCH.

Pozycja rejestru środków odwoławczych		Data wejścia i liczba dziennika podawczego	Organ urzędowy, który przesłał izbie skarbowej środek odwoławczy	Nazwisko i imię (firma, nazwa) strony określenie środka odwoławczego	Data i licza		Odstąpiono organowi właściwemu		Uwagi
nowa	poprzednia				przedstawienia sprawy Ministerstwu Skarbu	zawiadomienia o orzeczeniu	data i liczba	organ właściwy	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Wzór Nr. 1666.
Min. Skarbu.

Kasa Skarbowa w ....

WZÓR 29 do § 141.

WYKAZ, OBEJMUJĄCY ZWROTY NADPŁAT W ZAKRESIE OPŁAT STEMPLOWYCH, UISZCZONYCH W BIEŻĄCYM OKRESIE BUDŻETOWYM.

Dział A. Zwroty wyasygnowane.

Pozycja działu A	Uiszcze ie, przy którem powstała nadpłata.						Zwrot nadpłaty						Uwagi
	Miesiąc, w którym nastąpiło uiszczenie	Pozycja budżetowa	Należności zaległe		Należności bieżące		Data i numer asygnacji	Kwota		Kwotę, wymienioną w kolumnie 7 wypłacono		Przeniesiono do do działu B pod pozycję	
			zł.	gr.	zł.	gr.		zł.	gr.	dnia	pod pozycją dziennika rozchodu		
	2	3	4		5		6	7		8	9	10	11

25

Wzór Nr. 1667.
Min. Skabu.

Kasa Skarbowa w ....

WZÓR 30 do § 141.

WYKAZ, OBEJMUJĄCY ZWROTY NADPŁAT W ZAKRESIE OPŁAT STEMPLOWYCH, UISZCZONYCH W BIEŻĄCYM OKRESIE BUDŻETOWYM.

Dział B.: Nadpłaty zwrócone.

Miesiąc: ....

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Pozycja miesięczna działu B	Pozycja działu A	Pozycja 1: Opłaty stemplowe od przejścia własności nieruchomości	Pozycja 2: Opłaty stemplowe od rachunków	Pozycja 3: Opłaty stemplowe od obrotu papierów wartościowych	Pozycja 4: Opłaty stemplowe od najmu skrzynek depozytowych	Pozycja 5: Opłaty stemplowe od biletów okrętowych	Pozycja 6: Opłaty stemplowe od dokumentów przewozowych innego rodzaju	Pozycja 7: Opłaty stemplowe od ubezpieczeń	Pozycja 8: Opłaty stemplowe od spółek	Pozycja 9: Opłaty stemplowe od weksli	Pozycja 10: Opłaty stemplowe niewymienione pod pozycjami 1—9
		Z Ł O T E i G R O S Z E									

13	14	15	16	17	18	19	20
Pozycja 11: Opłaty stemplowe uiszczone wskutek nakazów płatniczych		Pozycja 12: Opłaty stemplowe, uiszczone zapomocą znaczków stemplowych	Pozycja 12a: Należytości sądowe		Pozycja 13: Należności uboczne przy pozycjach 1—12a		U W A G I
zaległe	bieżące		zaległe	bieżące	zaległe	bieżące	
Z Ł O T E i G R O S Z E							

Wzór Nr. 1668
Min. Skarbu.

Wzór 31 do § 142.

WYKAZ KONTROLI STEMPLOWEJ.

Część I. Wykaz systematyczny urzędów i przedsiębiorstw, podlegających kontroli stemplowej.

1	2	3	4	5
Rodzaj i ilość	Ilość urzędów, względnie przedsiębiorstw, u których odbyła się kontrola	Wykaz szczegółowy	Pozycje części II	UWAGI

Wzór Nr. 1669
Min. Skarbu.

Wzór 32 do § 142.

Część II. Wykaz chronologiczny.

1	2	3	4	5	6	7		8
Pozycja	Urząd względnie przedsiębiorstwo	Liczba dziennika podawczego, pod którą zapisano sprawozdanie	Kiedy przeprowadzono kontrolę?	Kto ją przeprowadził?	Jakie rodzaje pism, względnie ksiąg, przejrzano i za jaki czas?	Sumа opłat, których brak stwierdzono przy kontroli		UWAGI
						zł	gr.	

Wzór Nr. 1670
Min. Skarbu

Część druga: Izba Skarbowa.

17	18	19	20	
Rejestr środków odwoławczych		Wykaz kontroli stemplowej Część druga (wykaz chronologiczny)		
Ilość pozycyj z czasu po koniec półrocza sprawozdawczego, przy których nie jest wypełniona ani kolumna 7 ani 8	Ilość pozycyj, objętych kolumną 17 niniejszego wykazu, przy których w rejestrze środków odwoławczych jest wypełniona kol. 6	Ile razy dokonano kontroli	Suma opłat, których brak stwierdzono przy kontroli	
			zł.	gr.

Izba skarbowa w ....

WZÓR Nr. 33 do § 145.

PÓŁROCZNY WYKAZ CZYNNOŚCI W ZAKRESIE OPŁAT STEMPLOWYCH.

Część pierwsza: Urzędy Skarbowe.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		16	
Urząd skarbowy	Rejestr wymiarów doraźnych				Rejestr wymiarów nakazowych					Rejestr środków odwoławczych		Wykaz kontroli stemplowej					
	Ilość pozycyj w półroczu sprawozdawczym	Ilość pozycyj załatwionych przez			Ilość pozycyj niezałatwionych według stanu z końcem półrocza poprzedniego	Przybyło w półroczu sprawozdawczym pozycyj	Suma kolumn 6 i 7	Ilość pozycyj załatwionych w półroczu sprawozdawczem	zaległość końcowa	Ilość pozycyj z czasu po koniec półrocza sprawozdawczego, przy których nie jest wypełniona ani kol. 10 ani 11 ani 12	Ilość pozycyj, objętych kolumną 11 niniejszego wykazu przy których w RSO jest wypełniona kolumna 9	Ile razy dokono kontroli		Suma opłat, których brak stwierdzono przy kontroli			
		całkowite uiszczenie opłat	przeniesienie do księgi bierczej	zaświadczenie prawidłowego uiszczenia lub nienależności opłaty								w zarządach gmin	w przedsiębiorstwach	w zarządach gmin		w przedsiębiorstwach	
														zł.	gr.	zł	gr.

354.

INSTRUKCJA

do ustawy o opłatach stemplowych, zawierająca przepisy dla organów sądowych (kancelaryj, organów wykonawczych i kas) z dnia 14 grudnia 1926 r., wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i z Najwyższą Kontroli.

Uwagi wstępne.

§ 1. Kancelarje sądowe, organa wykonawcze oraz kasy sądowe mają w zakresie opłat stemplowych stosować się: do ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) (skrót: u. o. s.), do rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 713) skrót: r. w. s.) i do niniejszej instrukcji (skrót: i. s. sąd).

Paragrafy, powołane w niniejszej instrukcji bez określenia, oznaczają postanowienia tej instrukcji.

Instrukcja niniejsza składa się z trzech części, z których pierwsza (§§ 2 — 26) zawiera przepisy dla obszarów, na których obowiązują: kodeks cywilny francuski oraz prawo cywilne rosyjskie, druga (§§ 27 — 62) dla obszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, trzecia §§ 63 — 90) dla obszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki. Każda z tych części jest podzielona na trzy działy, z których pierwszy (dział A: §§ 2 — 24, 27 — 60, oraz 63 — 88) obejmuje przepisy dla kancelaryj sądowych, drugi (dział B: §§ 25, 61 oraz 89) przepisy dla organów wykonawczych, trzeci (dział C: §§ 26, 62 i 90) przepisy dla organów kasowych. Blankiety według wzorów 1 —4 oraz 6—8, załączonych do niniejszej instrukcji, jak również według wzoru 5, załączonego do r. w. s. dostarcza kancelarji sądowej izba skarbowa.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 1927 r.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

Przepisy dla obszarów, na których obowiązują: kodeks cywilny francuski oraz prawo cywilne rosyjskie.

A. PRZEPISY DLA KANCELARYJ SĄDOWYCH.

I. Zakres działania.

§ 2. Zakres działania kancelarji sądowej w dziedzinie opłat stemplowych obejmuje czynności następujące:

1) wymierzanie opłat stemplowych (§§ 3—15); a) od aktów sprzedaży drogą licytacji odbytej w sądzie (§§ 9 — 12), b) od orzeczeń sądowych, na mocy których w toku postępowania egzekucyjnego przedmiot egzekucji przechodzi na własność wierzyciela (§§ 13 i 15); c) od orzeczeń sądowych w przedmiocie wykupu majątków rodowych (§ 14);

2) przesyłanie urzędowi skarbowemu wykazów opłat stemplowych (§§ 16 — 18);

3) współdziałanie z urzędami skarbowemi przy wymiarze opłat stemplowych (§§ 19 — 23);

4) przesyłanie izbie skarbowej odwołań od nakazów płatniczych, sporządzonych przez kancelarję sądową (§ 24).

Czynności powyższe wykonywa sekretarz sądu.

II. Wymierzanie opłat stemplowych.

1) Postanowienia ogólne.

§ 3. Celem wymierzenia opłaty stemplowej (§ 2, punkt 1) kancelarja sądowa sporządza nakaz płatniczy na blankiecie według załączonego wzoru 1.

W blankiecie tym kolumna 4 ma znaczenie tylko dla obszaru, na którym obowiązuje prawo cywilne rosyjskie, a zatem jest bez znaczenia dla obszaru dawnego Królestwa Kongresowego.

§ 4. Nakaz płatniczy sporządza się w dwóch egzemplarzach. Jeden z nich włącza się do akt tej sprawy cywilnej, z którą wiąże się opłata stemplowa. Należy więc nakaz płatniczy zaopatrzyć w numer porządkowy według zasad, dotyczących owej sprawy cywilnej. Ten numer wypisuje się po lewej stronie nakazu płatniczego obok znaku Nr. Poniżej — obok znaku WOS — należy podać pozycję wykazu opłat stemplowvch (§ 16).

Kancelarja przekreśli bądź wyrazy „Pozycja budżetowa 1", bądź wyrazy „Pozycja budżetowa 10". Pod tym względem obowiązuje zasada, że pozycja budżetowa 1 obejmuje: opłatę w wysokości 4% od przeniesienia własności nieruchomości (kol. 2, 3, 4) oraz opłatę w wysokości 1%, wymierzoną jednocześnie z opłatą 4%-ową (kolumna 9 nakazu płatniczego). Natomiast opłatę w wysokości 2% od przeniesienia prawa wydobywania ciał kopalnych, opłatę 1%-ową, wymierzoną jednocześnie z 2%-ową, oraz opłatę, wymienioną w kol. 13 nakazu płatniczego, zarachowuje się w pozycji budżetowej 10. Nakaz płatniczy, oraz wszystkie późniejsze akta, tyczące się danej opłaty stemplowej, należy umieścić w kopercie lub w okładce z napisem: „Opłata stemplowa"; tę kopertę (okładkę) należy przechowywać przy aktach odnośnej sprawy cywilnej.

Egzemplarz drugi doręcza się podatnikowi za dowodem doręczenia w sposób, przepisany w ustawie postępowania cywilnego dla doręczenia wezwań.

2) Poszczególne rodzaje opłat.

a) Przeniesienie własności nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych.

Pojęcie nieruchomości.

§ 5. Przy wymiarze opłat stemplowych uważa się w myśl art. 12 (ustępu ostatniego) u. o. s. za rzecz nieruchomą (nieruchomość):

1) grunt oraz przedmioty, z nim złączone (budynki, rośliny od gruntu nieoddzielone i t. p.),

2) prawo wieczystej dzierżawy,

3) na obszarze, na którym obowiązuje prawo cywilne rosyjskie (tom X, część I Zb. pr. ces. ros.)— prawo zabudowy (art. 542[1] — 542[26] prawa cywilnego).

Za nieruchomość uważa się również niewydzieloną (idealną) część przedmiotu, wymienionego wyżej pod 1, 2 lub 3, a mianowicie także wówczas, gdy udział opiera się na spadkobraniu (art. 12, ustęp ostatni, punkt 5 u. o. s.; art. 52, ustęp przedostatni u. o. s.; § 14 r. w. s.).

Wszelkie inne przedmioty uważa się *przy wymiarze opłat stemplowych* za rzeczy ruchome. Do rzeczy ruchomych zalicza się więc przy wymiarze opłat stemplowych również przynależności rzeczy nieruchomych (t. zw. „nieruchomości z przenaczenia").

Wysokość opłaty.

§ 6. Licytacja oraz orzeczenie, wymienione w kolumnie 3 lub 4 blankietu nakazu płatniczego, jeżeli ma za przedmiot nieruchomość (§ 5), podlega opłacie w wysokości 4% (art. 58, ustęp pierwszy u. o. s.).

Jeżeli zaś ma za przedmiot prawo wydobywania ciał kopalnych z cudzego gruntu (w szczególności więc kopalnię, na cudzym gruncie urządzoną), to podlega opłacie w wysokości 2% (art. 65, ustęp trzeci u. o. s.); przepis ten dotyczy nie tylko minerałów, będących przedmiotem nadań górniczych („minerałów zastrzeżonych"), lecz także wszelkich innych, jako to: kamieni, piasku, gliny, wapna, marglu, gipsu, żwiru, torfu i t. p. (art. 64, punkt 1 u. o. s.).

§ 7. Jeżeli przedmiotem licytacji lub orzeczenia jest wyłącznie nieruchomość lub prawo wydobywania ciał kopalnych, to podstawę wymiaru należy wymienić dwukrotnie: w kolumnach 5 i 6. W nagłówku kolumny 8 należy wymienić stopę (4% względnie 2%).

§ 8. Jeżeli przedmiotem licytacji lub orzeczenia, oddającego nieruchomość lub prawo wydobywania ciał kopalnych na własność wierzycielowi (kolumna 3 blankietu), jest oprócz nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych mienie innego rodzaju (przynależności, zapasy surowców, gotowe wyroby i t. p.), to od wartości tych innych przedmiotów należy się opłata w wysokości 1% (art. 52, ustęp ostatni; art. 65, ustęp ostatni; art. 66, punkty 2 i 3 u. o. s.). Tę opłatę należy wymienić w kolumnie 9.

W przypadkach tego rodzaju kwotę opłaty, którą należy wymienić — cyframi i słowami — poniżej tabeli, jest suma kwot, wymienionych w kol. 8 i 9.

Sprzedaż w drodze licytacji.

§ 9. Kancelarja sądowa wymierza opłatę stemplową od sprzedaży w drodze licytacji, odbytej w sądzie (art. 30, punkt 1 i art. 52, punkt 2 u. o. s.).

§ 10. Jeżeli przedmiotem licytacji jest prócz nieruchomości, względnie prawa wydobywania ciał kopalnych, mienie innego rodzaju (§ 8), to kancelarja sądowa celem wypełnienia kolumn 6 i 7 nakazu płatniczego (wzór 1) rozdziela cenę nabycia między nieruchomość (względnie prawo wydobywania ciał kopalnych) i przedmioty innego rodzaju według stosunku, ustalonego przy oszacowaniu, dokonanem na mocy punktu 3 artykułu 1125 ustawy postępowania cywilnego — o ile §§ 11 i 12 nie zawierają postanowień odmiennych.

§ 11. Jeżeli przedmiotem licytacji jest nieruchomość, stanowiąca gospodarstwo rolne, wraz z przynależnościami to należy (w myśl ustępu trzeciego art. 12 u. o. s.) wpisać 9/10 ceny ogólnej z kolumnę 6, a 1/10 ceny ogólnej w kolumnę 7 nakazu płatniczego.

§ 12. Jeżeli nabywca podał kancelarji sądowej przed wymierzeniem opłaty stemplowej: ile z ceny nabycia przypada na nieruchomość (względnie na prawo wydobywania ciał kopalnych), a ile na przedmioty innego rodzaju i kwota podana przez nabywcę jako wartość nieruchomości (prawa wydobywania ciał kopalnych) jest wyższa od tej która przypada na nieruchomość (prawo wydobywania ciał kopalnych) według §§ 10 lub 11, to należy kolumny 6 i 7 nakazu płatniczego wypełnić według wyjaśnień, udzielonych przez nabywcę

Przejście przedmiotu egzekucji na własność wierzyciela.

§ 13. Opłatę od orzeczenia sądowego, na mocy którego nieruchomość lub prawo wydobywania ciał kopalnych przechodzi w toku postępowania egzekucyjnego na własność wierzyciela (art. 1171 i 1175 ustawy postępowania cywilnego oraz art. 52, punkt 3, u. o. s.), wymierza kancelarja sądowa zaraz po wydaniu orzeczenia.

Kolumny 5, 6 i 7 należy wypełnić według danych zawartych w orzeczeniu. Jeżeli jednak sąd postanowił ogólnikowo, że nieruchomość (lub kopalnia) oddaje się wierzycielowi na własność na pokrycie wierzytelności, a suma wierzytelności przewyższa wartość ustaloną drogą oszacowania (art. 1117 — 1127 ustawy postępowania cywilnego), to do kolumn 5, 6 i 7 wpisuje się odnośne kwoty, ustalone drogą oszacowania.

Wykup majątków rodowych.

§ 14. Kancelarje sądów, mających siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje prawo cywilne rosyjskie (poza obszarem dawnego Królestwa Kongresowego), wymierzają opłatę stemplową od postanowień co do prawa wykupu dóbr rodowych (art. 1442 i 1443 ust. post. cyw.; art. 30, punkt 5 oraz art. 52, punkt 4 u. o. s.).

Za podstawę wymiaru opłaty przyjmuje się całą kwotę, którą wykupujący ma zapłacić w myśl punktów 1 i 2 art. 1367 prawa cywilnego (art. 7 ustęp drugi u. o. s.).

b) Przelew wierzytelności.

§ 15. Kancelarja sądowa wymierza w myśl punktu 2 art. 30 u. o. s. opłatę stemplową od orzeczenia sądowego w przedmiocie przelewu wierzytelności dłużnika na wierzyciela art. 1083 ustawy postępowania cywilnego). Opłata wynosi zasadni-

czo 1% (art. 66, pnkt 3 u. o. s.), a za podstawę wymiaru przyjmuje się sumę wierzytelności, będącej przedmiotem przelewu (art. 70 u. o. s.).

Jeżeli jednak przedmiotem przelewu są imienne papiery wartościowe, to opłata wynosi (w myśl art. 79 u. o. s.): przy akcjach i innych papierach o niestałem oprocentowaniu — 0,2%, a przy obligacjach, listach zastawnych i innych papierach o stałem oprocentowaniu — 0,05%. Za podstawę wymiaru przyjmuje się kwotę, za którą sąd oddał papiery wartościowe wierzycielowi (art. 78, punkt „a" u. o. s.).

W nagłówku kolumny 13 nakazu płatniczego należy wymienić stopę (1%, względnie 0,2%, względnie 0,05%), którą zastosowano w przypadku poszczególnym. W razie zastosowania dwóch stóp (np. w razie oddania wierzycielowi na własność akcyj i listów zastawnych) należy w nagłówku kolumny 13 wymienić obie stopy, w formie następującej: „0,2% względnie 0,05%".

III. Przesyłanie urzędowi skarbowemu wykazów opłat stemplowych.

§ 16. Kancelarja sądowa zapisuje każdą wymierzoną opłatę — zaraz po sporządzeniu nakazu płatniczego — do wykazu opłat stemplowych (skrót: WOS), prowadzonego według wzoru 2. Wykaz prowadzi się miesięcznie, przyczem jednak numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Każdy wykaz miesięczny ma zawierać wszystkie nakazy płatnicze, sporządzone w danym miesiącu.

§ 17. Przy zapisywaniu do wykazu wypełnia się kolumny 1 i 2 oraz 5 — 7, a w przypadku licytacji również kolumnę 4. Wypełnienie innych kolumn następuje przy zamknięciu wykazu (§ 18).

Wypełnienie kolumn 8 — 10 następuje na podstawie dołączonego do sprawy egzemplarza pokwitowania (§ 2 tymczasowych przepisów dla sądów, działających w charakterze specjalnych poborców, z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości Nr. 6 str. 149). Egzemplarz ten uważa się za załącznik nakazu płatniczego. W razie kilkakrotnych uiszczeń częściowych należy każde uiszczenie uwidocznić w kol. 8 — 10.

W kol. 12 należy wpisać bądź datę wniesienia odwołania bądź wyraz „nie".

Kolumnę 14 wypełnia urząd skarbowy.

Zaraz po wypełnieniu kolumn 8 — 10 kancelarja uwidocznia dane, wpisane w owych kolumnach, na właściwym akcie sądowym. Zaświadczenie to ma być podpisane przez sekretarza sądu.

§ 18. Kancelarja sądowa zamyka wykaz opłat stemplowych za każdy miesiąc: w ostatnim dniu drugiego miesiąca następującego po danym miesiącu (np. wykaz za styczeń zamyka w dniu 31 marca).

Wykaz zamknięty, zaopatrzony w podpis sekretarza sądu oraz w pieczęć urzędową należy przesłać w ciągu następnych pięciu dni urzędowi skarbowemu.

IV. Współdziałanie z władzami skarbowemi przy wymiarze opłat stemplowych.

§ 19. Kancelarja sądowa przesyła — w myśl ustępu piątego art. 31 oraz art. 35 u. o. s. — urzędowi skarbowemu, w którego okręgu sąd ma siedzibę, wyciąg z akt sądowych w przypadkach następujących:

1) w razie dokonania działu majątku wspólnego drogą orzeczenia sądowego (art. 131, punkt 3 u. o. s.);

2) w razie wydania wyroku, przewidzianego w art. 3 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie umów sprzedaży lub przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 669) (art. 52, punkt 4 u.o. s.);

3) w razie zawarcia w postępowaniu spornem układu pojednawczego, powodującego przejście własności nieruchomości (art. 133, ustęp przedostatni u. o. s.);

4) jeżeli w postępowaniu niespornem sporządzono przed sądem pismo, stwierdzające umowę;

5) w razie stwierdzenia, że od pisma, złożonego sądowi, nieuiszczono należnej opłaty stemplowej lub że ją uiszczono w niedostatecznej kwocie lub po upływie przepisanego terminu lu b w sposób nieprawidłowy.

Punkt 5 stosuje się również:

a) w razie złożenia sądowi odpisu, jeżeli zgodność z pierwopisem zaświadczyła ta osoba, która podpisała pierwopis,

b) w razie złożenia (choćby niepoświadczonego) odpisu lub tłumaczenia przez tę osobę, która jest obowiązana do uiszczenia opłaty od pierwopisu albo przez jej ustawowego zastępcę lub pełnomocnika (§§ 2 i 3 r. w. s.).

§ 20. W przypadkach, wymienionych w punktach 1 — 4 §-u 19, kancelarja sądowa przesyła uwierzytelniony odpis orzeczenia (§ 19, punkty 1 i 2), względnie układu pojednawczego (§ 19 punkt 3) lub pisma, stwierdzającego umowę (§ 19, punkt 4).

W razie dostrzeżenia naruszenia ustawy o opłatach stemplowych (§ 19, punkt 5) kancelarja sądowa postępuje w sposób, wskazany w § 75 r. w. s., a zatem przesyła bądź zawiadomienie na blankiecie według wzoru 5 (dołączonego do r. w. s.) bądź odpis wierzytelny zakwestjonowanego pisma.

Kancelarja może we wszystkich przypadkach, przewidzianych w § 19, przesłać urzędowi skarbowemu—za zezwoleniem sędziego przełożonego—zamiast wyciągu odnośne akta w całości, załączając kartkę, na której pod napisem: „Przedmiot opłaty stemplowej" należy krótko określić przedmiot (wyrażeniem: „licytacja" względnie „podział wspólności", „wyrok", „układ pojednawczy" „umowa o . . . . . " i t. p.) oraz wymienić numer odnośnej karty akt sądowych.

§ 21. Jeżeliby strony, które zawierają układ pojednawczy (§ 19, punkt 3) lub sporządzają przed sądem pismo, stwierdzające umowę (§ 19, punkt 4), wyraziły życzenie uiszczenia opłaty zapomocą znaczków stemplowych, to kancelarja sądowa ma przyjąć te znaczki, nakleić je na odnośnym akcie

i skasować zapomocą pieczęci urzędowej; ma przytem oznajmić stronom, że ostatecznego ustalenia wysokości opłaty dokona urząd skarbowy.

Na odpisie, przeznaczonym dla urzędu skarbowego, kancelarja sądowa stwierdzi, że oryginał jest zaopatrzony w znaczki stemplowe i poda ich wysokość.

§ 22. Kancelarja sądowa, znajdująca się w siedzibie urzędu skarbowego, doręcza wyciągi z akt sądowych (§§ 19 i 20), względnie całe akta sądowe (§ 20), zapomocą „księgi doręczeń w zakresie opłat stemplowych", sporządzonej według wzoru 3.

Księga doręczeń może być założona na szereg lat. ale w kolumnie 1 rozpoczyna się z początkiem każdego okresu budżetowego nowa numeracja.

W kolumnie 2 należy wymienić numer porządkowy aktu, podlegającego opłacie (§ 19, punkty 1 — 4) względnie aktu, do którego dołączono pismo zakwestjonowane (§ 19 punkt 5).

W kolumnie 3 należy określić akt krótko wyrażeniami: „licytacja", „podział wspólności", „wyrok", „układ pojednawczy" i t. p. W przypadkach, wymienionych w punkcie 5 § 19, można użyć wyrażenia: „zawiadomienie o naruszeniu ustawy".

W kolumnie 4 należy wpisać wyraz „wyciąg" lub wyraz „akta". Kolumny 6 i 7 wypełnia urząd skarbowy.

Kancelarja sądowa, znajdująca się poza siedzibą urzędu skarbowego, nie prowadzi księgi doręczeń, ale do każdej przesyłki wyciągów względnie całych akt załącza wykaz, sporządzony na blankiecie księgi doręczeń i zachowuje u siebie odpis tego wykazu. Również w tym wykazie numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Kancelarja ma zaraz po zapisaniu do księgi doręczeń (względnie do wykazu, określonego w ustępie poprzednim):

a) w przypadkach, wymienionych w punktach 1 — 4 § 19, umieścić na akcie, wymienionym w kolumnie 2 księgi (wykazu) adnotację następującą: „Udzielono urzędowi skarbowemu. Poz. ks. dor. . . . z 19 . . . r.": adnotacja ta ma być podpisana przez sekretarza sądu;

b) w razie dostrzeżenia naruszenia ustawy o opłatach stemplowych (§ 19, punkt 5) umieścić na piśmie zakwestjonowanem adnotację, podaną w § 75 r. w. s., wymieniając jednak — zamiast doty przesłania — pozycję księgi doręczeń.

Doręczenie — zapomocą księgi lub wykazu — ma nastąpić najpóźniej w ciągu dwóch tygodni od sporządzenia aktu sądowego (punkt a), względnie od dnia, w którym sporządzono zawiadomienie o naruszeniu ustawy (punkt b).

§ 23. Funkcjonarjusze skarbowi, legitymujący się upoważnieniem, udzielonem im przez Ministerstwo Skarbu lub przez izbę skarbową, mają prawo przeglądać akta sądowe, dotyczące spraw cywilnych, jak również repertorja, wykazy opłat stemplowych (§ 16) i księgi doręczeń w zakresie opłat stemplowych (§ 22).

V. Odwołanie.

§ 24. Odwołania od wymiarów opłat stemplowych, dokonanych przez kancelarję sądową (§§ 3 — 15) mają być w myśl art. 47 u. o. s. wnoszone do kancelarji sądowej.

Strona ma w myśl powołanego art. 47 u. o. s. załączyć do odwołania uwierzytelniony odpis pisma, od którego wymierzono opłatę; w przypadku sprzedaży drogą licytacji wystarcza wyciąg, nie wymieniający tych zaofiarowań ceny, które się nie utrzymały.

Kancelarja sądowa przesyła odwołanie wraz z odnośnemi aktami, przechowanemi w osobnej kopercie (§ 4 ustęp przedostatni), oraz ze swą opinją izbie skarbowej, w której okręgu dany sąd ma siedzibę. Kancelarja ma przesłać odwołanie izbie skarbowej nawet wtedy, jeżeli je wniesiono po upływie przepisanego terminu.

Jeżeli do kancelarji sądowej wniesiono odwołanie od wymiaru, dokonanego przez komornika (§ 25), to kancelarja ma zażądać od komornika odnośnych akt oraz pisemnej opinji, a po otrzymaniu tych akt i opinji przesłać odwołanie wraz z aktami i opinją komornika izbie skarbowej.

Izba skarbowa zawiadamia o rozstrzygnięciu kancelarję sądową i zwraca jej akta (nie wyłączając odwołania). Kancelarja sądowa nie zawiadamia podatnika o rozstrzygnięciu, gdyż czyni to izba skarbowa.

Kancelarja włącza do odnośnych akt sądowych odwołanie (od wymiaru opłaty, dokonanego przez kancelarję), oraz otrzymane od izby skarbowej zawiadomienie o rozstrzygnięciu takiego odwołania i zaopatruje te pisma w odpowiednie numery porządkowe; otrzymane zaś od izby skarbowej zawiadomienie o rozstrzygnięciu odwołania od wymiaru opłaty, dokonanego przez komornika, kancelarja przesyła (wraz z odwołaniem) komornikowi.

B. Przepisy dla komorników.

§ 25. Komornik wymierza i pobiera opłaty stemplowe:

1) od dokonanych przez siebie licytacyj rzeczy ruchomych;

2) w przypadku oddania wierzycielowi na własność rzeczy ruchomych, będących własnością dłużnika — z powodu niedojścia licytacji do skutku (art. 1063 ustawy postępowania cywilnego),

3) w przypadku oddania wierzycielowi papierów wartościowych. będących własnością dłużnika (art. 1072 ustawy postępowania cywilnego) lub

4) w przypadku sprzedaży papierów wartościowych (art. 1073 ustawy postępowania cywilnego) — z wyjątkiem sprzedaży za pośrednictwem maklera przysięgłego (art. 1074 ustawy postępowania cywilnego).

Opłata wynosi w przypadkach, wymienionych w punktach 1 i 2: 1% od ceny sprzedaży względnie od sumy, podług której rzeczy ruchome zostają

oddane wierzycielowi na własność (art. 66, punkty 2 i 3 u. o. s.). W przypadkach, wymienionych w punktach 3 i 4, stosuje się stawki, podane w ustępie drugim §-u 15.

W przypadku sprzedaży (punkty 1 i 4) nabywca ma uiścić opłatę oprócz od ceny sprzedaży. Nie może więc nastąpić pokrycie opłaty z ceny sprzedaży (uszczuplenie ceny przez potrącenie opłaty).

Opłatę należy uiścić do rąk komornika — gotówką lub znaczkami stemplowemi. Komornik ma również w razie uiszczenia gotówką zakupić za nią znaczki stemplowe.

Komornik ma na protokóle; stwierdzającym czynność urzędową (wymienioną wyżej w punktach 1 — 4) i pozostającym w jego aktach, stwierdzić wymierzenie opłaty stemplowej (wymieniając podstawę wymiaru, zastosowaną stopę i kwotę opłaty) oraz podać, czy opłatę uiszczono.

Na tymże protokóle ma—w ciągu trzech dni od daty czynności urzędowej — nakleić znaczki stemplowe i skasować je swą pieczęcią urzędową.

C. Przepisy dla kas sądowych.

§ 26. Opłaty stemplowe, wymierzone przez kancelarję sądową zapomocą nakazu płatniczego, należy uiścić w kasie sądowej, która kwituje odbiór w sposób, wskazany w § 2 „tymczasowych przepisów dla sądów, działających w charakterze specjalnych poborców" (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z 1923 r. nr. 6 str. 149).

W księdze kasowej (wzór 2 do powołanych „tymczasowych przepisów") należy dwie kolumny po stronie przychodu i dwie po stronie rozchodu przeznaczyć na opłaty stemplowe. Jedna z kolumn po każdej stronie ma być zaopatrzona w nagłówek: „Opłaty stemplowe poz. 1", druga w nagłówek: „Opłaty stemplowe poz. 10". Kasa sądowa zapisuje do księgi kasowej w przypadku poszczególnym według wskazówki, umieszczonej na nakazie płatniczym, po stronie lewej u góry.

Wpłacając do kasy skarbowej sumy pobrane tytułem opłat stemplowych, kasa sądowa wymienia w deklaracji płatniczej, względnie na odwrotnej stronie blankietu nadawczego P. K. O. osobno kwotę, która ma być zapisana w pozycji 1, a osobno tę, która należy do pozycji 10.

CZĘŚĆ DRUGA.

Przepisy dla obszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki.

A. PRZEPISY DLA KANCELARYJ SĄDOWYCH.

I. Zakres działania.

§ 27. Zakres działania kancelarji sądowej w dziedzinie opłat stemplowych obejmuje czynności następujące:

1) wymierzanie opłat stemplowych (§§ 28 — 42): a) od aktów sprzedaży drogą licytacji, dokonanej przez sąd (§§ 34 — 38), b) od orzeczeń sądowych, na mocy których w toku postępowania egzekucyjnego przedmiot egzekucji zostaje sprzedany z wolnej ręki (§§ 39, 40 i 42) lub przechodzi na własność wierzyciela (§ 41);

2) przesyłanie urzędowi skarbowemu wykazów opłat stemplowych (§§ 43 — 46);.

3) współdziałanie z urzędami skarbowemi przy wymiarze opłat stemplowych (§§ 47 — 56);

4) przesyłanie izbie skarbowej odwołań od wymiarów, dokonanych przez kancelarję sądową (§ 57).

II. Wymierzanie opłat stemplowych.

1) Postanowienia ogólne.

§ 28. Celem wymierzenia opłaty stemplowej kancelarja sądowa sporządza nakaz płatniczy na formularzu według załączonego wzoru 4.

Szczegółowe wskazówki o sposobie wypełnienia formularza zawierają §§ 36 — 42.

Nakaz płatniczy podpisuje kierownik kancelarji sądowej względnie oddziału kancelaryjnego.

§ 29. Nakaz płatniczy sporządza się w dwóch egzemplarzach. Jeden z nich włącza się do akt tej sprawy cywilnej, z którą wiąże się opłata stemplowa. Należy więc nakaz płatniczy zaopatrzyć w liczbę czynności według zasad, dotyczących owej sprawy cywilnej. Tę liczbę czynności wpisuje się po lewej stronie nakazu płatniczego obok znaku L. Poniżej — obok znaku WOS. — należy podać pozycję wykazu opłat stemplowych (§ 43).

Kancelarja przekreśli bądź wyrazy „Pozycja budżetowa 1" bądź wyrazy „Pozycja budżetowa 10". Pod tym względem obowiązuje zasada, że w pozycji budżetowej 1 mają być zarachowane: opłata w wysokości 4% od przeniesienia własności nieruchomości (kol. 2, 3, 4) oraz opłata w wysokości 1%, wymierzona jednocześnie z opłatą 4%-ową (kolumna 9 nakazu płatniczego). Natomiast opłatę w wysokości 2% od przeniesienia prawa wydobywania ciał kopalnych, opłatę 1%-ową, wymierzoną jednocześnie z 2%-ową, oraz opłatę wymienioną w kol. 14 nakazu płatniczego, zarachowuje się w pozycji budżetowej 10.

Nakaz płatniczy oraz wszystkie późniejsze akta, tyczące się danej opłaty stemplowej, należy umieścić w kopercie lub w okładce z napisem „Opłata stemplowa"; tę kopertę (okładkę) należy przechowywać przy aktach odnośnej sprawy cywilnej.

Egzemplarz drugi doręcza się podatnikowi za dowodem doręczenia. W przypadku licytacyjnej sprzedaży nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych (kol. 2 formularza) należy doręczyć nakaz płatniczy jednocześnie z doręczeniem uchwały w przedmiocie przybicia (§ 183, ustęp pierwszy, zdanie drugie i § 185, ustęp ostatni ordynacji egzekucyjnej). Nakaz płatniczy w przedmiocie opłaty stemplowej od orzeczenia, wymienionego w kolumnach 3, 4, 11 lub 12, doręcza się jednocześnie z orzeczeniem, od którego opłatę wymierzono.

2) Poszczególne rodzaje opłat.

a) Przeniesienie własności nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych.

Pojęcie nieruchomości.

§ 30. Przy wymiarze opłat stemplowych uważa się w myśl art. 12 (ustępu ostatniego) u. o. s. za rzecz nieruchomą (nieruchomość):

1) grunt oraz przedmioty, z nim złączone (budynki, rośliny od gruntu nieoddzielone i t. p.),

2) prawo zabudowy (ustawa z dnia 26 kwietnia 1912 r. Dz. P. P. nr. 86).

Za nieruchomość uważa się również niewydzieloną (idealną) część przedmiotu, wymienionego wyżej pod 1 lub 2, a mianowicie także wówczas, gdy udział opiera się na spadkobraniu (art. 12, ustęp ostatni, punkt 5 u. o. s.; art. 52, ustęp przedostatni u. o. s.; § 14 r. w. s.).

Wszelkie inne przedmioty uważa się przy wymiarze opłat stemplowych za rzeczy ruchome. Do rzeczy ruchomych zalicza się więc przy wymiarze opłat stemplowych również przynależność rzeczy nieruchomych.

Wysokość opłaty.

§ 31. Licytacja oraz orzeczenia, wymienione w kolumnach 3 i 4 formularza nakazu płatniczego, jeżeli mają za przedmiot *nieruchomość* (§ 30), podlegają opłacie w wysokości 4% (art. 58, ustęp pierwszy u. o. s.).

Jeżeli zaś mają za przedmiot prawo wydobywania ciał kopalnych z cudzego gruntu (w szczególności więc kopalnię, na cudzym gruncie urządzoną), to podlegają opłacie w wysokości 2% (art. 65, ustęp trzeci u. o. s.); przepis ten tyczy się nietylko minerałów, będących przedmiotem badań górniczych („minerałów zastrzeżonych"), lecz także wszelkich innych, jako to: żywic ziemnych, kamieni, piasku, gliny, wapna, marglu, gipsu, żwiru, torfu i t. p. (art. 64, punkt 1, u. o. s.).

Co do żywic ziemnych — przepis, zawarty w ustępie poprzednim, dotyczy jedynie prawa wydobywania z cudzego gruntu (t. zw. procentów netto: §§ 1 — 6, 8, 10, 12, 13, 16, 23, 26 ustawy z dnia 9 stycznia 1907 r. Dz. P. P. nr. 7); nie dotyczy prawa do cyfrowo lub procentowo oznaczonej części wydobytych ciał kopalnych albo do ich pieniężnej równowartości (t. zw. „procentów brutto": § 7 powołanej ustawy z 1907 r.).

§ 32. Jeżeli przedmiotem licytacji lub orzeczenia jest wyłącznie nieruchomość lub prawo wydobywania ciał kopalnych, to podstawę wymiaru należy wymienić dwukrotnie: w kolumnach 5 i 6, w nagłówku kolumny 8 należy wymienić stopę (4% względnie 2%).

§ 33. Jeżeli przedmiotem licytacji lub orzeczenia w przedmiocie sprzedaży z wolnej ręki (kolumna 4 formularza) są oprócz nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych inne jeszcze rzeczy (przynależności, zapasy surowców, gotowe wyroby i t. p.), to od wartości tych innych rzeczy należy się opłata w wysokości 1% (art. 52, ustęp ostatni; art. 65, ustęp ostatni; art. 66, punkty 2 i 3 u. o. s.). Tę opłatę należy wymienić w kolumnie 9.

W przypadkach tego rodzaju kwotą opłaty, którą należy wymienić — cyframi i słowami — poniżej tabeli, jest suma kwot, wymienionych w kol. 8 i 9.

Sprzedaż drogą licytacji.

§ 34. Kancelarja sądowa wymierza opłatę stemplową od sprzedaży drogą licytacji, dokonanej przez sąd, a mianowicie zarówno od przymusowej jak od dobrowolnej (art. 30, punkt 1 i art. 52, punkt 2 u. o. s.). Kancelarja nie wymierza jednak opłaty, jeżeli przy licytacji, która miała na celu zniesienie wspólności, nabył majątek wspólny jeden ze współwłaścicieli lub jeżeli majątek ten nabyli niektórzy z współwłaścicieli.

§ 35. Jeżeli przedmiotem licytacji są oprócz nieruchomości, względnie prawa wydobywania ciał kopalnianych, inne jeszcze rzeczy (§ 33), to kancelarja sądowa celem wypełnienia kolumn 6 i 7 nakazu płatniczego rozdziela cenę nabycia między nieruchomość (względnie prawo wydobywania ciał kopalnych) i przedmioty innego rodzaju według stosunku, ustalonego przy oszacowaniu, dokonanem na mocy ustępu ostatniego § 140 ordynacji egzekucyjnej — o ile §§ 36 i 37 nie postanawiają inaczej. (Jeżeli n. p. znawcy ustalili wartość rzeczy nieruchomej bez przynależności w kwocie 90.000 zł., a wartość przynależności w kwocie 10.000 zł., a cena nabycia wynosi 85.000 zł. to tę cenę należy rozdzielić na 76.500 zł. jako wartość nieruchomości i 8.500 zł. jako wartość przynależności).

§ 36. Jeżeli przedmiotem licytacji jest nieruchomość stanowiąca gospodarstwo rolne, wraz z przynależnościami to należy (w myśl ustępu trzeciego art. 12 u. o. s.) wpisać: $^{9}/_{10}$ ceny ogólnej w kolumnę 6, a $^{1}/_{10}$ ceny ogólnej w kolumnę 7 nakazu płatniczego.

§ 37. Jeżeli nabywca podał kancelarji sądowej przed wymierzeniem opłaty stemplowej: ile z ceny nabycia przypada na nieruchomość (wzgl. na prawo wydobywania ciał kopalnych), a ile na przedmioty innego rodzaju i kwota podana przez nabywcę jako wartość nieruchomości (prawa wydobywania ciał kopalnych) jest wyższa od tej, która przypada na nieruchomość (prawo wydobywania ciał kopalnych) według §§ 34 i 35, to należy kolumny 6 i 7 nakazu płatniczego wypełnić według wyjaśnień, udzielonych przez nabywcę.

Nadoferta.

§ 38. Jeżeli w przypadku nadoferty (§ 195 ordynacji egzekucyjnej) nabywca licytacyjny podwyższył cenę do wysokości najwyższej nadoferty (§ 197 ordynacji egzekucyjnej), to kancelarja sądowa wymierza opłatę dodatkową (art. 57 u. o. s.). W tym celu kancelarja (wypełniwszy w formularzu nakazu płatniczego kolumny 1 — 3) oblicza

przedewszystkiem kwotę opłaty, któraby się należała, gdyby nabywca już przy licytacji zaofiarował cenę, którą ofiaruje na skutek nadoferty; to obliczenie kancelarja uwidocznia w kolumnach 5 — 9 nakazu płatniczego. Następnie należy przez szerokość kolumn 4 — 7 wypisać klauzulę: „po potrąceniu opłaty, wymierzonej pierwotnie nakazem płatniczym L. cz . . . . W. O. S. w kwocie"; poniżej zaś klauzulę drugą „wymierza się opłatę dodatkową". W kolumnach 8 i 9 należy uwidocznić na wysokości klauzuli pierwszej: wymiar pierwotny, a na wysokości klauzuli drugiej: wymiar dodatkowy.

§ 39. Jeżeli w przypadku nadoferty sąd — w braku oświadczenia nabywcy licytacyjnego — udzielił przybicia nadofertantowi (§ 199 ordynacji egzekucyjnej), to kancelarja sądowa wymierza opłatę nadofertantowi, wypełniając między innemi kolumnę 4 nakazu płatniczego.

Przytem stosuje się odpowiednio §§ 35 — 37.

Sprzedaż z wolnej ręki.

§ 40. Opłatę od uchwały, którą sąd sprzedaje nieruchomość lub kopalnię z wolnej ręki (§ 200, punkt 1 ordynacji egzekucyjnej) wymierza się z zastosowaniem zasad, podanych w §§ 35—37.

Za podstawę wymiaru przyjmuje się całą kwotę, do której uiszczenia zobowiązuje się nabywca; wlicza się więc do podstawy wymiaru również koszta egzekucji obciążające dłużnika.

b) Przeniesienie własności rzeczy ruchomych.

Przejście na własność wierzyciela.

§ 41. Kancelarja sądowa wymierza w myśl punktu 2 art. 30 opłaty stemplowe:

a) od uchwały sądowej, wydanej na mocy § 280 ordynacji egzekucyjnej, a oddającej rzeczy ruchome, będące własnością dłużnika, na własność wierzycielowi; opłata wynosi 1% (art. 66, punkt 3 u. o. s.), a za podstawę wymiaru przyjmuje się kwotę (wymienioną w uchwale), za którą rzeczy zostają oddane wierzycielowi (art. 7 ustęp drugi oraz art. 70 u. o. s.);

b) od uchwały, zarządzającej przekazanie wierzytelności dłużnika „w miejsce zapłaty" (§ 316 ordynacji egzekucyjnej); opłata wynosi zasadniczo 1% (art. 66, punkt 3 u. o. s.), a za podstawę wymiaru przyjmuje się kwotę przekazaną (art. 7, ustęp drugi oraz art. 70 u. o. s.); jeżeli jednak przekazana wierzytelność wynika z papieru wartościowego przenośnego zapomocą indosu (§ 304 ordynacji egzekucyjnej), to opłata wynosi (w myśl art. 79): przy akcjach i innych papierach o niestałem oprocentowaniu — 0,2%, przy obligacjach, listach zastawnych i innych papierach o stałem oprocentowaniu — 0,05% od kwoty przekazanej.

W nagłówku kolumny 14 nakazu, płatniczego należy wymienić stopę (1% względnie 0,2%, względnie 0,05%), którą zastosowano w przypadku poszczególnym. W razie zastosowania dwóch stóp (np. w razie oddania wierzycielowi na własność akcyj i listów zastawnych) należy w nagłówku kolumny 14 wymienić obie stopy, w formie następującej: „0,2% względnie 0,05%".

Sprzedaż z wolnej ręki.

§ 42. Kancelarja sądowa wymierza w myśl punktu 1 art. 30 u. o. s. opłatę od uchwały sądowej, na mocy której rzeczy ruchome, będące własnością dłużnika, zostają sprzedane z wolnej ręki (§§ 271 i 280 ordynacji egzekucyjnej). Za podstawę wymiaru przyjmuje się całą kwotę, do której uiszczenia zobowiązuje się nabywca, wlicza się więc do podstawy wymiaru również koszta egzekucji, obciążające dłużnika.

Co do wysokości opłaty i sposobu wypełnienia formularza nakazu płatniczego obowiązują zasady, podane w punkcie b) oraz w ustępie ostatnim §-u 41.

Kancelarja sądowa nie wymierza opłaty w przypadku sprzedaży papierów wartościowych za pośrednictwem maklera przysięgłego (§ 268 ordynacji egzekucyjnej.

III. Przesyłanie urzędowi skarbowemu wykazów opłat stemplowych.

§ 43. Kancelarja sądowa zapisuje każdą wymierzoną opłatę — zaraz po sporządzeniu nakazu płatniczego — do wykazu opłat stemplowych (skrót: WOS), prowadzonego według wzoru 2. Wykaz prowadzi się miesięcznie, przyczem jednak numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy. Każdy wykaz miesięczny ma zawierać wszystkie nakazy płatnicze, sporządzone w danym miesiącu.

§ 44. Przy zapisywaniu do wykazu wypełnia się tylko kolumny 1 i 2 oraz 5 — 7 a w przypadku licytacji również kolumnę 4. Wypełnienie innych kolumn następuje przy zamknięciu wykazu (§ 46).

Celem wypełnienia kolumn 8 — 10 należy przed zamknięciem wykazu przejrzeć księgę pieniężną (§ 62). W kolumnie 10 wpisuje się pozycję księgi pieniężnej.

W razie kilkakrotnych uiszczeń częściowych należy każde uiszczenie uwidocznić w kol. 8—10.

W kol. 12 należy wpisać bądź datę wniesienia odwołania bądź wyraz „nie".

Kolumnę 14 wypełnia urząd skarbowy.

Zaraz po wypełnieniu kolumn 8—10 kancelarją uwidocznia dane, wpisane w owych kolumnach, na właściwym akcie sądowym (na protokóle licytacji, na referacie orzeczenia). Zaświadczenie to ma być podpisane przez kierownika kancelarji względnie oddziału kancelaryjnego.

§ 45. Jeżeli opłata, zapisana do wykazu opłat stemplowych, nie jest pierwszą w danej sprawie, jeżeli więc w sprawie tej kancelarja sądowa już raz wymierzyła opłatę stemplową, a mianowicie

a) gdy licytacja nieruchomości lub kopalni (§ 34) jest relicytacją (§ 154 ordynacji egzekucyjnej).

b) w razie udzielenia przybicia nadoferentowi (§ 199 ordynacji egzekucyjnej).

c) w razie dokonania licytacji z powodu nieuiszczenia ceny nabycia przez osobę, której nieruchomość (lub kopalnia) została sprzedana z wolnej ręki (§ 204, zdanie ostatnie ordynacji egzekucyjnej) —
należy w kolumnie 13 wykazu opłat stemplowych umieścić uwagę „Patrz W. O. S. poz. . . . / . "
(w mianowniku rok).

§ 46. Kancelarja sądowa zamyka wykaz opłat stemplowych za każdy miesiąc: w ostatnim dniu drugiego miesiąca następującego po danym miesiącu (np. wykaz za styczeń zamyka w dniu 31 marca).

Wykaz zamknięty, zaopatrzony w podpis kierownika kancelarji względnie oddziału kancelaryjnego oraz w pieczęć urzędową, należy przesłać w ciągu następnych pięciu dni urzędowi skarbowemu

IV. Współdziałanie z władzami skarbowemi przy wymiarze opłat stemplowych.

1. Udzielanie urzędowi skarbowemu wyciągów z akt sądowych.

§ 47. Kancelarja sądowa przesyła—w myśl ustępu piątego art. 31 oraz art. 35 — urzędowi skarbowemu, w którego okręgu sąd ma siedzibę, wyciąg z akt sądowych w przypadkach następujących:

1) w razie licytacji celem zniesienia współności, jeżeli majątek wspólny nabywają z licytacji: jeden ze współwłaścicieli lub niektórzy z nich: (art. 30, punkt 1; art. 131, punkt 2);

2) w razie dokonania działu majątku wspólnego drogą orzeczenia sądowego (art. 131, p. 3);

3) w razie wydania wyroku następującego umowę o przejście własności nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych (§ 367 ordynacji egzekucyjnej oraz art. 52, punkt 4 i art. 64, punkt 4 u. o. s.);

4) w razie zawarcia w postępowaniu spornem ugody, powodującej przejście własności nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych (art. 133, ustęp przedostatni);

5) jeżeli w postępowaniu niespornem sporządzono przed sądem pismo, stwierdzające umowę; przepis ten tyczy się w szczególności oświadczeń — w przedmiocie umów o przeniesienie własności nieruchomości — złożonych w postępowaniu, przewidzianem w § 3 ustawy z dnia 23 marca 1883 roku (austr. Dz. P. P. nr. 82) lub w ustawie z dnia 11 grudnia 1906 r. o sprostowaniu ksiąg gruntowych (austr. Dz. P. P. nr. 246), umów o zawiązanie spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej albo uchwał o powiększeniu kapitału takiej spółki;

6) w razie stwierdzenia, że od pisma, złożonego sądowi, nie uiszczono należnej opłaty stemplowej, lub że ją uiszczono w niedostatecznej kwocie lub po upływie przepisanego terminu lub w sposób nieprawidłowy.

Punkt 6 stosuje się również:

a) w razie złożenia sądowi odpisu, jeżeli zgodność z pierwopisem zaświadczyła ta osoba, która podpisała pierwopis;

b) w razie złożenia (choćby niepoświadczonego) odpisu lub tłumaczenia przez tę osobę, która jest obowiązana do uiszczenia opłaty od pierwopisu albo przez jej ustawowego zastępcę lub pełnomocnika (§§ 2 i 3 r. w. s.).

§ 38. W razie licytacji celem zniesienia wspólności (§ 47, punkt 1) należy przesłać urzędowi skarbowemu uwierzytelniony odpis protokółu licytacji, przyczem jednak z pomiędzy zaofiarowań ceny należy wymienić tylko ostatnie, zawierające cenę najwyższą.

W przypadkach, wymienionych w punktach 2 — 5 § 47 kancelarja sądowa przesyła uwierzytelniony odpis orzeczenia (§ 47, punkty 2 i 3) wzgl. ugody (§ 47 punkt 4) lub pisma, stwierdzającego umowę (§ 47, punkt 5).

W razie dostrzeżenia naruszenia ustawy o opłatach stemplowych (§ 47, punkt 6) kancelarja sądowa postępuje w sposób, wskazany w § 75 r. w. s., a zatem przesyła bądź zawiadomienie na formularzu według wzoru 5 (dołączonego do r. w. s.) bądź odpis wierzytelny zakwestjonowanego pisma.

Kancelarja może we wszystkich przypadkach, przewidzianych w § 47, przesłać urzędowi skarbowemu — za zezwoleniem sędziego przełożonego — zamiast wyciągu odnośne akta w całości, załączając kartkę, na której pod napisem: „Przedmiot opłaty stemplowej, należy krótko określić przedmiot (wyrażeniem: „licytacja" względnie „podział współności", „wyrok", „ugoda", „umowa o . . . . ." i t. p.) oraz wymienić liczbę odnośnej karty akt sądowych.

§ 49. Jeżeliby strony, które zawierają ugodę (§ 47, punkt 4) lub sporządzają przed sądem pismo, stwierdzające umowę (§ 47, punkt 5), wyraziły życzenie uiszczenia opłaty zapomocą znaczków stemplowych, to kancelarja sądowa — nie wdając się w badanie, czy wartość złożonych znaczków wynosi właśnie tyle, ile się należy tytułem opłaty — ma przyjąć tę znaczki, nakleić je na odnośnym akcie i skasować zapomocą pieczęci urzędowej.

Na odpisie, przeznaczonym dla urzędu skarbowego, kancelarja sądowa stwierdzi, że oryginał jest zaopatrzony w znaczki stemplowe i poda ich wysokość.

§ 50. Do czasu wejścia w życie nowej ustawy o opłatach sądowych, wyłączającej tę dziedzinę z zakresu działania władz skarbowych i przekazującej ją sądom, kancelarja sądowa będzie doręczała wyciągi z akt sądowych (§§ 47 i 48), względnie całe akta sądowe (§ 48), zapomocą „księgi doręczeń dla aktów należytościowych" (punkt 2 rozporządzenia austr. Min Sprawiedl. z dn. 12 stycznia 1916 r. Dz. rozp. Nr. 2).

Księga ta służy zatem do przesyłania urzędowi skarbowemu akt: 1) przewidzianego w §§ 47 i 48 niniejszej instrukcji; 2) mającego na celu opodatko-

wanie spadków (§ 58, punkt 1); 3) mającego na celu wymiar należytości sądowych (§ 58, punkt 2) — w szczególności też do przesyłania zawiadomień o naruszeniach przepisów o należytościach sądowych (§ 13, ustęp 2 austr. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 21 grudnia 1915 r. Dz. P. P. nr. 380).

Natomiast nie mają być wciągane do księgi doręczeń odpisy dokumentów, przedstawionych sądowi celem legalizacji podpisu (znaku ręcznego), przesyłane urzędowi skarbowemu w myśl § 53.

Kancelarja ma zaraz po zapisaniu do księgi doręczeń:

a) w przypadkach, wymienionych w punktach 1 — 5 §-u 47, umieścić na odnośnym akcie adnotację następującą: „udzielono urzędowi skarbowemu Poz. ks. dor. . . . z 19 . . r."; klauzula ta ma być podpisana przez kierownika kancelarji względnie oddziału kancelaryjnego;

b) w razie dostrzeżenia naruszenia ustawy o opłatach stemplowych (§ 47, punkt 6) umieścić na piśmie zakwestjonowanem adnotację, podaną w § 75, r. w. s., wymieniając jednak — zamiast daty przesłania — pozycję księgi doręczeń.

2. Przestrzeganie przepisów o opłatach stemplowych przy uwierzytelnieniu (legalizacji) podpisów.

§ 51. Jeżeli sądowi przedstawiono celem uwierzytelnienia podpisu lub znaku ręcznego pismo, podlegające opłacie stemplowej, to w myśl art. 31 (ustępu przedostatniego) u. o. s. oraz § 69 r. w. s. — uwierzytelnienie może być dokonane zasadniczo tylko przypadkach następujących:

1) gdy pismo jest zaopatrzone w znaczki stemplowe, skasowane pieczęcią urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.) i zarazem w *zaświadczenie urzędu skarbowego* (§ 36 r. w. s.), z którego wynika, że kwota znaczków stemplowych wynosi tyle, ile urząd skarbowy wymierzył tytułem opłaty stemplowej; (nie może więc nastąpić uwierzytelnienie, gdy urząd skarbowy skasował znaczki stemplowe w kwocie mniejszej, niż kwota należnej opłaty, wymieniona w zaświadczeniu o wymiarze — gdyż na razie mogła uiścić tylko część kwoty należnej);

2) gdy pismo jest zaopatrzone w znaczki stemplowe, skasowane przez podatnika, oraz w *zaświadczenie urzędu skarbowego* (§ 16 r. w. s.), wymieniające kwotę należnej opłaty i stwierdzającej, że tę kwotę uiszczono w całości zapomocą znaczków stemplowych, skasowanych przez podatnika (§ 71 r. w. s.);

3) gdy pismo jest zaopatrzone w zaświadczenie kasy skarbowej, stwierdzającej, że *urząd skarbowy* (§ 16 r. w. s.) wymierzył opłatę stemplową i ile wynosi kwota wymierzona oraz, że *cała* wymierzona kwota zostało uiszczona gotówką (§ 37 r. w. s.); (nie może więc nastąpić uwierzytelnienie: a) gdy z porównania wymierzonej w zaświadczeniu kwoty wymierzonej z kwotą uiszczoną wynika, iż kasa przyjęła kwotę *mniejszą* od opłaty wymierzonej — gdyż strona na razie mogła uiścić tylko część kwoty należnej, b) gdy kasa skarbowa, *nie powołując się na wymiar opłaty, dokonany przez urząd skarbowy* stwierdza — w myśl § 38 r. w. s.— że podatnik uiścił tytułem opłatv stemplowej kwotę, którą sam obliczył;

4) gdy pismo jest zaopatrzone w *zaświadczenie urzędu skarbowego* (§ 16 r. w. s.), wymieniające kwotę należnej opłaty i stwierdzające, że tę kwotę uiszczono w całości gotówką (§ 71 r. w. s.);

5) gdy pismo jest zaopatrzone *w zaświadczenie urzędu skarbowego* (§ 16 r. w. s.) o odroczeniu płatności opłaty stemplowej (§§ 30 i 181 r. w. s.);

6) gdy strona przedstawiła:

a) nakaz płatniczy, który pochodzi *od urzędu skarbowego* (§ 16 r. w. s.), a z którego wynika niewątpliwie, że dotyczy opłaty stemplowej od tego właśnie pisma, które przedstawiono sądowi celem uwierzytelnienia — i zarazem

b) pokwitowanie kasy skarbowej, z którego wynika niewątpliwie, że uiszczono *w całości* tę właśnie opłatę stemplową, którą urząd skarbowy wymierzył nakazem płatniczym od pisma, przedstawionego sądowi celem uwierzytelnienia;

7) gdy pismo przedstawione celem uwierzytelnienia, stwierdza umowę, którą zawarł bądź skarb Rzeczypospolitej, bądź zakład państwowy lub przedsiębiorstwo państwowe, będące odrębną osobą prawną, albo urząd państwowy, działający w charakterze zarządcy majątku niepaństwowego i jest zaopatrzone w zaświadczenie urzędu państwowego, który umowę zawarł, stwierdzające:

a) że i w jakiej kwocie urząd ten wymierzył opłatę stemplową oraz że kwotę wymierzoną uiszczono w całości,

b) lub że płatność została odroczona.

§ 52. Przy stosowaniu § 51 należy pamiętać o tem, że zasadniczo usuwa przeszkodę legalizacji (ze stanowiska opłat stemplowych) zaświadczenie *urzędu skarbowego*. Pozatem wchodzą w rachubę: zaświadczenie urzędu państwowego, który zawarł daną umowę (punkt 7 §-u 51) oraz — wyjątkowo — zaświadczenie kasy skarbowej.

Zaświadczenie *kasy skarbowej* wystarcza tylko w dwóch przypadkach, wymienionych w punktach 3 i 6 § 51. W obu przypadkach jest wymagane, aby zaświadczenie kasy skarbowej *pozostawało w związku z wymiarem opłaty, dokonanym przez urząd skarbowy.* Związek ten polega bądź na tem, że zaświadczenie kasy skarbowej o uiszczeniu opłaty stwierdza zarazem, iż opłatę wymierzył urząd skarbowy (§ 51, punkt 3) bądź na tem, że strona prócz pokwitowania kasy przedstawia odnośny nakaz płatniczy urzędu skarbowego (§ 51, punkt 6).

Nie wystarcza zatem samo pokwitowanie kasy skarbowej, nie ujawniające związku z wymiarem, dokonanym przez urząd skarbowy — choćby pokwitowanie (jak to przewiduje § 38 r. w. s.) wymieniało znamiona tego właśnie pisma, które przedstawiono sądowi celem uwierzytelnienie; również nie wystarcza, że strona złożyła sądowi oprócz pokwitowania kasy skarbowej „kartkę wymiarową" (§ 35 r. w. s.).

Klauzulę legalizacji umieszcza się poniżej zaświadczenia, wymienionego w § 51.

§ 53. W myśl §§ 70 i 73 r. w. s. uwierzytelnienie podpisu (znaku ręcznego) ma nastąpić mimo braku warunków, wymienionych w § 51 niniejszej instrukcji:

1) gdy podpis lub znak ręczny mają być uwierzytelnione:

a) na pełnomocnictwie, nie zawierającem zarazem umowy o wynagrodzenie pełnomocnika (art. 113 u. o. s.), — jeżeli uiszczono opłatę, przewidzianą w art. 111 u. o. s.,

b) na dokumencie, zawierającym zezwolenie na wykreślenie długu pieniężnego w księdze wieczystej — jeżeli dokument oprócz zezwolenia na wykreślenie oraz pokwitowania z uiszczenia długu, który ma być wykreślony, nie zawiera żadnych innych postanowień, a uiszczono opłatę, przewidzianą w art. 139 u. o. s.;

2) w razie złożenia sądowi uwierzytelnionego odpisu, przeznaczonego dla urzędu skarbowego.

Jeżeli strona, żądająca uwierzytelnienia podpisu (znaku ręcznego) na piśmie, któremu brak warunków, podanych w § 51 lub w punkcie 1 niniejszego paragrafu, złożyła odpis nieuwierzytelniony, to należy zażądać od strony znaczków stemplowych, potrzebnych do uiszczenia opłaty od uwierzytelnienia odpisu, a mianowicie po 50 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy (art. 157 u. o. s. oraz § 59, punkt 2 niniejszej instrukcji); po dostarczeniu tych znaczków i stwierdzeniu zgodności odpisu z oryginałem należy uwierzytelnić odpis i dokonać uwierzytelnienia podpisu (znaku ręcznego).

§ 54. W przypadkach, przewidzianych w punkcie 2 i w ustępie ostatnim §-u 53, kancelarja sądowa przesyła odpis urzędowi skarbowemu najpóźniej w ciągu trzech dni od daty legalizacji podpisu (a zatem np. w razie dokonania legalizacji w dniu 1 pewnego miesiąca należy wysłać odpis najpóźniej w dniu 4 tegoż miesiąca).

Odpisów takich nie wciąga się do księgi doręczeń (§ 50), lecz należy je przesyłać zapomocą krótkiego pisma, w którem mają być wymienoine odnośne pozycje rejestru uwierzvtelnień (G.).

§ 55. W rejestrze uwierzytelnień (rejestrze G; wzór 32 do instrukcji sądowej z 1897 r.) napis kolumny 6 otrzymuje brzmienie: „Dokument, przedstawiony do legalizacji". Kolumna ta będzie podzielona na trzy rubryki pionowe, których napisy będą następujące: rubryki pierwszej — „a) data i rodzaj", drugiej — „b) liczba urzędu skarbowego lub innego urzędu, dotycząca opłaty stemplowej". trzeciej — „c) odpis przesłano urzędowi skarbowemu dnia".

W razie wpisu do rubrvki b) nie wypełnia się rubryki c); wypełnienie rubryki c) wyłącza wpis do rubryki b).

Rubryka b) dotyczy przypadków, wymienionych w § 51; chodzi mianowicie o liczbę (zwłaszcza o pozycję R. W. D.), w którą jest zaopatrzone bądź zaświadczenie o uiszczeniu, względnie o odroczeniu opłaty stemplowej (§ 51, punkty 1 — 5 oraz 7) bądź nakaz płatniczy (§ 51, punkt 6). Wyrazy „innego urzędu" w nagłówku rubryki b) dotyczą punktu 7 §-u 51.

Do czasu zużycia obecnych zapasów formularzy rejestru G należy posługiwać się formularzami dotychczasowemi, zmienionemi odpowiednio zapomocą pisma.

3. Badanie akt sądowych przez funkcjonarjuszów skarbowych.

§ 56. Funkcjonarjusze skarbowi, legitymujący się upoważnieniem, udzielonem im przez Ministerstwo Skarbu lub przez izbę skarbową, mają prawo przejrzeć akta sądowe, dotyczące spraw cywilnych jak również rejestry, wykazy opłat stemplowych (§ 43) i „ksiąg doręczeń dla aktów należytościowych" (§ 50).

V. Odwołania.

§ 57. Odwołania od wymiarów opłat stemplowych, dokonanych przez kancelarję sądową (§§ 28—42) mają być w myśl art. 47 u. o. s. wnoszone do kancelarji sądowej. Strona ma w myśl powołanego art. 47 u. o. s. załączyć do odwołania uwierzytelniony odpis pisma, od którego wymierzono opłatę, w przypadku sprzedaży drogą licytacji wystarcza wyciąg nie wymieniający tych zaofiarowań ceny, które się nie utrzymały.

Kancelarja przesyła odwołanie wraz z odnośnemi aktami, przechowanemi w osobnej kopercie (§ 29, ustęp trzeci) oraz ze swą opinją izbie skarbowej, w której okręgu dany sąd ma siedzibę. Kancelarja nie może odrzucić odwołania z powodu wniesienia po upływie przepisanego terminu.

Jeżeliby do kancelarji sądowej wniesiono odwołanie od wymiaru, dokonanego przez sądowy organ wykonawczy (§ 61), to kancelarja ma zażądać od organu wykonawczego pisemnej opinji, a po otrzymaniu tej opinji przesłać odwołanie wraz z aktami sądowemi i opinją organu wykonawczego izbie skarbowej.

Izba skarbowa zawiadamia o rozstrzygnięciu kancelarję sądową i zwraca jej akta (nie wyłączając odwołania). Kancelarja sądowa nie zawiadamia płatnika o rozstrzygnięciu, gdyż czyni to izba skarbowa, która też — w razie załatwienia przychylnego po uprzedniem uiszczeniu opłaty — zarządza zwrot nadpłaty.

Kancelarja włącza do odnośnych akt sądowych odwołanie oraz otrzymane od izby skarbowej zawiadomienie o rozstrzygnięciu i zaopatruje te pisma w odpowiednie liczby czynności.

VI. Stosunek nowej ustawy o opłatach stemplowych do prawa dotychczasowego.

§ 58. Nowa ustawa o opłatach stemplowych nie uchyla w całości austrjackiej ustawy należytościowej z 1850 r. oraz nowel do tej ustawy, lecz niektóre z postanowień dotychczasowych utrzymuje w mocy (art. 172 i 173 u. o. s.). Tem samem pozostają w mocy odnośne przepisy wykonawcze.

Obowiązują mianowicie nadal następujące postanowienia należytościowe, dotyczące sądów:

1) przepisy o współdziałaniu sądów z władzami skarbowemi przy opodatkowaniu spadków (wymiarze należytości spadkowych),

2) przepisy o opłatach (należytościach) sądowych.

Te ostatnie przepisy mieszczą się głównie: a) w cesarskiem rozporządzeniu z dnia 15 września

1915 r. (Dz. P. P. nr. 279); b) w rozporządzeniu wykonawczem z dnia 21 grudnia 1915 r. (Dz. P. P. nr. 380); c) w ustawie z dnia 12 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. nr. 56, poz. 562); d) w art. 173 u. o. s.; e) w postanowieniach, które wymienia § 50 powołanego cesarskiego rozporządzenia (w brzmieniu, ustalonem w art. 173 u. o. s.).

§ 59. Najważniejsze ze zmian, wynikających z art. 173 u. o. s., dotyczą opłat: od uwierzytelnienia *podpisu* (znaku ręcznego), uwierzytelnienia *odpisu* oraz od *protestów*. Co do tych opłat bowiem nie będzie już stosowana austrjacka ustawa należytościowa, lecz należy obliczać te opłaty według odpowiednich postanowień nowej ustawy o opłatach stemplowych, a mianowicie:

1) Opłata od uwierzytelnienia (poświadczenia własnoręczności) podpisu lub znaku ręcznego wynosi w myśl art. 158 u. o. s. 1 zł. Jeżeli sąd poświadcza jednocześnie własnoręczność dwu podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie, to opłata wynosi 2 zł.; w razie jednoczesnego uwierzytelnienia trzech lub więcej podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie, opłata wynosi 3 zł.

2) Co do *odpisów* nie ulegają zmianie przepisy cesarskiego rozporządzenia z 1915 r. dotyczące odpisów *z akt sądowych* (pozycje taryfowe: 5, 13, 20).

O ile zaś chodzi o poświadczenie zgodności odpisu (sporządzonego przez stronę) z oryginałem, który nie znajduje się w aktach danego sądu, opłata wynosi po 50 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy odpisu. Jeżeli jednak oryginał podlega opłacie stemplowej, to kwota opłaty za uwierzytelnienie odpisu nie może przewyższać opłaty stemplowej, należnej od oryginału (art. 157, ustępy: przedostatni i ostatni u. o. s.).

Poświadczenie zgodności z pierwopisem odpisu, przeznaczonego dla zbioru dokumentów księgi wieczystej (gruntowej, górniczej, naftowej, kolejowej) nie podlegają opłacie stemplowej (art. 173, ustęp przedostatni, u. o. s.).

3) Protesty weksli, czeków i innych dokumentów, sporządzone przez sąd, podlegają opłatom według zasad, podanych w ustępie ostatnim art. 173 u. o. s. *).

§ 60. Z postanowień austrjackiej *taryfy należytościowej*, zawierających przepisy o opłatach sądowych, obowiązywać będzie, począwszy od dnia 1 stycznia 1927 r., tylko pozycja 45 (dotycząca opłat od wpisów do księgi wieczystej) — w brzmieniu ustalonem w § 6 ustawy z dnia 18 czerwca 1901 r. (Dz. P. P. nr. 74), w § 6 ces. rozp. z dnia 28 sierpnia 1916 r. (Dz. P. P. nr. 281), w art. 46 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 49, poz. 299) i w ustawie z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. nr. 86, poz. 590).

B. Przepisy dla sądowych organów wykonawczych.

§ 61. Organ wykonawczy wymierza i pobiera w myśl art. 30 (ustępu ostatniego) i art. 31 (ustępu trzeciego) u. o .s. opłaty stemplowe:

a) od dokonanych przez siebie licytacji rzeczy ruchomych (w szczególności też od licytacyjnej sprzedaży wierzytelności, dokonanej w myśl § 318 ordynacji egzekucyjnej),

b) od dokonanej przez siebie sprzedaży z wolnej ręki.

Opłata wynosi 1% od ceny sprzedaży (art. 66, punkty 2 i 3 u. o. s.) O ile jednak przedmiotem sprzedaży są papiery wartościowe, to obowiązują stawki, wymienione w punkcie b) §-u 41.

Nabywca ma uiścić opłatę oprócz ceny sprzedaży; nie może więc nastąpić pokrycie opłaty z ceny sprzedaży (uszczuplenie ceny przez potrącenie opłaty). Opłatę należy uiścić do rąk organu wykonawczego gotówką lub przez złożenie znaczków stemplowych. Uiszczenie ma nastąpić natychmiast po dokonaniu sprzedaży; w razie nieuiszczenia natychmiastowego uważa się sprzedaż za niedoszłą do skutku i należy przeprowadzić sprzedaż ponowną (art. 71, ustęp przedostatni u. o. s.).

Organ wykonawczy ma w protokóle (§ 60 ordynacji egzekucyjnej) stwierdzić wymierzenie opłaty stemplowej (wymieniając podstawę wymiaru, zastosowaną stopę i kwotę opłaty) oraz podać, czy i w jaki sposób opłatę uiszczono.

Za kwoty, które przy jednej i tej samej sprzedaży (licytacyjnej lub z wolnej ręki) złożono tytułem opłat stemplowych gotówką, organ wykonawczy zakupuje znaczki stemplowe. Znaczki te — jak również dostarczone przez nabywców — organ wykonawczy nakleja na protokóle i kasuje swym podpisem — przed przedstawieniem protokółu sądowi, lecz nie później, niż w ciągu trzech dni od dokonania sprzedaży. Kancelarja sądowa kasuje następnie te znaczki raz jeszcze, zapomocą pieczęci urzędowej.

C. Przepisy dla urzędnika, prowadzącego księgę pieniężną.

§ 62. Opłata stemplowa, wymierzona przez kancelarję sądową, ma być uiszczona do rąd urzędnika, prowadzącego księgę pieniężną (§ 72 r. w. s.).

W księdze tej (rozp. austr. Min. Sprawiedl. z dn. 19 października 1897 r., Dz. rozp. Min. Sprawiedliwości nr. 41) należy utworzyć nowy dział, przeznaczony dla opłat stemplowych i prowadzić go według załączonego wzoru 5.

Numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Po stronie przychodu należy kolumny 3, 4, 7 i 8 wypełnić według odnośnych danych, umieszczonych w nakazie płatniczym.

Urzędnik, prowadzący księgę pieniężną, ma kwoty zapisane do działu opłat stemplowych, wnosić do kasy skarbowej oddzielnie od kwot, zapisanych do innych działów księgi pieniężnej — a mianowicie bądź bezpośrednio bądź za pośrednictwem P. K. O. W deklaracji, względnie na blankiecie P. K. O. ma podać, że chodzi o opłaty stemplowe oraz wymienić pozycję budżetową (1 lub 10), na którą odnośna kwota ma być zarachowana względnie wskazać, ile należy zarachować w pozycji 1, a ile w pozycji 10. W razie wniesienia do kasy skarbowej bezpośrednio należy w kolumnie 4 wpisać pozycję dziennika przychodu, wymienioną w pokwitowaniu kasy skarbowej.

*) Ze względu na będące w toku obrady nad wprowadzeniem nowej taryfy opłat notarjalnych od protestów — szczegółowe wskazówki o wysokości opłat od prostetów sądowych zostaną wydane oddzielnie.

CZĘŚĆ TRZECIA.

PRZEPISY DLA OBSZARU, NA KTÓRYM OBOWIĄZUJE KODEKS CYWILNY NIEMIECKI.

A. Przepisy dla sekretarjatów sądowych.

I. Zakres działania.

§ 63. Zakres działania sekretarjatu sądowego w dziedzinie opłat stemplowych obejmuje czynności następujące:

1) wymierzanie opłat stemplowych:

a) drogą wymiarów doraźnych (§§ 64 — 72),

b) zapomocą nakazu płatniczego (§§ 73 — 76),

2) przesyłanie urzędowi skarbowemu wykazów opłat stemplowych (§§ 77 — 80);

3) współdziałanie z urzędami skarbowemi przy wymiarze opłat stemplowych (§§ 81 — 87);

4) przesyłanie izbie skarbowej odwołań od wymiarów, dokonanych przez kancelarję sądową (§ 88)

II. Wymierzanie opłat stemplowych.

1. Wymiary doraźne.

§ 64. Przez wymiary doraźne należy rozumieć te, przy których sekretarjat sądowy nie doręcza podatnikowi nakazu płatniczego, lecz wręcza mu polecenie poboru, mające służyć kasie sądowej jako dowód przychodowy. Opłat, tą drogą wymierzonych, nie ściąga się przymusowo; natomiast sporządzenie odnośnej czynności sądowej jest uzależnione od uiszczenia opłaty — o ile opłata nie podlega odroczeniu na mocy zezwolenia Ministra Skarbu względnie izby skarbowej (art. 177 u. o. s. oraz §§ 69 i 72 niniejszej instrukcji).

§ 65. Wymiarowi doraźnemu podlegają w myśl art. 30 u. o. s. (punkty 3 i 4 oraz ustęp trzeci):

a) pisma, sporządzone w formie aktu sądowego (§§ 167 — 182 niemieckiej ustawy o postępowaniu w sprawach niespornych) — z wyjątkiem ugód (§§ 73, punkty a,b) licytacyj (§ 73, punkt c) oraz uchwał o powiększeniu kapitału spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej (§ 81, punkt 1),

b) przewłaszczenie (powzdanie),

c) oświadczenie zgody (§ 873 kodeksu cywilnego) na przeniesienie prawa zabudowy,

d) wnioski o wpis w księdze wieczystej lub w rejestrze okrętowym (t. j. zezwolenia na wpis, stwierdzone protokółem, sporządzonym w myśl § 29 niemieckiej ustawy o księgach wieczystych, względnie w myśl § 107 niemieckiej ustawy o postępowaniu w sprawach niespornych), o ile dotyczą: przelewu wierzytelności (art. 66, punkt 1 oraz ustęp ostatni u. o. s.) albo ustanowienia, względnie przeniesienia, służebności gruntowej, użytkowania, ograniczonej służebności osobistej lub ciężaru rzeczowego(art. 81 i 87 u. o. s.), hipoteki lub zastawu (art. 82 — 85 i 87 u. o. s.) długu gruntowego lub rentowego (art. 84 i 87 u. o. s.).

§ 66. Pismo, wymienione w punkcie a) §-u 65, nie podlega wymiarowi doraźnemu i wogóle wymierzeniu opłaty przez sekretarjat sądowy, jeżeli świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu pisma (art. 9, ustęp pierwszy u. o. s.) i zarazem nie zachodzi żadna z okoliczności, wymienionych w ustępie drugim art. 9 t. j. ani nie jest znana najniższa ilość świadczenia ani nie zostaje wypłacona zaliczka.

Jeżeli zaś na podstawie pisma da się ustalić najniższa ilość świadczenia lub jest w piśmie wymieniona zaliczka, to sekretarjat sądowy ma wymierzyć opłatę tymczasową, a mianowicie według najniższej ilości świadczenia względnie według zaliczki. Jeżeli przy zobowiązaniu, które ma trwać dłużej niż pięć lat, dająca się obliczyć ilość najniższa lub wymieniona w piśmie zaliczka wynoszą więcej niż suma, obliczona za pierwszy okres pięcioletni, to na żądanie strony należy sumę, przypadającą na pierwszy okres pięcioletni przyjąć za podstawę wymiaru opłaty stemplowej (art. 11 u. o. s.).

§ 67. Poza przypadkiem, wymienionym w ustępie drugim §-u 66, wymierza sekretarjat opłatę tymczasową — a mianowicie od sumy obliczonej za pierwsze pięciolecie:

a) w przypadku, wymienionym w punkcie e) artykułu 10 u. o. s.,

b) jeżeli w przypadku, przewidzianym w punkcie b) artykułu 10, strona żąda (na mocy art. 11) ograniczenia wymiaru do sumy, przypadającej za pierwsze pięciolecie.

W przypadku, wymienionym w ustępie drugim art. 10 u. o. s. t. j. w ustępie, następującym bezpośrednio po punkcie „e", sekretarjat wymierza opłatę za czas ściśle określony oraz za pierwsze pięciolecie, następujące po upływie terminu ściśle określonego. Na żądanie strony sekretarjat wymierza również w tym przypadku opłatę tylko za okres pięcioletni, licząc od chwili sporządzenia pisma, od którego należy się opłata.

§ 68. Jeżeli przedmiotem opłaty jest pismo, stwierdzające sprzedaż nieruchomości (art. 12, ustęp ostatni u. o. s.) wraz z przynależnościami (§ 97 kodeksu cywilnego), ewentualnie też z innemi jeszcze ruchomościami (np. w razie sprzedaży nieruchomości fabrycznej z przynależnościami oraz z zapasami surowców i gotowych towarów), a cena sprzedaży nie została przez strony ustalona oddzielnie co do nieruchomości i oddzielnie co do przedmiotów ruchomych, to należy przed wymierzeniem opłaty zapytać strony, ile przypada na nieruchomość, a ile na przedmioty ruchome.

Jeżeli pismo, podlegające opłacie, stwierdza sprzedaż prawa wydobywania ciał kopalnych (czyli kopalni, urządzonej na cudzym gruncie; art. 64, punkt 1 u. o. s.) wraz z przynależnościami, ewentualnie z innemi jeszcze przedmiotami ruchomemi, a strony ustaliły cenę sprzedaży w jednej kwocie za całość, to należy przed wymierzeniem opłaty zapytać strony, ile przypada na prawo wydobywania ciał kopalnych, a ile na przedmioty innego rodzaju.

Odpowiedź (na pytania wymienione w poprzednich dwóch ustępach) lub odmowę odpowiedzi należy stwierdzić zapomocą krótkiego protokółu.

Sekretarjat postąpi następnie w sposób, wskazany w art. 13 u. o. s. względnie — co do gospo-

darstw rolnych — w sposób, podany w zdaniu pierwszem ustępu trzeciego art. 12.

§ 69. Sekretarjat sądowy, wymierza opłatę w przypadkach, wymienionych w § 65, po ustaleniu tekstu pisma, podlegającego wymiarowi doraźnemu, a przed podpisaniem tego tekstu. Ma jednak jeszcze przed przystąpieniem do ustalenia tekstu zwrócić uwagę stron, że pismo, które ma być sporządzone, podlega opłacie stemplowej oraz że sporządzenie tego pisma w formie aktu sądowego jest uzależnione od uprzedniego uiszczenia opłaty.

Sekretarjat wymierza opłatę również w razie przedstawienia mu decyzji Ministra Skarbu lub izby skarbowej, zezwalającej na odroczenie płatności (art. 177 u. o. s.), a to nawet wtedy, jeżeli według owej decyzji pierwsza rata ma być zapłacona dopiero w pewien czas po sporządzeniu pisma, podlegającego opłacie.

§ 70. Po wymierzeniu opłaty sekretarjat zapisuje ją do wykazu opłat stemplowych (§ 77) i sporządza w dwóch egzemplarzach polecenie poboru według załączonego wzoru 6.

W poleceniu tem należy po prawej stronie u góry, przy wyrazie „Pozycja", przekreślić dwie liczby, tak aby została tylko jedna, odpowiednia w przypadku poszczególnym. Przytem należy trzymać się zasad następującvch:

W budżecie Ministerstwa Skarbu, w § 13 działu 6, przeznaczonym dla opłat stemplowych, napis pozycji 1 brzmi: „opłaty stemplowe od przejścia własności nieruchomości", pozycji 8: „opłaty stemplowe od spółek", pozycji 10: „opłaty stemplowe, niewymienione pod pozycjami 1 — 9".

Pozycja 1 obejmuje opłaty od pism, wymienionych w art. 52 u. o. s. — w wysokości 4%, 1%, 0.5%, 0.2% i 3 zł. (art. 58 u. o. s.) oraz opłatę w wysokości 1% (art. 66 u. o. s.) od przeniesienia przynależności rzeczy nieruchomych (art. 52, ustęp ostatni u. o. s.) i innych rzeczy ruchomych, które są przenoszone razem z nieruchomością (np. przenoszone razem z nieruchomością fabryczną, surowce i gotowe towary). Natomiast innego rodzaju opłaty, wiążące się z przeniesieniem własności nieruchomości, mają być zarachowywane w odpowiednich innych pozycjach, a mianowicie: opłaty od pism, stwierdzających wniesienie nieruchomości do spółki tytułem wkładu rzeczowego (art. 106 — 108 u. o. s.) — w pozycji 8, opłaty zaś od pism, stwierdzających dział majątku wspólnego, w którego skład wchodzi nieruchomość (art. 131 u. o. s.) albo umowę przygotowawczą (art. 134 u. o. s.), tyczącą się nieruchomości albo przelew prawa, wynikającego z takiej umowy lub z oferty (art. 53, punkt 3 i art. 66 u. o. s.) — w pozycji 10.

§ 71. Sekretarjat sądowy doręcza obydwa egzemplarze polecenia poboru kasie sądowej. Po otrzymaniu z kasy jednego egezmplarza, zaopatrzonego w pokwitowanie, sekretarjat przedstawia ten egzemplarz sędziemu.

Po podpisaniu pisma, sporządzonego w formie aktu sądowego, sekretarjat umieszcza na niem zaświadczenie o uiszczeniu opłaty. W zaświadczeniu tem — które ma być datowane oraz zaopatrzone w podpis sekretarza sądowego i w pieczęć urzędową — należy podać: podstawę wymiaru, zastosowaną stopę opłat, kwotę opłaty, datę uiszczenia, pozycję księgi kasowej, pozycję wykazu opłat stemplowych (§ 78), wreszcie: imię i nazwisko (firmę, nazwę) płatnika. Celem ustalenia tej ostatniej okoliczności należy zapytać strony, która z nich płaci; w razie odpowiedzi, że wydatek na opłaty ponoszą wspólnie wszyscy uczestnicy lub niektórzy z nich, należy jeszcze zapytać, w jakim stosunku wydatek ten rozdziela się między uczestników.

§ 72. W razie niepobrania opłaty z powodu, iż pismo nie podlega opłacie lub że Minister Skarbu albo izba skarbowa zezwolili na odroczenie płatności całej opłaty albo na uiszczenie pierwszej raty dopiero w pewien czas po sporządzeniu pisma (art. 177 u. o. s.), sekretarjat sądowy umieszcza zaświadczenie, w którem podaje powód niepobrania opłaty; w przypadku odroczenia płatności ma nadto wymienić kwotę wymierzoną, podstawę wymiaru i zastosowaną stopę.

2. Wymierzanie zapomocą nakazu płatniczego.

§ 73. Sekretarjat sądowy wymierza (w myśl punktów 1, 2 i 3 oraz ustępu trzeciego art. 30 u. o. s.) zapomocą nakazu płatniczego opłaty stemplowe: a) od ugody sądowej, zawartej w postępowaniu spornem, a powodującej przejście własności nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych (art. 133, ustęp przedostatni u. o. s.); b) od ugody sądowej, zawartej w postępowaniu niespornem (art. 133); c) od sprzedaży drogą licytacji, dokonanej przez sąd (a nie przez komornika), a mianowicie zarówno od sprzedaży przymusowej jak od dobrowolnej; d) od uchwały sądowej, przekazującej wierzycielowi wierzytelność dłużnika w miejsce zapłaty (§ 835 procedury cywilnej).

§ 74. Nakaz płatniczy sporządza się na formularzu według załączonego wzoru 7.

Nakaz płatniczy sporządza się w dwóch egzemplarzach. Jeden z nich włącza się od akt sprawy cywilnej, z którą wiąże się opłata stemplowa. Należy więc nakaz płatniczy zaopatrzyć w liczbę czynności według zasad, tyczących się owej sprawy cywilnej. Tę liczbę wypisuje się po lewej stronie nakazu płatniczego obok znaku L. Poniżej — obok znaku WOS. — należy podać pozycję wykazu opłat stemplowych (§ 88).

Sekretajat przekreśli bądź wyrazy „Pozycja budżetowa 1" bądź wyrazy „Pozycja budżetowa 10", trzymając się pod tym względem zasad, podanych w § 70.

Nakaz płatniczy oraz wszystkie późniejsze akta, tyczące się danej opłaty stemplowej, należy umieścić w kopercie lub w okładce z napisem „Opłata stemplowa"; tę kopertę (okładkę) należy przechowywać przy aktach odnośnej sprawy cywilnej.

Egzemplarz drugi doręcza się podatnikowi za dowodem doręczenia.

§ 75. W przypadku sprzedaży drogą licytacji należy doręczyć nakaz płatniczy osobie, której sąd udzielił przybicia (§ 81 ustawy niemieckiej z dnia 24 marca 1897 r. w brzmieniu ogłoszenia z dnia 20 maja 1898 r., Dz. Pr. str. 713). Doręczenie ma nastąpić ile możności na tym samym terminie, na któ-

rym następuje ogłoszenie uchwały, udzielającej przybicia (§ 87 powołanej ustawy). W razie nieobecności nabywcy na tym terminie należy mu doręczyć nakaz płatniczy razem z uchwałą, udzielającą przybicia (§ 88 powołanej ustawy).

Jeżeli w przypadku, przewidzianym w powołanym § 81 ustawy z 1897 r., przelew prawa nabytego przez zaofiarowanie najwyższej ceny na licytacji, nastąpił (przed udzieleniem przybicia) drogą oświadczenia złożonego sądowi, to sekretarjat ma jednocześnie z opłatą od licytacji wymierzyć opłatę od przelewu, przewidzianą w ustępie przedostatnim art. 58 u. o. s. W tym celu należy w formularzu nakazu płatniczego — po uwidocznieniu w kolumnach 4 — 8 wymiaru opłaty od licytacji — wypisać przez szerokość kolumn 1 — 3 słowa: „opłata 0.2% od przelewu prawa, nabytego przez zaofiarowanie najwyższej ceny" i wypełnić w dalszym ciągu kolumny 4 i 7.

§ 76. Nakaz płatniczy w przedmiocie opłaty od uchwały, przekazującej wierzycielowi wierzytelność dłużnika w miejsce zapłaty, doręcza się jednocześnie z ową uchwałą.

W takim nakazie płatniczym należy wypełnić kolumny 9, 10, 13 i 14.

III. Przesyłanie urzędowi skarbowemu wykazów opłat stemplowych.

§ 77. Sekretarjat zapisuje każdą wymierzoną opłatę, zaraz po wymierzeniu, do wykazu opłat stemplowych (skrót WOS.), prowadzonego według załączonego wzoru 8. Wykaz prowadzi się miesięcznie, przyczem jednak numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy. Każdy wykaz miesięczny ma zawierać wszystkie wymiary, dokonane w danym miesiącu.

Kolumny 1 — 3 oraz 7 — 13 są przeznaczone zarówno dla wymiarów doraźnych, jak dla wymiarów, dokonanych zapomocą nakazu płatniczego; kolumny: 4 — 6 wypełnia się wyłącznie przy nakazach płatniczych.

§ 78. Przy wymiarze doraźnym należy wypełnić kolumny 1 — 3 oraz 7 przed doręczeniem polecenia poboru kasie, a kolumny 8 — 10 i ewentualnie 11 po otrzymaniu z kasy egzemplarza, zaopatrzonego w pokwitowanie (§ 71).

Przy wymiarze doraźnym należy w kolumnie 3 podać zasadniczo tylko rodzaj pisma (wpisując np. wyrazy „oblig", „zawiązanie spółki akcyjnej", „pełnomocnictwo" i t. p.) oraz podstawę wymiaru. Przy czynnościach jednak, mających za przedmiot przeniesienie własności nieruchomości albo dzierżawę lub najem nieruchomości, należy wymienić nadto: imiona i nazwiska osób działających, rodzaj rzeczy nieruchomej oraz miejscowość, w której ona się znajduje; co do nieruchomości ziemskiej należy podać również jej przestrzeń i budynki, na niej się znajdujące — jeżeli te dane są wymienione w piśmie podlegającem opłacie. W kolumnie 3 należy wymienić imiona i nazwska osób działających również w razie odroczenia płatności na mocy decyzji Ministra Skarbu lub izby skarbowej (art. 177 u. o. s. i § 69 niniejszej instrukcji.

Przy wymiarze doraźnym po największej części kwota, wpisana do kolumny 7, będzie zgodna z kwotą, podaną w kol. 9 i wobec tego kolumna 11 nie będzie wypełniona. Różnice będą tylko w razie odroczenia płatności na mocy decyzji Ministra Skarbu lub izby skarbowej (art. 177 u. o. s. i § 69 niniejszej instrukcji). Jeżeli odroczeniu ulega cała należność lub jeżeli pierwsza rata ma być uiszczona dopiero w pewien czas po sporządzeniu pisma, to nie wypełnia się kolumn 8 — 10 i wpisuje się kwotę jednakową do kolumn 7 i 11. Jeżeli zaś pierwszą ratę zapłacono przy sporządzeniu pisma, to należy w kol. 7 wymienić całą należność, w kol. 9 uiszczoną ratę, a w kol. 11 zaległość.

§ 79. W razie wymierzenia opłaty zapomocą nakazu płatniczego (§ 73) należy przy zapisywaniu do wykazu opłat stemplowych wypełnić tylko kolumny 1 — 3 oraz 6i 7, a w przypadku licytacji również kolumnę 5. Wypełnienie innych kolumn następuje przy zamknięciu wykazu (§ 80).

Wypełnienie kolumn 8 — 10 następuje na podstawie zawiadomień, przesyłanych przez kasę w myśl ustępu trzeciego § 90.

W razie kilkakrotnych uiszczeń częściowych należy każde uiszczenie uwidocznić w kol. 8 — 10.

W kol. 12 należy wpisać bądź datę wniesienia odwołania bądź wyraz „nie".

Kolumnę 14 wypełnia urząd skarbowy.

§ 80. Kancelarja sądowa zamyka wykaz opłat stemplowych za każdy miesiąc: w ostatnim dniu drugiego miesiąca następującego po danym miesiącu (np. wykaz za styczeń zamyka w dniu 31 marca).

Wykaz zamknięty, podpisany i zaopatrzony w pieczęć urzędową należy przesłać w ciągu następnych pięciu dni urzędowi skarbowemu.

IV. Współdziałanie z urzędem skarbowym przy wymiarze opłat stemplowych.

1. Udzielanie urzędowi skarbowemu wyciągów z akt sądowych.

§ 81. Sekretarjat sądowy przesyła urzędowi skarbowemu, w którego okręgu sąd ma siedzibę, wyciąg z akt sądowych w przypadkach następujących:

1) w razie sporządzenie dokumentu sądowego, stwierdzającego uchwałę o powiększenie kapitału spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej (§§ 259, 274 i 320 kodeksu handlowego),

2) we wszystkich przypadkach, przewidzianych w §§ 66 i 67 t. j. w razie zaniechania wymiaru opłaty z powodu, że świadczenie, mające służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone ani nawet w części, jak również w razie wymiaru opłaty tymczasowej,

3) w razie niepobrania opłaty, wymierzonej przez sekretarjat sądowy, lub pobrania jej tylko w części z powodu odroczenia płatności na mocy decyzji Ministra Skarbu lub izby skarbowej (art. 177 u. o. s. i § 69 niniejszej instrukcji,

4) w razie wydania wyroku, zastępującego umowę o przejście własności rzeczy nieruchomej lub prawa do ciał kopalnych (§ 894 procedury cywilnej oraz art. 52, punkt 4 i art. 64, punkt 4 u. o. s.),

5) w razie dokonania działu majątku wspólnego drogą orzeczenia sądowego (art. 131, punkt 3 u. o. s.),

6) w razie stwierdzenia, że od pisma, złożonego sądowi, nie uiszczono należnej opłaty stemplowej lub że ją uiszczono w niedostatecznej kwocie lub po upływie przepisanego terminu lub w sposób nieprawidłowy.

Punkt 6 stosuje się również:

a) w razie złożenia sądowi odpisu, jeżeli zgodność z pierwopisem zaświadczyła ta osoba, która podpisała pierwopis,

b) w razie złożenia (choćby niepoświadczonego) odpisu lub tłumaczenia przez tę osobę, która jest obowiązana do uiszczenia opłaty od pierwopisu albo przez jej ustawowego zastępcę lub pełnomocnika (§§ 2 i 3 r. w. s.).

§ 82. W przypadku powiększenia kapitału spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej (§ 81, punkt 1) wyciąg ma zawierać: firmę spółki, datę uchwały oraz kwotę, o którą kapitał ma być powiększony.

W przypadkach, wymienionych w punktach 2 — 5 § 81 sekretarjat przesyła uwierzytelniony odpis dokumentu względnie orzeczenia.

W razie dostrzeżenia naruszenia ustawy o opłatach stemplowych (§ 81 punkt 6) sekretarjat postępuje w sposób, wskazany w § 75 r. w. s., a zatem przesyła bądź zawiadomienie na formularzu według wzoru 5 (dołączonego do r. w. s.) bądź odpis wierzytelny zakwestjonowanego pisma.

Sekretarjat może w przypadkach, przewidzianych w punktach 4 — 6 §-u 83, przesłać urzędnikowi skarbowemu — za zezwoleniem sędziego przełożonego — zamiast wyciągu odnośne akta w całości, załączając kartkę, na której pod napisem: „Przedmiot opłaty stemplowej“ należy krótko określić przedmiot oraz wymienić liczbę odnośnej karty akt sądowych.

§ 83. Sekretarjat sądowy, znajdujący się w siedzibie urzędu skarbowego, doręcza wyciągi z akt sądowych (§§ 81 i 82) względnie całe akta sądowe (§ 82) zapomocą „księgi doręczeń w zakresie opłat stemplowych“, sporządzonej według wzoru 3.

Księga doręczeń może być założona na szereg lat, ale w kolumnie 1 rozpoczyna się z początkiem każdego okresu budżetowego nowa numeracja.

W kolumnie 2 należy wymienić liczbę czynności aktu, podlegającego opłacie (§ 81, punkty 1 — 5), względnie aktu, do którego dołączono pismo zakwestjonowane (§ 81 punkt 6).

W kolumnie 3 można w przypadkach, wymienionych w punkcie 6 § 81, użyć ogólnikowego wyrażenia: „zawiadomienie o naruszeniu ustawy“, nie wymieniając szczegółów, znamionujących daną sprawę.

W kolumnie 4 należy wpisać wyraz „wyciąg“ lub wyraz „akta“. Kolumny 6 i 7 wypełnia urząd skarbowy.

Sekretarjat sądowy, znajdujący się poza siedzibą urzędu skarbowego, nie prowadzi księgi doręczeń, ale do każdej przesyłki wyciągów, względnie całych akt, załączy wykaz, sporządzony na formularzu księgi doręczeń i zachowuje u siebie odpis tego wykazu. Również w tym wykazie numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Sekretarjat ma zaraz po zapisaniu do księgi doręczeń (względnie do wykazu, określonego w ustępie poprzednim):

a) w przypadkach, wymienionych w punktach 1 — 5 § 81, umieścić na akcie, wymienionym w kolumnie 2 księgi (wykazu) adnotację następującą: „Udzielono urzędowi skarbowemu. Poz ks. dor. . . . . z 19 . . . r.“; (adnotacja ta ma być podpisana przez sekretarjat),

b) w razie dostrzeżenia naruszenia ustawy o opłatach stemplowych (§ 81, punkt 6) umieścić na piśmie zakwestjonowanem adnotację, podaną w § 75 r. w. s., wymieniając jednak — zamiast daty przesłania — pozycję księgi doręczeń.

Doręczenie — zapomocą księgi lub wykazu — ma nastąpić w ciągu dwóch tygodni od sporządzenia aktu sądowego (punkt a) względnie od dnia, w którym sporządzono zawiadomienie o naruszeniu ustawy (punkt b).

2. Przestrzeganie przepisów o opłatach stemplowych przy uwierzytelnieniu (legalizacji podpisów.

§ 84. Jeżeli sądowi przedstawiono celem uwierzytelnienia podpisu lub znaku ręcznego pismo, podlegające opłacie stemplowej, to w myśl art. 31 (ustępu przedostatniego) u. o. s. oraz § 69 r. w. s. — w uwierzytelnienie może być dokonane zasadniczo tylko w przypadkach następujących:

1) gdy pismo jest zaopatrzone w znaczki stemplowe, skasowane pieczęcią urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.) i zarazem w *zaświadczenie urzędu skarbowego* (§ 36 r. w. s), z którego wynika, że kwota znaczków stemplowych wynosi tyle, ile urząd skarbowy wymierzył tytułem opłaty stemplowej; (nie może więc nastąpić uwierzytelnienie, gdy urząd skarbowy skasował znaczki stemplowe w kwocie mniejszej, niż kwota należnej opłaty, wymieniona w zaświadczeniu o wymiarze, gdyż strona na razie mogła uiścić tylko część kwoty należnej);

2) gdy pismo jest zaopatrzone w znaczki stemplowe, skasowane przez podatnika, oraz w *zaświadczenie urzędu skarbowego* (§ 16 r. w. s.), wymieniające kwotę należnej opłaty i stwierdzające, że tę kwotę uiszczono w całości zapomocą znaczków stemplowych, skasowanych przez podatnika (§ 71 r. w. s.);

3) gdy pismo jest zaopatrzone w zaświadczenie kasy skarbowej, stwierdzające, że *urząd skarbowy* (§ 16 r. w. s.) wymierzył opłatę stemplową *i ile* wynosi kwota wymierzona oraz, że *cała* wymierzona kwota została uiszczoną gotówką (§ 37 r. w. s.); (nie może więc nastąpić uwierzytelnienie: a) gdy z porównania podanej w zaświadczeniu kwoty wymierzonej z kwotą uiszczoną wynika, iż kasa

przyjęła kwotę *mniejszą* od opłaty wymierzonej — gdyż strona na razie mogła uiścić tylko część kwoty należnej, b) gdy kasa skarbowa, *nie powołując się na wymiar opłaty, dokonany przez urząd skarbowy*, stwierdza — w myśl § 38 r. w. s. — że płatnik uiścił tytułem opłaty stemplowej kwotę, którą sam obliczył);

4) gdy pismo jest zaopatrzone w zaświadczenie *urzędu skarbowego* (§ 16 r. w. s.), wymieniające kwotę należnej opłaty i stwierdzające, że tę kwotę uiszczono w całości gotówką (§ 71 r. w. s.);

5) gdy pismo jest zaopatrzone w zaświadczenie urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.) o odroczeniu płatności opłaty stemplowej (§§ 30 i 181 r. w. s.);

6) gdy strona przedstawiła:

a) pismo pod napisem *„nakaz płatniczy"*, które pochodzi od urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.), a z którego wynika niewątpliwie, że tyczy się opłaty stemplowej od tego właśnie pisma, które przedstawiono sądowi celem uwierzytelnienia — i zarazem,

b) pokwitowanie kasy skarbowej, z którego wynika niewątpliwie, że uiszczono *w całości* tę właśnie opłatę stemplową, którą urząd skarbowy wymierzył nakazem płatniczym od pisma, przedstawionego sądowi celem uwierzytelnienia;

7) gdy pismo, przedstawione celem uwierzytelnienia, stwierdza umowę, którą zawarł bądź skarb Rzeczypospolitej bądź zakład państwowy lub przedsiębiorstwo państwowe, będące odrębną osobą prawną, albo urząd państwowy, działający w charakterze zarządcy majątku niepaństwowego i jest zaopatrzone w zaświadczenie urzędu państwowego, który umowę zawarł (art. 32 u. o. s. oraz § 74 r. w. s.), stwierdzające:

a) że i w jakiej kwocie urząd ten wymierzył opłatę stemplową, oraz że kwotę wymierzoną uiszczono w całości,

b) lub że płatność została odroczona.

§ 85. Przy stosowaniu § 84 należy pamiętać o tem, że zasadniczo usuwa przeszkodę legalizacji (ze stanowiska opłat stemplowych) zaświadczenie *urzędu skarbowego*. Pozatem wchodzą w rachubę: zaświadczenie urzędu państwowego, który zawarł daną umowę (punkt 7 §-u 84) oraz — wyjątkowo — zaświadczenie kasy skarbowej.

Zaświadczenie kasy skarbowej wystarcza tylko w dwóch przypadkach, wymienionych w punktach 3 i 6 § 84. W obu przypadkach jest wymagane, aby zaświadczenie kasy skarbowej *pozostawało w związku z wymiarem opłaty, dokonanym przez urząd skarbowy*. Związek ten polega bądź na tem, że zaświadczenie kasy skarbowej o uiszczeniu opłaty stwierdza zarazem, iż opłatę wymierzył urząd skarbowy (§ 84, punkt 3) bądź na tem, że strona prócz kwitu kasy przedstawia odnośny nakaz płatniczy urzędu skarbowego (§ 84, p. 6).

Nie wystarcza zatem samo pokwitowanie kasy skrbowej, nie ujawniające związku z wymiarem, dokonanym przez urząd skarbowy — choćby pokwitowanie to (jak to przewiduje § 38 r. w. s.) wymieniało znamiona tego właśnie pisma, które przedstawiono sądowi celem uwierzytelnienia, również nie wystarcza, że strona złożyła sądowi oprócz pokwitowania kasy skarbowej „kartkę wymiarową" (§ 35 r. w s.) lub w ogóle jakiekolwiek pismo urzędu skarbowego, niezaopatrzone w napis „nakaz płatniczy".

Klauzulę legalizacji umieszcza się poniżej zaświadczenia, wymienionego w § 84.

§ 86. W myśl § 70 r. w. s. uwierzytelnienie podpisu (znaku ręcznego) ma nastąpić mimo braku warunków, wymienionych w § 84 niniejszej instrukcji, gdy podpis lub znak ręczny mają być uwierzytelnione:

a) na pełnomocnictwie, nie zawierającem zarazem umowy o wynagrodzenie pełnomocnika (art. 113 u. o. s.), — jeżeli uiszczono opłatę, przewidzianą w art. 111 u. o. s.,

b) na dokumencie, zawierającym zezwolenie na wykreślenie długu pieniężnego w księdze wieczystej — jeżeli dokument oprócz zezwolenia na wykreślenie oraz pokwitowania z uiszczenia długu, który ma być wykreślony, nie zawiera żadnych innych postanowień, a uiszczono opłatę, przewidzianą w art. 139 u. o. s.

3. Badanie akt sądowych przez funkcjonarjuszów skarbowych.

§ 87. Funkcjonarjusze skarbowi, legitymujący się upoważnieniem, udzielonem im przez Ministerstwo Skarbu lub przez izbę skarbową, mają prawo przejrzeć akta sądowe, dotyczące spraw cywilnych, jak również rejestry, wykazy opłat stemplowych (§ 77) i księgi doręczeń w zakresie opłat stemplowych (§ 83).

V. Odwołania.

§ 88. Odwołania od wymiarów opłat stemplowych, dokonanych przez sekretarjat sądowy (§§ 61 — 76), mają być w myśl art. 47 u. o. s. wnoszone do sekretarjatu sądowego. Strona ma w myśl powołanego art. 47 załączyć od odwołania uwierzytelniony odpis pisma, do którego wymierzono opłatę; w przypadku sprzedaży drogą licytacji wystarcza wyciąg, nie wymieniający tych zaofiarowań ceny, które się nie utrzymały.

Sekretarjat przesyła odwołanie wraz z odnośnemi aktami sądowemi, przechowanemi w osobnej kopercie (§ 74 ustąp czwarty) oraz ze swą opinją izbie skarbowej, w której okręgu dany sąd ma siedzibę. Sekretarjat nie może odrzucić odwołania z powodu wniesienia go po upływie przepisanego terminu.

Jeżeliby do sekretarjatu sądowego wniesiono odwołanie od wymiaru, dokonanego przez komornika (§ 89), to sekretarjat ma zażądać od komornika odnośnych akt oraz pisemnej opinji, a po otrzymaniu tej opinji przesłać odwołanie wraz z aktami i opinją komornika izbie skarbowej.

Izba skarbowa zawiadamia o rozstrzygnięciu sekretarjat sądowy i zwraca mu odwołanie. Se-

kretarjat sądowy nie zawiadamia podatnika o rozstrzygnięciu, gdyż czyni to izba skarbowa, która też—w razie załatwienia przychylnego po uprzedniem uiszczeniu opłaty — zarządza zwrot kwoty, uiszczonej nienależnie.

Sekretarjat włącza do odnośnych akt sądowych odwołanie (od wymiaru opłaty, dokonanego przez sekretarjat) oraz otrzymane od izby skarbowej zawiadomienie o rozstrzygnięciu takiego odwołania i zaopatruje te pisma w odpowiednie liczby czynności; otrzymane zaś od izby skarbowej zawiadomienie o rozstrzygnięciu odwołania sekretarjat przesyła (wraz z odwołaniem) komornikowi.

B. Przepisy dla komorników sądowych.

§ 89. Komornik sądowy wymierza i pobiera w myśl art. 30 (ustępu ostatniego) i art. 31 (ustępu trzeciego) u. o. s. opłaty stemplowe od dokonanych przez siebie licytacyj i sprzedaży z wolnej ręki.

Opłata wynosi zasadniczo 1% od ceny sprzedaży (art. 66, punkty 2 i 3 u. o. s.). Jeżeli jednak przedmiotem sprzedaży są papiery wartościowe, to opłata wynosi (w myśl art 79 u. o. s.): przy akcjach, kuksach i innych papierach o niestałem oprocentowaniu — 0.2%, przy obligacjach, listach zastawnych i innych papierach o stałem oprocentowaniu — 0.05%.

Nabywca ma uiścić opłatę oprócz ceny sprzedaży. Nie może więc nastąpić pokrycie opłaty z ceny sprzedaży (uszczuplenie ceny przez potrącenie opłaty).

Opłatę należy uiścić do rąk komornika — gotówką lub znaczkami stemplowemi. Uiszczenie ma nastąpić natychmiast po dokonaniu sprzedaży; w razie nieuiszczenia natychmiastowego uważa się sprzedaż za niedoszłą do skutku i należy przeprowadzić sprzedaż ponowną (art. 71, ustęp przedostatni, u. o. s.). Tylko w tych przypadkach, w których według warunków licytacyjnych złożenie ceny sprzedaży może nastąpić w pewien czas po licytacji, dozwolone jest uiszczenie opłaty w terminie, wyznaczonym dla ceny sprzedaży; w razie nieuiszczenia opłaty w tym terminie uważa się sprzedaż za niedoszłą do skutku. Komornik ma również w razie uiszczenia gotówką zakupić za nią znaczki stemplowe.

Komornik ma w protokóle, spisanym w myśl § 762 procedury cywilnej, stwierdzić wymierzenie opłaty stemplowej (wymieniając podstawę wymiaru, zastosowaną stopę i kwotę opłaty) oraz podać, czy opłatę uiszczono. Na tymże protokóle ma — w ciągu trzech dni od daty czynności urzędowej — nakleić znaczki stemplowe i skasować je zapomocą pieczęci urzędowej.

Komornik ma przed rozpoczęciem licytacji zawiadomić obecnych o treści pierwszych czterech ustępów niniejszego paragrafu.

C. Przepisy dla kas sądowych.

§ 90. W kasie sądowej mają być uiszczone opłaty stemplowe, wymierzone przez sekretarjat sądowy — bądź drogą wymiaru doraźnego (§§ 64 — 71) bądź zapomocą nakazu płatniczego (§§ 73—76).

W razie wymiaru doraźnego sekretarjat sądowy dorecza kasie sądowej polecenie poboru (wzór 6 do § 70) w dwóch egzemplarzach (§ 71). Jeden z nich kasa zatrzymuje jako dowód przychodowy; na drugim kasa umieszcza pokwitowanie i zwraca go sekretarjatowi.

W razie uiszczenia opłaty, wymierzonej drogą nakazu płatniczego, pokwitowanie następuje według zasady ogólnej, podanej w § 8 tymczasowych przepisów, z dnia 14 czerwca 1923 rr. (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. Nr. 12). O uiszczeniu takiej opłaty kasa zawiadamia odnośny sekretarjat.

W księdze kasowej (wzór 2 do powołanych przepisów) nagłówek kolumny 8 otrzymuje brzmienie następujące: „opłaty stemplowe (dział 6 § 13 budżetu Min. Skarbu)". Kolumna ta zostaje podzielona na trzy rubryki pionowe, których nagłówki będą następujące: rubryki pierwszej — „a) pozycja 1", drugiej — „b) pozycja 8", trzeciej — „c) pozycja 10".

Wypełnienie tych rubryk pionowych następuje według wskazówki, umieszczonej przez sekretarjat sądowy na poleceniu poboru (§ 70), względnie na nakazie płatniczym (§ 74).

We wzorze deklaracji płatniczej (wzór 3 do powołanych przepisów tymczasowych) ustęp, zaczynający się od słów „na Dz. VI" otrzymuje brzmienie następujące: „na Dz. 6 § 13 budż. Min. Skarbu (opłaty stemplowe) . . . . zł. . . . gr., a mianowicie:
na pozycję 1 . . . . . .zł. . . gr.
na pozycję 8 . . . . . .zł. . . gr.

W „wykazie obrotów, dotyczących kosztów sądowych, kar i grzywien" (wzór 4 powołanych przepisów tymczasowych), w dziale, tyczącym się budżetu Ministerstwa Skarbu, nie należy wymieniać pozycyj budżetowych. Opłaty stemplowe należy wykazywać w sumie łącznej, nie rozdzielając na pozycje budżetowe.

Warszaaw, dnia 14 grudnia 1926 r.

Minister Skarbu:
G. Czechowicz.

Minister Sprawiedliwości:
St. Meysztowicz.

W każdem piśmie, tyczączem się sprawy niniejszej, należy przytoczyć znaki i listy, obok wymienione.
Przy wniesieniu opłaty należy okazać niniejszy nakaz płatniczy.

Wzór 1 do § 3

Nr.....................

WOS.....................

Pozycja budżetowa 1.

Pozycja budżetowa 10.

NAKAZ PŁATNICZY W PRZEDMIOCIE OPŁATY STEMPLOWEJ.

Do P...

w...

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Przeniesienia własności nieruchomości, względnie prawa wydobywania ciał kopalnianych									Przelew wierzytelności				UWAG
Określenie nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych	a a liczba			CENA			Opłata stemplowa		Określenie wierzytelności	Data i liczba orzeczenia sądowego	Opłata stemplowa		
	sprzedaży drogą licytacji	Orzeczenia, oddającego nieruchomość lub prawo wydobywania ciał kopalnych na własność wierzycielowi	orzeczenia w przedmiocie wykupu majątku rodowego	ogólna	Z kwoty, wymienionej w kol. 5, przypada: na nieruchomość względnie na prawo wydobywania ciał kopalnych	Z kwoty, wymienionej w kol. 5, przypada: na przedmioty innego rodzaju	w wysokości ......% od kwoty, wymienionej w kol. 6	w wysokości 1% od kwoty wymienionej w kol. 7			podstawa wymiaru	Kwota opłaty według stopy ......%	
				Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.			Zł. gr.	Zł. gr.	

Kwotę..................zł.gr........, słowami..............................., obliczoną w kolumnach 8 i 9, względnie 13, należy wnieść do kasy sądowej

Odwołanie można wnieść — w ciągu miesiąca od doręczenia niniejszego nakazu płatniczego — do kancelarji sądowej.

Wniesienie odwołania nie odracza płatności.

M. P.

.... dnia...........19..........r.

Sekretarz Sądu..............................

Wzór nr. 1637
Min. Skarbu

WZÓR 3 do §§ 22 i 85.

Kancelarja Sądu ______________ w ______________

KSIĘGA DORĘCZEŃ W ZAKRESIE OPŁAT STEMPLOWYCH

1	2	3	4	5	6	7	8
Pozycja księgi doręczeń	Numer aktu sądowego	Określenie pisma, podlegającego opłacie	Czy doręczono wyciąg czy całe akta?	Data doręczenia	Podpis odbiorcy	Pozycja rejestru wymiarów nakazowych (RWN)	U W A G A

Wzór Nr. 1639.
Min. Skarbu

WZÓR 2 do §§ 16 i 43.

Kancelarja Sądu .... w ....

WYKAZ OPŁAT STEMPLOWYCH

za miesiąc .... 19......... r.

1	2	3	4	5	6	7		8	9		10	11		12	13	14
Pozycja wykazu opłat stemplowych	Data i numer nakazu płatniczego	Dzień doręczenia nakazu płatniczego	Data licytacji (kol. 2 nakazu płatniczego)	Przedmiot opłaty i podstawa wymiaru	Nazwisko i imię (względnie firma lub nazwa) oraz adres osoby, obowiązanej do uiszczenia opłaty	Opłata stemplowa		Przed zamknięciem niniejszego wykazu uiszczono				Zaległość		Odwołanie wniesione	Uwagi	Pozycja księgi bierczej (K. B.)
						zł.	gr.	dnia	kwotę zł.	kwotę gr.	pozycja księgi kasowej	zł.	gr.			

Wzór Nr. 1638.
Min. Skarbu

L. ....

WOS ....

Pozycja budżetowa 1.

Pozycja budżetowa 10.

WZÓR 4 do § 23.

W każdem piśmie, tyczącem się sprawy niniejszej, należy przytoczyć znaki i liczby, obok wymienione. Przy uiszczeniu opłaty należy okazać niniejszy nakaz płatniczy.

NAKAZ PŁATNICZY W PRZEDMIOCIE OPŁATY STEMPLOWEJ

Do P. ....

w ....

1	2	3	4	5		6		7		8		9		10	11	12	13		14		15
Przeniesienie własności nieruchomości, względnie prawa wydobywania ciał kopalnych														Przeniesienie własności rzeczy ruchomych nieobjętych kolumnami 1—9							
Określenie nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnianych	Data i liczba			Cena						Opłata stemplowa				Określenie ruchomości	Data i liczba		Opłata stemplowa				Uwagi
	sprzedaży drogą licytacji	uchwały w przedmiocie podwyższenia licytacyjnej ceny sprzedaży	uchwały w przedmiocie sprzedaży z wolnej ręki	ogólna		Z kwoty wymienionej w kol. 5 przypada: na nieruchomość względnie na prawo wydobywania ciał kopalnnych		Z kwoty wymienionej w kol. 5 przypada: na przedmioty innego rodzaju		w wysokości . . . % od kwoty wymienionej w kol. 6		w wysokości 1% od kwoty, wymienonej w kol. 7			uchwały, oddającej ruchomość na własność wierzycielowi	uchwały w przedmiocie sprzedaży z wolnej ręki	podstawa wymiaru		kwota opłaty według stopy . . . %		
				zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.				zł.	gr.	zł.	gr.	

Kwotę .... zł. .... gr., słowami ...., obliczoną w kolumnie 8 i 9, względnie 14, należy wnieść do kasy sądowej—w ciągu trzech tygodni. Termin ten liczy się w przypadku licytacji nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych (kolumna 2) od dnia licytacji — w innych przypadkach: od doręczenia niniejszego nakazu płatniczego.

Odwołanie można wnieść—w ciągu miesiąca od doręczenia niniejszego nakazu płatniczego — w kancelarji sądowej. Wniesienie odwołania nie odracza płatności.

M. P. ....dnia.............................19..........r.

Kancelarja Sądu ....

Wzór Nr 1640.
Min. Skarbu.

WZÓR 5 do § 62.

KSIĘGA PIENIĘŻNA

Sądu ....

Opłaty stemplowe.

P R Z Y C H Ó D									
1	2	3	4	5	6		7	8	9
Pozycja	Data	Liczba czynności	WOS.	Płatnik	Kwota uiszczona		Zarachowanie		UWAGI
					zł.	gr.	Pozycja budżetowa 1	Pozycja budżetowa 10	

R O Z C H Ó D				
1	2	3		4
Pozycja	Data	Przekazano kasie skarbowej		UWAGI
		zł.	gr.	

L. cz.
WOS.

WZÓR 6 do § 70.

Dochód Ministerstwa Skarbu
(dział 6, § 13)
Pozycja 1, 8, 10.

KASA SĄDOWA POBIERZE

.... zł. .... gr. tytułem opłaty stemplowej od sporządzić się mającego
....
....
.... dnia .... 19......

....
(podpis sekretarza sądowego)

Pokwitowanie Kasy Sądowej w ....

Wyżej wymienioną kwotę zł. .... gr ...... słowami ....
....
zapisano na przychód w księdze kasowej pod nr. bież. .... dnia .... 19......

....
(skarbnik) (kontroler)

Wzór Nr 1641.
Min. Skarbu

WOS.
L.

WZÓR 7 do § 74.

W każdem piśmie, tyczącem się sprawy niniejszej, należy przytoczyć znaki i liczby, obok wymienione. Przy uiszczaniu opłaty należy okazać niniejszy nakaz płatniczy.

Pozycja budżetowa 1.
Pozycja budżetowa 10.

NAKAZ PŁATNICZY W PRZEDMICCIE OPŁATY STEMPLOWEJ

Do ....

w ....

<table>
<tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td colspan="2">4</td><td colspan="2">5</td><td colspan="2">6</td><td colspan="2">7</td><td colspan="2">8</td><td>9</td><td>10</td><td>11</td><td>12</td><td colspan="2">13</td><td colspan="2">14</td><td>15</td></tr>
<tr><td colspan="13">Przeniesienie własności nieruchomości względnie prawa wydobywania ciał kopalnych</td><td colspan="8">Przeniesienie własności rzeczy ruchomych nieobjętych kolumnami 1—8</td><td rowspan="4">UWAGI</td></tr>
<tr><td rowspan="3">Określenie nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych</td><td colspan="2">Data i liczba</td><td colspan="6">Wartość</td><td colspan="4">Opłata stemplowa</td><td rowspan="3">Określenie ruchomości</td><td rowspan="3">Data i liczba uchwały oddającej ruchomość wierzycielowi</td><td colspan="2">Ugoda niewymieniona w kol. 3</td><td colspan="4">Opłata stemplowa</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Sprzedaży drogą licytacji</td><td rowspan="2">Ugody</td><td colspan="2">Ogólna</td><td colspan="4">Z kwoty, wymienionej w kol. 4, przypada: Na nieruchomość względnie na prawo wydobywania ciał kopalnych / Na przedmioty innego rodzaju</td><td colspan="2">W wysokości ....% od kwoty, wymienionej w kol. 5</td><td colspan="2">W wysokości 1% od kwoty wymienionej w kol. 6</td><td rowspan="2">Data i liczba</td><td rowspan="2">Przedmiot</td><td colspan="2">Podstawa wymiaru</td><td colspan="2">Kwota opłaty w/g stopy ....%</td></tr>
<tr><td>zł.</td><td>gr</td><td>zł.</td><td>gr</td><td>zł.</td><td>gr.</td><td>zł.</td><td>gr.</td><td>zł.</td><td>gr.</td><td>zł.</td><td>gr</td><td>zł.</td><td>gr.</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
</table>

Kwotę .... zł. ...... gr. słowami ...., obliczoną w kolumnach 7 i 8 względnie 14, należy wnieść do kasy sądowej.

W razie nieuiszczenia opłaty od licytacji nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych (kol. 2) w ciągu trzech tygodni od dnia licytacji, jak również w razie nieuiszczenia — w ciągu trzech tygodni od doręczenia niniejszego nakazu płatniczego — opłaty od uchwał względnie ugód, wymienionych w kol. 3, 10 i 11, nastąpi przymusowe ściągnięcie opłaty wraz z odsetkcmi za zwłokę.

Odwołanie można wnieść — w ciągu miesiąca od doręczenia niniejszego nakazu płatniczego — do kancelarji sądowej Wniesienie odwołania nie odracza płatności.

.... dnia .... 19...... r.

M. P. Sekretarjat Sądu ....

Wzór Nr. 1642.
Min. Skarbu

Sekretarjat Sądu Powiatowego w .... *WZÓR 8 do § 77.*

WYKAZ OPŁAT STEMPLOWYCH.

za miesiąc ....*19 r.*

1	2	3	4	5	6	7		8	9		10	11		12	13	14
Pozycja wykazu opłat stemplowych	Data dokonania wymiaru i liczba czynności	Przedmiot opłaty i podstawa wymiaru	Nakaz płatniczy			Należna opłata stemplowa		zed zamknięciem niniejszego wykazu uiszczono				Zaległość		Odwołanie wniesiono	UWAGI	Pozycja księgi bierczej (K. B.)
			Dzień doręczenia nakazu płatniczego	Data licytacji	Nazwisko i imię (względnie firma i nazwa) oraz adres osoby obowiązanej do uiszczenia opłaty			dnia	kwotę		ozycja księgi kasowej					
						zł.	gr.		zł.	gr.		zł.	gr.			

Tłoczono czionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22 Nr. 34750 15.XII. 26. 6000.